

Hristos sau Satan (rumänisch)

Dr. Kurt E. Koch

HRISTOS SAU SATAN

OCULTISMUL ȘI EFECTELE SALE DIN PERSPECTIVA CONSILIERII SPIRITUALE

I. PREZICEREA (MANTICA)

I. ASTROLOGIA

II. CHIROMANȚIA

III. CARTOMANȚIA

IV. RABDOMANȚIA SI RADIESTEZIA (NUIAUA ȘI PENDULA)

V. CRISTALOMANȚIA

VI. PSIHOMETRIA

VII. POZIȚIA BIBLIEI

VIII. ELIBERAREA DE SUB ÎMPOVĂRAREA OCULTĂ

II. MAGIA

I. MISIUNEA DE AVERTIZARE ȘI CLARIFICARE A CONSILIERII

II. NOȚIUNEA DE MAGIE

III. ORIGINEA, SCOPUL ȘI DEZVOLTAREA MAGIEI

IV. FORMELE MAGIEI

V. DOMENII DE APLICARE ALE MAGIEI

VI. RITUALUL MAGIC

VII. URMĂRILE MAGIEI ȘI COMBATEREA LOR

III. SPIRITISMUL

- I. FENOMENELE PSIHICE
- II. FENOMENE FIZICE
- III. FENOMENE SPIRITIST-MAGICE
- IV. FENOMENE METAPSIHICE
- V. FENOMENE CULTICE
- VI. EVALUAREA FENOMENELOR SPIRITISTE

IV. LITERATURA OCULTĂ

- I. ISTORIC
- II. RĂSPÂNDIREA CĂRȚII.
- III. CONȚINUTUL
- IV. EXEMPLE
- V. PROBLEME ȘI INDICAȚII

V. MINUNI DE VINDECARE DIN EPOCA CONTEMPORANĂ

- I. VINDECĂRI BIBLICE
 - II. VINDECĂRILE MEDIUMNICE
-
- 1. Vindecări prin formulă magică
 - 2. "Rugători" pentru sănătate
 - 3. Vindecători spiritualiști
 - 4. Vindecări prin puterea gândirii
 - 5. Vindecări în transă
 - 6. Vindecătorii din Filipine
 - 7. Chirurgia în transă
 - 8. Predicatori vindecători
 - 9. Fenomene și vindecări pseudocarismatice
 - 10. Semne și minuni demonice

III. DEOSEBIREA DUHURILOR

VI. EXEMPLE DE VINDECĂRI ȘI ELIBERĂRI

I. REDUTELE BEZNEI

II. "PENTRU ACEASTA S-A ARĂTAT FIUL LUI DUMNEZEU, CA SĂ NIMICEASCĂ LUCRĂRILE DI-AVOLULUI", 1 Ioan 3:8

III. BOLNAV PSIHIC INCURABIL

IV. NU-ȚI ADUCE AMINTE DE PĂCATELE TINEREȚII MELE

V. ISUS ELIBEREAZĂ

VI. ELIBERAT DE SUB STĂPÂNIREA ÎNTUNERICULUI

VII. ISUS ESTE BIRUITOR

VIII. PUTERE ASUPRA FORȚEI DUȘMANULUI

IX. PE CINE-L FACE FIUL LUI DUMNEZEU LIBER, ESTE CU ADEVĂRAT LIBER

X. VOR SCOATE DRACI ÎN NUMELE MEU

XI. PUTEREA SÂNGELUI LUI HRISTOS

XII. FĂRĂ PUTAERE

XIII. NUMELE LUI ISUS MAI PRESUS DE ORICE

XIV. REGINA ÎNTUNERICULUI

XV. HRISTOS SAU SATAN ?

PREZICEREA (MANTICA)

DIN PERSPECTIVA CONSILIERII SPIRITUALE

De mii de ani prezicerea este bastardul păgânismului, luând naștere din teamă, curiozitate și superstiție. În perioada actuală reprezintă o problemă cu mai multe fațete, implicând folclorul, psihologia și teologia.

Punctul de plecare al acestei expuneri este necesitatea asistenței spirituale din partea duhovnicului creștin. Evanghelizarea oferă necurmat surse de material în acest domeniu. Dosarul meu cu ex-

periențe oculte a ajuns deja la peste douăzeci de mii de cazuri. Disertațiile științifice au fost evitate în această carte. Doritorii le pot găsi în cartea mea "Seelsorge und Okkultismus". (Păstorire și ocultism). Aici sunt prezentate cu precădere exemple direct de la sursă pentru a sprijini cititorul în formarea propriei opinii. Secretul confesării nu este lezat, existând aprobările pentru dezvoltări, fără precizări de nume. Vor fi expuse următoarele aspecte ale prezicerii:

I. ASTROLOGIA

Prin astrologie, în sens mai restrâns, se înțelege tâlcuirea destinului omului, dedus în conformitate cu poziția astrelor în momentul nașterii sale. Cât de mult influențează acest obicei străvechi viața oamenilor, a demonstrat-o cu câțiva ani în urmă "Institutul Pentru Demoscopie" din Allensbach, situat în apropierea lacului Constanța (Bodensee), Germania. Acesta a efectuat un sondaj asupra a două mii de persoane din toate categoriile sociale. Scopul acestui chestionar era de a stabili numărul de oameni care sunt preocupați de astrologie, chiar dacă numai sub forma cea mai simplă, aceea a citirii horoscopului. Rezultatul a fost năucitor. Șaizeci și șase la sută din cei intervievați au declarat că citesc horoscoape și, parțial, țin seama de ele.

Singurul argument ce poate fi adus împotriva acestui rezultat, este acela că sondajul s-a făcut la scurt timp după război. În perioade catastrofice, valul tulbure al prezicerii ia întotdeauna proporții mai mari în comparație cu timpurile normale. Acum nu e de crezut că s-ar obține un procent la fel de mare, însă chiar dacă numai o jumătate sau o treime din populație ar citi horoscoape, semnalul de alarmă s-ar menține. Și mai neliniștitor decât această primă constatare, este alt fapt. Cu ocazia unei săptămâni de conferințe ținute într-un mare oraș din vestul Germaniei, mi s-a relatat despre un psihoterapeut cu orientări creștine, care își trata pacienții folosindu-se de astrologie.

Pentru a nu fi victima unui zvon, am telefonat imediat acestui creștin ciudat și l-am întrebat dacă este adevărat că el își consiliază pacienții folosind horoscopul. A răspuns afirmativ. La rugămintea mea a fost disponibil pentru o convorbire. Deoarece acest bărbat, care posedă titlul de doctor al unei universități germane, a fost atât de binevoitor încât a aprobat publicarea convorbirii noastre, îmi permit să o relatez aici.

Prezint câteva exemple în cele ce urmează:

E/1. O femeie tânără a apelat la acest psiholog și s-a plâns de mariajul ei nefericit. El a rugat-o să-i indice data nașterii și să revină după câteva zile. După patru zile horoscopul a fost gata. Când clienta a revenit a putut să audă spre mirarea și spre groaza ei următoarele: „Dumneavoastră sunteți răspunzătoare pentru tensiunile din căsnicie, și nu soțul! Conform horoscopului, de patru ani aveți o legătură cu un ofițer din armata germană. Deci refacerea acestui mariaj trebuie să pornească de la dumneavoastră.” Femeia a pălit și nu a negat. Nu a mai apărut niciodată la orele de consultație ale acestui bizar consilier..

E/2. Acest astrolog mi-a mai relatat alt caz din activitatea sa. A fost invitat într-o zi undeva. Un magnat s-a apropiat de el și l-a rugat: „Domnule doctor, știu că sunteți foarte ocupat! N-am îndrăznit să vin la consultațiile dumneavoastră, dar n-ați vrea să-mi explicați horoscopul? Am dat horoscopul meu spre prelucrare unui astrolog. Mă interesează numai să-l evaluați”. Psihologul ce era să facă? S-a așezat cu magnatul într-un colț și s-a uitat în horoscop. Apoi i-a relatat următoarele: „Sunteți căsătorit și aveți patru copii, dar căsnicia nu e fericită. Amenințarea vine de la dumneavoastră. Aveți o înclinație bisexuală. Întrețineți relații cu bărbați tineri. Dacă nu renunțați imediat la aceasta, în doi ani ajungeți la închisoare”. Nici în acest caz nu a fost contrazis.

Când i-am prezentat psihoterapeutului îndoielile mele, dacă o asemenea consiliere poate fi indicată, el s-a apărut zicând: „În ambele cazuri am adus la lumină cauza unor căsnicii nefericite. Apoi i-am îndemnat pe ambii consiliați să renunțe la legăturile lor extraconjugale. Horoscopul a acționat în ambele situații în serviciul moralei!”

Pe baza îndelungatei mele experiențe, i-am atras atenția asupra pericolului folosirii horoscopului, mai ales în ceea ce privește viața de credință. Însă el s-a închis cu totul față de sfaturile mele.

După ce prin aceste două exemple am deschis mai multe semne de întrebare, voi prezenta foarte pe scurt problema citirii în stele de-a lungul istoriei și în prezent.

1. DIN ISTORIA ASTROLOGIEI

Primele dovezi ale citirii în stele le găsim la sumerieni și la accadieni, popoare ce au existat cu trei mii de ani înainte de Hristos. După aceștia, caldeenii au fost cunoscuți pentru practicarea astrologiei și a citirii în stele. La babilonieni astrologia era știința preoților. Aceștia întocmeau horoscoape pentru casa regală sau pentru ei înșiși. Deoarece s-au descoperit practici astrologice și în cultura mexicană, astăzi se consideră în cercurile astrologilor că în această „știință” există un adevăr esențial ce se referă la relația om-cosmos. S-a afirmat că astrologia, mai cu seamă așa-zisele case astrologice, reprezintă un arhetip. Arhetipurile, expresie pusă în circulație de profesorul Carl Gustav Jung, sunt anumite elemente ancestrale ale istoriei omenirii, care ar exista în sufletul uman. Dintre aceste elemente ar face parte și relațiile dintre planete și dezvoltarea omului. Cercetarea științifică a acestei probleme trece peste limitele acestui capitol.

De la babilonieni practica astrologiei a fost preluată de greci și de romani. Desigur, au apărut deja în acele vremuri și gânditori raționaliști, care ridiculizau astrologia. Poetul roman Ennius declara cândva cu ironie: „Horoscoapele costă o drahmă, și cu o drahmă sunt prea scumpe!”

În timpul bisericii primare, preafericitul Augustin a fost cel care și-a păstrat mintea limpede și a avut o viziune clară asupra acestui fenomen. El definea astrologia ca fiind „rătăcirea cea mai distrugătoare” a minților contemporanilor săi.

În Evul Mediu, Europa a fost inundată de acest flux astrologic. Împăratul Frederic al II-lea (1194-1250), de exemplu, a fost influențat în mod deosebit de acest curent. În universități astrologia a trezit un asemenea interes încât s-au stabilit catedre aparte pentru studiul ei. Este cunoscut

faptul că reformatorul Philipp Melanchton cocheta cu această știință, în timp ce Luther a considerat-o însă o „arta detestabilă”.

E/3. Ni se relatează că în timpul reformei, un astrolog, Stöffler, afirma că este nemuritor. El prezisese un potop pentru anul 1524. Populația a fost cuprinsă de o mare groază. Nimeni nu mai vroia să desfășoare vreo activitate. Terenurile agricole au rămas nelucrate. Astfel în iarna următoare a fost o mare foamete care a contribuit și ea la nenorocirile războiului țărănesc. Cei bogați au comandat construirea unor corăbii sau s-au retras pe culmile unor munți înalți. Chiar și prințul elector de Brandenburg, care de altfel era un om rațional, a făcut pregătiri pentru a se putea salva. Când potopul prezis n-a mai avut loc, Stöffler a trebuit să fugă, altfel îl aștepta spânzurătoarea.

E/4. Nici chiar marele fizician, matematician și astronom Johannes Kepler nu a fost scutit de contaminarea astrologică. Un exemplu îl constituie profeția sa că generalul Wallenstein va muri la șaptezeci de ani de moarte bună. Însă Wallenstein a fost ucis la cincizeci de ani.

Kepler se ocupa cu astrologia numai din necesități economice. El scria cândva: „Astrologia este pentru mine o sclavie insuportabilă, dar necesară ! Pentru a-mi menține venitul anual, titlul și locuința trebuie să stau la dispoziția curiozității ignorante.” Mai scrisese altădată și următoarele: „Astronomia (știința care studiază stelele) este mama cea înțeleaptă, iar astrologia (cititul în stele) este fiica aiurită care se vinde oricui pentru a sprijini cu plata destrăbălării pe înțeleapta ei mamă”.

Din perioada raționalismului, cam de pe la jumătatea secolului al XVIII-lea, astronomia s-a disociat definitiv de astrologie. În ochii astronomilor, astrologia era o pseudo-știință , un amestec de cunostințe semiștiințifice cu închipuiri superstițioase.

Secolul al XX-lea a adus cu sine, în timpul celor două războaie mondiale, o intensificare a studiului horoscoapelor. Pentru Hitler s-au întocmit încă din 1930 horoscoape care erau foarte contradictorii. Din 1933 influența sa urma să scadă. „Adevărul” acestei profeții l-am cunoscut cu toții. Acel astrolog a greșit calculul cu 12 ani. Însă ce ani dezastruoși au fost aceștia!

Horoscopul lui Rudolf Hess îi prezisese că soarta l-a desemnat mediator între Germania și Anglia. Aceasta l-a determinat pe superstițiosul Hess să zboare în Anglia. „Corectitudinea” acestei profeții este la fel de bine cunoscută ca și horoscopul lui Hitler.

Să completăm acum această scurtă prezentare a evoluției astrologiei cu unele note de actualitate.

E/5. Acum câțiva ani am participat la o conferință ce reunea teologi și jurnaliști. Pe parcursul conferinței teologii i-au rugat pe jurnaliști să renunțe la publicarea horoscoapelor în ziare. Diferiți redactori au lămurit că prin horoscop vin în întâmpinarea dorinței abonaților. Ziarul care renunță la horoscop ar pierde mulți clienți. După această convorbire, a luat cuvântul un redactor-șef al unui cunoscut ziar german și a relatat o întâmplare plină de umor:

„Intr-o vineri, horoscopul săptămânal al astrologului nostru a ajuns prea târziu pentru numărul de sâmbătă. Nu ne puteam permite dezamăgirea abonaților noștri, interesați de zodiac. De aceea am scos la rezeală din cutia cu vechituri un horoscop vechi. Din nenorocire era unul fals în ceea ce privește semnele zodiacului. N-am descoperit de la început eroarea, deoarece nu mă pricepeam deloc

la astrologie. De mirare este că nici cititorii n-au observat nimic. În orice caz acest lucru constituie un argument în defavoarea astrologilor noștri. Dacă ar lua în serios horoscoapele și le-ar citi, ar observa imediat greșeala. Fiindcă mi-a mers așa de bine cu șmecheria asta, mi-a venit ideea să economisesc pe viitor onorariul primit pentru horoscoapele săptămânale. Mai apoi s-au folosit de douăzeci și trei de ori horoscoape false, până când, în sfârșit, un cititor ne-a atras atenția asupra semnelor greșite din zodiac, afirmând că este imposibil ca semnele Scorpionului să apară în iulie.” Acestea au fost spusele redactorului-șef, care a adăugat zâmbind: „Dar de douăzeci și trei de ori horoscoapele au fost totuși în regulă, căci contează numai ceea ce cred oamenii supeștițioși.” Prin constatarea că omul superștițios este ușor de sugestionat, acest ziarist a înțeles în mod corect una din consecințele astrologiei, la care ne vom referi în cele ce urmează.

2. CRITICA ASTROLOGIEI

Primul argument împotriva astrologiei este, din punct de vedere creștin, originea acesteia în păgânism. Cu mii de ani înainte de nașterea lui Hristos se presupunea existența unei armonii între cosmos și om. Macrocosmosul, lumea stelelor de deasupra noastră și microcosmosul, viața omească, ar fi format o unitate; între ele ar fi existat o interdependență. Se credea că planetele ar produce în dezvoltarea umană anumite înclinații și tendințe. Omul ar fi fost condus de aceste forțe. Mai mult chiar, acest raționament corespundea de fapt unei viziuni moderate. Astrologi fanatici au spus întotdeauna că omul nu numai este influențat în ce privește destinul lui, ci și că este cu totul predeterminat cu privire la acesta.

În plus, în legătură cu această relație a omului cu planetele nu s-a spus totul. Păgânii socoteau planetele zeități care îi apără sau îi amenință. Deci la baza astrologiei se află o gândire politeistă. Privită de astronomi, deci din perspectiva cunoașterii științifice a lumii stelelor, astrologiei i se pot aduce împotriva încă multe alte argumente. Se atrage în acest sens atenția că s-au menținut vechile reguli ale citirii în stele, cu toate că au mai fost descoperite și alte planete. În 1781 a fost descoperita Uranus, în 1839 Neptun și în 1932 Pluto.

Alt argument al astronomilor este acela că astrologilor de azi le lipsesc posibilitățile de comparație. Faptul că axa planetei noastre descrie în 26000 ani o mișcare asemănătoare unui con și produce așa numita precesiune, adică schimbarea momentului când sosește primăvara, dovedește că cel puțin 26000 de ani observatorului terestru nu i se va mai prezenta aceeași poziție a constelațiilor.

Dacă ținem apoi seama de observațiile cunoscutului astronom englez, Hoyle, care arată că bolta înstelată vizibilă a noastră răsare și apune la orizont în decursul a 200 de milioane de ani, înseamnă că și pentru 200 de milioane de ani ne lipsesc posibilitățile de comparație. Bineînțeles, știu că aceste indicații ale astronomilor nu-l interesează prea mult pe astrolog.

Un binecunoscut cercetător al astrologiei, Abbe Moritz Warburg declara ironic: „Astrologii sunt imuni la orice critică.”

Teoria astrologică a razelor este o altă imposibilitate științifică. Conform acestei teorii, razele

stelor care ating copilul în timpul nașterii, mai exact în momentul tăierii ombilicului, ar fi hotărâtoare pentru destinul său. În această concepție există multe idei arbitrare. Pământul nostru este atins mai cu seamă de radiații luminoase și cosmice. Ambele radiații nu vin însă de la planete căci acestea nu au lumina proprie. Lumina acestora provine de la alte surse, și anume de la stelele fixe. Radiațiile cosmice provin de la Calea Lactee.

Biologii mai aduc un alt contraargument. Se spune că soarta omului ar depinde de momentul secționării ombilicului. Deci dacă medicul sau moașa întârzie sau dacă moașa nu vine destul de rapid ca să taie ombilicul pentru că este polei, copilul are altă soartă. De asemenea, cercetătorii eredității se întrebă: „Cum e atunci posibil ca din 240 copii care vin pe lume în fiecare clipă să existe numai un Albert Einstein?”

Nu în ultimul rând au cuvântul teologii și folcloriștii. Ei spun: „Ce să fie cu această putere de farmece pe care o are un nume?” I se dă unei planete numele Marte. Această planetă ar trebui să formeze oameni bătauși. Venus ar da copiilor ei un aspect și o purtare plăcută. Pluto, câinele infernului, ar produce persoane închise în ele însele și având un aspect înfricoșător. Ce influență ar fi avut planetele dacă li s-ar fi dat cu totul alte nume? Această umanizare a lor corespunde străvechii vrăjitorii păgâne, care utiliza analogiile. Această vrăjitorie pagână nu a fost eliminată nici din celebrul tablou „Cina cea de taină” a lui Leonardo da Vinci. Leonardo a așezat sub figura apostolilor cele douăsprezece semne zodiacale. Deci și acest mare artist aducea prinos astrologiei.

Bineînțeles, cu toată această critică a astrologiei, nu sunt negate relațiile interplanetare. Multe fenomene naturale cum ar fluxul, refluxul, fluxul subit, fluxul ușor, apoi diferite stări nervoase își au originea în atracția interplanetară. Asta nu înseamnă pentru noi creștinii că aceste fenomene naturale au ultimul cuvânt în orientarea noastră spirituală. În ultimă instanță, noi nu avem de-a face cu creația, ci cu Creatorul.

În prezent există trei forme de manifestare a astrologiei: o așa numită forma științifică, apoi forma populară (a horoscopului întocmit în funcție de poziția soarelui), și forma intermediară, cosmobiologia, doctrină care-și are „sediul” în Aalen, Württemberg. Un horoscop - înțelegem prin aceasta o prezentare a destinului pe baza poziției constelațiilor - se numește în cosmobiologie cosmobiograma. Aceasta semiștiință, aflată încă la începutul ei, vrea să țină seama, pe de o parte de predispozițiile ereditare și pe de altă parte de poziția astrelor la naștere. Prin aceasta se ia în considerare diversitatea oamenilor născuți în aceeași zodie.

În zilele noastre nu numai creștinii ce respectă Biblia iau poziție contra astrologiei ci și în domeniul medicinei și al psihologiei a început atenționarea asupra prejudiciilor provocate de astrologie. Doctorul Schrank, medic șef în Wiesbaden, scria despre psihologia superstiției: „Cât de periculos acționează astrologia, este dovedit prin faptul că la oamenii sensibili se observă grave vătămări sufletești, teamă de viață, disperare, dezechilibru. Astrologia paralizează inițiativa și puterea de discernământ. Ea prostește și uniformizează personalitatea pentru o activitate psihică plată, distrugătoare.”

Dacă am mai avea îndoieli asupra a ceea ce este cu adevărat astrologia, atunci ultimele rezerve ar

dispare dacă am lua aminte la ceea ce spune cunoscutul astrolog Werle, care desemnează astrologia drept ghicire = mantică. Cuvântul mantică vine din grecescul mantis = văzătorul sau din mantuomai-ghicitorul. Este mai bine dacă spune un astrolog că astrologia este ghicitorie căci suntem noi scutiți de această definiție.

3. ASTROLOGIA DIN PERSPECTIVA BIBLIEI

S-a spus deja că în păgânism planetele erau socotite zeități. Știm aceasta din istoria religiilor, dar și de la popoarele păgâne ce înconjurau Israelul. Cine dorește o trimitere biblică o găsește în Deuteronom 17: 2-5: „Dacă se va găsi poate în mijlocul tău... un bărbat sau o femeie care să facă ce este rău înaintea Domnului, Dumnezeului tău, și care să calce legământul Lui; care să meargă după alți dumnezei ca să le slujească și să se închine înaintea lor, după soare, lună sau toată oștirea cerurilor, așa cum Eu n-am poruncit... să aduci la porțile cetății tale pe bărbatul sau femeia care va fi vinovat de această faptă rea, și să-i ucizi cu pietre “ ..

Bineînțeles că astrologul secolului XX va spune „Asta nu e pentru noi, noi nu ne închinăm la constelații.“ Desigur nu ne închipuim pe un om rațional din zilele noastre practicând un asemenea politeism grosolan. În principiu însă credința în planete a antichității și determinismul (predestinarea prin astre) astrologiei de azi, sunt același lucru. Cine s-ar mai îndoi însă de aceasta, să asculte pe profetul Isaia care în capitolul 47: 12-14 spune: „Vino cu descâtecele tale și cu mulțimea vrăjitorilor tale, cărora ți-ai închinat munca din tinerețe; poate că vei putea să tragi vreun folos din ele, poate că vei izbuti. Te-ai obosit tot întrebând: să se scoale dar și să te scape cei ce împart cerul, cari pândesc stelele, cari vestesc, după lunile noi, ce are să ți se întâmple! Iată-i, au ajuns ca miriștea, pe care o arde focul, și nu-și vor scăpa viața din flăcări”

Când, acum câțva timp, i-am arătat unui astrolog cu vederi creștine acest pasaj, acesta a spus: „Asta nu e pentru noi, asta era scris pentru poporul Israel! “ O scuză comodă! Atunci nici scrisoarea către Romani nu e valabilă pentru noi, doar e adresată romanilor. Prin această metodă s-ar elimina toată Sfânta Scriptură. Creștinul cu respect față de Biblie, care se pleacă sub autoritatea ei, socotește important ce scrie Pavel în 2 Timotei 3: 16: „Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos“. Poziția lui Zinzendorf este și a noastră:

“Biblia când nu ți-e valoare, Care-i baza pentru crez ? “

De mii de ani Dumnezeu a spus un „Nu!“ răspicat astrologiei de orice nuanță. Nici teologii dispuși la compromisuri nu pot da un alt înțeles acestui „nu!“ Când Dumnezeu spune .“Da“,este da și când spune “Nu“,este nu.

Toată această poziție a Sfintei Scripturi, arată că oamenii lui Dumnezeu vedeau în astrologie călcarea primei porunci: „Să nu ai alți dumnezei în afară de mine!“ Astrologia în forma ei cea mai acută socotește universul creat ca autoritate supremă. Creația este opusă Creatorului. Aceasta e blasfemie. Omul care dorește să i se întocmească horoscopul, chiar dacă este creștin, se face vinovat de această blasfemie. Dacă nu se pocăiește serios de acest lucru și nu renunță la el, stă sub judecata lui Dumnezeu.

4. ASTROLOGIA DIN PERSPECTIVA CONSILIERII SPIRITUALE

Până acum nu s-a amintit prin nici un cuvânt dacă în cazul horoscopului e vorba de șarlatanie, sugestie sau tălmăcire greșită.

În nici un domeniu al ghicirii nu ne putem lăsa deviați spre concluzia superficială că totul ar fi trucaj și inducere grosolană în eroare. Chiar dacă majoritatea prognozelor sunt neadevărate sau se împlinesc numai datorită unei sugestionări, există și cazuri adevărate uluitoare. Am văzut acest lucru încă din exemplele 1 și 2. Mai urmează și alt exemplu.

E/6. Unui pastor luteran, care asemenea mie se luptă contra superstiției, i-a venit ideea de a aduce parohiei sale dovada clară a inconsistenței astrologiei. Pentru o sumă importantă a lăsat să i se întocmească un horoscop detaliat și l-a făcut cunoscut bisericii sale. Credea că fiind creștin este imun la împlinirea horoscopului. Ce cuprins de uimire a fost însă văzând că prorociile din horoscop se împlinesc toate! Nu-și putea explica asta. Erau și anumite amănunte, evenimente obiective, care nu puteau fi explicate prin sugestie. L-a apucat teama. De la an la an se împlinea prognoza astrologului. Timp de opt ani a observat această evoluție cu îngrijorare crescândă. Până la urmă a trebuit să recunoască că a mers pe o cale greșită. Noi, creștinii, nu avem dreptul să facem cu intenții bune experimente oculte. Acest preot s-a pocăit pentru experimentul său. A recunoscut și față de enoriași că apucase pe o cale greșită. Din acel moment împlinirea altor evenimente din horoscopul său a încetat. Fără să știe, acest pastor credincios s-a dat pe mâna unor forțe demonice și s-a "fript" serios. Căința sa reală a anihilat amestecul în viața sa a acestor puteri ale întunericului.

În activitatea mea de consiliere spirituală, mi s-a dezvăluit în nenumărate feluri, cât de mult se lasă ghidați de sfaturi astrologice chiar și cei ce se numesc creștini. Astfel, două tinere active în biserică, mi-au dezvăluit că în privința unei așteptate logodne, erau dependente de indicațiile unui astrolog. Deoarece horoscopul datei lor de naștere nu era în armonie cu cel al viitorului logodnic, au renunțat la căsătorie .

Alte relatări mi-au descoperit că uneori, în vederea unor viitoare angajări, șefii întreprinderilor consultă horoscoapele acelor persoane. Aceeași metodă se folosește și la alegerea unui asociat. Și nu-i deloc neînsemnat faptul că în toate timpurile au existat politicieni sau conducători de stat care înaintea unei importante hotărâri politice sau militare au consultat horoscopul. Astfel, s-a spus despre Hitler că nu i-a permis lui Guderian să ocupe Moscova cu tancurile sale, pentru că astrologii îl avertizaseră că-l așteaptă soarta lui Napoleon. De fapt, tot n-a scăpat de această soartă! Chiar dacă n-aș ști nimic din Sfânta Scriptură despre poziția ei de respingere privind astrologia, experiența mea de consilier spiritual mi-ar fi suficientă pentru a respinge acest curent ca fiind un amestec de șarlatanie, superstiție, adevăruri semi-științifice și demonie. Cine devine dependent de horoscopul său, pierde libertatea pentru deciziile sale. Horoscoapele sunt plătite cu prețul liniștii interioare. Indecizia care trebuia să ia sfârșit prin aflarea horoscopului, duce la înrobire. Cine caută pe această cale ghidare și ajutor ajunge în stăpânirea unor puteri tenebroase.

Și asta nu e încă tot ce se poate spune despre astrologie. Prin interdicții nu poate lua naștere o vi-

ață schimbată. În spatele astrologiei, ca de altfel în spatele întregului ocultism, se ascund o serie de întrebări ca: Cine este sfătuitorul și îndrumătorul meu? Ce forțe îmi ghidează viața ? Cine a ajuns în fața acestor întrebări hotărâtoare, să asculte cuvântul lui Dumnezeu în Psalmul 32: 8: „Eu“- zice Domnul-„te voi învăța, și-ți voi arăta calea pe care trebuie s-o urmezi, te voi sfătui, și voi avea privirea îndreptată asupra ta.”

Aici ni se prezintă cineva care vrea să ne ia viața în mâna Sa. Cine este El? Este Cel ce ține-n mâna Sa cerul și pământul, e Cel ce susține constelațiile și scurta noastră viață.

Un om de artă francez a dat un răspuns minunat acestei întrebări: În cine ne încredem? A făcut o sculptură: O mână cu palma deschisă în sus. În palmă se află o sferă din lut. Pe sferă umblă de-a bușilea doi omuleți. Dedesubt artistul a scris: „La main de Dieu“ - „Mâna lui Dumnezeu“. Aceasta este mărturisirea de credință a unui artist. Fără cuvinte sonore el spune totuși: în mâna Sa e universul, în mâna Sa e Pământul, în mâna Sa e toată omenirea și în mâna Sa e soarta mea. Acesta este răspunsul creștin față de ocultism, față de orice formă de astrologie.

Eu sunt în mâna Domnului meu și acolo vreau să rămân. Este destul de puternică pentru a mă ghida prin toate pericolele vieții. Mâna aceasta nu-și pierde nicidecum atotputernicia. Domnul Isus a transmis ucenicilor Săi ca mângâiere de neclintit cuvintele din Ioan 10: 28: „Nimeni nu-i va smulge din mâna Mea“.

II. CHIROMANȚIA

Pentru a evita orice confuzie, unele noțiuni vor fi precizate. Este vorba despre chiromanție, cititul în palmă. Nu intră în discuție chirologia - explicarea științifică a formei mâinii și a liniilor din palmă. De asemenea nu este vorba despre grafologie - interpretarea trăsăturilor scrisului unei persoane.

Cititul în palmă poate fi urmărit în trecut până la vechii babilonieni. Foarte timpuriu bagajul de idei al astrologilor a fost introdus și în chiromanție. Pe lângă cele patru linii principale (a inimii, a capului, a soartei și a vieții) mâna este împărțită în șapte culmi planetare. De la arătător la degetul mic sunt culmile: Mercur, Apollo, Saturn, Jupiter. Sub police este muntele Venus și sub degetul mic culmea lui Marte și cea a Lunii.

1. Un număr de exemple ne vor introduce iar în problema consilierii spirituale. Dacă s-a spus la începutul capitoului că există diferențe între chiromanție, chirologie și grafologie, în practică apare deseori o relativă combinație a lor. Iată un exemplu de acest fel:

E/7. O tânără s-a prezentat la un grafolog și a dorit să i se interpreteze scrisul și liniile palmei. În referatul privind forma scrisului i se precizase că va fi ucisă la 30 ani. Ca urmare, fata declară membrilor familiei: „Dacă trebuie să mor atât de tânără, atunci măcar să-mi trăiesc viața din plin.“

A devenit o depravată notorie și a avortat nenumărate sarcini. La 24 ani, s-a îmbolnăvit datorită vieții ei degradate și a murit în urma unei colite ulcerose. Medicul a constatat că se ruinase datorită felului de viață dezmățat. Mai e de remarcat că după consultarea grafologului, la această tânără au apărut aptitudini mediumnice. Ea avea abilități de radiestezist și de rbdomant (putea găsi obiecte cu ajutorul pendulei sau baghetei).

Acest exemplu arată de la început că grafologul lucra de fapt cu forțe oculte. El s-a folosit de grafologie în scopul ghicirii. În afară de asta, se poate observa aici, forma cea mai frecventă a citirii în palmă și a ghicirii în general. Există multe forme de prezicere care au caracter sugestiv. Conștient sau incoștient omul provoacă el însuși împlinirea prezicerii. Aici se repetă ceea ce va fi arătat la procesul psihologic provocat de ghicitul în cărți. Din punctul de vedere al consilierii spirituale, apare aici clar ceea ce se observă deseori, și anume că datorită ghicirii, frânele morale ale omului sunt vizibil slăbite. Educația creștină, tradiția și buna cuviință au ridicat în viețile noastre ale tuturor, un zid de apărare. Chiar și omul fără credință creștină, trăiește fără să știe, după reguli creștine, chiar dacă se revoltă contra lor în sufletul său. Aceste ziduri se surpă când încep să acționeze forțele oculte. Puhoai de întunecate și tulburi pătrund în viețile celor care au deblocat zăgazurile. În exemplul nostru, la acea tânără, viața ușuratecă trece pe primul loc și o distruge. Ocultismul favorizează intrarea sub stăpânirea tuturor viciilor. Persoana subordonată influenței oculte este de multe ori stăpânită de mânie, dedată ușor alcoolului, nicotinei și unei vieți destrăbălate. Urmările sugestiei magicienilor pot fi observate în următoarele exemple.

E/8. O tânără femeie s-a dus să i se ghicească în palmă. Ghicitorul i-a spus că la 40 ani se va îmbolnăvi de cancer și va muri. Stăpânită de această sugestie, înainte de a avea 40 ani ea a început să slăbească și trăiește de atunci cu ideea fixă că se va îmbolnăvi de cancer. Ea a pierdut 15 kg din greutate și cântărește acum numai 42 kg.

E/9. Unul din colegii mei de facultate, avea o verișoară care ajuta în gospodărie la casa parohială. Într-o zi a apărut la ușă o țigancă, oferind de vânzare obiecte casnice. Prețurile fiind exagerate, fata nu i-a cumpărat nimic. Atunci țigancă i-a apucat mâna ca să-i ghicească. Fata voi să-și retragă mâna. Atunci femeia, șmecheră, a întrebuințat un truc cu efect psihologic și zise repede: „O, ce interesant ! O să vă căsătoriți peste doi ani.” Care fată nu-i bucuroasă să asculte când i se vorbește de căsătorie ? I-a lăsat țigăncii mai departe mâna. Aceasta a continuat cu vorbele: „Vor veni mai mulți pețitori. Pe cel mai înalt îl veți lua de soț. În primul an de căsnicie veți avea un copil. Totuși linia vieții dumneavoastră se întrerupe brusc. Veți muri în timpul primei lăuzii.”

Înainte de a continua relatarea, se va explica pe scurt caracterul acestei preziceri. Bineînțeles că nu trebuie să ai calități profetice, pentru a proroci unei fete frumoase că se va mărita. Apoi nu trebuie să fii ghicitor ca să-i spui că în primul an de căsnicie va avea un copil. Încheierea sumbră cu anunțarea morții a fost cu siguranță o răzbunare a țigăncii pentru că nu i se cumpărase nimic. Și aici este deci o prezicere mimată, o forma primitivă de sugestionare. Cum a reacționat fata ? Într-adevăr, în următorii doi ani s-au prezentat mai mulți pretendenți la mâna fetei. Fata era de acum sub influența prezicerii. S-a căsătorit cu cel mai înalt. În primul an de căsnicie s-a simțit în-

sărcinată. Cu cât se apropia vremea nașterii, cu atât creștea și frica ei. Ea se lupta cu profeția cea rea. Rudele, și mai ales soțul ei, au încercat să i-o scoată din minte. N-au reușit. Tânăra nu era așa de tare în credința în Dumnezeu pentru a contracara superstiția. Nașterea a fost normală. După câteva zile, febra i-a crescut foarte mult. Medicul familiei a declarat că n-ar fi nici un motiv organic cauzator de febră. La trei săptămâni de la naștere, mintea i s-a tulburat. A fost dusă la clinica psihiatrică unde a decedat după trei zile.

Numai cine nu cunoaște psihologia ghicitului va spune că aici este vorba despre o profeție reală. Cu mult mai probabil aici e prezentă o sugestie. Mai știm din deplasările noastre misionare că băștinașii necreștini sunt cu totul dependenți de profețiile vrăjitorului lor. Când vrăjitorul tribal îi prezice unui membru al tribului un anumit termen al decesului, acesta are loc cu promptitudine. Este vorba aici de reacția psihologică a tanatomaniei. Există deces datorat sugestiei și nu numai la primitivi ci chiar și la noi, europeni civilizați. În această privință americanii au efectuat cu succes experimente asupra unor deținuți. Unui condamnat la moarte i s-au legat ochii. I s-a spus apoi că va fi executat prin deschiderea arterei carotide și că va muri într-un minut. I s-a zgâriat un pic pielea la gât și s-a dat drumul la robinetul cu apă. Condamnatul simțea tăietura și auzea cum curge lichidul. Într-un minut leșina. Trucul a reușit.

2. În ceea ce privește magia și formele profeției, profesorul Zucker deosebește în cartea sa „Psihologia superstiției“, superstiția magică și cea mistică și, ca a treia formă presimțirea. Superstiția magică este activă. Ea folosește forțe sugestive și vrăjitorești care acționează hotărâtor și transformator în viața celui intrat sub influența ei. Exemplele de până acum sunt aproape toate de acest gen. Superstiția mistică are un caracter de transpunere, de adaptare. Ea acționează intuitiv, meditănd, sondând. Folosește și combinarea, contactarea, adaptarea, asimilarea. Dacă fundamentul superstiției magice este: „Eul conduce universul !“, în superstiția mistică, dimpotrivă: „Eul se dispersează în univers !“. În practica de contactare, se deosebesc două moduri. Se spune că previziunea în timp are două posibilități:

1) Ori omul care cuprinde în sine (în rudimente) tot viitorul său este contactat, sau 2) se presupune existența unei ființe, a unei conștiințe universale care ar cuprinde în sine toate planurile soartei omului. Aceasta este, aproximativ, părerea profesorilor: Osty, E. von Hartman, Driesch. Această entitate ce cuprinde planuri poate fi contactată de persoane-medium. Celor două puncte de vedere le este comun un anumit determinism (predestinare) . Din punct de vedere biblic, cele două tehnici de ghicire nu pot fi explicate astfel. Din cea de-a treia grupă, cea a presimțirii, fac parte: presimțirile inconștiente, presentimentele, visele veridice, dedublarea și fenomene de clarviziune, pe scurt toate exteriorizările unui medium. Cine vrea să citească un exemplu bun de acest fel, să se orienteze după exemplul cu diamantele din cartea mea „Seelsorge und Okkultismus“ („Consiliere și ocultism“). Nu vreau să-l repet aici pentru a nu provoca o repetare a diferitelor scrieri.

3. Mai importantă decât toate deosebirile științifice, oricât de interesante ar fi ele, este însemnătatea pentru consilierea spirituală. Omului bolnav sufletește, al cărui tablou clinic nu se încă-

drează în psihiatria clasică, trebuie să i se dea ajutor. Pentru a se demonstra urmările ghicirii în palmă vor mai fi prezentate alte două exemple.

E/10. O ghicitoare refuza strict tot ce ținea de dumnezeire. Într-o zi o tânără credincioasă s-a întâlnit cu ea undeva. Când a auzit de darul ei neobișnuit de ghicire, i-a întins în glumă mâna. Socotea că totul este o simplă aiureală. Femeia i-a citit în palmă. Fata a râs tare și nu și-a putut reține o remarcă batjocoritoare. După aceea, această creștină a devenit melancolică și și-a pierdut credința. Și la copiii chiromantei s-au arătat urmările tipice. Toți s-au îmbolnăvit de nervi și au apucat pe căi rele de depravare. Iată și aici urmările tipice: depresie și depravare.

E/11. Un bărbat a practicat ani îndelungați chiromanția. De asemenea, lucra ca vindecător prin magnetism. De-a lungul anilor, a simțit el însuși influența negativă a meseriei sale. A dorit să se îndrepte spre Hristos și spre Cuvântul lui Dumnezeu. Luni întregi s-a chinuit să citească Biblia, cu toate că simțea o puternică repulsie. De câte ori venea în contact cu lucruri dumnezeiești simțea o reacție ciudată și o tensiune interioară.

În acest exemplu se arată o altă fațetă. Ghicitul dă naștere fenomenului de rezistență față de sacru. Atunci când oamenii stăpâniți de duhul ghicirii vor să vină la Hristos, nu pot să creadă. Apar forțe oculte puternice care vor să-i oprească de la o hotărâre pentru Hristos. Cine este otrăvit și imunizat de ghicire, este aproape imun față de Duhul Sfânt. Asemenea oameni se întorc foarte greu la Hristos.

III. CARTOMANȚIA

Din punct de vedere istoric, ghicitul în cărți poate fi urmărit cu multe veacuri în urmă. Românii aveau un sistem de tăblițe, pe care erau desenate simboluri. În secolul al VIII-lea au apărut cărțile. Tehnica de ghicire în cărți e destul de simplă. Fiecărei cărți i se dă o anumită semnificație. De exemplu, inima 7 este cartea dragostei, inima 10 este împlinirea dorinței, pica 10 cartea norocului. Cu 32 de cărți, există mii de combinații posibile. Să vedem deci principalele probleme ale ghicitului în cărți, prin exemplificări.

E/12. Un evanghelist al unei misiuni, a ținut o prelegere contra ghicitului și a cărților de joc. După aceea conducătorul l-a luat la întrebări pe evanghelist și i-a spus: „Ce-i cu protestul dumneavoastră față de cărți ? Chiar eu fac pasiențe. E doar un joc de societate nevinovat !” Pe lângă acest exemplu din Germania, iată un exemplu din Elveția.

E/13. Un preot elvețian a organizat un bazar. În clădirea bisericii au apărut chioșcuri, fiecare din ele redând un anumit basm. Un chioșc se numea „La vrăjitoare!”. Pentru 20 de bănuți, copiii puteau să intre la vrăjitoare și să li se ghicească. Un prezbiter s-a indignat și a cerut explicații. I s-

a răspuns: „E doar o glumă nevinovată !” Unui băiat care a fost și el la ghicitoare i s-a spus: „Săptămâna viitoare vei cădea de pe bicicletă !”. Câteva zile mai târziu, chiar a avut loc această cădere. Băiatul și-a rupt un picior. Unei fetițe ghicitoarea i-a spus: „Învățătorul nu te simpatizează !”. Începând din acel moment, fetița a suferit foarte mult din cauza presupusei antipatii a învățătorului.

Primele exemple arată că ghicitul în cărți nu este nicidecum un joc nevinovat. Cei doi copii au devenit victimele unei sugestii, iar cei doi preoți au fost victimele teoriilor raționaliste din timpul studiilor universitare, care prezintă importante lacune în ce privește magia (stăpânirea materiei cu ajutorul sufletului) și mantica (ghicirea) și susțin că totul este nonsens și truc.

În cazul când la ghicire nu este vorba numai de câștig mârșav, adică de păcăleală, ci când acționează forțe paranormale, intră în acțiune telepatia (citirea gândurilor, conectarea la gândurile cuiva) și comunicarea subconștientă. Un exemplu va clarifica această situație.

E/14. O tânără de 16 ani s-a dus la o ghicitoare în cărți. Vroia să știe cât mai are de așteptat până apare multdoritul prieten. Femeia s-a uitat țintă la ea și i-a spus: „Fratele dumneavoastră a avut, acum un an, un accident grav de motocicletă. E adevărat?” „Da!” „Mama dumneavoastră este bolnavă de inimă. E adevărat ?” „Da!” „Acum sunteți certată cu tatăl dumneavoastră. E adevărat ?” „Da ! De unde știți toate acestea ?” „Din cărți. „În realitate femeia avea capacități telepatice și îi citea fetei gândurile. Datorită acestor precizări, fata a căpătat încredere deplină. Acum ghicitoarea a făcut preziceri pentru viitor. Fata s-a încrezut în vorbele cu înțeles ambiguu și psihicul ei s-a adaptat acestora. Datorită superstiției ea a devenit dependentă de cele spuse de ghicitoare, și, inconștient, căuta să le împlinească. Aici s-a adeverit și cuvântul biblic: „Facă-se după credința voastră !” Trecutul ghicit corect, a declanșat procesul psihologic inconștient de împlinire a celor proorocite.

O altă formă de dat în cărți, se bazează pe predispoziții pe deplin mediumnice. Cuvântul medium vine din latinescul medium, - mijloc - mijlocitor. Prin predispoziții de medium se înțelege posibilitatea tainică, greu de descris, a anumitor persoane de a sesiza sau provoca anumite procese care par a scăpa de sub controlul celor cinci simțuri. Să dăm cuvântul unei ghicitoare în cărți.

E/15. Întrebată, o ghicitoare a declarat că în momentul ghicirii este stăpânită de o forță străină, că ar veni o putere străină asupra ei. Ar spune atunci lucruri pe care nici ea nu le știe. Ar avea senzația ca și cum în timpul ghicirii ar fi posedată. După aceea este iar normală.

Cu acest exemplu ne apropiem de situația din Faptele Apostolilor 16: 16-18. Pavel vestea Evanghelia în Filipi. O ghicitoare i-a ieșit în drum. Ea striga zilnic pe străzi poporului: „Acești oameni sunt slujitorii Dumnezeului celui Atotputernic care vă vestesc calea mântuirii !” N-ar fi trebuit ca Pavel să se bucure de aceasta ? De ce s-a opus acestei femei ? Apostolul a văzut imediat că aici era o putere de ghicire ce venea din adâncuri. El s-a întors către ea în numele lui Isus și i-a spus hotărât: „Îți poruncesc în numele lui Isus Hristos să ieși din ea !” Ghicitoarea a fost pe loc eliberată de duhul ei de ghicire. Această întâmplare de la începutul evanghelizării Europei, este plină de învățăminte. În primul rând, vedem de aici că există anumite forțe obscure ale ghicitorilor, și că nu e totul păcăleală și înșelătorie. Ghicitoarea prezenta lucruri reale. Femeia datora cele știute unor

inteligențe supraomenești, forțelor demonice. Apoi este clar că vrăjitoria se servește și vestește și lucruri cu conținut creștin. De foarte multe ori ocultismul este camuflat printr-o aparență creștină. Apostolul a cunoscut imediat originea acelei puteri de ghicire. El avea darul cercetării și deosebirii duhurilor. De asemeni, în activitatea sa de vestitor al Evangheliei s-a dezvăluit clar deplina sa putere duhovnicească. Numele Domnului Isus, are stăpânire asupra tuturor uneltirilor lumii întinericului. Aici luminează întreaga biruință a Evangheliei asupra lumii păgâne stăpânită de demoni. În numele lui Isus s-au rupt legăturile și lanțurile. Biata ființă chinuită a fost eliberată. – Această situație cu multiple înțeleșuri, apare mereu în diferite forme când e vorba de ghicire. În ce privește consilierea spirituală, nu interesează atât răspunsurile științifice contradictorii, cât urmările ghicitului și combaterea lor. Câteva exemple vor clarifica acest lucru.

E/16. O studentă a relatat într-o convorbire, despre diverse tulburări psihice: teama de examene, lipsa de concentrare în timpul activității, paralizii intermitente. Dădea impresia unui psihic în sciziune. Întrebată, a recunoscut că a apelat deseori la ghicitoare în cărți. Și rudele din ascendența ei dădeau importanță acestui lucru.

E/17. Un intelectual creștin, „dădea în cărți“, și nu făcea astfel numai pentru sine și familie, ci și pentru consilierea membrilor bisericii sale, timp de mulți ani. După decesul său, soția a căzut în patima beției și a devenit o alcoolică notorie. Își bea toata pensia. În casa ei se găsea permanent o întreagă colecție de sticle de băutură. Pe lângă aceasta, femeia și fiica ei se ocupau cu magia albă, continuând astfel tradiția bărbatului. Fiica umbla pe urmele părinților. Era și ea prinsă în procedeele vrăjitorești ale mamei. La 17 ani fata și-a pierdut mințile și a ajuns la spitalul de nebuni. Magia și superstiția distruseseră o familie.

E/18. Un tânăr credincios mi-a povestit o întâmplare din vremea când era la armată. Era subofițer într-o unitate unde un plutonier ghicea tuturor subofițerilor în cărți. Fiind creștin, tânărul subofițer nu și-a permis de la început această ghicire. Până la urmă a cedat. Omul acela i-a profețit că va primi în ziua următoare o veste de deces și apoi după câteva zile, o sumă de bani. Într-adevăr în ziua următoare a primit o telegramă care-l anunța că unchiul său a murit. Cinci zile mai târziu au venit și banii profețiți. Părinții nu obișnuiau să-i trimită fiului lor bani, acesta fusese singurul mandat. După această întâmplare, tânărul subofițer a intrat într-o perioadă de depresie. Viața sa de rugăciune s-a tulburat. A cerut atunci ajutor unui credincios. După ce acesta s-a rugat și și-a pus mâinile peste el, grelele stări depresive au dispărut cu totul.

În acest șir de exemple se prezintă mai multe probleme. Cel mai simplu complex de întrebări este cel legat de psihologie sau de parapsihologie (știința despre fenomene neobișnuite de la granița vieții). Plutonierul avea într-adevăr darul previziunii? Din exemplul 18 nu reiese aceasta. Subofițerul poate a știut de boala gravă a unchiului. Apoi poate îl stăpânea gândul că în urma depunerii jurământului, care avusese loc cu puțin timp înainte, părinții s-ar putea să-i trimită un dar de felicitare. În acest caz, plutonierul putea să-i capteze aceste gânduri datorită unui simț aparte sau a telepatiei. Nu pare să fie vorba că a știut aceste lucruri dinainte.

Al doilea grup de întrebări au caracter medical. Dereglările psihice au fost provocate sau au ieșit la iveală în urma ghicirii ? Nu exista cumva dinainte o boală latentă care s-a suprapus ghicirii ? Sau poate coincidentele lor a fost în mod eronat socotită cauzalitate ? Deci, nu cumva este schimbată cauza cu efectul ? Acestea sunt de obicei problemele ridicate de psihiatri. În spatele acestor obiecții ale medicinei, se află importante probleme teologice. În medicină și între mulți teologi se combate ideea că practicile oculte pot provoca dereglări nervoase, psihice și lezarea vieții spirituale. Mergând înapoi pe firul problemei, este pusă întrebarea dacă există forțe demonice care pot acționa asupra omului. În această privință, aproape toți psihiatrii socotesc că în relatările Noului Testament despre cei stăpâniți de duhuri, este vorba doar de niște cazuri grave de isterie. Mulți teologi se lasă antrenati de acest fel de a vedea lucrurile și în cazul celor demonizați spun că este vorba de o boală, de un defect. În primul rând teologii sunt cei care nu știu ce să facă cu învelișul raționalist al teoriei lor liberale, mai cu seamă toți adepții teologiei lui Bultmann. Ei înconjoară cu grijă realitățile descrierilor biblice. Nu au nici o receptivitate față de cele relatate de Biblie. Cochetarea cu filozofiile mai vechi sau mai noi, i-a închis față de lucrarea Duhului Sfânt. Penibil este în orice caz și când, un teolog din Besel, în broșura sa „Heil und Heilung“ (Har și vindecare), pe lângă multe gânduri bune, nou-testamentale, socotește ghicirea numai un defect. Aceasta dovedește influența psihiatrilor. De fapt în Noul Testament un defect, o boală, este vindecată, dar celor stăpâniți de duhuri rele li se poruncește în numele lui Isus Hristos. Ghicitoarea din Filipi, nu avea un defect, ci era stăpânită de un demon din adâncuri. De aceea Pavel nu a vindecat-o prin rugăciune și prin punerea mâinilor, ci a poruncit duhului necurat să iasă din ea. Din metodele de terapie pe care le foloseau Isus și ucenicii Săi, putem deduce despre ce leziuni este vorba. Celor bolnavi trupește, li se puneau mâinile cu rugăciune, celor demonizați dimpotrivă, li se opunea cuvântul atotputernic al izgonirii duhului rău.

Dacă revenim la problemele medicale de la început, atunci din punct de vedere biblic trebuie luată o anumită distanță față de psihiatrie. Bineînțeles că suntem de acord cu medicina că anumite boli psihice au un factor sau un complex magic. Aceasta reiese din discuții cu schizofrenici, care de multe ori susțin că au fost vrăjiți. Prin această observație, nu trebuie să subestimăm faptul că, în multe cazuri, magia este cauza primară și leziunea psihică efectul secundar. Trei mii de cazuri cercetate cu grijă, sunt un material doveditor important. În afară de aceasta, parapsihologii noștri, de exemplu prof. Bender de la universitatea din Freiburg, cunosc boli care s-au instalat după o acțiune ocultă. Amintim doar psihoza mediumistică. Consilierea spirituală arată foarte clar că intrarea în contact cu spiritismul, magia sau ghicirea, provoacă tulburări, care deseori pot fi testate clinic. În aproape toate cazurile însă, este deteriorată viața de credință. Această observație indică spre faptul că, atunci când apar asemenea leziuni, cauza lor este de natură spirituală. Pentru tratarea lor este necesară mai întâi consilierea spirituală, adică asistența unui creștin care se bazează pe Biblie și a unui psihiatru credincios.

IV. RABDOMANȚIA SI RADIESTEZIA (NUIAUA ȘI PENDULA)

Asemenea multor practici oculte, și radiestezia (practica cu pendula) încearcă să-și dea o alură științifică. Radiestezia se consideră a fi știința despre raze și a luat naștere pornind de la supoziția că toată materia radiază. Magicienii cu nuiaua sau pendula ar fi în stare să simtă aceste radiații. Partea științifică a acestei probleme este discutată în „Seelsorge und Okkultismus“ („Păstorire și ocultism“). În acest capitol, se vorbește mai ales despre partea practică a consilierii spirituale. Pentru a nu induce în eroare pe cei neinițiați, se va preciza că prin intermediul nuielei sau a pendulei se lucrează asemănător, numai că pendulul ar da indicații mai detaliate. Pentru a asigura o luare de poziție obiectivă, vor urma pentru început câteva exemple în care n-au putut fi dovedite, cel puțin aparent, efecte negative asupra persoanelor implicate în această practică.

1. Există medici, preoți, misionari, ingineri, care sunt încredințați de exactitatea folosirii acestor metode cu pendula. Ei spun că, în afară de o anumită slăbire a rezistenței nervoase, nu simt nici o urmare negativă.

E/19. Un tânăr de 28 ani s-a sinucis. Corpul lui era căutat de poliție. Cumnatul său a chemat în ajutor un om cu pendula. Acesta a cerut un obiect al dispărutului. I s-au adus ciorapii acestuia. Magicianul i-a pus pe podea și s-a rotit cu o vergea de metal, în unghi drept față de ei. Apoi a indicat precis datele personale ale mortului. El spuse numele, data nașterii, și locul unde s-ar afla. După aceea a făcut suplimentar proba indicațiilor sale pendulând încă o dată pe o hartă căutând locul unde se află cel decedat. Pendula a confirmat datele nuielei. Cumnatul a mers cu poliția în acel loc și l-au găsit pe cel în cauză. Sinucigașul se împușcase într-o magazie în pădure.

E/20. Un medic din Alsacia folosește rbdomanția. El socotește această aptitudine ca pe un dar de la Dumnezeu. Atrage însă atenția nervozitatea sa și aversiunea față de cele duhovnicești.

E/21. Un funcționar de poștă posedă capacitatea de a găsi cu pendula sau cu nuiaua vâne de apă. De asemenea poate preciza poziția exactă în pământ a cablurilor de telecomunicații. Și el spune că după mersul cu nuiaua se simte ușor obosit.

E/22. Un medic și-a clădit o locuință și i-ar fi plăcut să-și amenajeze o fântână în grădină. Un prieten al său, preot evanghelic, a auzit de această dorință. A cerut doctorului un plan al casei și al grădinii. Apoi a luat pendula și a stabilit în acest plan unde e de găsit apa. Indicațiile sale au fost corecte. La săpare s-a găsit apă în acel loc.

E/23. Un misionar are capacitatea de a stabili cu pendula, de la etajul doi, dacă la etajul unu a pătruns un bărbat sau o femeie. El poate stabili deasemenea, prin podea, dacă femeia de la etajul de jos așteaptă un copil și ce sex va avea copilul. De față cu prietenii a făcut multe asemenea ex-

perimente cu rezultate depline. În același fel indică în cimitire dacă sub lespede se găsește un bărbat sau o femeie. Bineînțeles că stă în spatele pietrei, așa că nu poate citi numele.

E/24. În cea de-a doua călătorie misionară pe care am întreprins-o în Orientul Îndepărtat, am auzit despre activitatea unei misionare. Ca membră a Societății Misionare Germane, îmi este foarte bine cunoscută. Această femeie ce a lucrat mulți ani în China, poate răspunde cu ajutorul pendulei, la aproape toate întrebările privind situații necunoscute. Ea poate stabili de exemplu, de la o distanță de 40 de km, când o misionară așteaptă un copil. Mai poate spune de această situație misionarelor care încă nu știu nimic despre sarcină. Deasemenea ea poate indica dacă este băiat sau fată. Prognozele ei sunt corecte în toate cazurile. Întrebată în legătură cu această situație, ea a spus că se orientează după nimbul gravidelor.

E/25. Un ofițer din Armata Salvării, folosea de ani de zile radiestezia. Când fiul său a dispărut în timpul războiului, a folosit pendula peste fotografia acestuia, pentru a ști dacă mai trăiește. Când după război i-a fost furat un geamantan, a folosit pendula pentru a afla locul în care se găsea. Într-adevăr mișcarea pendulei i-a indicat locul respectiv. La întrebarea mea dacă simte urmări negative ale folosirii pendulei, acest lucrător pentru Împărăția lui Dumnezeu a negat orice afectare a vieții de credință.

Scurta trecere în revistă a acestor exemple livrează deja câteva puncte pentru o apreciere. În primul rând, este clar că nu se poate face uz de teoria trucajului. Există magicieni cu nuiaua sau pendula, care pot da indicații precise, chiar dacă mulți geologi și oameni de știință se opun cu înverșunare acestei realități. Bineînțeles că nu se poate nega faptul că există multe indicații încurcate, chiar confuze, care n-au nici un înțeles. Mai reiese din puținele exemple faptul că folosirea pendulei și a nuielei naște multe controverse. S-a vorbit de medici, misionari, funcționari care acționează cu pendula. Cine are dreptate? Apărătorii fanatici sau opozații înfocați?

Dacă preoții, misionarii sau alte persoane active religios practică această metodă a pendulei, este cu siguranță ceva cu totul nevinovat, afirmă unii. Însă acest argument este în întregime fals. Doar n-am putea susține că divorțul este permis, deoarece un misionar comite adulter. De asemenea poate fi atacat și un alt argument și anume că, de vreme ce unii lucrători în domeniul religios nu simt perturbări datorate folosirii pendulei, opoziția față de această practică ar fi fără obiect. Nu poate fi neglijat faptul că uneori apar urmări latente. La unii oameni lezările mai vechi se arată abia pe patul morții, sau înainte de asta, în momentul când vor să-și predea viața lui Hristos. De altfel, trebuie să ne eliberăm de părerea că toți cei ce vestesc Cuvântul lui Dumnezeu sunt cu adevărat creștini. Cuvântul din Scripturi "Și cum vor propovădui dacă nu sunt trimiși?" (Romani 10 15), este și azi valabil. Un preot care folosește pendula poate fi apăsător de păcat ca oricare practicant al altei meserii.

De altfel am observat în multe situații de consiliere spirituală că, datorită preotului catolic Emmenegger, care folosește pendula pentru pacienții săi, asupra acestora se abat grele poveri su-

fletești. Cu câțva timp în urmă, un preot evanghelic care folosea pendula a fost acuzat și condamnat datorită unor abuzuri grave în tratamentul pe care-l aplica cu acest instrument.

O eroare fatală este și închipuirea că aptitudinea de a folosi pendula ar fi un dar de la Dumnezeu. Nu numai medicul alsacian amintit mai sus este de această părere, ci și unii preoți. Care este adevărul? Cercetarea trecutului multor familii arată că predispoziția pentru folosirea nuiiei sau pendulei, magnetismul, clarviziunea apar la oamenii care au avut printre strămoși magicieni sau spirițiști activi. Deci aceste capacități neobișnuite nu sunt daruri duhovnicești, nici măcar de la natură, ci sunt abilități mediumice. Există mulți oameni care posedă capacități de medium fără să știe. Câteodată sunt descoperite din întâmplare. Apare și cazul curios când deținători ai unor astfel de puteri mediumnice devin credincioși. Deodată, urmând pe Hristos, ei își descoperă puterile neobișnuite și le cred a fi daruri ale Duhului Sfânt. Aceasta este bineînțeles o autoînșelare. În consilierea spirituală, se constată uneori că la întoarcerea unui om la Dumnezeu puterile mediumnice dispar. Deseori însă, ele îl însoțesc pe om și în noua lui viață. Atunci când un ucenic al lui Hristos se roagă cu seriozitate ca aceste „daruri“ să dispară, dorința lui este împlinită. Multor creștini aceste predispoziții le sunt împovărătoare. Markus Hauser ne asigură că a fi clarvăzător nu este nicidecum un dar ci un chin. În nici un caz aceste capacități mediumnice nu trebuie socotite daruri ale Duhului Sfânt. Nici prin întoarcerea la Dumnezeu ele nu sunt sfințite. Ceea ce au dobândit strămoșii în slujba lui Satan nu este preluat și sfințit de Duhul Sfânt (Faptele Apostolilor 16: 16, etc.).

2. Legătura dintre radiestezie și forțele mediumnice se va vedea clar din două exemple:

E/26. Un tânăr s-a dus la un vindecător naturist care folosea pendula și descântecul magic pentru a trata o anumită afecțiune. După tratament au apărut și la pacient capacități mediumnice. Deodată a căpătat și el posibilitatea clarviziunii și putea hipnotiza de la distanță.

E/27. O femeie a vrut să penduleze peste fotografia soțului ei dispărut. După aceasta, a căpătat și ea posibilități de clarviziune și a devenit somnambulă. Putea să-și trimită sufletul la depărtări foarte mari. Starea sufletească deplorabilă, a adus-o la consiliere spirituală. După ce s-a destăinuit și și-a predat viața lui Dumnezeu, aceste predispoziții au dispărut.

Există transmițeri conștiente sau inconștiente ale unor puteri de medium. În urma tratamentului efectuat de unii ocultști cu proprietăți mediumnice deosebite, pacientul tratat poate deveni și el medium. Aici avem opusul demonic al binecuvântării prin punerea mâinilor, practică de ucenicii lui Hristos și descrisă în Faptele Apostolilor în capitolele 8, 17; 19,6. Există și transmiterea conștientă la rbdomanți sau radiestezi. Mulți mi-au relatat la consiliere că și-au căpătat sensibilitatea pentru baghetă, datorită faptului că un magician puternic, priceput în a folosi nuiia le-a ținut mâna în căutarea izvoarelor de apă. După aceea și ei au putut dintr-o dată mișca bagheta, capacitate ce a persistat.

Pentru a se face deosebire între predispozițiile de medium și forțele duhovnicești biblice, vor urma niște exemple, care pot mai bine ca orice teorie să permită o privire în această problematică încărcată de tensiune.

E/28. O femeie care avea o suferință trupească s-a dus pentru o consultație la un vraci care folosea pendula. Diagnosticul și denumirea medicamentului au fost stabilite cu ajutorul acesteia. Femeia, care manifesta interes pentru credința creștină, a simțit că asupra ei acționează forțe sinistre. Aceste lupte sufletești, foarte curioase, au durat câteva luni. În răstimpul acestor crize neobișnuite de frică, a apelat la consilierea spirituală.

E/29. O tânără avea din copilărie predispoziția dedublării. Ea vedea deseori stafii. Pentru sacru avea o repulsie puternică. La o evanghelizare a venit la credința în Hristos și din acel moment repulsia față de cele duhovnicești a dispărut. Odată, s-a îmbolnăvit și s-a dus la un medic ce practica magia cu pendula, fără ca ea să știe despre asta. Imediat tulburările ei psihice și rezistența față de Cuvântul lui Dumnezeu și față de rugăciune s-au reinstalat.

Acest exemplu confirmă următoarea situație. Mai sus s-a spus că și aptitudinea dedublării face parte din repercusiunea târzie a activității oculte a strămoșilor. Un simptom al acestei repercusivități este rezistența față de tot ce este duhovnicesc. Tânăra din exemplul 29 prezenta ambele simptome. După ce s-a întors la Hristos, puterile mediumnice au dispărut. După tratamentul cu pendula, au reapărut. Și aici se poate observa caracterul medumnic al activității cu pendula. Particularitatea rezistenței față de cele duhovnicești se va demonstra și prin alte exemplificări.

E/30. Datorită unei îmbolnăviri, o femeie a apelat la un foarte cunoscut vraci ce folosea pendula. Nu s-a gândit la nimic rău, căci nu auzise până atunci de ceva negativ legat de diagnosticarea bolii prin această metodă. În sala de așteptare a fost cuprinsă de neliniște sufletească. Această neliniște s-a accentuat în timpul tratamentului. A luat medicamentele stabilite cu pendula, dar gradul tulburărilor ei psihice a luat o amploare tot mai mare. Nu mai putea să se roage, i-a apărut o repulsie față de Biblie și avea o repulsie din ce în ce mai mare față de sacru. Fără a primi din partea nimănui sfatul corespunzător, în cele din urmă a aruncat medicamentul din proprie inițiativă. Abia după aceea a venit la consiliere spirituală și m-a întrebat ce gândesc despre pendulă și medicamentele astfel stabilite.

E/31. Un magician care folosea pendula, m-a căutat pentru consiliere. A recunoscut deschis că această activitate îl stresează și îl consumă nervos. El se specializase îndeosebi în tolerarea alimentelor de către unele persoane. Spunea că zahărul alb ar avea asupra lui efecte negative, cel din trestia de zahăr dimpotrivă, efecte pozitive. Mierea, după încălzirea la 60° ar avea aceleași influențe pozitive. După ce a practicat magia mulți ani, a observat că starea sa sufletească este schimbată. Energia sa și hotărârea cu care lua decizii slăbiseră. O sensibilitate bolnăvicioasă îl cuprinsese. Avea ticuri nervoase și devenise alergic la vânt și la apă. Dacă încerca să citească Biblia avea senzații de vomă și simțea o mare repulsie. Față de Hristos și chiar față de orice cruce simțea dezgust. Observând singur că aceste tulburări psihice sunt legate de practica sa radiestezică, a solicitat consiliere spirituală și a fost dispus să-și pună viața sub autoritatea lui Hristos.

În aceste două exemple, se arată că atât femeia tratată radiestezic cât și magicianul ce activa cu pendula au devenit atenți asupra pericolozității acestei practici, datorită felului de gândire realist și datorită spiritului de observație foarte activ. Ei au ajuns la refuzul folosirii radiesteziei înainte

de a fi îndrumați la aceasta de către un consilier spiritual.

Opoziția dintre folosirea pendulei și o viață de rugăciune va fi demonstrată în 4 exemple.

E/32. Un vestit rbdomant fu rugat de către un profesor de la facultatea de medicină să parcurgă cu bagheta diferite corpuri ale clădirii clinicii și să urmărească reacțiile acesteia. Motivul rugăminții profesorului se datora faptului că în una din clădiri rata deceselor era foarte mare. Când în această clădire erau internate persoane grav bolnave, starea lor de sănătate de obicei se agrava. Profesorul n-a dezvăluit aceste lucruri magicianului, dorind un rezultat neinfluențat. Magicianul a parcurs toate clădirile și într-adevăr în cea în care se înregistra o rată a mortalității ridicată, impulsurile erau mai puternice. Pentru a perfecționa experimentul, profesorul, care nu credea în indicațiile nuielui, a dispus instalarea în acea clădire a unui sistem de ecranare. Rezultatul a fost uimitor. Rata deceselor era acum mult mai mică. Pentru a nu da naștere la comentarii din partea colegilor, profesorul s-a ferit să facă cunoscut experimentul.

Acel magician avea și capacitatea clarviziunii. El putea spune în orice moment unde se află membrii familiei sale. Era solicitat și de societăți de asigurare și de agenții imobiliare pentru a stabili proprietățile solului pe care sunt sau vor fi amplasate imobile. Acest ghicitor a declarat că nu poate să se mai roage, o forță interioară îl împiedică.

E/33. Un creștin care avea un parc dorea să găsească un izvor. Nuiua unui rbdomant a reacționat în două locuri. S-au făcut săpături, dar fără rezultat. Ghicitorul a declarat: „Asta nu mi s-a mai întâmplat !” Stăpânul parcului răspunse: ”M-am rugat lui Dumnezeu pentru că nu îmi era clar, dacă eu, un creștin, trebuie să folosesc nuiua magică”. La aceasta rbdomantul spuse: ”A, bineînțeles că în acest caz nu merge!”

E/34. Un magician cu pendula descânta negi, bătăături, gușă endemică, erupții ale pielii și alte afecțiuni de acest fel. Deasemenea, experimenta descântul pentru a provoca moartea. Susținea că poate îmbolnăvi și însănătoși oamenii. O femeie credincioasă, care nu știa nimic de forța lui magică și crezându-l un mare vindecător naturist, s-a dus la el pentru tratament. În sala de așteptare, pe când se ruga în sinea ei, magicianul i s-a adresat brusc: „Puteți pleca acasă, nu vă pot trata !” Totuși, începând cu acea zi, ea a fost tulburată. O chinuiau melancolia și gândul sinuciderii. Soțul ei, care nu avea o poziție fermă față de credința în Hristos, s-a dus la același magician pentru tratament. Copiii născuți de soția sa după acest tratament sunt anormali. Curios este că medicul internist își îndruma pacienții cu boli mai dificile către acest vraci.

E/35. La o evanghelizare în sudul Germaniei, a venit la mine un creștin. El mi-a dat dezlegare pentru a face publică următoarea relatare. Din tinerețe a băgat de seamă că la el nuiua reacționează. Comparând cu rezultatele altor magicieni, a observat că în cazul lui, nuiua indică foarte exact poziția și adâncimea izvoarelor. Rapid vestea s-a răspândit în împrejurimi. Pentru a găsi surse de apă n-a fost chemat numai de țărani, ci și de industriași. Fabricanții, care datorită indicațiilor precise economiseau mult din ceea ce trebuiau să aloce dotării cu utilaje de foraj moderne și costisitoare,

îi plăteau onorarii importante. Tânărul avea un cerc de clienți plini de recunoștință. După această îndelungată experiență s-a întâmplat ceva nou în viața acestui om. La o evanghelizare și-a predat viața lui Dumnezeu. Negăsind nimic rău în a afla surse de apă, a continuat să desfășoare aceeași activitate ca mai înainte. Deodată a observat că se petrece ceva ciudat cu ființa lui. A văzut cum, după ce căuta apa, nu mai putea să se roage și nici să citească Biblia timp de două zile. Când citea din Biblie, îi pâlپâia ceva în ochi, ceea ce nu se întâmpla la citirea ziarului. Atunci când se ruga, atenția îi era imediat distrasă de altceva. Două zile simțea o neliniște puternică. După observații îndelungate, a stabilit o corelare între căutatul apei și tulburările din viața sa spirituală. Aceste experiențe l-au adus pe acest om credincios la mine pentru consiliere spirituală. El spunea: „Activitatea de radiestezișt îmi paralizează pentru o vreme viața mea spirituală, de aceea va trebui să renunț la ea chiar dacă voi fi presat de clienți și îmbiat cu sume mari.” Aceasta este relatarea unui magician cu nuiua și cu importante posibilități de medium. E de amintit că nu cerea onorarii, ci clienții săi îi erau recunoscători și-i ofereau sume mari.

Aceste patru exemple arată că magia cu nuiua paralizează disponibilitatea omului pentru rugăciune. Pe de altă parte, rugăciunea creștinului din exemplul 33 a fost cea care a făcut imposibilă găsirea apei. Femeia ce se ruga în sala de așteptare paraliza activitatea magicianului. În ultimul exemplu am văzut cum, după convertire, magicianul a descoperit singur că activitatea de medium îi perturba serios relația sa cu Hristos. Pneuma (Duhul Sfânt) și mediumnitatea (folosirea puterilor oculte) se exclud reciproc.

Un paragraf aparte va fi dedicat urmărilor radiesteziei. Nu este vorba aici de perturbarea vieții de credință ci de leziuni ce pot fi dovedite medical.

E/36. Un tânăr care devenise șomer s-a dus la un magician să-i ghicească cu pendula un loc de muncă. Cu ajutorul acestui om a primit într-o singură zi cinci oferte. A căpătat un loc de muncă, dar a trebuit să-l părăsească după câteva zile, deoarece devenise bolnav de nervi. Câteva luni a fost la o clinică de boli neurologice. După ce boala s-a ameliorat s-a adresat unor călugări care l-au sfătuit folosind pendula. Apoi s-a dus la un descântător să primească sfat și de la el. Urmarea a fost că după câteva zile a avut crize de furie și a trebuit să fie dus din nou la clinică.

E/37. Un tânăr bolnav de astm bronșic a apelat la serviciile unui vraci ce folosea pendula. Cu ajutorul acesteia i s-a stabilit corect diagnosticul și tratamentul. În afară de pendulă, vraciul folosea și descântecul. Pentru acest tânăr a folosit un descântec magic din cărțile a 6/7-a ale lui Moise. Apoi a lipit pe diferite părți ale corpului pacientului niște plasturi. Plasturii de tip Hansaplast au fost unși cu o alifie. După câteva zile sub plasturi se acumulase puroi. Acesta s-a scurs, dar nu a rezolvat problema astmului, n-a fost vorba nicidecum de vindecare. Din această vreme însă, tânărul a ajuns să aibă tulburări nervoase și sufletești. Fiind student observase cum îi slăbește memoria, nu se mai putea concentra și era confuz. Aceste dereglări l-au făcut să ceară asistență spirituală.

E/38. Un predicator al unei comunități evanghelice folosea radiestezia, căutând apa și minereuri.

Depista boli și indica și tratamentul. Un profesor elvețian a cercetat posibilitățile acestui om. În prezența asistenților săi și a studenților, magicianul a fost îndemnat să pună unor persoane, 20 la număr, diagnostic. Tuturor 20 le-a pus diagnostice corecte. Nici acest predicator n-a fost ocolit de reacțiile negative ale magiei. Soția sa a avut un accident mortal, toți copiii i-au murit de o moarte nenaturală. El însuși se află de trei ani la ospiciu.

E/39. Un preot din centrul Germaniei folosea pendula tratând bolnavi și indicând medicamente. El trata și la distanță. Bolnavii îi trimeteau fotografii peste care acționa cu pendula, apoi le stabilea medicamentul. O creștină și-a trimis și ea fotografia. A primit diagnosticul și medicamentele. Ulterior a înnebunit și a ajuns la ospiciu. Rudele ei s-au adresat superiorilor bisericii și preotul a fost tras la răspundere.

Aceste patru exemple cunoscute prin consilierea spirituală dovedesc faptul, de altfel observat de sute de ori, că prin terapia cu pendula se obțin unele ameliorări și anumite vindecări pe plan fizic. Acestea sunt însă deseori plătite prin lezări sufletești. Nici chiar predicatorul radiestez activ, despre care s-a scris mai sus, n-a fost ocolit. Gradul de îmbolnăvire psihică este mai accentuat și mai complicat la magicianul activ datorită activității sale de medium decât la cel ce este supus pasiv tratamentului. Caracterul ocult al folosirii pendulei iese de multe ori în evidență, deoarece radiesteziștii folosesc deseori și alte practici ca descântatul, spiritismul, clarviziunea, magnetismul etc. Folosirea pendulei este în acest caz în bună tovărășie. Cine se aseamănă, se adună.

Ca observator și critic am luat parte la conferința radiesteziștilor de la Academia Evanghelică din Tutzing. Conferința era condusă de un teolog. S-au reunit circa 60 de magicieni ce folosesc nuiaua și pendula din diferite regiuni ale Europei. Ei făceau deosebire între pendularea fizică și cea mentală. Pendulare fizică era socotită umblarea pe teren în căutare de bogății. Iar pendularea mentală era practică numai, de exemplu, peste o hartă. Parcurgerea terenului nu este necesară în acest caz. Un magician din Elveția spunea că el ar putea, folosindu-se de o hartă, să determine, să zicem, o sursă de apă lângă Tokio (Japonia). Harta este în acest caz o punte psihică, un mijloc de comunicare.

Cu pendularea mentală nu se caută desigur numai valori subpământene, ci se poate răspunde la toate întrebările adresate de cineva interesat. Astfel mulți soți, apelând la folosirea pendulei peste fotografia soției, aflau dacă aceasta le era credincioasă.

Încheierea și punctul culminant al acestei conferințe l-a constituit refuzul teologului ce prezida discuțiile de a accepta vreuna din criticile mele. Poziția lui a fost aprobată cu mare larmă de cei prezenți. În schimb, a apreciat drept bună orice formă de folosire a pendulei și a nuielei (baghetei).

Motivul acestei recunoașteri din partea teologului a fost un comentariu ciudat asupra primului articol din crez. Ceea ce pierde însă din vedere acest teolog sunt nenumăratele observații referitoare la practica rbdomanților și radiesteziștilor. Problema radiesteziei însă, nu este rezolvată doar printr-o gândire logică și teologică. Astfel, dacă s-ar face o comparație grosolană, nici învierea lui Hristos n-ar fi înțeleasă după ideologia teologică, ci trebuie percepută prin credință. În același fel,

nici activitățile carismatice și mediumnice nu pot fi confirmate prin concluzionări logice. Liderul conferinței a căzut pradă acestei erori în paguba celor ce cred în Dumnezeu.

O a doua concluzie stă la baza acestei aprecieri ciudate asupra radiesteziei. Din primul articol al crezului nu se poate trage concluzia asupra îndreptățirii forțelor mediumnice. Cosmosul, natura au fost cuprinse și ele în căderea în păcat a omenirii. De aceea forțele nemijlocite care mai erau nealterate în paradis, nu s-au păstrat nici ele așa cum erau la început .

În ultimul rând, se atrage atenția că primul articol al crezului poate fi înțeles numai prin prisma paragrafelor 2 și 3. Judecata izolată duce la devieri, după cum se întâmplă și în realitate. Această așa-numită „simțire a naturii“ este de fapt o exaltare față de natură. Exaltarea și fanatismul nu vin însă de la Duhul Sfânt. Asta am putut învăța clar de la secte. Din orice articol de credință, luat separat, se poate extrage o ideologie fanatică. Din primul articol al crezului se poate extrage un misticism al naturii, din cel de-al doilea un misticism legat numai de Isus, iar din articolul trei bine-cunoscuta exaltare a Duhului Sfânt. Însă misticismul și fanatismul n-au nimic de-a face cu adevărata cale trasată de Biblie.

V. CRISTALOMANȚIA

Există cărți oculte despre mantica și magia cu oglinda. Scopul magicianului care se servește de oglindă este acela de a face de la distanță vindecări, vrăji de persecuție, de apărare, de dragoste și precum și alte practici magice. Ghicitorul cu oglinda caută să descopere lucruri ascunse, să dea în vileag crime, să depisteze boli complicate, să înțeleagă fenomene ce se petrec în cosmos și multe altele. Ca unelte oculte se folosesc nu numai oglinda magică, ci și bila de sticlă, cristalul de stâncă și alte obiecte care reflectă lumina. Unii folosesc chiar și oglinda apei în acest scop.

Din punct de vedere istoric, practica ghicitului cu oglinda sau cristalul este cunoscută de câteva sute de ani. Chiar și în basme întâlnim formulări ca: „Oglindă, oglinjoară, cine-i cea mai frumoasă din țară ?“ Oglinda își are un loc al ei și în mistică. Cele mai prețioase idei i-ar fi venit lui Jakob Böhme meditând în fața „bilei cizmarului“. Vorbind din punct de vedere psihologic, s-ar putea ca privirea fixă să ajute la autosugestie sau autohipnoză și la apariția anumitor procese subconștiente. Aceasta este o dovadă că în forma de ghicire cu oglinda intră în acțiune forțe subconștiente. Și pentru că aceste forțe se sustrag în general controlului conștient, pot constitui o poartă de intrare pentru anumite puteri din afară. Nu degeaba apostolul Pavel spunea că „noi n-avem de luptat împotriva cărnii și a sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății cari sunt în locurile cerești.“ (Efeseni 6:12). Vom da în cele ce urmează câteva exemple referitoare la această formă de ghicire.

E/40. Un țăran bogat de la ferma "Tannenfels" avea multe oi. Într-o zi câteva din ele au dispărut și nu au mai fost de găsit. Băiatul care le păzea a fugit la vraciul care dezlega toate misterele cu oglinda și i-a cerut sfatul. Vraciul a intrat în camera sa și a stat o vreme acolo. În sfârșit când ieși afară dădu următoarea indicație: „Mergi de-a lungul văii în sus până la primul drum, apoi ia-o la dreapta și urcă drept în sus pe coasta muntelui. Pe vârful cel mai înalt e o piatră mare, iar lângă piatra aceea sunt și oile pierdute.” Băiatul a urmat sfatul și a găsit oile pierdute.

E/41. Un țăran din valea Kappler a venit la vraci și i s-a plâns: „Astă noapte mi-a fost furată o vacă! Poți să-mi spui unde e? „Vraciul s-a dus în camera sa și s-a concentrat asupra globului. În fine, a ieșit afară și i-a spus omului: „Vaca ta e în gospodăria lui Holzer Iörg, în șură, ascunsă după niște baloți de paie. Ia trei, patru oameni și un polițist. O parte din voi mergeți în casă și ceilalți direct în șură.” Păgubitul a urmat indicațiile și și-a găsit vaca.

Exemplu 42. Unui ateu i-a ars într-o noapte garajul cu tot cu automobil. Pentru că bănuia intervenția unei mâini criminale, a anunțat poliția. Cercetările poliției n-au dat nici un rezultat. Ca să-i găsească pe făptași a căutat un om care ghicea cu oglinda. Acesta s-a retras pentru 20 de minute în cabinet. Când ieși din camera semiobscură, îi arătă păgubașului oglinda sa magică, spunând: „Acesta este făptașul !” Omul recunoscă în acea imagine figura unui fost coleg de școală și izbucni: „E imposibil! Eram în relații foarte bune!” Magicianul îi replică: „Oglinda nu minte!”. La plecare îi spuse așa, ca din întâmplare: “De fapt, ai să mori în curând!”. Șocat de veste omul își caută totuși fostul coleg, îl privi fix în ochi și-l întrebă: „Ai cumva vreo legătură cu incendiul care mi-a distrus garajul ?” Cu totul răvășit, colegul a recunoscut că el a fost cel care a pus focul. Fiind întrebat care este motivul acestui act, incendiatorul a mărturisit că era gelos pe succesul economic al colegului, mai ales că el se confrunta numai cu probleme la locul de muncă. Vinovatul îl rugă pe cel păgubit să țină secretă întâmplarea cu incendiul, pentru aceasta fiind dispus să-i plătească contravaloarea mașinii și a garajului. Ceea ce a și făcut.

Cam la patru săptămâni după convorbirea cu vraciul, păgubașul a scos în timpul nopții un țipăt îngrozitor. Soția sa s-a trezit, a aprins lumina și și-a văzut soțul zbătându-se, având crampe îngrozitoare. A chemat de urgență medicul care l-a internat imediat într-o clinică universitară. Începând cu prima noapte a crizei, omul a zăcut inconștient și a fost alimentat artificial timp de zece zile. În același timp, membrii unei biserici creștine s-au rugat zilnic pentru el. În cele din urmă, pacientul și-a revenit din comă și a povestit ce s-a petrecut cu el în acele zece zile. Când la începutul acestei boli ciudate se trezea noaptea, vedea în vis, sau pe jumătate treaz, venind spre el figuri diavolești, care îl târau cu ele spre iad. În acele momente, toate păcatele vieții sale i se perindau prin fața ochilor. Vedea secvențe din noaptea incendiului, deasemeni vedea foarte clar secvențele vizitei lui la ghicitor. Acele oribile creaturi întunecate care îl târau în abis, îi repetau că păcatele sale au întrecut măsura și pentru fărădelegea lui trebuia să fie crucificat. Chiar a și suferit în timpul visului o crucificare cu chinuri îngrozitoare. După o maltratare și o tortură cu chinuri nesfârșite, aceste sinistre fapte au dispărut, s-a făcut lumină și el și-a recăpătat conștiința. Mai târziu, medicul i-a comunicat că a fost în stare de inconștiență timp de zece zile. După această experiență îngrozi-

toare, omul acesta s-a schimbat radical. Dintr-un om care nu vroia să știe de biserică și de Dumnezeu, a devenit o persoană care frecventa regulat serviciul divin al bisericii locale. A devenit atât de zelos încât duminica își umplea mașina cu vecini pe care îi aducea la biserică.

În ciuda tuturor relatărilor confuze și îndoielnice provenite de la mulți ghicitori cu oglinda, aceste trei exemple arată că unii dintre ei pot obține informații autentice de la oglinzile lor. În primele două cazuri n-am putut urmări influențele ghicirii cu oglinda, însă în cel de-al treilea acestea se pot vedea clar. Se poate ca păgubitul cu garajul să fi fost victima unei sugestionări la auzul vorbelor magicianului care-i adresase teribilele cuvinte: „De fapt vei muri!”. Astfel, omul acesta a fost tulburat sufletește, gândurile sale concentrându-se asupra făptașului și a pierderii suferite. În acel moment, mintea sa îi era distrasă, iar subconștientul i-a rămas „deschis”. Pentru vraciul cu oglinda, situația respectivă a constituit momentul prielnic ca să implanteze această sugestie, care i-a și penetrat subconștientul. Îmbolnăvirea a fost probabil rezultatul acestei sugestii. Aici, folosind terminologia profesorului Zucker, nu a fost vorba despre o ghicire mistică sau un act de presimțire, ci despre un act magic, cu putere de influențare. Consilierului spiritual îi sunt de ajuns astfel de exemple pentru a se pune în gardă în ceea ce privește acest gen de ghicire.

VI. PSIHOMETRIA

Cuvântul psihometrie se poate traduce prin „măsurarea sufletului”. Noțiunea a fost întrebuințată pentru prima dată de către profesorul american Buchanan. Prezentarea acestei noțiuni este extrem de dificilă. Câteva exemple ne vor introduce mai bine în subiect.

E/43. Un tânăr care m-a vizitat avea rara capacitate de a putea stabili, pe baza unui obiect, datele personale și particularitățile deținătorului acestuia. Voi reda un exemplu. Într-o zi medicul familiei sale, care voia să-l testeze, i-a dat câteva rânduri scrise de mână, fără a indica al cui este scrisul. Tânărul s-a concentrat asupra celor scrise și a dat indicații precise referitoare la persoana în cauză, la adresa ei, la relațiile de familie, la bolile de care suferă și la multe altele. Medicul a confirmat aceste date.

În acest exemplu se ridică întrebarea dacă nu este vorba pur și simplu de telepatie. Poate tânărul nu a obținut datele datorită textului scris, ci prin telepatie, de la doctor. Totuși, acest argument poate fi considerat plauzibil doar pentru o parte din datele furnizate. Însă tânărul a spus și lucruri pe care medicul nu le știa și care în urma cercetărilor s-au dovedit a fi exacte.

E/44. Cu ocazia unor evanghelizări în Elveția, în timpul consilierii spirituale, am intrat în contact cu un clarvăzător care avea abilități psihometrice și care putea da informații foarte corecte. Dacă i se pune în față un obiect al unui pacient necunoscut, ca de exemplu o batistă, el putea spune de ce boală suferă acea persoană. Un profesor de la Zurich a cercetat această aptitudine și a stabilit

că datele relatate sunt exacte. Mai multe activități psihometrice ale acestui clarvăzător îmi sunt cunoscute. El putea indica în același fel bolile din cauza cărora au murit unele persoane. Un alt exemplu de psihometrie este relatat în "Seelsorge und Okkultismus" (Consiliere spirituală și ocultism). Și exemplul 19 din această carte se referă la același domeniu.

O întrebare dificilă este: cum ia naștere această clarviziune psihometrică? Unii parapsihologi ca Richet, Geley, Price, Gumpfenberg, Gatterer, sunt de părere că omul și-ar impregna într-un anumit mod îmbrăcămintea și toate obiectele folosite. Psihometrul ar avea posibilitatea să surprindă și să explice aceste impregnări psiho-mentale. Această explicație este foarte îndoielnică dacă ne gândim că psihometrul vede cu ajutorul unui obiect nu numai trecutul ci și viitorul persoanei respective. Fără îndoială, aici ne aflăm în domeniul de ghicire mediumnic. Această presupunere este confirmată atunci când se urmărește soarta psihometrilor. În calitate de consilier spiritual am avut posibilitatea de a cerceta practicile psihometrice. De pildă, ghicitorul de la exemplul 43 voia să se întoarcă la Dumnezeu, să-și dăruiască viața lui Hristos. În acel moment a avut experiența unei mari opoziții. Rezistența față de tot ceea ce ține de credință a devenit așa de puternică, încât în momentul rugăciunii nu putea să-și mai adune gândurile. După aceea psihicul său era iarăși limpede. Nu a fost în stare nici măcar să repete după cineva o rugăciune, cu toate că era un om inteligent și ar fi vrut să se roage. Față de orice îndemn sau încurajare din Biblie avea o reacție de respingere. La rugăciune i se făcea totdeauna negru înaintea ochilor. După aceea, am aflat că acest psihometru folosea și periculoasa carte de magie "Cartea 6,7 a lui Moise". Acest lucru, faptul că se asociază cu magia neagră, sugerează și el deasemenea că psihometria este de natură mediumnică.

De fapt ar mai fi de tratat și despre alte diferite forme de ghicire, de exemplu ghicitul ce se bazează pe fenomenul "ieșirii din corp" sau al "părăsirii de către suflet a corpului". La această experiență se referă și multe speculații din domeniul științei creștine, al teozofiei și antropozofiei. În cartea "Seelsorge und Okkultismus" sunt enumerate circa douăzeci de forme de ghicire. Tehnica prezicerii diferă deseori, însă duhul și forța care o pun în mișcare sunt mereu aceleași.

VII. POZIȚIA BIBLIEI

Cartea Sfântă (Biblia) este foarte unitară în modul de a categorisi aceste lucruri, adică în opoziția ei. În nici o epocă a poporului Israel ghicitorii n-au fost apreciați pozitiv. Din perioada cea mai timpurie până în timpul Domnului Isus Hristos și până s-au scris cărțile Noului Testament, magia a fost condamnată în orice formă a ei. Câteva dovezi:

Levitic 20,6 "Dacă cineva se duce la ghicitori și cititori în stele,(...), îmi voi întoarce fața împotriva omului aceluia și-l voi nimici din poporul lui."

Levitic 20,27 "Dacă un bărbat sau o femeie cheamă duhul unui mort,sau se îndeletnicește cu ghicirea,să fie pedepsiți cu moartea; să-i ucideți cu pietre."

Deuter.18,10 "Să nu fie la tine nimeni...ghicitor, sau cititor în stele, vestitor al viitorului, vrăjitor, descântător,...sau care întreabă pe morți. Căci cine face aceste lucruri este o urâciune înaintea Domnului."

Ceea ce era valabil în timpul lui Moise, s-a menținut și pe timpul regilor și profeților:

1 Cron. 10,13 "Saul a murit pentru că s-a făcut vinovat de fărădelege și pentru că a întrebat pe cei ce cheamă morții."

Zah.10,2 " ...Ghicitorii proorocesc minciuni, visurile mint și mângâie cu deșertăciuni."

Alte texte sunt la: I Sam. 28, 6-21 ; Isaia 8 ,19 ; 44, 25; Ier. 29, 8; Ezech. 21, 26; Mica 3, 6-7. Textul din Fapte.16,16-18 s-a comentat deja.

Noi reținem din toate aceste texte faptul că ghicirea, în formă științifică sau în formă primitivă, stă sub judecata lui Dumnezeu. Dumnezeu nu a fost de acord cu ea. Acesta este motivul pentru care, în urma atâtor forme diferite de ghicire, apar lezări ale trupului și sufletului. Vom face în cele ce urmează un scurt sumar al acestor efecte, deși trebuie specificat faptul că lista reprezintă doar tipul lor frecvent, obișnuit, și deci nu este exhaustivă; în plus trebuie specificat că aceste efecte nu sunt totdeauna rezultatul practicilor oculte. Nu e vorba deci de o cauzalitate simplă. La cei ce intră în contact cu ghicirea și la cei sub stăpânire ocultă, aceste urmări sunt foarte frecvente. În privința religiei la tipul ateu apare rezistența față de sacru, împietrirea sufletului, tendința de a pune totul la îndoială, de a folosi cuvinte blasfemiatoare, neputința de a crede și de a se ruga. Tipul "cucernic" se socotește foarte sfânt, este fariseic, își maschează defectele, e lipsit de sensibilitate față de acțiunile Duhului Sfânt.

În privința caracterului apar pasiuni anormale, dependența de vicii, lipsa stăpânirii de sine (cu privire la nicotină, alcool, anomalii sexuale), crize de furie, zgârcenie, bârfă, egoism, blasfemii ș.a. Din punct de vedere medical, în familiile cu antecedente oculte apar într-o proporție însemnată tulburări nervoase, psihopatie, isterie, coree (mișcări involuntare), paralizii, epilepsie, copii anormali, surdomuți, psihoze mediumnice, tendința spre boli psihice etc. (Vezi Seelsorge und Okkultismus) Pentru a se preveni orice confuzie grosolană, se remarcă aici că nu trebuie confundate cele două concepte: mantica (ghicirea) și profeția. Profeția vine de sus, ghicirea vine de jos. Profeția se produce datorită inspirației de la Duhul Sfânt, pe când ghicitul este de natură demonică. Ghicitoarea din Filipii avea un duh din adâncuri. Profetul Agab din Fapte 21, 10 a primit o îndrumare de la Duhul Sfânt. Trebuie neapărat să fim atenți, deosebind clar aceste noțiuni.

VIII. ELIBERAREA DE SUB ÎMPOVĂRAREA OCULTĂ

Există o eliberare de sub influența și de urmările magiei. Întâlnirea apostolului Pavel cu ghicitoarea din Filipii a condus la eliberarea imediată și deplină a femeii. Numele lui Isus are această putere asupra duhurilor întunecate din adâncuri. Biruința Domnului Hristos la Golgota pe cruce

este piatra de care se frâng forțele infernului. Tratarea oamenilor aflați sub influența magică nu este în primul rând sarcina psihiatrului – care poate fi solicitat numai pentru probleme pur medicale – ci a consilierului spiritual creștin. De fapt, o eliberare reală este posibilă numai prin mijlocirea lui Hristos. Omul aflat sub presiunea produsă de magie trebuie să vină la Isus Hristos. Ca să ajungă acolo, este neapărat necesară o mărturisire completă a păcatelor (spovedanie). În Biblie spovedania este un act benevol. Noi, creștinii care ne bazăm pe Evanghelie, nu vrem să facem din acest lucru o obligație. Dar, în activitatea mea de consilier spiritual, n-am văzut pe nimeni aflat sub împilare ocultă care să se fi putut elibera fără mărturisire.

Indicații mai detaliate se găsesc pe ultimele pagini din partea a treia (Spiritismul) din această carte. Cartea “Heilung und Befreiung” (Vindecare și eliberare) se ocupă în mod deosebit de problema eliberării. Aici, pentru încurajare vor fi redată numai câteva exemple.

E/45. O fată, provenind dintr-o familie creștină pietistă, lucra într-o mare întreprindere. La secția ei era o femeie care ghicea în cărți tuturor fetelor din fabrică. Fata a ezitat multă vreme să se ducă la ghicitoare, pentru că mama ei o avertizase încă din copilărie să nu facă un asemenea lucru. În final a biruit-o curiozitatea și s-a dus la ghicitoare. Aceasta a amestecat cărțile și le-a pus pe masă. Deodată femeia i-a spus fetei: “Dumneavoastră nu pot să vă ghicesc în cărți”.

E/46 O femeie tânără s-a dus la un tratament magic, din cauza unei boli organice. Terapeutul i-a aflat cu ajutorul pendulei medicamentele necesare. Într-o zi, magicianul i-a explicat că peste câțiva ani va paraliza. După cinci ani i-au apărut într-adevăr simptome de paralizie pe partea dreaptă a corpului. Brațul și o parte din picior au devenit insensibile și nu le putea mișca. În același timp nu se mai putea ruga și nu putea să citească Biblia. O teamă grozavă a pus stăpânire pe ea. După ce mi-a mărturisit în întregime tot, m-am rugat cu ea și mi-am pus mâinile peste ea (conform textului din Iacov 5:14). Din acel moment paralizia a dispărut.

E/47. O femeie s-a dus deseori la ghicitoare. De multe ori a cerut sfaturi și unui magician cu pendula. Începând cu această perioadă, în casa ei au apărut diferite fenomene anormale. Auzea bătăi și zgârieturi și vedea mergând umbre de strigoi. A fost cuprinsă de o mare spaimă. A cerut ajutor spiritual, și i s-a arătat calea spre Hristos. După convertire, aceste fenomene terifiante au dispărut din casa ei.

Aceste trei relatări arată forța credinței creștine. Fata din acea familie creștină era înconjurată de rugăciunile celor de acasă. De fapt, se întâmplă de multe ori ca oameni pentru care se ridică multe rugăciuni către cer să fie păziți în situații de primejdie. În cazul fetei, puterea magică a fost brusc paralizată. În al doilea exemplu întoarcerea la Hristos a fost cauza eliberării de sub influența sugestiilor magiei. În al treilea exemplu nu se poate preciza dacă femeia aceea vedea într-adevăr strigoi sau avea numai halucinații. În orice caz, prin întoarcerea la Hristos a scăpat de aceste stranii perturbări. Acum urmează două exemple de eliberare a doi radiesteziști, cei mai puternici pe care i-am putut cunoaște.

E/48. Un medic și-a dat seama că are înzestrarea de a folosi pendula. El a făcut experimente timp de opt zile. Dacă intra un nou pacient în cabinet, îi oferea un scaun și se deplasa în camera de alături. Folosind pendula peste un alfabet, afla numele, prenumele și afecțiunea pacientului. Rezultatul se potrivea întocmai cu ceea ce constata la consultație. Reușita l-a îndemnat să continue experimentările. Astfel, când o soră de caritate de la filială i-a telefonat anunțând noi pacienți, a procedat la fel. Cu ajutorul alfabetului ocult a detectat prenumele, numele, boala și chiar vârsta pacientului încă necunoscut. Rezultatul a fost conform realității. Aceste realizări l-au îndemnat să facă experimente tot mai dificile. Dacă voia să știe ora de sosire sau de plecare a unui tren, pendula îl informa exact. Cu ajutorul pendulei, putea stabili într-o fotografie de grup numele, prenumele, vârsta, relațiile de familie și alte lucruri de acest fel despre toate persoanele. Acestui clarvăzător i se ofereau toate șansele oferite de practicarea previziunii și clarviziunii.

Medicul a observat însă odată cu aceste experimente și anumite transformări psihicului său. A devenit nestăpânit în domeniul sexual cât și față de alcool și nicotină. Se înfuria ușor și nu se mai recunoștea pe sine. Chiar din primele opt zile de experimente radiesteze simțea că-și va pierde mințile. Nu a mai continuat cu pendulările, ci în tulburarea sa a căutat calea spre Hristos. A avut parte de eliberarea totală de aceste forțe. Medicul este astăzi de părere că reacțiile pendulei sunt de natură demonică, deoarece la el a apărut pe lângă urmările caracteristice din domeniul psihic și o opoziție față de religie.

E/49. La o conferință evanghelică din Elveția, am cunoscut un predicator. Istoria vieții sale reprezintă un triumf al harului lui Dumnezeu. Fiindcă în tinerețe logodnica sa îi era necredincioasă, a mers la ghicitori. Și pentru că se împliniseră toate indicațiile acestora, s-a apucat și el să învețe din curiozitate aceste metode. A început cu pendula și stabilea astfel calitatea alimentelor. În curând s-a îndreptat spre o activitate mai bine remunerată. Obținea cu pendula prețurile concurenței și a avut succes. Dacă îi intrau după aceea în mână listele cu prețuri ale firmelor concurente, ele se potriveau întocmai cu cele găsite de el cu pendula. Noaptea el își influența clienții cu oglinda magică pentru a-i face să apeleze la serviciile sale. În cele din urmă s-a apucat de vindecarea bolii. Diagnosticalele sale erau foarte precise, stabilind și medicamentele corespunzătoare. Prin descânt magic, putea calma dureri de dinți, putea opri hemoragii, vindeca reumatismul, trata de la distanță și putea efectua și alte acțiuni. Dacă trebuia găsit locul pierderii unor obiecte, cu pendula le descoperea imediat. Iată pe scurt două întâmplări.

Într-o zi s-a prăbușit în munți un avion cu pasageri. După căutări zadarnice, statul a promis o recompensă celui ce afla locul. Omul acesta a luat pendula și a stabilit ca loc al accidentului poalele muntelui Piz Duan. A anunțat locul determinat de el, dar nu s-au dat curs indicațiilor sale. Totuși mai târziu au fost găsite resturile avionului la punctul respectiv. Odată, în Wallis-Elveția a fost căutat un schior căzut în adâncul unei prăpăstii. Cu ajutorul pendulei și al hărții l-a găsit repede pe cel dispărut. Punctul culminant al acestor experiențe cu pendula a fost prezicerea viitorului. Când în 1938 regiunea Sudeți a fost anexată Germaniei, a întrebat pendula dacă va fi război și când. Pendula a indicat septembrie 1939. Această previziune s-a împlinit. Asemenea multora care prac-

tică ghicirea cu pendula, credea și el că acest dar l-a primit de la Dumnezeu. De fapt el socotea această activitate cu pendula drept o nouă știință.

Într-o zi cineva i-a pus în mână o cărticică scrisă de un creștin. Privirea i-a căzut pe textul din Deuteronom 18:10-12: „...Căci oricine face aceste lucruri este o urâciune înaintea Domnului“. Cuvântul acesta l-a lovit ca un trăsnet. Cu sufletul zguduit a aruncat cărțile despre pendulă și magie și a început lupta pentru eliberare. De-abia acum și-a dat seama cui îi slujise. Într-o broșură el scrie: „Satana, care prin activitatea mea câștigase dreptul asupra sufletului meu, mă lovea și mă chinuia necurmat.“ A ajuns la un faliment sufletesc total. Luni de zile s-a luptat pentru eliberare. Un grup de credincioși a început să mijlocească prin rugăciune către Dumnezeu pentru el. Timp de cincisprezece luni s-a zbatut între biruință și eșec. Perioade de bucurie și credință alternau cu perioade de deprimare. Încă nu scăpase de magie, pentru că nu renunțase de tot în aceasta privință. Încă mai socotea folosirea pendulei ca fiind ceva științific. În cele din urmă Dumnezeu l-a ajutat să o rupă și cu magia pendulei. Dintr-o dată a scăpat de orice senzație apăsătoare și viața sa a fost inundată de bucurie. A aflat siguranța iertării de orice vină. Isus Hristos a devenit esențialul vieții lui. De atunci el slujește cu credință lui Dumnezeu. La una din evanghelizările mele în Zürich el a ținut conferința de încheiere cu tema: „De la magician la evanghelist“ - Pe cine îl eliberează Fiul lui Dumnezeu, acela e cu totul liber !

Întregul capitol se încheie cu un exemplu care arată modul în care o persoană a fost eliberată după ce a citit despre pericolul implicării în practicile oculte:

E/50. Un tânăr provenind dintr-un mediu creștin, a ajuns să folosească pendula. El o socotea o nouă știință. S-a logodit cu o fată credincioasă, care i-a atras atenția asupra pericolului folosirii pendulei. Ea i-a dăruit cartea lui Modersohn, „Im Banne des Teufels“ („În capcana Satanei“). El a recunoscut ce stă în spatele magiei cu pendula și a încercat să se elibereze de ea. Toată osteneala lui a fost zadarnică, pentru că în locuința sa apăreau stafii. Logodnica a organizat un mic grup care se ruga lui Dumnezeu pentru el. Lupta a durat un an întreg până să fie complet liber datorită lui Hristos.

„Pentru aceasta a venit Fiul lui Dumnezeu: ca să nimicească lucrările diavolului!“...

Acestea fiind spuse, am parcurs principalele forme ale ghicirii. Mai este însă nevoie de o ultima clarificare.

IX. DESPRE CE ESTE VORBA ÎN CAZUL GHICIRII ?

Breasla întunecată a ghicitorilor și activitatea lor distrugătoare reprezintă o acuzare contra noastră, cei care ne numim creștini. Această acuzare poate însă acționa indirect ca o binecuvântare. Ce avem de învățat nou ?

În primul rând, trebuie să ne încredințăm din nou Tatălui ceresc, care știe de ce avem nevoie încă

înainte de ruga noastră. El își îndeplinește promisiunea: „nu te teme căci Eu sunt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, căci Eu sunt Dumnezeuul tău; Eu te întăresc, tot Eu îți vin în ajutor. Eu te sprijinesc cu dreapta Mea biruitoare.” - Isaia 41:10.

În al doilea rând, ne este dăruit privilegiul de a putea umbla în lumina lui Isus. El ne spune: „Eu sunt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.” - Ioan 8:12. Scăldate în lumină, găngăniile fug de sub bolovanii înlăturați. Ghicirea este lucrarea iadului. Dinaintea luminii lui Isus ai cărui ochi sunt ca para focului, această viermuială întunecată se retrage.

În al treilea rând, ghicirea stârnește în noi creștinii nevoia după o nouă umplere cu Duh Sfânt. Carismatici ai iadului sunt cu miile, dar așa de rari au devenit cei plini de putere, umpluți cu Duhul Sfânt din înălțimi. Nu trăirile extatice, nu excesele sufletești sunt răspunsul biblic contra valului mediumnic întunecat din zilele noastre, ci creștinii care se lasă zdrobiți și se predau înnoit Dumnezeuului de trei ori Sfânt. „Fiți plini de Duhul Sfânt !” - (Efes. 5 18) -acesta este răspunsul pe care ni l-a dat un mare charismatic al Bibliei. Frontul ultim al Bibliei împotriva oricărei magii este: „Nu Belial ci Hristos.”

MAGIA

DIN PUNCTUL DE VEDERE AL CONSILIERII SPIRITUALE

I. MISIUNEA DE AVERTIZARE ȘI CLARIFICARE A CONSILIERII

Câteva mii de spovedanii mi-au arătat în mod cutremurător cât de mult ține omul modern la obiceiuri vechi și la practici vrăjitoarești, cu tot stadiul înalt al cunoștințelor despre natură. Dacă în cazul acestor practici magice ar fi vorba numai de niște superstiții nevinovate, n-ar fi necesară neapărat o clarificare. Însă din cauza magiei mulți oameni se distrug. La o evanghelizare care a avut loc de curând aceasta situație deplorabilă s-a evidențiat cu putere. Un pastor a declarat la sfatul bisericesc: „Dacă din cei 50 de membri ai comunității 49 ar fi ajutați și doar unul singur s-ar rătăci,

aș prefera să se renunțe la această evanghelizare“. Totuși în pofida acestei intervenții, evanghelizarea s-a ținut, după ce prezbiterii au fost unanim de acord. În acea săptămână s-au prezentat la consiliere peste o sută de oameni. Discuțiile au arătat că în această parohie acționau mulți vraci care foloseau magia și mulți medici naturaliști. O mulțime de oameni erau tratați magic de ei și mulți ajungeau să fie posedați. În activitatea de consiliere am fost constant întrebați de către enoriași: „De ce nu suntem avertizați în biserică de la amvon despre aceste forme de magie și vrăjitorie?“ . Aveam aici de a face cu două puncte de vedere: acela al pastorului local și acela al congregației.

Ne putem întreba în acest caz: „Este drept ca 49 de oameni să meargă în rătăcire și să se încarce cu grele poveri de la magicieni, numai pentru că unuia i-ar dăuna cumva acțiunea de lămurire a acestor practici?“ Dacă am vrea să evitam în felul acesta orice daune, atunci ar trebui să se renunțe și la acțiunea de avertizare asupra pericolului dependenței de droguri sau alcool sau asupra pericolului bolilor molipsitoare.

Oricum, nu argumentele noastre sunt importante în ce privește această problemă, ci ceea ce Biblia afirmă. Și ea ne investește cu rolul de străjeri. Profetul Ezechiel primește însărcinarea de la Dumnezeu să-i avertizeze pe cei fără teamă de Dumnezeu (capitolul 3, 17-21). Ca părtași la Biserica lui Hristos, nu ne putem sustrage acestei însărcinări .

Această slujbă de străjer este grea, dar ne umple de nădejde. Ceea ce se poate spune despre forțele întunericului, se face prin prisma biruinței Domnului Isus. Satana și uneltele sale constituie o realitate îngrozitoare, dar prin Isus Hristos sunt învinse și li s-a slăbit puterea. Cine vine la Isus pășește pe calea biruinței. Domnului Hristos i-a fost dată toată puterea în cer și pe pământ. De aceea nu ne temem. Oricine citește această carte să facă același lucru: să privească la Hristos, sub a cărui mână atotputernică ne adăpostim.

II. NOȚIUNEA DE MAGIE

Ce se înțelege prin magie ? Răspunsul la o astfel de întrebare depinde întotdeauna de poziția în care se află cel ce îl dă. Psihologul, medicul, folcloristul, jurnalistul, filozoful, ocultistul, teologul liberal și ucenicul sincer al lui Hristos, fiecare va avea o altă perspectivă asupra magiei și o va exprima într-un alt fel. Părerile sunt foarte diferite, începând cu teoria că totul este o aiureală, că nu există duhuri, și continuând cu mania autodistrugerii cu bună-știință. Din punctul de vedere al duhovnicului aș da următoarea definiție:

”Magia este posibilitatea controversată de a recunoaște și stăpâni prin intermediul unor mijloace extrasenzoriale și făcând apel la anumite ceremonii, domeniul duhurilor, al plantelor, al animalelor și chiar al materiei nevii.”

Să explicăm pe scurt diferitele părți ale acestui enunț.

1. Foarte controversată este existența magiei. Psihiatria tradițională vede în complexul magic nu-

mai simptomul unei boli psihice. Psihologii tradiționali văd în omul afectat de magie numai rezultatul unei dezvoltări anormale, patologice a unei poziții și concepții greșite, superstițioase față de viață. Teologia liberală, chiar și în poziția ei cea mai modernă, vede în magie doar un sistem de idei și obiceiuri tradiționale.

La fel de controversat este și caracterul etic al magiei. Unii văd în ea darul lui Dumnezeu, alții forțe neutre ale naturii care pot fi folosite fie negativ, fie pozitiv. Și din nou o a treia categorie, duhovnicii creștini, consideră că magia are un caracter demonic.

De ce este așa de dificilă categorisirea fenomenelor magice ?

Definiția de mai sus ne dă răspunsul: Acțiunile magice se desfășoară pe căi extrasenzoriale. Cele cinci simțuri ale noastre cuprind numai un domeniu de mică întindere. Acest lucru se întâmplă nu numai pe plan fizic ci și în domeniul psihic. În fizică, omul recunoaște sincer că are limite, deoarece știința oferă dovezi ale existenței fenomenelor suprafizice, care nu pot fi testate prin simțurile umane. În domeniul sufletesc însă dovezile matematice nu sunt posibile. De aceea, caracterul divin sau demonic este negat de raționaliștii cu orizont limitat.

2. Să explicăm acum căile extrasenzoriale despre care se vorbește în definiție. Dau câteva exemple:

E/51. În Alsacia, un preot catolic face vindecări. El este poreclit Pater Papuc, fiindcă cei interesați trebuie să-i trimită un papuc. El se concentrează asupra acestuia și poate da un diagnostic corect.

E/52. În Austria, în activitatea mea de duhovnic, am intrat în contact cu așa-ziii „degustători de urină”. Urina pacientului nu este analizată medical în ceea ce privește albumina, glicerina, hematiile și alte substanțe, ci este folosită psihometric (pentru ghicire) ca mijloc de sensibilizare, pentru a putea pune diagnosticul prin clarviziune. Asemenea „degustători de urină” există și în Elveția, Franța, Germania, precum și în alte țări europene. Interesant este că asemenea metode neobișnuite de recunoaștere a bolii duc deseori la rezultate corecte. Aceste metode de vindecare magice includ folosirea forțelor mediumnice, paranormale.

E/53. Un olandez avea mai multe dotări mediumnice. Fără ca pacienții să observe, îi putea influența pozitiv. El simțea că puterea pentru aceasta pornește de la un mic cerc de pe frunte, între ochi, mergând spre pacient prin intermediul privirii. O altă putere de vindecare acționa prin mâinile sale. Sediul de unde pornea această putere era un inel din jurul craniului. Această putere cobora prin umeri, prin brațe și străbătând palmele trecea asupra bolnavului. Un exemplu de vindecare al acestui olandez : Un om de 75 de ani suferind de inimă a intrat într-o criză și a fost socotit un caz fără speranță de viață de către medici. Fără ca pacientul să observe, vindecătorul l-a privit fix timp de un minut. Bolnavul cel irecuperabil s-a făcut bine și a putut apoi să facă ture cu bicicleta pe 30 km distanță într-o regiune deluroasă.

È interesant că asemenea metode neobișnuite au într-adevăr efect. Pentru aceste metode de vindecare și diagnosticare sunt folosite puteri mediumnice extrasenzoriale.

3. În definiție se vorbește despre diferite obiecte ale magiei. Contactarea și stăpânirea lumii duhurilor se încearcă prin spiritism. În partea a treia a cărții, "Spiritismul", se vor arăta cele șaisprezece forme ale spiritismului modern prin circa treizeci de exemple.

Despre recunoaștere, alt termen al definiției, am insistat în cele 42 exemple din capitolul „Ghicirea“

Alte obiecte aflate sub incidența magiei sunt: omul, plantele, animalele și materia nevie. Practicanții magiei negre încearcă să subjuge și să stăpânească prin mijloace paranormale persoanele indezirabile. Vor fi date exemple în acest sens către sfârșitul cărții. Alții încearcă să influențeze lumea plantelor și animalelor. Iată câteva exemple.

E/54. Un mulgător a practicat timp îndelungat magia neagră. Specialitatea sa era să fure țăranilor vecini laptele de la vaci. El lega un prosop de clanța ușii, își murmură descântecele magice și mulgea lapte din prosop. Asemenea exemple le-am aflat din spovedanii, verificarea nefiind posibilă.

E/55. O misionară mi-a relatat că de multe ori când vizita un vrăjitor, îi ieșeau în cale animale sălbatice. Ea a simțit imediat că forțele demonice erau cele care acționau și când pomenea numele lui Isus Hristos animalele se retrăgeau. Mai târziu a aflat că vrăjitorul se lăudase că va trimite în calea străineii animale sălbatice care s-o sfâșie în bucăți.

E/56. Un tânăr, socotit de medici schizofrenic, a recunoscut față de mine, la spovedanie, că putea să omoare animale mici de la mică distanță fără a se folosi de nici un mijloc de atac, cu excepția forțelor sale magice.

E/57. În Toggenburg (cantonul St.Gallen-Elveția), oamenii mi-au mărturisit de multe ori la confesiune că pot omorî cu ajutorul magiei negre cai, vaci și porci. La întrebarea mea: cum au ajuns la această posibilitate, mi-au răspuns că s-au vândut Satanei, pecetluind legământul cu sânge. Un asemenea caz de moarte misterioasă a unor animale a fost cercetat de oameni de știință însă fără a fi descoperită cauza.

E/58. Un țăran care avusese în mai multe rânduri recolte proaste, a primit sfat de la un vraci să pună sub limbă trei boabe de sămânță în timp ce seamănă. După încheierea semănatului el trebuia să scuipe boabele pe ogor, să rostească un descânt magic și să-și încheie lucrarea în numele trinității. În acest fel plantele trebuiau să se dezvolte bine și ogorul ar fi fost ferit de intemperii. Țăranul chiar a avut impresia că tocmai acea zicală magică i-a adus belșugul, dar din acel moment n-a mai vrut să știe de Evanghelie. De asemenea, printre animalele lui au apărut neobișnuit de multe situații nenorocite.

Nu numai mediul organic reprezentat de viețuitoare este influențat, ci și cel anorganic, fără viață. Urmează niște exemple.

E/59. Trei surori au dormit ani de zile în aceeași cameră. În încăperea cu uși și ferestre închise, cădeau din când în când pietre din tavan. În momentul în care sora mai mare s-a logodit și a

părăsit casa părintească, ploaia de pietre a încetat. Lucrul acesta mi-a fost povestit de una din surori. Asemenea căderi de pietre nu sunt chiar o raritate; și alți oameni, martori oculari mi-au vorbit de așa ceva.

E/60. Un om a practicat magia neagră mult timp. Un experiment deosebit și pe care îl repetă adesea era acela de a înfinge un cuțit în pământ, după care murmura un descântec. În locul străpuns apărea mereu cam o găleată de sânge. Sora acestui vraci, era și ea expertă în practici vrăjitorești. Rămâne desigur întrebarea dacă nu era cumva un truc și nu o experiență magică reală.. Cazul acesta amintește mult de trucurile fachirilor. Totuși asemenea lucruri mi-au fost mărturisite uneori în activitatea mea de consiliere.

În domeniul magiei se întâmplă lucrurile cele mai absurde. Dacă totul s-ar petrece chiar și numai în fantezia și prin superstiția oamenilor, fără o bază reală, ar dovedi totuși existența unei prăpastii adânci a rătăcirii umane, care necesită imperios clarificare și ajutor spiritual. Alte probleme legate de definiția dată vor fi lămurite în alte capitole.

III. ORIGINEA, SCOPUL ȘI DEZVOLTAREA MAGIEI

1. La începutul omenirii a existat o poruncă dată de Dumnezeu: „Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul, și supuneți-l; „(Geneza 1:28). Sarcina și dreptul omului era ca în armonie cu voia lui Dumnezeu să stăpânească pașnic forțele pământului. Acestei însărcinări, Satana, marele tulburător, i s-a opus prin ispitirea originară: „...Veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul“ (Geneza 3:5). Magia este antipodul poruncii lui Dumnezeu de dezvoltare a omenirii. Dorința exagerată de a cunoaște și aviditatea după putere, sunt în contradicție cu voința divină. Prin aceasta omenirea a fost pusă de la începuturile ei în fața alegerii a două căi.

Macazul” este la îndemâna omului: ori alege subordonarea de bunăvoie față de Dumnezeu, ori dorește cu tot dinadinsul să aibă putere prin revolta împotriva ordinii și limitelor impuse de Dumnezeu. Acest schimbător de direcție este și azi la îndemâna noastră . Ori ne lăsăm dirijați pe calea mântuirii dumnezeiești, ori facem rebeliune și vrem să dispunem de forțele creației printr-o rivalitate monstruoasă față de Dumnezeu. De aceea magia este de la începuturi până astăzi o rebeliune și reprezintă punctul culminant al răzvrătirii omului contra lui Dumnezeu. Toată vorbăria despre forțele naturale inofensive și folosirea lor fără pericole este, în lumina Bibliei, o enormitate. Din punct de vedere formal, parapsihologia (știința despre fenomenele extrasenzoriale) spune câte ceva despre caracterul dublu al magiei. Se deosebesc acolo fenomenele Psi-Gama (gignoskein=a recunoaște) și cele Psi-Kappa (kinein=mișcare). Întâlnim și aici cele două elemente de bază ale magiei: cunoașterea și forța căpătate pe căi extrasenzoriale.

2. În consilierea spirituală mi-au fost arătate prin multe mărturisiri patru căi diferite de apariție a

forțelor mediumnice:

- moștenirea;
- semnătura de predare Satanei;
- experimentarea ocultă;
- transmiterea forțelor oculte.

Iată câteva indicii.

a) Din studiul cazurilor rezultă că forțele magice se transmit prin ereditate . Mediumnitatea poate fi urmărită deseori de-a lungul a patru generații ale aceleiași familii. Pe de o parte, ereditatea dă urmașilor aceste proprietăți întunecate, pe de altă parte ele sunt transmise și prin succesiune. Acest lucru se întâmplă la moartea unuia din părinți care transferă puterea magică fiului sau fiicei pentru a putea muri în pace. Dacă respectivii nu doresc să fie înzestrați cu asemenea puteri, în camera celui aflat pe moarte au loc scene tragice. Muribundul poate să se vaite săptămâni de-a rândul: „Preluați-mi puterile ca să pot găsi odihnă !“. Câteodată se oferă rude îndepărtate sau chiar străini de familie să preia puterile magice. În ce măsură sunt îndemnați să facă asta din milă, din curiozitate sau din dorința de putere, diferă de la caz la caz. Clipa morții unor astfel de magicieni se tergiversează uneori multe săptămâni până ce se rezolvă problema „urmașului“. Deci, nu există numai o succesiune apostolică, ci și una diabolică.

b) O altă formă de apariție și dezvoltare a puterilor magice este vânzarea către Satana prin semnătură. Poate aici s-ar putea urmări o acțiune opusă botezului, căci magia are întotdeauna o paralelă demonică la toate acțiunile biblice. Vânzările pentru Satana sunt cele mai îngrozitoare cazuri care apar la consilierea spirituală.

E/61. La Paris există o biserică ocultă cu numele: „Noi slujim stăpânitorului acestei lumi!“ Această biserică are filiale în Basel, Berna și de curând și în Roma. Pentru acceptarea ca membru trebuie să ai semnătura de vânzare Satanei. Această semnătură ar fi deci „botezul“ de intrare în magia neagră.

E/62. Un om din Toggenburg-Elveția avea de mulți ani un cabinet de vindecător fiziastru (naturist) și de descântător. Putea vindeca și cazuri care pentru un medic nu aveau nici o șansă. Vindeca orbirea, infirmitatea, cancerul acut, tuberculoza pulmonară, leucemia pernicioasă, scleroza în plăci(-multiplă) și alte cazuri grave. La un moment dat el a dezvăluit marea sa nefericire, declarând: „Tuturor le pot veni în ajutor, dar mie nu mi se poate da ajutor!“ Acest vindecător se dăduse în tinerețe cu semnătura de sânge Diavolului. De atunci poseda aceste forțe paranormale.

c) Forțele magice pot apare și prin experimentarea ocultă.

E/63. Un muncitor dintr-o fabrică elvețiană s-a plictisit de munca lui. Și, fiindcă a auzit de mai multe ori că vindecătorii oculti și magnetopații câștigă mulți bani, și-a cumpărat de la un magazin

ocult literatură magică. A învățat formulele magice, s-a supus ceremoniilor satanice și a început să experimenteze vindecări. Puterea de vindecare s-a dezvoltat repede iar veniturile lui s-au mărit mult în comparație cu salariul său de muncitor.

Următorul caz reunește toate aceste faze menționate anterior: ereditate, predare Satanei și experimentare ocultă.

E/64. O tânără femeie mi-a relatat istoria strămoșilor ei. Străbunica se vânduse diavolului prin semnătură cu sânge. Ea practica magia neagră și cu aceasta forță vindeca oameni și animale. Pe patul de moarte, așa cum se întâmplă celor ce practică magia, s-a chinuit grozav. Fiica ei, bunica celei ce relatează, i-a preluat atunci puterile magice. A preluat și cărțile de ghicit. După moarte, bătrâna apărea membrilor familiei ca strigoi. Bunica a continuat practicile magice. Ea descânta boli în nopțile cu lună plină și practica magia cu cheia, luată drept pendulă, chiar și deasupra Bibliei. De asemenea reușea cu succes să oprească hemoragii. Când bunica a început să citească Biblia a avut de dat grele lupte spirituale. Odată cu înaintarea în vârstă vedea umblând prin locuința ei, niște siluete întunecate. Moartea ei a fost de asemenea chinuitoare și după deces apărea și ea ca strigoi. Mama povestitoarei a preluat literatura magică și activitatea ocultă. A ajuns și ea vindecătoare cunoscută. Soarta ei a fost asemenea cu cea a înaintașelor ei. Acum, ca a patra în acest arbore genealogic îngrozitor urma cea care relatează. Copil mic fiind, a fost descântată de propria ei mamă. În scurt timp după asta a devenit clarvăzătoare și putea vedea și ea siluetele întunecate din casă. Fratele și sora ei sufereau de depresii. Ea însăși avea grave tulburări spirituale și psihice, care au îndemnat-o să caute consiliere spirituală.

d) A patra formă de apariție a magiei este transmiterea ocultă..

E/65. Un tânăr mi-a destăinuit că trei oameni ce practica magia neagră i-au pus mâinile pe cap murmurând formule magice. După aceea, a căpătat puteri care l-au uimit și pe medicul de familie. Medicul l-a pus la probă și a fost nevoit să confirme vindecările făcute de el prin magie. Această punere magică a mâinilor este opusul punerii mâinilor din Biblie.

E/66. Un tânăr urmărea un radiestezist care căuta apă cu pendula. Radiestezistul l-a îndemnat să încerce și el. Însă, ajunsă în mâna sa, pendula nu mai reacționa. Atunci radiestezistul i-a luat mâna. Deodată pendula a reacționat și la tânăr. Când a repetat experiența fără atingerea radiestezistului, i-a reușit iar. Chiar și câteva zile după aceea puterea încă se menținea. De atunci tânărul are capacitatea de a găsi apa cu pendula sau cu bagheta. În orice caz, viața sa spirituală s-a schimbat cu ceva. Înainte avea o activitate intensă de rugăciune și citea cu interes Biblia. După ce i s-a transmis acea putere dragostea pentru Dumnezeu și pentru rugăciune a dispărut.

IV. FORMELE MAGIEI

Diferite trepte premergătoare influenței malefice, care pot îndrepta un om spre magie.

1. Prima ar fi hipnoza culpabilă.

E/67. O fată a făcut confesiunea că medicul pe care l-a vizitat a hipnotizat-o. Sub hipnoză, medicul a sedus-o în cabinetul său. Cu prietena ei a făcut la fel. După cum a reieșit, a procedat la fel și cu alte fete. Când faptele au ieșit la iveală, medicul a plecat și s-a stabilit în altă parte. Fata povestea că după aceasta întâmplare n-a mai putut să citească Cuvântul lui Dumnezeu timp de mai mulți ani. Ea avea repulsie puternică față de sacru, și la rugăciune îi veneau în minte gânduri murdare.

E/68. Un medic de la un spital, viola femei și fete sub hipnoză. A fost prins asupra faptului de o soră. Pentru a-și acoperi faptele rușinoase, el își interoga pacientele în anamneză, asupra relațiilor sexuale din familie sau dinafara ei și nota răspunsul în fișă. El voia să aibă acoperire dacă cumva ar fi fost tras la răspundere. O servitoare cuminte de la o casă parohială, care era logodită cu un tânăr credincios, a rămas gravidă în acel spital. Din această cauză logodnicul a părăsit-o. După cum s-a confesat, ea nu întreținuse relații sexuale niciodată până atunci.. Fusese violată sub hipnoză. Până la urmă, sora șefă și altă soră l-au demascat pe acest medic.. Rezultatul: femeile au fost date afară de medicul-șef. Medicul hipnotizator a rămas în clinică.. Alte surori care cunoșteau situații ce-l acuzau pe acest medic au tăcut de teama desfacerii contractului de muncă, așa cum au pățit cele două. Și mie tot o soră martoră mi-a relatat aceste istorii murdare. Când a început să-i fugă acestui medic pământul sub picioare, a plecat în străinătate.

Printre reprezentanții științifici ai hipnozei circulă părerea că sub influența acesteia omul nu poate fi obligat să facă lucruri pe care le-ar refuza în stare de veghe. Deci există părerea că nu se pot comite delictе sub hipnoză. În primul rând este de remarcat că nu toți oamenii de știință sunt de aceeași părere. În afară de aceasta, la confesiune mi-au fost relatate multe cazuri în care s-au comis delictе sub hipnoză. Din punct de vedere biblic este de înțeles că o fată până atunci fără prihană, poate fi sedusă sub hipnoză. Chiar Isus spune: „Din inima omului ies gânduri rele“. Și în cel mai moral om zac tendințe rele. În stare normală toate aceste rele sunt stăpânite și reprimate de conștiința care este modelată de predispozițiile caracterului, de educație și de poziția față de religie. În hipnoză acest regulator este decuplat. Impulsurile instinctuale urcă necontrolate din subconștient și pot fi exploatare de oamenii fără conștiință. Apoi oamenii de știință nu țin seama de faptul că în afara hipnozei obișnuite există și hipnoza magică, cu acțiune mult mai extinsă decât cea normală. Aceasta se recunoaște prin faptul că după aceea respectivul își pierde credința și nu mai poate să se roage. Urmează câteva exemple de hipnoză magică.

E/69. O fată credincioasă a mers la psihiatru. Acesta folosea mai des hipnoza magică decât cea normală. Am întâlnit asemenea medici în regiunile în care se practică mult magia. În timpul tratamentului, medicul, întrebat de fată, a admis că darul acesta nu-l are de la Dumnezeu. A descoperit

fetei că avea să-i aplice un experiment de sugestionare. După aceea fata n-a mai avut puterea să creadă și nici să se roage. Ea avea îndoieli și era mult ispitită. Încă un caz ieșit din comun este cel care urmează.

E/70. Un preot practica în timpul liber magia. El experimenta diferite domenii. A învățat ghicitul în cărți, radiestezia, descântecul și hipnoza magică. Deoarece îi lipseau persoanele pe care să facă teste, se folosea de soție. Cu cât forțele magice luau amploare mai mare, cu atât scădea la cei doi dragostea de Dumnezeu și de rugăciune. Aceasta lipsă de dorință s-a transformat apoi într-o repulsie puternică. Odată cu experimentele au apărut și perturbările psihice. La preoteasă au avansat atât de mult încât s-au transformat în nevroză acută, exprimată printr-o permanentă teamă. De fiecare dată trebuia încuiată în camera în care se găsea.

E/71. Un comerciant poseda neobișnuită proprietate de a-și influența clienții prin hipnoză magică, pentru ca aceștia să accepte toate ofertele lansate de el. În felul acesta câștiga cam 100.000 DM pe an. Față de lucrurile spirituale se afla într-o totală opoziție.

E/72. O femeie a acceptat să fie hipnotizată de un maseur în scopuri terapeutice. Înainte de tratament citea Biblia, se ruga și mergea la slujbele religioase. După tratament, la încercarea de a se ruga, s-a simțit obligată să blesteme numele Domnului și să înjure. Nu mai voia să știe nimic despre Dumnezeu și avea o deosebită repulsie față de ce este sfânt. Urmările acestui tratament, dovedesc că maseurul a folosit hipnoza magică.

2. O altă treaptă premergătoare magiei este sugestia mentală. Prin aceasta se înțelege transmiterea de la distanță a forțelor psihice sau ale duhului.

E/73. Un psiholog avea intenția să-și dea examenul de doctorat. Domeniul său de specializare era hipnoza, dar nu cea obișnuită, ci aceea prin sugestie de la distanță. Pentru experimentare a căutat o persoană sensibilă și a găsit-o în secretara șefului său, neurastenică și ușor influențabilă. Fără să ceară voie, a experimentat cu ea inducerea somnului. Se așeza la distanța de 3 m de ea sau chiar în camera alăturată și se concentra asupra fetei. Deodată secretara nu mai avea putere în mâini și o cuprindea o oboseală cumplită. Ea se lupta cu toate forțele împotriva somnolenței. Experimentele au continuat mai multă vreme, fata opunându-se mereu. În această perioadă de experimente hipnotice, i-au apărut fetei tulburări sufletești ceea ce a determinat-o să consulte un psihiatru. Când a auzit medicul de aceste încercări de sugestionare i-a declarat: "Asta nu e potrivit pentru dumneavoastră!" De fapt psihiatrul știa de încercările tânărului psiholog. Din acea perioadă fata n-a mai fost aptă de muncă, apărându-I mereu paralizii curioase, de neexplicat.

E/74. O femeie catolică mergea deseori la un preot să se spovedească. Până la urmă a devenit dependentă sufletește de el datorită sugestiei. De câte ori citea preotul liturghia ea cădea jos și-și producea leziuni. De fiecare dată se lovea la față. Crizele apăreau și dacă se afla la 30 km distanță de preot și nu știa când acesta citea liturghia. Această dependență a devenit pentru femeie o po-

vară de nesuportat. În suferința ei a început să se roage cu seriozitate. Și pentru că nu mai știa ce să mai facă, s-a dus la un pastor evanghelic pentru consiliere spirituală. Prin credință a putut găsi calea spre o părtășie cu Hristos. Din acel moment, bizarele crize au dispărut. Femeia s-a retras apoi din biserica catolică.

E/75. Un meseriaș s-a ocupat ani de zile cu magia neagră. Îl interesau mai ales practicile care-i dădeau putere de influență asupra oamenilor. Făcea parte dintr-un cerc de magicieni care se ocupau cu experiențe neobișnuite. În timpul liber făcea el însuși asemenea experimente. Prima sa victimă a fost o tânără asupra căreia și-a exercitat influențele atât de puternic, încât financiar și sexual aceasta i-a căzut ca jertfă. După acest start reușit în magia neagră, și-a căutat alte victime. Experimentele îi reușeau. În cele din urmă a găsit o fată care era dispusă să-i dea întregul ei salariu lunar. De aceea a luat-o în casa lui. Ea trăit o vreme la el, până când părinții fetei au făcut plângere împotriva lui.

3. A treia fază ce îndrumă spre magie este magnetismul magic de vindecare. La fel ca hipnoza și ca sugestia, și magnetismul de vindecare poate fi întărit prin magie. În exemplul 72 s-a dat o dovadă în acest sens.

Vom relata în cele ce urmează cazul Dr. Trampler, un jurist care a fost o vreme unul din elevii lui Gröning, însă, mai târziu, s-a despărțit de el. Doctorul Trampler și-a descris metoda de vindecare în cartea sa „Gesundung durch den Geist“ („Sănătate prin duhul“). Partizane fanatice are mai ales printre femei. Am putut observa la persoanele pe care le-am consiliat că puterile sale vindecătoare nu aduc beneficii, ci dimpotrivă, sunt o povară pentru cei tratați. Acest lucru va fi certificat prin două exemple.

E/76. O femeie s-a dus la Dr. Trampler la München. El a tratat-o bine pentru durerile ei de spate. În orele când venea la consultație trebuia să-și țină cele zece degete în sus ca antene de captare a energiei cosmice. După revenirea acasă, din punct de vedere fizic era vindecată, dar începând cu acele zile, credința ei a intrat în dificultate. Nu putea să se mai roage și simțea cum între Dumnezeu și sine se ridicase un zid despărțitor.

E/77. O femeie credincioasă care venea la mine în orele de consiliere, s-a dus din neștiință la Dr. Trampler. Ea ședea așteptând să-i vină rândul și se ruga în cabinet. Toți pacienții au fost tratați pe rând. În cele din urmă doctorul s-a oprit în fața ei. Femeia, fiindcă se simțea tot mai neliniștită se ruga și mai cu tărie. Atunci dr Trampler i-a spus: „Cu dumneavoastră nu pot să încep nimic !“. Deoarece acești doctori își camuflează și-și împodobesc activitatea cu cuvinte religioase, caracterul funest al forțelor lor nu este recunoscut de multe ori. În regiunea Baden am cunoscut un vindecător care a avut o întoarcere clară la Hristos. Întrebat despre puterea sa de vindecare el a răspuns: „Magnetismul natural este suficient zilnic numai pentru două persoane. După aceea forța s-a consumat și trebuie acumulată din nou. Cine tratează mai mult de doi pacienți pe zi, fie nu realizează nimic, fie are priză la forțele demonice“. Prin aceasta el voia să spună că acești vindecători se folosesc de magie în practica lor. Încă un exemplu pentru a arăta această mascare înșelătoare a

faptelor.

E/78. Un profesor creștin, prieten cu mine, s-a dus pentru tratament la un magnetopat socotit creștin. Mergea la slujba religioasă din comunitatea sa. Pentru siguranță profesorul l-a întrebat: „Nu-i așa că nu folosiți forțele demonice?” Vindecătorul răspunse: „Forțele demonice sunt bune! Demonii ne ajută!”. Aflând acest lucru, profesorul a renunțat la tratament.

4. După aceste trepte preliminare vor fi prezentate formele principale ale magiei.. Profesorul Diep-gen în cartea sa „Kultur und Medizin“ („Cultura și medicină“), deosebește trei forme de magie a) magia neagră, în care intervin forțe demonice; b) magia albă, socotită a fi cu ajutor de la Dumnezeu; c) magia neutră(gri)care se crede că folosește acele forțe ale naturii care nu sunt dăunătoare (forțe neutre);

Clasificarea lui Diepgen este corectă când divide magia în trei forme, dar nu același lucru poate fi spus și în ceea ce privește definițiile sale. Consilierea spirituală ne revelează o imagine complet diferită față de cea pe care el o sugerează privind magia albă și magia neutră.

a) Deocamdată iată câteva exemple pentru magia neagră.

E/79. Un preot mi-a povestit că întreaga sa parohie este contaminată de ocultism. Ca exemplu el prezintă vindecarea magică a unei tinere de 20 ani. În urma unei paralizii infantile, fata a rămas cu un picior mai scurt. Multă vreme a zăcut în spital și a fost externată de acolo ca incurabilă. Fata și mama ei erau acum foarte abătute. Până la urmă a căutat ajutor la un om ce se ocupa cu magia neagră. Acest magician a cerut să i se plătească 500 DM pentru o rădăcină de mătrăgună de care făcuse el rost. La indicația acestui om, fata a trebuit să ”îngrijească”acea rădăcină cu aspect de om ca și cum ar fi fost un sugar. Această îngrijire presupunea: spălarea rufelor, baia, hrănirea, culcarea. După această perioadă de tratament, fata a primit de la vindecător îndemnul de a se ruga cu psalmi de răzbunare, apoi să-i copieze, să-i pună sub pernă și să doarmă pe ei. În a treia fază de tratament fata a trebuit să-și pună sub pernă doua cuțite și la capătul patului să înfingă alte două. În cursul acestui ciudat tratament, fata a observat cum piciorul cel scurt se lungеше. Deoarece după vindecare au apărut puternice tulburări sufletești, s-a dus la preotul din localitate, care n-a știut să-i dea un sfat potrivit. Fata nu mai putea să se roage Când voia să împreune mâinile pentru rugăciune, îi erau desfăcute automat. Dacă voia să citească în Biblie, îi veneau gânduri de blasfemie. Deoarece se temea să nu înnebunească, a dat în cele din urmă rădăcina de mătrăgună preotului local, ca și o amuletă primită de la vraci. Din acel moment a cuprins-o o mare teamă de răzbuarea acelui om înfricoșător. Însă după ce a renunțat la rădăcină și la amuletă, frământările sufletești s-au mai atenuat, iar piciorul adus la lungimea normală prin terapie magică, s-a scurtat din nou.

E/80. La o evanghelizare în Toggenburg, a venit la consilierea spirituală un țăran, care mi-a povestit efectul tragic al unui descântec de magie neagră. Băiatul său avusese paralizie infantilă. Pentru că medicul a fost chemat prea târziu, băiatul a rămas paralizat. Cum țăranul voia neapărat

să aibă un moștenitor sănătos pentru gospodărie, a încercat tot felul de mijloace . Până la urmă a apelat la vraciul Hugentobler din Peterzell care i-a vindecat băiatul cu ajutorul magiei negre în așa fel încât paralizia dispăruse cu totul. Câțiva ani totul a mers bine. Când băiatul avea 16 ani, tatăl l-a găsit în grajd cu artera carotidă secționată. Nenorocirea s-a întâmplat aparent fără motiv. N-a fost ceartă în familie și nici nu era vorba de vreo fată. Tatăl a găsit asupra fiului său o amuletă de la Hugentobler. A deschis punguța de piele și a scos un bilețel cu însemnarea: „Acest suflet aparține Satanei!“ Aceasta a fost dovada că Hugentobler a folosit magia neagră.

b) Și mai răspândită decât magia neagră este așa numita magie albă. Ea este folosită în multe cercuri creștine, socotită fiind o activitate creștinească, fără ca cei implicați să-și imagineze caracterul ei demonic. În cazul magiei albe se împlinește cuvântul lui Pavel din 2 Corinteni 11:14: „... căci chiar Satana se preface într-un înger de lumină.“ Magia albă este magie neagră sub o mască evlavioasă. Urmează câteva exemple:

E/81. Un misionar printre evreii din Africa de Nord ,numit Samuels, povestește despre un obicei magic al acestora. Dacă în astfel de familii se îmbolnăvește un copil, părinții iau un prosop, îi fac un nod și spun: „În numele Dumnezeului lui Avraam, Isaac și Iacov fii eliberat de boala ta !“. Desfac apoi nodul și copiii, după acest descânt magic, se fac sănătoși. Aici este vorba de o acțiune inversă a magiei negre.

E/82. O femeie din Bucovina povestea că în toate cazurile de boală la om sau animal, rudele ei foloseau descântece de vindecare din magia albă. Acestora le erau alăturate cele trei nume sfinte. După rostirea lor boala dispărea. Cu toate că strămoșii ei au fost toții oameni bisericosi, totuși practica descântatului era transmisă din generație în generație în această familie. Cea care povestea acestea, suferea și ea și fiica ei de tulburări nervoase. Acesta a fost motivul pentru care a apelat la consilierea spirituală. Un predicator s-a rugat cu ea și de atunci stările ei s-au ameliorat. A devenit de asemenea o credincioasă adevărată.

E/83. Într-o casă țărănească, stăpânul s-a spânzurat. Conform unei credințe populare sinucigașul s-ar întoarce în locul în care a comis suicidul. De aceea rudele au fost sfătuite să măture toată casa rostind numele Sfintei Treimi. Așa sinucigașul n-ar mai bântui pe acolo. Oamenii au făcut astfel, urmând acel sfat straniu. Totuși începând cu acea perioadă, pe țărancă o chinuia o neliniște ciudată.

E/84. O fată de 15 ani avea o maladie de ochi . Multă vreme a stat într-o clinică de specialitate, dar, cu toată știința medicală, nu s-a putut vindeca. Și pentru că nu a putut beneficia de tratamentul medical, a apelat la ajutorul magic al unui vindecător. A fost descântată prin magie albă. În cabinetul respectivului vindecător era la vedere Biblia. El mergea din când în când la slujbele religioase din parohie. La 24 ore după descânt, boala de ochi i-a dispărut. Începând cu perioada vindecării, fata a fost cuprinsă de o puternică neliniște. L-a căutat pe Hristos în rugăciune, dar n-a aflat pace. Când după această vindecare neobișnuită a mers la controlul medicului specialist, aces-

ta a dat din cap mirat și a întrebat-o pe fată cum de s-a putut produce o astfel de vindecare.

E/85. O femeie și-a dus cele două fiice încă foarte mici pentru a fi descântate. În procedeul magic, vraciul a folosit de trei ori rugăciunea "Tatăl nostru". Când copiii au mai crescut, mama s-a lăsat sfătuită deseori de astrologi, de ghicitorii în cărți, de chiromanți. Ea primise ani de zile revista unui vestit medic ocult. Fiica cea mare a fost dusă de la 27 de ani la un spital de psihiatrie și este socotită bolnavă incurabilă. Întreaga familie avea o puternică aversiune față de Hristos și de tot ce e sacru. Acum, când disperarea lor a ajuns la culme, caută ajutor spiritual.

E/86. O femeie care mergea la adunările de frați avea diferite rețete de magie albă. Pentru mirosul neplăcut al gurii, ea indica aghiazma ce trebuia băută rostind numele Sfintei Treimi.

E/87. O femeie zăcea în spital având grave probleme cu zona-zoster și cu răni deschise la picioare. Starea ei se înrăutățise așa de mult, încât medicul-șef a dispus ca o soră să o supravegheze separat doar pe ea. Sora din schimbul de noapte stătea lângă patul muribundeii. Bolnava îi repeta mereu: „Soră, puteți să-mi ajutați?” Sora se temea că va trebui să se roage cu bolnava și să-i spună un cuvânt din Biblie, dar bolnava nu dorea asta, și de altfel ea nici n-ar fi fost pregătită pentru așa ceva. Era cuprinsă de spaimă în apropierea bolnavei și nu reușea să se roage nici pentru ea însăși. Pe când bolnava tot repeta „Soră, puteți să mă ajutați?” aceasta a întrebat: „Păi, cum să vă ajut?” Atunci suferinda s-a înviorat vizibil și a dat explicații: „Eu îmi voi dezgoli corpul, dumneavoastră puneți mâna pe locul bolnav, faceți trei cruci pe deasupra, spuneți numele Trinității și roștiți și un vers pe care am să vi-l spun!” Surorii i s-a făcut și mai frică. Fiindcă în acea clipă trecu un medic pe coridor, l-a întrebat dacă e bine să împlinescă dorința pacientei și i s-a răspuns: „Faceți lucrul acesta, soră! Poate ajută bolnavei!? Omenește și medical vorbind oricum nu mai este nimic de așteptat în privința ei!” Sora a intrat în cameră și imediat bolnava a implorat-o iar să o descânte. Sora a făcut trei cruci peste trupul grav bolnav, a spus numele Trinității și a murmurat versul pe care femeia i-l spunea. După aceea bolnava s-a liniștit imediat, pe soră însă a cuprins-o o mare groază și neliniște. În următoarele zile a fost mare mirare printre doctori. Rănilor de la picioare s-au închis imediat, toate simptomele de boală au dispărut în următoarele zile. Astfel în cinci zile era complet vindecată. Medicii nu-și puteau explica această schimbare spectaculoasă. Medicul care îndrumase sora spre descânt, a păstrat acest lucru pentru sine. De la acest incident sora nu și-a mai găsit liniștea – sunt șase ani de atunci. Nu mai poate să se roage. Se simte îngreșată de Cuvânt și de cele sfinte. Se simte deseori confuză, nu se mai poate concentra cu ușurință și are sufletul greu rănit. Această stare a adus-o la mine la confesiune. Ea personal crede că greșelile ei perturbări sufletești i se trag de la acel neliniștitor descântec. Fără să știe, atunci i-a ajutat pacientei cu magie albă.

În toate exemplele de mai sus simbolurile creștine și cifra trei au un rol important. Se descântă în numele Trinității, se spune de trei ori "Tatăl nostru" sau trei cuvinte din Biblie. Se fac trei semne ale crucii sau se folosesc trei lumânări. Magia albă este de fapt o „răsturnare” rafinată a rugăciunii făcute cu credință. De aceea și cad mulți în capcana acestor vrăji „religioase”.

Deosebirea magiei albe de biblica punere a mâinilor peste rană, este de multe ori foarte dificilă, chiar dacă diferențele esențiale se cunosc.

În rugăcinea biblică cel ce se roagă se supune vocii lui Dumnezeu, în magia albă însă Dumnezeu pare a fi forțat să dea ajutor. În adevărata rugăciune există părtășie între cel ce se roagă și Dumnezeu, pe când magia albă folosește „metodele“ creștine doar ca mijloace tehnice. Creștinul biblic care se roagă este întărit în slăbiciunea sa după aceea, chiar dacă ajutorul cerut nu este aprobat în forma dorită de om. Cel ce practică magia este perturbat și apoi paralizat în viața sa spirituală, dacă eventual a avut așa ceva, chiar dacă a avut parte de ajutorul cerut imperios. De multe ori abia după urmări se poate cunoaște dacă rugăciunea a fost biblică sau magică. Granițele pot fi foarte neclare. Câteodată cel ce dă verdictul trebuie să aibă darul deosebirii duhurilor dacă vrea să despartă ceea ce este autentic de ceea ce este mimat. Pentru folosirea magiei albe nu este nevoie de spovedanie. Punerea mâinilor conform Bibliei se face însă numai după o recunoaștere amănunțită a păcatelor. Magia albă este simțitor stânjenită de o a doua persoană care se roagă, în timp ce punerea mâinilor este sprijinită și întărită de o astfel de persoană. Așadar magia albă și punerea biblică a mâinilor sunt total diferite, chiar dacă în ambele cazuri se spun cuvinte asemănătoare.

c) O altă formă de magie este așa numita magie neutră.. Ea este folosită azi de medicii aparținând curentului psihosomatic. Ei cred că pot folosi în scopuri terapeutice aceste forțe neutre, fără efect pozitiv sau negativ. Cunosc unele exemple care pot fi interpretate diferit.

E/88. Un tânăr medic care avea o mână plină de negi l-a întrebat pe șeful unui seminar psihosomatic: „Domnule profesor cum să scap de negi ?“ Profesorul răspunde: „Există numai un mijloc verificat, descântecul!“ Tânărul medic s-a supus procedurii, care a dus la deplina sa vindecare. N-am fost informat despre eventualele urmări, cel scăpat de negi n-a vorbit despre asta.

E/89. Un tânăr psihiatru a întrebat pe șeful unei clinici psihiatrice: „Domnule profesor cum scap de negi?“ Profesorul a dat următorul sfat: „Legați negii cu un fir negru și faceți atâtea noduri cât numărul lor. Puneți firul în timp ce murmurăți un descântec sub un burlan și atunci veți scăpa de aceste urâțenii.“ Medicul crezu întâi că aude o glumă. În cele din urmă s-a lăsat convins să facă o încercare. Experimentul a reușit peste așteptări, negii au dispărut .

Această propunere a profesorului nu este magie neutră. Această rețetă neobișnuită este scrisă în cărțile a șasea și a șaptea ale lui Moise care nu conține decât formule ale magiei negre sau albe. Până acum această așa-zisă magie neutră (gri) n-a putut să-și dovedească lipsa de nocivitate. Confesorii aduc necurmat dovada că magia este o lucrare diabolică, indiferent dacă stă sub o flamură neagră, albă sau neutră.

V. DOMENII DE APLICARE ALE MAGIEI

După cum a arătat deja capitolul referitor la obiectul magiei, tot ceea ce noi oamenii credem că putem găsi în cer , pe pământ și sub pământ, este cuprins și în domeniul țintit de magie. Face parte din rebeliunea originară a lui Satan, ca Dumnezeu, Hristos, îngerii și duhurile, toate viețuitoarele pământului și materia, să fie atinse. Este imposibil să se descrie în această lucrare întinderea uriașă a magiei. Deci se vor schița numai câteva domenii de acționare

1. Vindecare și îmbolnăvire

S-au dat până acum un număr mare de exemple de vindecări. Mai urmează deci numai unul.

E/90. O femeie catolică se afla grav bolnavă în spital. A trimis după soră și a rugat-o să-i facă un serviciu. Ea a povestit că fiica ei e posedată de ani de zile, fiind foarte rar lucidă. Fiind grav bolnavă, avea posibilitatea să-și ajute fiica. Ea o rugă pe soră spunând : „Soră , înainte de a muri, anunțați vă rog pe rudele mele. Ei vor aduce atunci pe fiica mea. Noi două schimbăm cămașa de noapte. Prin aceasta, eu iau posedarea fiicei mele cu mine în mormânt și fiica mea devine liberă.“ Sora nu a îndeplinit dorința acestei muribunde.

Inversul vindecării este vraja de îmbolnăvire.

E/91. Un tânăr voia să se sustragă serviciului militar. Tatăl său l-a trimis la un descântător care să-i asigure o îmbolnăvire. Acest experiment a reușit. Tânărul a devenit inapt militar.

E/92. Un medium spiritist s-a confesat că aparține unui cerc spiritist care ia legătura cu morții și care practică magia neagră. Specialitatea lor era vraja de boală și de moarte. Ei provocaseră mai multe decese, cărora poliția nu le-a putut găsi explicație. De asemeni se ocupaseră de un preot care apoi a avut tulburări nervoase, așa încât nu a mai putut lucra câteva luni. Nu am putut verifica cele relatate. Știu numai că acel preot a fost bolnav mai multă vreme în perioada acelor experimente magice.

E/93. O fată dintr-o familie cu orientare strict catolică, s-a căsătorit , împotriva voinței părinților, cu un bărbat evanghelic. Primul lor fiu s-a îmbolnăvit de poliomielită. Părinții au făcut fiicei lor reproșuri cu indicația: „Aceasta este pedeapsa pentru căsătoria ta cu un protestant!“ Apoi ei au însărcinat pe un magician să vindece copilul și să transfere asupra mamei starea de boală. Într-adevăr vindecarea copilului progresa surprinzător de repede, mama în schimb s-a îmbolnăvit. A fost dusă la spital cu tulburări ciudate: paralizii, depresii, dureri îngrozitoare de cap etc. Medicii nu puteau clarifica natura bolii. Au făcut una după alta puncții lombare, teste metabolice , electrocardiografe, etc. În final au adus și un specialist de boli neurologice. În timpul mai multor săptămâni de testări, n-au putut găsi cauza. Apoi starea de sănătate a femeii s-a ameliorat surprinzător de repede. Ea a cerut externarea. Medicii s-au învoit. Părinții catolici au fost foarte speriați de această

schimbare și i-au raportat magicianului că acțiunea sa n-a avut rezultat.

E/94. Un om care folosea magia neagră, a spus unei fete căreia îi făcea curte un bărbat căsătorit, bine situat: " Pe acest bărbat îl aduc în așa hal din punct de vedere psihic, încât își va pierde postul." N-a durat mult și omul acela a început să sufere de tulburări nervoase. El se plângea că aude zgomote de lovituri în cap și în afara capului. Avea pâlپări de imagine înaintea ochilor, îi scăzuse vederea și puterea de gândire.

E/95. În timpul unei evanghelizări, o fată s-a convertit la credința în Hristos. În bucuria ei a încercat să-i aducă și pe vecinii ei la adunările religioase. Unul din aceștia era un om care avea multă literatură ocultă, pe care o folosea în diferite experimente. Pe acesta îl enerva mărturia plină de entuziasm a fetei. Vrăjitorul a declarat: „Fetei ăsteia îi provoc eu nebunia. O aduc eu în starea de a nu mai merge la slujba religioasă.” După câteva săptămâni, fetei credincioase i-au apărut într-adevăr tulburări psihice. Vedea în cameră mici flăcări și chiar strigoi. În această stare a venit la mine pentru sfat duhovnicesc.

2. Vrăji de dragoste și dușmănie.

Exemplele 93 - 95 pot fi privite și ca vrăji de dușmănie. Urmează numai exemple de vrăji de dragoste.

E/96. Ciobanii din Alpi care își coboară în septembrie vitele de pe pășunea alpină acasă, leagă deseori trei plante în coada vacii din fruntea cirezii. Acestea nu sunt numai de frumusețe, ci ele trebuie să aducă și noroc în dragoste.

E/97. O fată avea o relație cu un bărbat căsătorit. Într-o zi acest bărbat și-a schimbat domiciliul. Înainte de plecare i-a spus amantei sale: „Chiar dacă acum suntem despărțiți, totuși te voi vizita regulat, în orice caz nu venind înapoi. Te voi vizita numai în vis. Tu doar știi ce vrea un bărbat de la o fată. Pot să-mi iau oricând ceea ce am nevoie fără ca tu să mă poți opri. Niciodată nu vei putea acționa în vreun fel împotriva mea, pentru că nu vei avea dovezi pentru aceasta.” Fata n-a înțeles prea mult din această declarație neobișnuită. La o săptămână însă după plecarea iubitului, i-a simțit deodată noaptea prezența. Vizitele se repetau în mod regulat până ce aceste întâlniri stranii îi deveniră fetei lugubre și-i provocau silă. Întâi a apelat la ajutorul medical. După cum era de așteptat, medicul a declarat aceste întâlniri psihice nocturne, drept halucinații sexuale, care constituie stadiul incipient al schizofreniei. Fata, care este cu mintea foarte clară, nu recunoaște acest diagnostic al medicului ci este de părere că aici este vorba de alte lucruri.

3. Persecuția și apărarea fac parte din cele mai frecvente forme ale magiei.

E/98. Două femei din Basarabia care se ocupau de ani de zile cu magia neagră, au ajuns să se certe. Amândouă folosiră puterile magice pentru a provoca daune celeilalte. În cadrul acestei

lupte, una din femei a căzut fără motiv vizibil la pământ, a avut o criză de paralizie și nu s-a mai putut ridica. Ea a blestemat pe dușmana ei. Când a fost ridicată de la pământ, a urlat către cealaltă: „Nu ai să mai ieși vie din casa aceasta. Am eu grijă de asta.“ După trei zile, pe cea amenințată au apucat-o dureri îngrozitoare de cap și după opt zile era moartă.

E/99. Un copil țipa în fiecare noapte de la unsprezece până la unu. Mama, disperată, s-a dus să ia sfat de la un magician. I s-a spus să pună sub perna copilului un cuțit, o furculiță și o foarfecă și atunci se va termina necazul. Prin această apărare, dușmanul respectiv urma să fie lovit. Mama a urmat acest sfat. Când în ziua următoare femeia de serviciu a apărut legată cu un pansament, a fost sigură că aceasta este provocatoarea supărărilor nocturne.

E/100. Un țăran a observat că laptele unei vaci avea urme de sânge. Noaptea între unsprezece și douăsprezece a pus acest lapte să fiarbă, a lovit în el cu o seceră și a murmurat un descântec. A doua zi o vecină avea fața rănită. El a socotit că această femeie i-a vrăjit vaca.

Legarea și dezlegarea sunt practicate de unii magicieni ca un exercițiu iar alții urmăresc prin ele interese egoiste.

E/101. Un bărbat dintr-o casă de odihnă creștină, avea puterea de a lega și dezlega prin magie. El putea provoca oamenii de pe stradă înțepenirea, așa că nu puteau pași mai departe. De asemenea lega și copiii, încât le era imposibil de a vorbi sau pași. Acest om era socotit un bun creștin .

E/102. Un vindecător din Elveția care are o licență oficială, își tratează pacienții prin magie albă. El folosește ori numele Sfintei Treimi, ori de trei ori rugăciunea Tatăl nostru. Din cauza acestor cuvinte cucernice, pacienții săi îl socotesc un creștin. Acest vindecător are puteri magice. Dacă un pacient nu plătește conform înțelegerii, este legat prin magie. La plecare, pacientul ajungând la gară nu poate să se urce în tren. Angajații gării, care știu despre puterile magice ale vindecătorului, spun atunci răsând către pacient: „Plățiți întâi magicianului și apoi veniți înapoi și veți putea călători.“

E/103. Un învățător s-a ocupat ani de zile de magia neagră. El nu numai că și-a făcut rost de literatură ci a și experimentat. Obiectele experimentelor sale erau elevii săi. El îi pune pe copii să se ridice spunând în același tip o formulă magică. Copiii respectivi nu puteau nici să se scoale nici să vorbească. De abia când el spunea cuvântul de eliberare, copilul putea să se scoale și să vorbească. El folosea legarea și dezlegarea ca metode de pedepsire. După ce a exersat ani de zile asupra copiilor de la școală, a început să folosească ca obiecte ale experimentării propria sa familie: soția și fiica. El le stăpânea într-un mod așa de perfect încât putea să le lege magic oricând voia. Soția și fiica nu puteau să scoată o vorbă câteodată ore întregi sau chiar zile. Soția a fost distrusă sufletește și a decedat. A doua soție, după prima încercare a legării magice, a plecat de acasă și nu s-a mai întors, După aceasta tatăl și-a siluit fiica. Fata nu se putea apăra fața de tată. Când tatăl și-a găsit o a treia femeie, își legă fiica prin magie, astfel încât acesteia îi apăru o paral-

izie permanentă a vorbirii. Deoarece fata stătea mereu în calea tatălui, care își aducea multe femei, acesta a internat-o într-un spital de psihiatrie. Medicilor de aici nu le-a reușit înlăturarea mușteniei fetei. Rudele fetei care știu de relațiile îngrozitoare din familia învățătorului, nu o pot vizita pe fată, datorită interdicției tatălui.

5. Vrăjile de moarte asupra animalelor și a oamenilor, fac parte din domeniul cel mai întunecat al magiei. Dețin diferite relatări ale unor misionari. Numai puțini oameni știu că asemenea lucruri se întâmplă și în Europa. Chiar dacă nu se pot dovedi rezultatele vrăjilor de moarte, asemenea obiceiuri demonstrează însă un nivel foarte decăzut al civilizației noastre.

E/104. Un expert în magia neagră s-a specializat mai ales în persecuția magică, vrăji de moarte și vrăji asupra animalelor. El a reușit cu ajutorul acestora să omoare în patru zile o vacă. Așa mi-a relatat nepotul acestui om.

E/105. O femeie a practicat ani de zile magia neagră. Ea avea cărți de vrajă foarte periculoase, de exemplu cărțile VI și VII ale lui Moise, „Cartea izvoarelor“, „Pavăza psihică“, și multă altă literatură ocultă. Ea a experimentat în domeniul persecuției și a vrăjilor de moarte. Se lăuda singură: „Eu i-am curățat pe soțul și pe fiica mea.“ Pe dușmanii ei îi urmărea cu boli. Declara că poate provoca dușmanilor ei erupții pe piele, diaree, disfuncții cardiace, urticarie, dureri de stomac, inflamații ale diferitor organe și alte lucruri. După ce a trimis, în felul acesta, întreaga familie la moarte, după cum spunea singură, ea a devenit cu ajutorul unui preot, soră de caritate. Femeia își practică și astăzi ca și în trecut vrăjitoriile, Este închisă față de tot ce ține de credința creștină. Pe Domnul Isus îl numește fiul unei destrăbălate și derbedeu. În zilele de sărbătoare religioasă are crize grozave de furie și blasfemie. În ceasurile ei bune are muștrări de conștiință și explică: „Viața mea este o porcărie. Nici nu vreau să fac lucrurile astea către care sunt împinsă. Dar trebuie să le fac. Diavolul mă are în stăpânire. Nu mai pot ajunge la pace...”

E/106. Un bărbat căsătorit a ajuns la relații extraconjugale cu o fată necăsătorită mai vârstnică. Despre aceasta se spunea că ar practica magia neagră. Într-o bună zi, bărbatul s-a scârbit de relația sa nepermisă și a explicat amantei că nu mai vine la ea. Aceasta a fost foarte afectată și l-a amenințat: „Ai o nevastă și doi copii, trebuie să afle și ei asta.“ Bărbatul nu s-a lăsat impresionat și a rămas la hotărârea lui. La două zile după despărțire, fiul său s-a îmbolnăvit, a fost dus la spital și a murit. A fost o boală neobișnuită, care nu a putut fi diagnosticată de către medici. După alte câteva zile s-au îmbolnăvit și soția și fiica. Bărbatul s-a speriat și și-a amintit de amenințările amantei. El a alergat la ea și a rugat-o să nu folosească magia neagră contra lui. Ea s-a înduplecat și a spus: „Bine, am să renunț!“ După aceasta soția și fata s-au făcut repede sănătoase.

E/107. Cu ocazia unei evanghelizări a venit un om care a relatat următorul caz petrecut în satul său natal. Unui vecin i s-a furat un fierăstrău. Furtul s-a petrecut în plină zi și a fost observat de cineva. Păgubașului i s-au adus imediat la cunoștință fapta și numele hoțului dar el nu a reclamat la poliție ci s-a dus la un om care experimenta persecuția cu ajutorul magiei negre. A povestit

cazul și l-a plătit bine pe magicianul specialist. Acesta a promis ajutor imediat și a declarat: „Hoțul trebuie să crape!”. Păgubașul s-a întors în satul său. La trei ore după consultația la ocultist, hoțul a suferit un infarct de cord fatal.

VI. RITUALUL MAGIC

Aproape tot ce se referă la magie, inclusiv formele pe care le ia, precum și ritualurile asociate lor, dau impresia că avem de-a face cu o religie a Diavolului. În oricare domeniu ea caută să mimeze lumea credinței, așa cum o găsim pe aceasta revelată în Biblie.

1. Liturgia magică este opusul închinării biblice și al formelor de desfășurare a slujbei religioase. O acțiune magică este formată de obicei din patru elemente: invocarea, descântecul, acțiunea simbolică și fetișul. Invocarea se adresează Trinității sau lui Satan. Prin ea se decide dacă se folosește magia albă sau neagră. Invocarea este opusul felului nostru de adresare în rugăciune: Tatăl nostru sau Doamne Isuse Hristoase. Descântecul pune în mișcare apoi puterile magice. Descântecul magic este opus versetului biblic sau rugăciunii biblice. Acțiunea simbolică subliniază descântecul și imită acțiunile simbolice biblice, cum ar fi punerea mâinilor sau formele de rugăciune. Folosirea unui fetiș, a unui obiect încărcat cu puteri magice, corespunde cumva, în domeniul creștin, folosirii apei sau a pâinii și vinului.

E/108. Fiul unui țăran avea deseori dureri mari la genunchi. Conform sfatului unei „doftoroaie” a făcut următorul tratament magic. Pe timpul când luna începea să scadă, merse noaptea pe câmp, invocă Sfânta Treime, spuse o formulă magică, unse genunchiul cu ulei și trimise lunii sărutări. În urma acestora durerile au dispărut.

Acest exemplu cuprinde următoarele: Invocarea Sfintei Treimi care stabilește felul magiei, în acest caz magia albă, formula magică, care aici înlocuiește rugăciunea, ungerea cu ulei, care este acțiunea simbolică și luna, care este folosită drept fetiș. Așa cum lumina ei scade, așa să scadă și durerile.

2. Symbolismul magic are menirea să întărească puterea descântecului (formulei magice). De asemeni aici este vorba de o vrajă de transferare. Despre esența transferării oculte nu se poate relata aici din lipsă de spațiu. Exemplele următoare însă vor prezenta problema pe scurt.

E/109. Prof. Frobenius, cunoscutul speolog, a relatat într-o conferință că unele din desenele rupestre din epoca de piatră, s-ar putea interpreta ca mijloace de vrajă pentru vânătoare. Unele din animalele desenate pe pereții peșterilor sunt prezentate cu răni. Aceste observații corespund vrăjilor de vânătoare ale primitivilor din Africa. Un călător prin Africa povestește că triburile băștinașilor folosesc uneori o vrajă de vânătoare și au într-adevăr rezultate cu ea. Ei desenează animale și trag cu săgeți în ele, rostind formule magice. În aceeași zi sunt găsite la vânătoare animale care au aceleași răni ca animalele din desen. Această vrajă primitivă corespunde de asemenea unor ob-

servații similare făcute în Germania. Dacă sunt rănite fantome umane sau animale atunci și mediul este lovit în același fel.

E/110. Pentru descântecul magic, avem exemplul unei rețete contra durerilor de dinți. Se înțeapă de trei ori în gingie cu un cui nou. Apoi cuiul se îngroapă în beci spre răsărit, murmurându-se o formulă magică.

E/111. Un copil școlar a fost descântat contra unei inflamații la un braț. În timp ce se murmurau formule magice, a fost îngropat un ou de găină și s-a pus apoi o piatră peste el. Pe măsură ce oul se descompunea, dădea și inflamația înapoi. Vraja cu simbol a dus la rezultat.

Tratamentul cu simbol se sprijină de obicei pe un fetiș, prin fetiș înțelegându-se un obiect încărcat magic. Fetișul trebuie să fie suportul forței. De multe ori se folosesc ca fetiș lucruri absurde. De exemplu oase omenesti, liliaci, urină, fecale, păr din regiunea pubiană, unghii de la mână, lemn de la sicriu și multe altele. Drept fetiș se poate folosi orice obiect care a fost descântat magic și a fost astfel încărcat. Un exemplu:

E/112. Soția unui predicator a primit de la o femeie credincioasă din comunitate o alifie ce fusese preparată de către un vraci ce a folosit formule magice. Alifia a ajutat imediat. Nu a acționat ca medicament ci ca fetiș, ca mijloc încărcat cu putere. După această cură, soția predicatorului și-a rupt mâna. Fiica ei, care înainte făcuse progrese importante pe calea credinței, nu a mai putut să creadă și să se roage din acel moment.

E/113. La o evanghelizare în Elveția, mi s-a mărturisit că o mănăstire catolică dă populației amulete (fetișe) contra bolilor și epidemiilor. E vorba de niște pungulițe mici. Unul mai curios a tăiat și a deschis un asemenea săculeț. Înăuntru erau unghii de la picioare și coji de ouă. Această relatare ar putea părea unora neadevărată. Din păcate însă am constatat deseori că unele mănăstiri se ocupă cu magia

3. Formula magică (descântecul) Importanța formulei magice este foarte controversată. Un cunoscut reprezentant al descântătorilor, Traugott Egloff din Zurich, vorbește despre caracterul nemijlocit și direct al cuvântului. El spune despre cuvânt că este o putere în sine care face minuni. Noi socotim că în momentul în care descântătorul folosește cuvinte din Biblie, el le desparte de Dumnezeu, le izolează și le idolatrizează. El opune creația Creatorului. Această izolare a cuvântului duce la folosirea sa mecanică și prin aceasta la o golire de conținut. Prof. Bender spunea cândva: "Esența magiei și a diabolicului este mecanica."

Cuvântul rupt de Dumnezeu și izolat nu poate însă exista ca realitate independentă. Conținuturi străine pătrund în el. Ceea ce s-a desprins de Dumnezeu și a decăzut, revine demonilor. De aceea folosirea mecanică a cuvintelor biblice este de natură vrăjitoarească și demonică. Cuvântul lui Dumnezeu destinat mântuirii devine tehnică magică destinată nenorocirii și împovărării omului.

Noi ne opunem deci ideii descântătorilor, conform căreia cuvântul are putere în sine, în timp ce descântătorul ar fi doar reprezentantul acestei puteri. Cuvintele sunt doar instrumente neutre. Ele pot fi folosite pentru bine sau pentru rău. Depinde de inspirația care stă în spatele lor. Un creștin folosește cuvântul bazându-se pe autoritatea lui Dumnezeu. Magicianul și descântătorul folosesc cuvântul ca instrument demonizat al vrăjitoriei.

E/114. Un pastor mi-a povestit că a avut în parohia sa un caz neobișnuit de deces. Un bărbat care avea reputația de a fi vrăjitor era pe moarte. Timp de 14 zile muribundul a gemut: „Preluați-mi dascântatul, preluați-mi descântatul ca să mă pot liniști.“ Rudele s-au dus la pastor ca să primească un sfat. El i-a avertizat să nu asculte de rugămintea muribundului. După chinuri îngrozitoare, omul a murit. Pastorul spunea că omul zăcea în sicriu având chipul complet negru. Mulți vrăjitori se liniștesc abia atunci când li se preia formula magică și prin aceasta obligația de a continua acțiunea de descântător.

4. Ritualul magic. Există cărți oculte care au pentru magicieni aceeași importanță pe care o are Biblia pentru creștini. Există multă literatură ocultă. Cele mai răspândite în prezent sunt cărțile 6 și 7 ale lui Moise. Din păcate o editură din Braunschweig a scos o nouă ediție a acestor cărți, care nu au nimic de a face cu Moise. Această denumire este numai un paravan. Magicienii au vrut să vadă în minunile făcute cu toiagul lui Moise ceva magic. De aceea au fost de părere să-l ia pe Moise i ca patron. Cartea 6 arată cum poate intra omul în legătură cu Satana. Cartea 7 dă indicații cum poate omul să-și supună prin magie toate puterile pământului și ale iadului. Sunt cărți de vrăjitorie care au produs în popor dezastre îngrozitoare. Oamenii care citesc aceste cărți sunt oameni nenorociți. Casele în care se găsesc aceste cărți sunt case nenorocite. Exemple în acest sens sunt în număr mare. Din lipsă de spațiu nu mai pot fi prezentate aici. Exemplele 66 și 68 fac parte din această serie. Există multiple exemplificări ce vor fi prezentate în partea a patra a cărții.

VII. URMĂRILE MAGIEI ȘI COMBATEREA LOR

Toate exemplele de consiliere spirituală arată urmările îngrozitoare ale magiei. Ajutorul magic se plătește foarte scump.

1. Principiul imitației. Magia, în aproape toate formele ei, se prezintă cel puțin aparent ca paralelă la adevărurile biblice. În ceea ce privește acțiunea ei, se situează în orice caz de partea opusă. Ajutorul și minunile dumnezeiești încurajează și zidesc sufletește, pe când ajutorul magic distruge și prăbușește. Magia aduce în unele domenii un ajutor aparent, iar în altele distrugerii înspăimântătoare. Neînsemnatele ușurări într-un domeniu, se plătesc cu îngrozitoare împovărări în alte domenii. Răul provocat este cu mult peste limita așa zisei ajutorări. Așa de groaznic înșeală Satana pe cei ce-i devin pradă! Câteva exemple în acest sens:

E/115. La nașterea unui copil, moașa a stabilit că are o anumită fractură. Aceasta n-a fost tratată la medic, ci moașa a sfătuit rudele să ia o mostră din scaunul sugarului și să o îngroape într-un loc unde nu pătrunde nici lumina soarelui, nici lumina lunii. Neobișnuitul sfat a fost ascultat de rude, și fractura a dispărut. Când copilul s-a făcut mai mare, i-a apărut la nas o pungă de puroi. Permanent avea o scurgere purulentă din nas. Tratamentul medical n-a dat rezultate. Astăzi fata are 28 de ani, iar sinuzita de care suferă încă nu s-a vindecat. În afară de această boală ea simte nevoia de a blestema. De multe ori blestemă, face scandal și este cuprinsă de tremurături, fără a se ști care-i motivul declanșării lor.

E/116. Un om a întrebuințat cărțile a șasea și a șaptea ale lui Moise ocupându-se ani de zile cu magia neagră. A sfârșit la casa de nebuni. Nevasta s-a ocupat în continuare cu magia și a avut parte de aceeași soartă. După acestea fiul a preluat literatura ocultă a părinților. Și el a ajuns într-o clinică de psihiatrie. Soția acestuia a dus mai departe tradiția ocultă. Și ea s-a îmbolnăvit psihic și a trebuit să fie internată. Întreaga familie a fost distrusă de această carte a lui Moise. Un vecin, prieten de familie, a preluat literatura ocultă. Nerozia și curiozitatea l-au împins să încerce și el formulele magiei negre. A devenit lesne o jertfă a lor și a ajuns la spitalul de boli nervoase.

2. Falsa apărare. Acum se naște o întrebare: Ce poziție trebuie luată în fața magiei negre? Există oare mijloace eficiente de apărare? În datina magică a poporului, există părerea că magia neagră poate fi anihilată prin magia albă. Practica arată însă că acest sistem nu funcționează. Privit serios, acest lucru nici nu este posibil, pentru că și magia albă are același caracter demonic precum magia neagră. Ar însemna că Satana se dezbină prin sine însuși. Câteodată se întâmplă ca un magician să se apere de un altul. Acest lucru se bazează însă pe puterea magică mai mare a celui biruitor. În astfel de cazuri se desfășoară de fapt un duel în care cel mai puternic învinge. De fapt lupta se dă între doi inși din aceeași tabără. Și la partidele de box câștigă de asemenea cel care e mai tare. Totuși ambii luptători sunt pugiliști. Un astfel de duel magic este arătat în exemplul 98.

3. Armele duhovnicești. Apostolul Pavel spune: „Armele cu care ne luptăm nu sunt supuse firii pământești, ci sunt puternice, întărite de Dumnezeu ca să surpe întăriturile.” (2 Corinteni 10:4). Orice activitate magică poate fi contracarată de rugăciunea plină de credință. Aici se dovedește că magia albă și cea neagră sunt totuna. Ambele reacționează exact la fel în fața rugăciunii sincere. Câteva exemple:

E/117. Un om credincios a adus la băiatului său bolnav un vindecător magnetizator. Tatăl s-a rugat în sinea lui ca, dacă omul acela nu lucrează cu forțe divine, să fie împiedicată vindecarea. Vindecătorul a sosit, s-a uitat la pacient și a declarat spontan: “Aici nu pot ajuta!”

E/118. Un bărbat avea tuberculoză osoasă care fusese descântată magic cu ajutorul magiei albe. Durerile au dispărut imediat după descânt . Omul acesta se ocupa cu practicarea diferitelor forme de magie. El păstra în locuința sa diferite cărți oculte, cum ar fi: „Cele șapte zăvoare ale cerului”, „Binecuvântarea lui Tobias”, „Scrisoarea de apărare a lui Ioan”, „Scrisorile lanțurilor” și ”Scriso-

rile norocului". Asemenea scrisori de apărare le păstra mereu la sine cusute în căptușeala hainei. Într-o zi a ajuns în mare chin sufletesc și a căutat pe Hristos. A încercat să se roage și n-a putut. Pe de o parte avea o mare dorință de a veni la Isus, iar pe de altă parte simțea o mare repulsie și silă față de Hristos și față de Cuvântul lui Dumnezeu. Această situație l-a împins spre o confesare duhovnicească, în urma căreia s-a lepădat de toate cărțile sale oculte. Sufletește a fost apoi cuprins de o ușurare și un calm evident.

E/119. O femeie care frecventa biserica și era legată de o adunare creștină, a fost cuprinsă de o stare de melancolie. În timpul unei crize de depresie și-a tăiat artera de la o mână. Membrii familiei au descoperit-o la timp și au chemat un medic. Prin transfuzie de sânge a fost salvată. După acest incident femeia a vizitat un funcționar prieten cu mine, care a îndrumat-o să consulte un medic credincios. Și pentru că o astfel de călătorie la medic era greu de făcut, a apelat la sfatul unei femei vârstnice din biserică. Această ciudată "creștină" a trimis-o la un descântător magic. Femeia a ascultat sfatul și s-a dus la vindecător. Acesta însă îi declară: „În cazul dumneavoastră nu pot să ajut! Cineva se roagă pentru dumneavoastră! Când oamenii aceia vor înceta cu mijlocirea puteți veni din nou, doar atunci pot să vă vindec!” Funcționarul prieten mi-a spus mai târziu că el și soția se rugau de mult timp pentru această femeie cu nervii bolnavi.

E/120. Un magician a vrut să organizeze o seară în care să facă diferite experimente oculte. Preotul credincios al comunității locale a chemat la el pe câțiva prieteni cu aceleași convingeri ca și el. Au mers împreună la spectacol și s-au rugat în timpul experimentelor. Magicianului nu i-au reușit experiențele. Până la urmă a declarat agitat că totul se dereglase din cauza apariției unor curenți potrivnici și a cerut celor ce perturbau să părăsească sala. Credincioșii n-au dat ascultare acestui îndemn, fiindcă în fond plățiseră biletul de intrare. Spectacolul ocult n-a reușit.

E/121. O pereche de soți credincioși locuiau în casa unei femei care se pricepea să folosească magia neagră. Vrăjitoarea chiar spusese într-o zi că este în stare să provoace moartea unor oameni fără ca aceștia să observe. De altfel ea făcea experimente magice, îi plăcea să chinuiască și să influențeze în rău oamenii care îi erau antipatici. Când familia care locuia împreună cu ea și-a încredințat total viața sub protecția lui Hristos, vrăjitoarea s-a umplut de mânie pentru că influențele ei nu răzbeau până la cei doi.

E/122. Un inginer suferind de paralizie s-a dus la un descântător să se trateze magic. Surorile lui credincioase se rugau mult pentru fratele lor. Așa că descântătorului nu i-a reușit tratamentul și a exclamat: „Nu pot să vă ajut, cineva se roagă pentru dumneavoastră !” Aceste exemple dovedesc că adevărata rugăciune împiedică magia să acționeze și de asemenea că oamenii tratați magic sunt tulburați în credință și în rugăciune. Puterea magică poate fi deci oprită de armele biblice ale Duhului Sfânt!

4. Eliberarea prin Hristos. Psihiatrii, psihoterapeuții, psihologii nu sunt indicați pentru tratarea bolnavilor dependenți de magie. Împovărarea magică nu este o problemă din sfera medicinei sau

psihologiei, ci ține de asistența spirituală bazată pe Biblie. Despovărarea și eliberarea sunt posibile numai prin Hristos. Numai în cazul în care omul apăsător de bunăvoie să accepte pe Hristos va putea fi posibil ajutorul adevărat și deplin.

E/123. Misionara M.S. a cunoscut la o pensiune creștină o fată care își încredințase viața Diavolului, semnând cu sânge. Directoarea instituției i-a explicat misionarei că n-o mai poate scoate la capăt cu această fată. Misionara a chemat fata la ea în cameră și a început să lupte pentru sufletul ei. Prin rugăciune și asistență spirituală s-a reușit eliberarea totală de sub povara grea a lui Satan.

E/124. Un tânăr voia să se căsătorească cu o fată aparținând unei pătri sociale mai înalte. În mod normal ar fi trebuit să aibă puține speranțe de succes. El însă s-a încredințat Celui Rău spre a fi sigur de reușită și a semnat cu propriul sânge. Și-a crestat degetul, a scris cu sângele curs un contract și l-a ascuns într-o peșteră. În felul acesta voia să-și acorde dinainte biruința printr-o vrajă de dragoste. La scurt timp însă l-a cuprins frica. A vrut să renunțe la contract, s-a dus în peșteră, dar nu a mai găsit biletul. Fata a fost de acord cu căsătoria și tânărul a fost fericit în căsnicie cu ea. Era o tânără deosebit de frumoasă. Când tânăra soție a născut, copiii, gemeni, arătau îngrozitor de desfigurați. Femeia s-a speriat cumplit și acest fapt i-a provocat moartea în timpul lăuziei. Din ziua semnării acelu contract cu sânge, bărbatul n-a mai avut liniște nici zi, nici noapte. Suferința l-a adus la un duhovnic. El a făcut o mărturisire completă, a renunțat la toate legăturile ce le avea cu puterile întunericului și și-a predat viața lui Isus Hristos. După convertire a fost martor activ al Evangheliei. La un an și jumătate după această transformare în viața sa, a plecat în veșnicie împăcat cu Dumnezeu.

E/125. O fată s-a căsătorit cu un bărbat care a adus în casă cărțile a șasea și a șaptea ale lui Moise. De la primii pași făcuți pe calea căsniciei tânăra a început să sufere de anxietate. Vedeau stăfii și uneori noaptea simțea că o entitate nevăzută o sugruma. Bărbatul era ca un tiran mereu nervos, care-și bătea soția. Dacă se întâmpla să rămână însărcinată, bărbatul o forța să ia tablete ca să provoace avort. O supunea și unor perversiuni. În cele din urmă femeia a vrut să-și pună capăt zilelor și a luat opt tablete de somnifer și amoniac. Dar a putut fi salvată. După toate acestea a venit la consiliere spirituală și a ajuns la siguranța mântuirii.

E/126. O femeie a locuit ani de zile la o descântătoare magică. Noaptea o înfricoșau diferite arătări. I se arăta deseori o figură întunecată sau vedea șerpi prin cameră. Groaza ei a adus-o la consiliere spirituală, în urma căreia prin credință și-a dat viața lui Isus Hristos. În fiecare seară se încredința în mâna Domnului. Din acel moment fenomenele terifiante au dispărut complet.

E/127. Soția unui decan era bolnavă psihic. Ea avea și unele abilități de medium alături de halucinații vizuale și acustice. O fată creștină din Svabia (regiune a Germaniei) a fost adusă spre a îngriji de această bolnavă. Ea a început să facă rugăciuni de mijlocire pentru soția decanului. Încet, încet, fata și-a dat seama că pacienta nu era doar bolnavă psihic, ci este și împovărată ocult. Când într-o zi femeia a avut o criză, fata a poruncit în numele Domnului Isus ca puterile întunericului să

plece din ea și acest lucru a dus la imediata ei liniștire.

E/128. O femeie credincioasă a început să mijlocească în rugăciune pentru o alta, care suferea de depresie. Bolnava s-a făcut bine și a devenit o persoană normală și veselă. Credincioasa a început însă să aibă din această perioadă stranii experiențe în timpul nopții. Avea impresia că se află cineva în cameră care voia s-o omoare. Tremura din tot corpul și o groază teribilă pusesse stăpânire pe ea. Până la urmă a strigat la Hristos în rugăciune și a poruncit acelor puteri ale răului să dispară în numele Mântuitorului. Puterea demonică a dispărut și ea n-a mai avut tulburări.

E/129. Omul lui Dumnezeu, Alfred Zeller, inițiatorul așezămintelor Ma'nnerdorf, a fost solicitat să ofere ajutor unei femei. Copilul acesteia era chinuit noaptea între orele 12 și 1, țipând îngrozitor. Zeller a chestionat-o asupra îngrijirii copilului: dacă nu îi e foame, dacă nu este ud, dacă nu îi e frig, dacă nu are probleme cu alimentația ș.a. Nu putea fi de acord cu femeia care spunea că este o persecuție magică. Și fiindcă femeia îl solicita mereu, s-a hotărât să se ducă în locuința ei, să-și pună mâinile peste copil și să se roage pentru el. În timp ce Alfred Zeller se ruga cu copilul, ușa s-a deschis și înăuntru a pătruns un omuleț cu chip zbârcit și privire înțepătoare. Fără a saluta, întreabă: „Ce se petrece aici?” Zeller îl privea pe intrus și în același timp asupra lui era îndreptată o privire nimicitoare. Zeller se ruga în sinea lui și privea și el insistent la acel om. S-a ajuns la un duel spiritual. Cei doi bărbați nu încetau să se privească unul pe altul. Zeller se ruga în sine „Isus este învingător!” Curând acea privire ascuțită s-a frânt. Hristos a învins. Străinul a fugit jos la lac și a intrat în apă. A doua zi a fost găsit mort.

Toate aceste exemple de ajutor spiritual, arată că efectele magiei pot fi anihilate complet prin Hristos. „Dacă Fiul vă face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi.” (Ioan 8:36). „Fiul lui Dumnezeu s-a arătat ca să nimicească lucrările diavolului.” (1 Ioan 3:8). „El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului...” (Coloseni 1:13). Indicații cu privire la eliberarea de sub jugul ocultismului au fost date în cărțile mele *Seelsorge und Okkultismus* („Păstorire și ocultism”) și *Heilung und Befreiung* („Vindecare și eliberare”). În lista cărților de specialitate de la sfârșitul ediției de față sunt incluse și acestea două. Aici ne vom rezuma la a spune ceva pe scurt despre eliberare.

Cine vrea să fie eliberat fără a-l primi pe Hristos, nu va avea parte de un ajutor ferm. Împovărarea ocultă nu este o boală, așa cum afirmă majoritatea psihiatrilor, ci este o influență a forțelor demonice. Psihiatrii credincioși sunt de aceeași părere. Pentru a recunoaște o situație de acest gen, trebuie să ai ochii deschiși de Duhul Sfânt. În această caz nu este suficient un studiu medical sau teologic. În procesul de eliberare este indicată o spovedanie sau confesiune completă. Mărturisirea este benevolă în mod normal, însă în ceea ce privește această situație n-am întâlnit vreo eliberare fără mărturisire. Apoi este necesară rugăciunea de lepădare de puterile întunericului. În anumite ocazii confesorul poate porunci în numelui lui Isus. Încă mai sunt și astăzi creștini care postesc în vederea rugăciunii de mijlocire. Prin aceasta, ei se află pe un teren biblic (Matei 17:21). Cel eliberat trebuie să rămână credincios și statornic în folosirea mijloacelor de întărire în credință din Faptele Apostolilor 2:24: Cuvântul lui Dumnezeu, părtașia cu alți credincioși, frângerea pâinii, și

rugăciunea.

Biruința finală este a Domnului nostru Isus Hristos. Numele Lui fie pururi lăudat !

SPIRITISMUL

DIN PERSPECTIVA CONSILIERII SPIRITUALE

Spiritismul a devenit o amenințare pentru comunitatea creștină și pentru mesajul Evangheliei. Activitatea pastorală dovedește în cât de mare măsură oameni chiar dintre cei care se numesc creștini sunt prinși și înșelați de rătăcirea spiritistă.

Un director de școală din Rio de Janeiro mi-a spus că în Brazilia ar fi cam 10 milioane de spiritiști. În 1984 erau de-acum circa 50 de milioane. În cele opt vizite în Brazilia am avut ocazia să cunosc urmările îngrozitoare ale spiritismului criminal, macumba, precum și ale spiritismului cu nuanțe religioase, umbanda. De asemenea, am cunoscut spiritismul cardecșen, cu tendințe sociale. Mai cu seamă marile orașe sunt centrele cultelor spiritiste. Un oraș cum e Rio are aproximativ 7000 de cercuri spiritiste.

Haiti este alt centru mare al spiritismului. Voodoo este un amestec de magie și spiritism.

În S.U.A, California este un adevărat cazan vrăjitoresc al activităților spiritiste. Mi s-a relatat acolo că numai în districtul Los Angeles ar fi peste 6000 de cercuri spiritiste și circa 40 de biserici spiritiste.

Religiile păgâne din Africa sunt și ele impregnate de spiritism. Apoi o mare putere spiritistă există în Asia de est, unde trăiesc un miliard de oameni care direct sau indirect practică cultul morților. Cultul morților nu este numai o formă de pietate, de cinstire a rudelor decedate, ci este în acelaș timp și un cult al demonilor. Cei ce practică cultul morților se roagă către morți, le cer sfatul, și le aduc jertfe. Dacă la cei ce practică spiritismul se adaugă și numărul acelor ce practică cultul morților, s-ar putea spune că o treime din omenire practică spiritismul.

În Europa, Anglia se află în fruntea mișcării spiritiste. Anglia are peste 100 de biserici spiritiste. Alte locuri unde spiritismul se manifestă în voie sunt Parisul și Lyonul, unde nu numai că înfloresc spiritismul, ci se și serbează multe congrese magice. În Germania sunt în Hamburg circa 200 de cercuri spiritiste. La fel și în Frankfurt.

Profesorul Blanke de la Universitatea din Zürich-Elveția, mi-a spus că în Basel ar fi circa 400 cercuri de spiritism, iar în Zurich cam 600.

Cercuri spiritiste există în toate orașele și în toate păturile populației. În afară de asta am găsit în

regiuni cu specific agricol, de exemplu în Luneburger Heide, gospodării țărănești în care mișcarea paharului este socotită joc de societate duminical.

La o evanghelizare în Salzburg, un preot mi-a povestit cum a fost de față cu un coleg la o demonstrație de levitație (plutire liberă a corpului) a unui medium din Wels.

La Viena un preot, în a cărui biserică am predicat, mi-a spus că la Universitate ar fi mai mulți profesori spiritiști. Prin ei au fost acaparați și studenți în această periculoasă activitate.

În Scandinavia am întâlnit teologi care slăveau spiritismul. În Islanda se pare că au apărut cinci ziare spiritiste.

Pe lângă aceste situații cunoscute din călătorii, în consilierea spirituală mi-a fost dat de sute de ori să cunosc realitățile spiritiste. Vreau să accentuez că eu n-am participat niciodată la ședințe spiritiste și nici nu voi participa. Refuz acest lucru radical. Numai spovedaniile m-au orientat către fenomenul magic, spre deosebire de colegii de breaslă care s-au lăsat ispitiți să participe activ la astfel de ședințe.

Exemplele întâlnite în spovedanii și pentru care am primit permisiunea publicării le-am adunat într-o cartotecă ce cuprinde azi câteva mii de cazuri. Dacă aici se folosește cuvântul "cazuri" vreau să fac totuși specificația că pentru mine omul care caută sprijin și ajutor nu este un caz oarecare, ci o ființă pentru care Hristos și-a dat viața .

Privirea de ansamblu asupra acestui material face posibilă o concluzie care mi-a fost confirmată chiar de cea mai mare maestră spiritistă a Germaniei.

Cine caută și alte exemple le poate găsi în cartea mea „Okkultes ABC“. Persoanele care doresc o prelucrare științifică a acestor fenomene o pot găsi în „Seelsorge und Okkultismus“.

Este important să citim acest capitol având privirea ațintită la Hristos. Prin credință ne putem refugia sub paza Lui. Nu avem nici un motiv să ne temem, căci Isus este Domn asupra puterilor demonice.

Cuvântul spiritism vine din latinescul spiritus=duh. Poate fi tradus deci prin cultul duhurilor. Prin mișcarea spiritistă se înțelege străduința de a intra în legătură cu morții aflați în împărăția morților. Din punct de vedere istoric spiritismul poate fi urmărit cu mii de ani în urmă. Pentru acest lucru avem dovezi în Vechiul Testament (1Samuel 28; Deuteronom 18:10 etc.). De asemenea sunt multe referințe în istoria Bisericii creștine. Materialul cel mai bogat este oferit de istoria religiilor și de activitatea misionară. Religiile necreștine au în cea mai mare parte o orientare spiritistă. Dacă spiritismul ar fi numai o activitate păgână lipsită de importanță pentru lucrarea lui Dumnezeu din prezent, nu ar merita ca sfântul creștin să se ocupe în mod deosebit de el. Dar în activitatea confesorului din țările așa-numite creștine, se prezintă o asemenea multitudine de forme spiritiste, cu un complex întreg de suferințe sufletești, încât în lucrarea evanghelică a de-

venit o necesitate imperioasă să se dea lămuriri în această problemă. În fond, această carte nu este decât o prezentare de material prin care cititorul să-și formeze propria opinie. În acest capitol deci interesează mai puțin întrebarea dacă un anumit fel de a privi spiritismul sau animismul este valabil, ci se intenționează revelarea problemelor puse în fața consilierului spiritual. În activitatea mea de evanghelist, timp de 50 de ani, am putut cunoaște 16 tipuri diferite de practici spiritiste, care pot fi grupate în cinci domenii.

I. Fenomenele psihice

În timpul asistenței duhovnicești, evanghelistul și sfătuitorul pe tărâmul Evangheliei au ocazia să li se relateze despre experiențe spirituale cu vise reale, vedenii, apariții, viziuni. Aceste lucruri trebuie să atenționeze pe confesor la cea mai mare rețineră și atenție. Fără îndoială că există asemenea fenomene produse prin Duhul lui Dumnezeu. Adevăratele apariții în acest domeniu se exteriorizează însă printr-o atitudine sfântă și smerită. Dar cine face din aceasta un fenomen de senzație, sau ajunge să caute obținerea unui profit, dovedește că are de-a face numai cu așa-zise experiențe spirituale. Observațiile păstorilor sufletești arată, din păcate, că tocmai acestea din urmă sunt cele mai frecvente. Procentul față de cele de origine divină este de nouă la unu. Noi trăim într-o lume care i-a întors spatele lui Dumnezeu. Răul, demonicul, satanicul se desfășoară astăzi în toată voia. Tot mai puternică devine convingerea că noi trăim în prezent în epoca apocaliptică a falsului profet al timpurilor din urmă. Cu o grozavă acuitate și putere se împlinesc azi cuvintele apostolului Pavel: „Și nu este de mirare, căci chiar Satana se preface într-un înger de lumină. Nu este deci mare mirare dacă și slujitorii lui se prefac în slujitori ai neprihănirii. Sfârșitul lor va fi după faptele lor.” (2 Corinteni 11:14-15) În domeniul spiritismului se dovedește cu mare claritate îndreptățirea și actualitatea acestui avertisment.

E/130. Un student la teologie a venit la consiliere spirituală și a rugat să i se explice o experiență stranie. El spunea că de multe ori noaptea a avut o viziune a lui Hristos. La aceste apariții nocturne, avea o senzație neplăcută. Nu simțea bucurie, ci numai teamă. Eu i-am spus studentului că, în fond, adevăratele viziuni ale lui Hristos sunt posibile, dar că de obicei o asemenea situație are alte origini. Există, de exemplu, proiectarea spre exterior a unei fantezii foarte cucernice. Există și un fapt consemnat în psihologie că un eidetic își poate vedea propriile închipuiri ca pe o proiecție optică. Apoi există diferite forme de halucinații. Din Biblie știm că adevăratele apariții ale lui Hristos au provocat celor care au avut harul să le aibă senzația că sunt foarte păcătoși. Această senzație de neputință spirituală este cu totul diferită de frică. Studentul a înțeles imediat diferența și a declarat că nu se simte păcătos la aceste apariții, ci că este cuprins de o nestăpânită frică. Atunci l-am întrebat dacă el sau strămoșii s-au ocupat cu activități oculte. El a recunoscut că bunica și mama lui practicaseră spiritismul și că se ocupau cu mișcarea paharului. Prin acestea, caracterul așa-zisei viziuni a lui Hristos mi-a devenit clar. Aici era vorba de un fenomen mediumnic și nu de unul

duhovnicesc.

E/131 Într-o familie, străbunicul practica în mod frecvent spiritismul. Ani de zile s-a ocupat cu mișcarea mesei. El era de părere că în felul acesta ia legătura cu morții. S-a ocupat așa de intens cu această activitate, încât, după un timp, a suferit traume psihice. La urmașii săi efectele practicii spiritiste s-au arătat în mai mare măsură. Fiul cel mare s-a sinucis. Al doilea fiu suferea de mania persecuției. Cea mai mare fiică a ajuns la spitalul de neurologie suferind de o boală psihică. A doua fiică suferea de sindromul Parkinson. Și la nepoți este o situație asemănătoare. Un nepot este schizofrenic. O nepoată este socotită ca având nervii slabi, fiind hipersensibilă și având un acut sentiment de inferioritate. Altă nepoată duce o viață ușuratică și a născut un copil din flori. Primul strănepot din acest șir este psihopat și greu de educat.

În ce privește știința, acest exemplu ar putea fi estimat diferit. Pe psihiatri îi va interesa dacă într-adevăr activitatea spiritistă a fost cauza bolilor mentale și emoționale care au urmat, sau dacă n-au existat niște predispoziții declanșate de activitatea spiritistă sau cel puțin dacă nu au fost favorizate de ea. Parapsihologul va explica fenomenul mișcării mesei ca pe un automatism psihic, ca pe o activare a unor forțe subconștiente. Pe consilierul spiritual îl interesează însă în primul rând frecvența tulburărilor sufletești în raport cu activitatea ocultă.

E/132. O tânără femeie a venit la o ședință de consiliere spirituală plângându-se de diferite tulburări. Avea silă de viață și depresii. Câteodată o apuca o furie cumplită. Datorită frigidității ei, îi era amenințată căsnicia. În casa ei apăreau fel de fel de arătări. La început soțul a văzut diferite siluete, însă n-a spus nimic soției ca să n-o sperie. Apoi a văzut și ea noaptea figuri schilodite în locuință. Întâi am stabilit toate bolile de care suferise femeia. Apoi am îndemnat-o să-mi spună și despre bolile rudelor și ale ascendenților. Femeia însă era singulară în familie cu tulburările ei. La întrebarea mea referitoare la acțiuni oculte, după multă ezitare, a ieșit la iveală că domnișoara fusese membră a unei grupări evanghelice de fete. Preoteasa, conducătoarea acestui grup, se ocupa împreună cu toate fetele de mișcarea spiritistă a mesei. Întotdeauna la început se întreba: „Duhule ești aici?” O singură bătaie însemna „Da”, două bătăi erau „Nu”. Dacă duhul era pregătit pentru întrebări, începea un joc cu întrebări și răspunsuri la care participau toți. Soția preotului s-a ocupat ani de zile cu mișcarea mesei până când a fost paralizată printr-un atac de apoplexie. Femeia mai spunea că fetele din cercul respectiv se tem să o viziteze pentru că paralizia i-a desfigurat fața îngrozitor.

Din punct de vedere științific, acest exemplu este asemănător cu exemplul 131. În ce privește atacul de apoplexie al preotesei, din perspectiva a peste o mie de cazuri oculte cunoscute, pot spune că deseori apar la cei ce practică ocultismul paralizii, suicid, accidente mortale și nebunie.

E/133. Administratorul unei moșii îmi povestea că soacra sa ar avea darul prezicerii. Cu ajutorul mișcării paharului poate să prevadă toate întâmplările. În timpul războiului și-a surprins odată familia cu următoarea indicație: „Hubert moare în Kurland și moartea îi vine din aer.” Hubert era o rudă. A murit o jumătate de an mai târziu împușcat dintr-un avion de vânătoare. În toate hotărârile

importante această femeie dă sfaturi prin mișcarea paharului.

Pentru oamenii de știință chestiunea cunoașterii viitorului este o mare problemă. În „Seelsorge und Okkultismus“ am prezentat 30 dintre cele mai cunoscute teorii despre clarviziune. În literatura modernă parapsihologică mai apare din când în când câte o altă teorie. În cercurile de gânditori ocultişti se vorbește despre existența unui suflet magic universal-astral. În spatele acestei noțiuni stă convingerea despre o lume interioară în care toate evenimentele exterioare își au echivalent. În domeniul sufletului astral n-ar domni concepțiile noastre despre spațiu și timp. Distanțele în spațiu și în timp, trecutul, prezentul și viitorul sunt toate pe același plan. Aici ar stăpâni sincronizarea și simultaneitatea. Pentru cine este capabil să-și pună sufletul în legătură cu acest suflet astral, timpul și spațiul sunt în același nivel de proiecție. Uniunea mistică cu sufletul astral îl transferă pe omul cu predispoziții la un nivel de inteligență superioară la care limitările noastre în spațiu și timp sunt anulate. Oricât ar fi de strălucitoare această ipoteză, până acum lipsește doada exactă a existenței unui suflet astral etic și neutru. Chiar dacă s-a găsit în noțiunile Chokma (înțelepciunea din Proverbe 8:22 etc.) și Logos (Cuvântul lui Dumnezeu din Ioan 1) conceptul de hipostazie (personificarea unei noțiuni), saltul către acceptarea unui suflet astral este poate posibil, dar nu este demonstrabil. În Noul Testament relațiile sunt mai simple. Noi găsim scris că proorocia este inspirată fie de Duhul Sfânt (Faptele Apostolilor 21:10), fie de demoni (Faptele Apostolilor 16:16 etc.).

E/134. O țărancă simplă avea dureri în partea terminală a brațului drept care au fost tratate la început ca reumatism. Într-o bună zi femeia a făcut interesanta observație că atunci când scrie scrișori, durerile o lasă deodată. Dacă în zilele ce urmau suferința se intensifica, apuca un creion și scria ca să se ușureze. După un timp a observat că i-a apărut un fel de dependență de scris. Scria lucruri pe care cu conștiința trează n-ar fi putut și n-ar fi vrut să le scrie. Când a citit ce scrisese, a băgat de seamă că era vorba de tratate religioase. Ea a dus respectivele articole biblice preotului local spre examinare. Acest teolog a fost foarte surprins de conținutul lor intelectual. Însă, ceea ce fusese la început un joc a devenit un obicei bine definit de scriere automată. Într-o zi în scrisul ei și-a anunțat prezența un duh numit Felix cu următoarele cuvinte: „În numele lui Isus preînălțatul, prealăudatul nostru Domn și Mântuitor!“ A spus femeii că a fost aleasă de Dumnezeu pentru descoperiri deosebite cu care ea trebuie să ferească omenirea în viitor. Deci această țărancă simplă a devenit un medium care scria automat.

Parapsihologul vede în acest exemplu un automatism psihic, o expresie a conștientizării unui conținut din subconștient. Fără îndoială, nu trebuie să ne închipuim că este vorba despre o descoperire din împărăția morților sau de dincolo. Dacă însă această femeie simplă se socotește profeta care ferește lumea prin descoperirile ei, înseamnă că este totuși stăpânită de un duh de mândrie. Aici nu este vorba de o demonizare directă, ci de una indirectă.

E/135. Un preot evanghelic a luat parte la o ședință de spiritism pentru a controla un medium cu vorbire automată. Acesta a intrat în transă (sommn hipnotic adânc). A apărut apostolul Pavel care a ținut celor prezenți o predică. Apostolul nu era vizibil, ci „vorbea“ prin medium. Preotul a urmărit

foarte atent predica apostolului despre care se spunea că este prezent. A fost foarte dezamăgit de conținut. Așa-zisa predică nu avea nimic în comun cu epistolele apostolului. Părea mai mult a fi rezultatul gândirii mediumului și conținea în principal câteva proverbe morale dichisite cu aspect creștin. Preotul n-a fost convins nicidecum de această activitate spiritistă, ci era de părere că este vorba de o înșelătorie inconștientă.

Filosoful Wundt a spus odată: „La trecerea lor în neființă marile personalități trebuie să fi fost slabe de minte, deoarece toți vorbesc lucruri triviale și fără miez atunci când sunt citați de mediu-muri.“ Afirmând asta, Wundt voia să ironizeze faptul că el socotește vorbirea marilor personalități citate de mediumuri drept propriile lor exprimări.

E/136. Într-o ședință de spiritism i s-a cerut unui medium să cheme și să materializeze duhul poetu-lui mort Uhland (1787-1862). Într-adevăr, în timpul ședinței a apărut o fantomă albă. Cei de față au cerut acestei fantome să li se dea o poezie drept dovadă a autenticității sale. Însă, în loc să spună o poezie, fantoma și-a întins mâna până la o carte din bibliotecă și a rupt o foaie din ea. Apoi mâna a apucat o servietă din încăpere și a scos prin piele un creion, fără să o deschidă. A scris câteva versuri pe foaie și a dispărut. Foaia a rămas și există și azi. Cunoscătorii operei lui Uhland s-au apucat să-i cerceteze versurile, căutând cele scrise pe foaie, dar nu le-au găsit. Senzațio-nală a fost declarația unui grafolog, care a confirmat că trăsăturile celor scrise de mâna fantomei sunt identice cu ale lui Uhland. Mai târziu s-a ajuns la Berlin la un proces legat de posesorul acelei foi. Judecătoria a stabilit că aparține mediumului, care și este și azi în posesia lui, după cum am aflat de la un cunoscut al acestuia.

Din punct de vedere științific nu este necesar să se susțină prezența reală a lui Uhland. Apariția fantomelor poate fi explicată azi prin psihologia abisală. Să explicăm pe scurt: Mediumul trans-mite energie și o condensează în masă. Această transformare este posibilă, după cum o demon-strează fizica atomică. Materia este tot o formă de energie concentrată. Afirmatia este ilustrată de formula lui Einstein: $E=mc^2$. Dacă mai este necesar un exemplu din fizică, poate fi amintit urmă-torul. Când un tub Röntgen este alimentat la un milion de volți, la catod apar particule și antipar-ticule. Și aici întâlnim același fenomen: energia existentă sub forma unor oscilații electromagnet-ice se transformă în materie. Următoarele două fenomene mediumnice sunt captarea subconștien-tă de informații și modularea psihică (structurarea energiei transformate în masă cu ajutorul mate-rialului informativ captat). Apoi, fantoma este pusă în mișcare și astfel mortul “apare” din îm-părăția morților. Prin urmare, conform psihologiei abisale, nu este deloc necesar să fie “deranjați” morții. Explicația aceasta, care trimite la puterile subconștiente ale sufletului omenesc, este sufi-cientă în cazul materializărilor. Însă nu se poate spune că folosind această teorie raționalistă se ajunge la explicarea oricărui fenomen spiritist. Nu, problema nu este chiar așa de simplă! Nu este aici spațiul pentru a dezbate științific această problemă. Privind din perspectiva consilierii spiri-tuale, am observat multe situații distructive în cazul materializărilor. La mediuimi ca și la partici-panți apar în multe cazuri distrugerii ale personalității. În toate cazurile însă, la cei ce participă de-seori la ședințe spiritiste apare o imunitate față de Duhul Sfânt și față de tot ce este sacru. Contac-tul cu lumea spiritistă provoacă insensibilitate față de forța ce izvorăște din Cuvântul lui Dum-

nezeu.

E/137. Un om susținea că posedă puterea clarviziunii, cu ajutorul căreia căuta soldați dispăruți în război. O femeie care avea doi fii pe frontul de est a luat două fotografii ale acestora și s-a dus la acest clarvăzător. A prezentat întâi numai o fotografie. El s-a concentrat asupra acesteia, a căzut în transă și a explicat femeii care aștepta: „Cu acest fiu nu intru în contact, probabil nu mai este în viață!“ Atunci, pentru a verifica, femeia a prezentat și cea de-a doua fotografie, a fiului care în 1943 fusese declarat mort de șeful său de companie. Omul s-a concentrat asupra fotografiei și a spus: „Cu acest fiu intru în legătură. Îl văd într-o clădire mare de piatră la sud-est de Moscova. Se va întoarce la începutul lui 1954 din prizonierat.“ Femeia n-a dat crezare celor auzite, fiindcă băiatul ei fusese declarat mort din 1943, și nu a mai dat de atunci nici un semn de viață. Cu atât mai mare a fost surpriza ei când fiul crezut mort s-a întors într-adevăr în 1954 acasă. Și celelalte indicații s-au dovedit exacte. Fusese cazat într-o clădire mare, albă, din piatră și nu în barăci. Acest clarvăzător avea acea capacitatea de a se concentra asupra unui obiect al soldatului dispărut, și dacă respectivul mai era în viață, el vedea locul unde se află.

Din punct de vedere parapsihologic aici merg paralel două direcții. Clarvăzătorul lucrează psihometric, adică se folosește de un obiect al respectivului și prin divinație provoacă o acțiune de căutare. Apoi el susține că-și poate trimite sufletul la mare distanță. De această aptitudine de călătorie a sufletului ar fi capabili laponii din Scandinavia și mai ales tibetani. Unii membri ai grupării rosacrućenilor din Germania chiar cultivă această capacitate. Spiritiștii spun că există oameni care-și expediază trupul astral din trupul material, dându-i diferite însărcinări.

Cu aceasta s-ar încheia călătoria noastră prin principalele fenomene spiritiste. Te cutremuri în fața acestei jungle sumbre a aberațiilor în care zace spiritismul. Ce clar, luminos, limpede este dimpotrivă Cuvântul lui Dumnezeu cu îndemnurile sale: „Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău, din tot cugetul tău și din toată puterea ta.“ Toate domeniile vieții noastre, toate puterile sufletului nostru trebuie să fie orientate spre Hristos.

II. Fenomene fizice

Dacă în prima parte a relatării despre formele de apariție spiritiste s-a relatat în principal despre fenomene psihice, în acest subcapitol ne vom îndrepta spre cele fizice. În telekinezie, levitație și aportare, pe căi neștiute, legile fizicii sunt învinse. Prin telekinezie se înțelege mișcarea unui obiect la distanță, fără cauze vizibile. Cuvântul este compus din două cuvinte grecești: „telos“ și „kinein“. Cuvântul levitație vine din latină și înseamnă ușurare, ridicare. În limbajul spiritist înseamnă plutirea liberă a unor obiecte sau a oamenilor. Noțiunea de aportare vine din latinescul „apportare“ și înseamnă aducerea unor obiecte într-un anumit loc și producerea dispariției lor din

spații închise sau containere. Putem include aici și fenomenul penetrării materiei. Exemplele vor clarifica aceste procese stranii.

E/138. Într-un sat izolat oamenii erau foarte agitați datorită unei case bântuite de stafii. În această casă țărănească zburau prin aer tot felul de obiecte ca și cum ar fi fost aruncate de o mână nevăzută. În afară de aceasta mobilierul din camere se muta singur de la locul său. Casa a fost cercetată de preotul local, de învățător, de primar, de poliție, de multe persoane oficiale sau de curioși. Nu s-a ajuns la clarificarea deplină a cazului. S-a observat doar că fenomenele telekinetice apăreau mereu în preajma unui băiat de 14 ani. Învățătorul de exemplu a observat că un dulap greu de mișcat dintr-o cameră s-a deplasat cu doi metri la apropierea băiatului.

E/139. Într-o casă țărănească dintr-o vale a Alpilor, apăreau diferite fenomene paranormale. Totul a început cu sunete curioase de ciocănituri și zgârieturi. Apoi fără vreo cauză vizibilă, prin casă zburau diferite obiecte. Curios la aceste obiecte zburătoare era faptul că își schimbau brusc direcția în unghi drept, fapt imposibil din punct de vedere al fizicii cunoscute. Aceste fenomene au devenit tot mai complicate. Aveau loc aportări (aparitii și disparitii ale obiectelor dintr-un spațiu închis). În acest stadiu lucrurile au trezit interesul câtorva persoane interesate de originea fenomenelor. S-a format o comisie având câțiva membri, care s-a însărcinat să găsească cauzele naturale ale fenomenelor ce aveau loc. Din comisie făceau parte un profesor, un inginer electronist și un filolog familiarizat cu fenomenele parapsihologice. Prima constatare a comisiei a fost că băiatul de 14 ani din acea familie era un medium puternic. În prezența celor trei, el provoca fenomene telekinetice uimitoare. Punctul culminant al realizărilor sale era ridicarea și deplasarea patului său. Fenomenul acesta de levitație era repetat de multe ori. Patul era ridicat în sus chiar și dacă cei trei bărbații îl țineau cu toată forța jos.

E/140. Proprietarei unui magazin de la țară i-au dispărut tacâmurile de argint. Bănuielile au căzut asupra foarte tinerei servitoare din gospodărie, cunoscută ca neserioasă. Stăpâna a chemat în ajutor pe un spiritist cu puteri extraordinare. Acest om era cunoscut pentru calitatea lui de clarvăzător și medium capabil de materializare și dematerializare. Omul a mers cu stăpâna în curtea imobilului și a intrat în transă. Deodată s-au auzit zgomote neobișnuite pe acoperișul casei. Tacâmurile furate au căzut de acolo pe gunoiul de grajd. Femeia nu și-a putut da seama cum s-a ajuns la această aportare.

În cazul acesta, nu trebuie neapărat să se considere că a fost aport, ci mai degrabă este plauzibilă o explicație naturală. Argintăria ar fi putut fi aruncată de cineva prin geamul podului. Orișicum, fata din fusese dată afară din casă înaintea acestui experiment, pentru că avusese relații nepermise cu argatul. Se prea poate însă că prietenul ei, pentru care hoția devenise prea periculoasă, să fi dat înapoi cele furate. Însă, următorul caz, confirmat de persoane de încredere, nu poate fi explicat așa de ușor.

E/141. Un caz la cercetarea căruia am participat și eu, a făcut multă vâlvă. Casa în care au avut

loc bizarele fenomene a fost cercetată de profesori universitari, poliție, un preot catolic, un pastor protestant, o persoană oficială și de mulți curioși. În mod inexplicabil au zburat în decurs de trei săptămâni 135 de obiecte. Toate situațiile au fost înregistrate cu exactitate. În ceea ce privește unele obiecte existau și aportări. O dată când preotul catolic împreună cu alți doi bărbați erau în bucătărie, înăuntru a pătruns o bilă de sticlă, cu toate că ușile și ferestrele erau închise. Bila a căzut la picioarele preotului, care a ridicat-o. Era fierbinte și fără știrbituri. Pe bilă era imaginea localității Maria Einsiedel, centru catolic de pelerinaj din Elveția. Stăpânul casei a spus imediat: "Această bilă era așezată pe o mobilă din camera de zi." Verificând locul, s-a stabilit lipsa ei de pe mobilă.

La cercetarea acestui caz de bântuire, am constatat două lucruri, care deseori se repetă când este vorba despre astfel de fenomene. Obiectele zburătoare s-au arătat adesea în legătură cu un adolescent cu predispoziții mediumnice. Apoi, în acea casă se mai practicase magia. Prima întrebare pe care am pus-o stăpânului casei a fost: „Dumneavoastră sau strămoșii v-ați ocupat cumva cu practicarea magiei sau a spiritismului?” El a confirmat că tatăl său fusese descântător de animale și vraci. Din câte cunosc, aportarea spontană apare numai acolo unde este un medium în apropiere și în casele în care s-a desfășurat o activitate ocultă. În nici un caz de bântuire cercetat de mine n-am găsit devieri de la această regulă. Cu acest ultim exemplu ne-am apropiat de fenomenele spiritist-magice.

III. Fenomene spiritist-magice

Cel ce meditează la relatările de până acum, mai ales la fenomenele de materializare, telekinezie, levitație și aport poate înțelege că prin ele se pot produce multe farse și delikte. O abilitate de medium mai deosebită poate provoca mult rău când cei care o practică au un caracter josnic sau chiar criminal. De multe ori în ședințele de consiliere spirituală am descoperit unele corelări îngrozitoare în acest domeniu. Cea mai sinistă mi s-a părut activitatea unui cerc spiritist format din 20 de membri care practicau magia neagră. Ei experimentau să vadă dacă pot crea neplăceri sufletești sau chiar îmbolnăvirea persoanelor care le displac.

De exemplu un medium înzestrat cu puteri mari, membru al acestui cerc, a luat un preot în vizor și a declarat: „Pe ăsta îl scot la reformă. Se va îmbolnăvi!” Într-adevăr, preotul a suferit după aceea o prăbușire nervoasă, a fost bolnav luni de zile și incapabil de muncă. Prin exemple se va încerca clarificarea acestei situații neliniștitoare.

E/142. O femeie tânără a povestit cum timp de mulți ani a fost înfricoșată noaptea de o vedenie. De obicei între orele 12 și 1 noaptea, vedea pe o vecină în dormitorul ei. Femeia se trezea de fiecare dată la aceste apariții și se temea îngrozitor. Această fantomă nu era deci vis, ci vedenie în stare

trează. Vecina respectivă era socotită în sat ca fiind o femeie rea, care umblă cu magia neagră și chinuie pe oameni. După moartea vrăjitoarei, aparițiile fantomatice n-au mai apărut în casa povestitoarei.

E/143. Un țăran tânăr și voinic era bătut noaptea la sânge, fără să poată observa pe cineva. Tot satul îl vedea mereu plin de vânătași albastre sau roșii.

E/144. O femeie a venit la confesare și s-a plâns de anumite apariții nocturne. Mereu ar veni la ea o pisică neagră care o zgârie și o mușcă. La întrebarea mea dacă suferă cumva de dereglări ale circulației sanguine, de eczeme sau mâncărimi ale pielii, sau de boli ale bătrâneții cum ar fi arterioscleroza, ea a negat. Povestea că odată, urmele unei astfel de mușcături au fost vizibile timp de 14 zile. Altădată pe piciorul ei nu apărea o urmă de zgârietură și mușcătură ci un trei roșu. Arăta de parcă ar fi fost tatuat cu un ac fin.

În cazurile de spiritism magic trebuie eliminate elementele care sunt din afara domeniului. Noi cunoaștem destule cazuri de tablou clinic psihiatric în care o anumită afecțiune psihică își are partea ei de influență. De exemplu mulți schizofrenici spun că se află sub anumită influență sau că sunt urmăriți magic. În realitate este vorba numai de un simptom al maladiei lor psihotice. Însă în cadrul magiei spiritiste sunt și fenomene oculte reale. Un material bogat din sursă directă îmi stă la dispoziție pentru studiu. Deseori în acest material apar cazuri de lovire fără să poată fi văzut cel ce o provoacă. În majoritate acestor cazuri nu se poate folosi o explicație psihiatrică, socotindu-le afecțiuni precum isteria, tulburări onerogene sau dermatogrofisme psihogene. Argumentul principal contra acestor observații psihiatrice este faptul că problemele dispar imediat, dacă cel în cauză își predă viața lui Hristos și se așează sub paza sângelui Lui. Un asemenea caz l-am prezentat în carticica "Jesus lebt " („Isus e viu“)

Privită din punct de vedere parapsihologic, persecuția magică este o problemă mediumnică în cadrul materializărilor. Așa cum mediumi foarte activi pot emite energie prin care dau naștere unor fantome cu forme umane, în același fel pot transforma această energie în fantome-animale.

În această privință am luat cunoștință de multe cazuri de materializări în câini, pisici, broaște, șerpi sau corpuri de om cu cap de animal. Faptul că este vorba de materializări reiese din următoarele observații. La ședințele spiritiste s-a stabilit că toate leziunile provocate fantomei se întorc asupra mediumului. August Winning a prelucrat aceste motive în volumul său de povestiri „În der Höhle“ („În peșteră“). Cine cunoaște regulile mediumnității știe de acest fapt. Cercetările au demonstrat că rănilor unei fantome-animale se întorc și ele asupra mediumului. Este deci îndreptățită concluzia că persecuția magică este legată în primul rând de fenomenul materializării. Acest fenomen stă la baza obiceiurilor magice de apărare din popor. Dacă cel torturat reușește să provoace o rană fantomei care-l chinuie, a câștigat lupta. Există deci magie spiritistă de persecuție și magie spiritistă de apărare bazate pe materializări. Mai jos un exemplu în acest sens.

E/145. Într-o regiune în care se practică mult magia neagră mi s-au povestit următoarele. La nașterea unui copil în jurul casei se învârtea a pisică mare neagră care nu se lăsa izgonită. Până la urmă au aruncat un topor în urma ei și au rănit-o la picior. În ziua următoare o bătrână din vecini a fost văzută rănită la un picior. Femeia era cunoscută în popor ca practicantă a magiei negre. Câteva zile mai târziu descântătoarea s-a răzbunat. A vizitat-o pe lăuză și i-a mângâiat, murmurând, copilul pe frunte. Începând cu acest timp, copilul a țipat într-una și nu putea fi liniștit. Mai târziu a ieșit la iveală o accentuată debilitate mintală a copilului.

În cartoteca mea am circa 40 de asemenea cazuri cu pisici și aproape toate prezintă aceleași situații. În majoritatea cazurilor este vorba de pricinuirea problemelor de către o stafie, în casă sau în grajd. Despre toate aceste lucruri se știe puțin sau deloc în universitățile noastre aflate încă în mrejele raționalismului. Poporul de rând este mult mai bine orientat decât academicienii noștri, care sunt încă majoritatea lor discipolii teoriei nivelatoare, conform căreia magia este un nonsens și o șarlatanie.

În consilierea spirituală, omul persecutat magic trebuie să se pună sub paza lui Hristos. Pentru creștini acesta este singurul ajutor posibil și eficace. Creștinul n-are nevoie de magia de apărare. Apostolul Pavel spune că armele noastre nu sunt cele ale cărnii, ci cele duhovnicești. Acum ne vom ocupa de altă formă de spiritism mult mai complicată, mai greu de explicat și mai greu de înțeles în comparație cu toate fenomenele prezentate până acum.

IV. Fenomene metapsihice

În acest capitol se va trata o parte din problema strigoilor și a fantomelor în legătura lor cu spiritismul. Fenomenul strigoilor are multe fațete. La fel ca în cazul celorlalte fenomene și aici sunt situații reale sau numai închipuiri. În categoria închipuirilor intră proiecțiile exterioare ale bolnavilor psihici eidetici. Tot aici se înscriu și halucinațiile produse de diferite boli și care sunt asociate cu viziuni. Tot aici se pot include viziunile cu stafii în cazul dedublării. Din numărul mare de relatări despre stafii pot fi considerate autentice doar cele confirmate de-a lungul a mai multor generații. Un exemplu de acest fel va clarifica situația.

E/146. Un academician, fiu de pastor evanghelic mi-a relatat următoarea întâmplare petrecută în casa părintească. Tatăl său a fost transferat într-un orașel mic. După mutarea în noua locuință, familia a observat într-o noapte că prin casă umblă fantome. Auzeau pași urcând din beci în pod și invers și din hol într-o cameră. Când au realizat că aud acești pași au crezut că este vorba de un infractor. Odată a fost chemată și poliția în ajutor. În afară de pași erau deschise robinetele de gaz și luminile se aprindeau brusc în toată casa. Toate cercetările făcute n-au putut oferi vreun punct de reper pentru cauza a ceea ce se întâmpla. Când cei doi fii mai mari au ajuns studenți și-au făcut

planuri pentru a intra în legătură cu acest duh turbulent. Noaptea s-au așezat cu părinții în jurul unei mese, au format un lanț cu mâinile și au încercat să intre în contact cu acest duh prin mișcarea mesei. Întâi au întreat: „Nu cumva ești un duh care n-are odihnă ?” Răspunsul a venit prin puternice bătăi în masă. Apoi a urmat un dialog interesant cu întrebări și răspunsuri. Cel nevăzut a spus că fusese un preot catolic și că locuise acolo cu 200 de ani în urmă. El și-ar fi omorât menajera și a îngropat-o în beci. De atunci fusese condamnat să se întoarcă la locul faptei. Când a fost întreat unde o omorâse pe femeie s-a întâmplat ceva deosebit. Masa a alunecat ușor până la ușă și se izbi în ea așa de tare încât lăsă o urmă pe lemnul ei. Când unul dintre studenți a deschis ușa, masa a pornit cu mare viteză într-o cameră alăturată spre un colț. S-a izbit puternic de un pat de stejar lăsând urme adânci care n-au mai dispărut. La întrebarea: „Ce am putea face pentru tine ?” duhul a răspuns: „Rugați-vă!” Preoteasa s-a rugat pentru duhul neliniștit și s-a potolit câțiva ani. Unul din fii, doctorul X, cel care povestea, a făcut cercetări și a aflat următoarele: În urmă cu 200 de ani acolo chiar locuise un preot catolic, iar stafia lui a fost observată de-a lungul mai multor generații. Familiile preoților care se mutau, păstrau tăcerea pentru a nu înfricoșa noua familie care se instala. Interesant este că după ce s-a mutat această familie, stafia a reapărut.

Pentru fenomenul stafiilor sunt date mai multe explicații. Martensen Larsen este de părere că omul și-ar impregna locuința și de fapt această impregnare este un rest al psihicului care ar duce mai departe o existență de sine stătătoare. Profesorul Gatterer crede că omul mort își lasă în urmă nu doar trupul fizic, ci și un fel de „larvă” psihică. Profesorul Bender nu merge atât de departe, ci vorbește doar de formarea unui vârtej de energie la plecarea unui om în veșnicii. Spiritualistii cred că omul nu-și lasă numai trupul pe Pământ, ci și un complex psihic a cărui existență se perpetuează în lumea astrală și uneori se dizolvă abia după sute de ani. Tocmai acest lucru ar provoca fenomenul duhurilor fără odihnă și al fantomelor. Unii creștini au părerea că nu trebuie să ne închipuim locuința morților ca pe un spațiu, ci numai ca pe o stare a ființei. Există momente când această locuință a morților devine transparentă, de exemplu în clipa morții sau la oamenii cu predispoziție mediumnică. Teozofii creștini Hahn și Oetinger presupun că omul activ, legat de cele pământești, se mișcă după moarte în sferile sale pământești pînă ce aceste legături sunt dizolvate. Această presupunere corespunde părerii populare conform căreia răufăcătorul sau criminalul revine mereu în locul în care a comis fapta pînă ce, după principiul trecerii în sfere mai înalte sau mai inferioare, este dizlocat de acolo. În ciuda acestor teorii, rămânem tot în incertitudine, deoarece nu avem un text biblic limpede pentru explicarea apariției stafiilor. Pentru a se evita orice confuzie, nu trebuie uitat că aparițiile de acest fel nu țin doar de domeniul spiritist. Discuția aceasta s-a ivit doar în legătură cu exemplul de mai sus, deoarece aici s-a luat legătura cu un duh prin intermediul mesei spiritiste.

E/147. Cu prilejul mutării unui predicator, soția sa și el au observat că în noua casă aveau loc fenomene neobișnuite. Mereu auzeau noaptea zgomote de pași care umblau prin casă. În noaptea Învierii și în duminica Paștelui auzeau zgomote și gălăgie de parcă cineva spărgea toată mobila. Credeau că este un hoț și au cercetat casa. Însă prin camere nu era nimic modificat. Totuși se auzeau ciocănituri în continuare. Aceste fenomene au fost observate și de musafiri, deși aceștia nu

erau inițiați în problemă. De multe ori străinii au fost deranjați pe timp de noapte sau de zi. Cei doi s-au rugat cu stăruință ca aceste lucruri să se rezolve. În cele din urmă au îndrăznit în numele Domnului Isus să poruncească duhului neliniștit să dispară. În zorii unei zile au auzit lovituri în ții-
ghele de pe casă și un zgomot de parcă sute de porumbei și-ar fi luat zborul. Cei din familia predicatorului simțeau că de-acum s-a isprăvit cu bântuirea stafiilor. Așa a și fost. Din acel moment casa a fost eliberată. Cercetând posibilele cauze, predicatorul a aflat că timp de mulți ani în acea casă locuise un spiritist. De asemenea, acolo se produsese o sinucidere doar cu câțiva ani în urmă.

Fiindcă am fost rugat să dau sfat și ajutor în cazuri cu fantome, am putut constata două fenomene care se repetau constant. În primul rînd, aparițiile își au originea întotdeauna în activitatea ocultă a celor ce au locuit anterior în acea casă, și în al doilea rînd, deși duhurile asociate anumitor locuri sînt mai persistente decât cele asociate anumitor persoane, ele se vor retrage imediat cînd cei care locuiesc în casă se dedică lui Hristos și se pun sub protecția Lui. Aceasta este dovada că fenomenele în cauză nu pot fi explicate doar pe o cale științifică sau alta, ci un răspuns metafizic trebuie căutat pentru înțelegerea întregului adevăr.

V. Fenomene cultice

Cînd cineva caută să avertizeze asupra pericolelor spiritismului utilizînd diverse exemple negative, primește de obicei următorul reproș: "Noi nu ne angajăm în forme atît de primitive de spiritism. Ne interesăm de spiritualism, o îndeletnicire nobilă și spirituală." Un spiritualist mi-a spus chiar că el socotește spiritismul un delict.

Care este însă situația în acest domeniu ? În realitate spiritismul este înlocuit cu o formă mai elevată, spiritualismul, care dorește o extindere spirituală și religioasă a concepțiilor sale față de vechiul spiritism care se ocupă mai mult de experimente. Fără îndoială spiritualismul are un nivel intelectual și etic mult mai înalt decât spiritismul vechi. Forme clare de spiritualism întîlnim de exemplu în Elveția, la loja spiritualistă din Zürich. De curînd a luat naștere și în Winterthur o societate creștin-spiritualistă. La Zürich în cadrul lojei spirituale au loc slujbe religioase cu cântări, rugăciune și predică. Predica este rostită de un duh de pe lumea cealaltă printr-un medium. Predicile sunt stenografiate și date săptămînal publicității. Am citit și eu mai multe predici de acest fel. Ele cuprind concepte morale, idealiste și creștine. Însă în esență ele nu se ridică la nivelul Noului Testament. Partea cea mai importantă a mesajului Evangheliei, și anume că omul este un păcătos nenorocit și pierdut și că are nevoie de eliberare prin Hristos este prezentă în mică măsură în aceste predici spiritualiste. În afară de această observație, ar mai fi de adăugat faptul că spiritualiștii răstălmăcesc toate evenimentele Noului Testament. Întîmplările ce însoțesc perioada Învierii și arătarea celor doi reprezentanți ai Vechiului Testament pe muntele schimbării la față capătă o explicație spiritistă. De asemenea textele biblice care interzic chemarea morților primesc o inter-

pretare tendențioasă și forțată. Când am citat o dată unui adept al acestei mișcări textul din Deuteronom 18:10-12 atrăgându-i atenția că a chema morții este o urâciune pentru Dumnezeu, el a replicat: „Noi chemăm duhurile vii din locuința morților și nu pe morți.“ Spiritualismul ca totalitate reprezintă o metodă de derută pentru oamenii care nu au o viziune clară asupra Evangheliei, tocmai pentru că folosește și elemente creștine.

Spiritismul cu aspect cucernic este răspândit mai cu seamă între popoarele vorbitoare de limba engleză. Anglia și Scoția au peste o sută de biserici spiritualiste. Circa 90 de conferințe și discuții în biserici, școli biblice și universități din Anglia mi-au permis să cunosc situația acestui popor din punct de vedere duhovnicesc. După o conferință la “All Saints Hall “ din Londra, am cunoscut un fost spiritist .El mi-a relatat frânturi din viața sa și mi-a permis să public aceste lucruri. Merită să fie reținută experiența sa de viață. Ea ne familiarizează mai bine decât orice explicație teoretică cu situația respectivă.

E/148. Alfred Millen era actor la teatrul Garrick din Londra. Într-o seară se afla în cabină și se gândea asupra sensului vieții sale. În încăperea a intrat un alt actor. Millen îl întrebă: “Kenneth, poți să-mi spui ce este spiritualismul? Am fost invitat la o grupare spiritualistă și nu știu ce se face acolo.” Kenneth răspunse: “Eu însumi sunt spiritualist.” Millen s-a dus apoi la slujbele religioase ale bisericii spiritualiste din cartierul său. Ritualul era asemănător celui creștin. Se cântau cântece creștine și se citeau pasaje din Biblie. Predica era înlocuită de profețiile unei femei. Chiar din prima zi “profeta” a arătat spre Millen și a declarat: “Știți că dețineți puteri foarte mari?” Millen era mirat și n-a răspuns. Atunci această femeie a început să-i relateze trecutul și prezentul său. Millen s-a speriat. Acest medium îi cunoștea cele mai intime secrete. Îi prezenta întâmplări din diferite locuri unde fusese pe front în timpul războiului. Văzând privirea mirată a lui Millen îi explică: “ Aveți de fapt aceleași dotări ca și mine, numai că nu o știți. Cu mine s-a întâmplat la fel. Nu știam că sunt un medium, până nu mi-a descoperit un alt medium acest lucru.”

După slujba religioasă Millen a rămas la o discuție personală cu acel medium. A rugat-o să-i explice cum se poate deveni un medium. Femeia i-a răspuns : “Participați la un cerc spiritist bun și totul va veni de la sine.” La întrebarea lui Millen unde se poate găsi un asemenea cerc, răspunsul a fost : “ Rămâneți pe loc după fiecare slujbă religioasă; aici se întâlnește un asemenea cerc.”

În acest cerc, Millen a fost introdus ca novice și a avut imediat parte de a doua surpriză. A fost îndemnat să se concentreze asupra unor culori albe sau palide și să-și golească mintea de orice gând. Millen devenise deci adeptul unei mișcări oculte. Respirația i-a devenit tot mai greoaie. Avea o senzație de parcă sufletul său voia să părăsească trupul. În același timp simțea cum o putere străină vine asupra sa. L-a apucat groaza și a început să strige deodată : “ Stop, nu mai continui.” Imediat mintea i-a devenit iarăși limpede. Era iarăși stăpân pe gândurile și simțirea sa. Auzea cum membrii cercului spuneau : “ Păcat, ar fi putut să dea un rezultat foarte bun.” De asemenea îi auzea vorbind în limbi pe care nimeni nu le înțelegea și nici nu le putea traduce.

După acea duminică atât de bogată în evenimente pentru Millen, acesta era nerăbdător să se reîntâlnească cu prietenul său. De asemenea îi crea probleme faptul că simțea mereu tendința de a intra în transă. Trebuia să iasă mereu la aer pentru a învinge senzația de sufocare și apariția transei. Deoarece acest lucru îl neliniștea, s-a dus împreună cu Kenneth la secretarul bisericii spiritualiste. Acest spiritist l-a liniștit și l-a lămurit că totul este absolut normal.

În următoarele săptămâni Millen s-a obișnuit cu practicile mediumnice. Poseda mai multe capacități oculte, atât în transă cât și în semitransă. În semitransă putea vorbi în limbi necunoscute (logolalie). Nu exista însă nimeni care să explice înțelesul lor. Apoi tot în semitransă putea, fără a avea cunoștințe medicale, să recunoască și să influențeze vindecarea oricărei boli. Dacă un bolnav se prezenta înaintea sa, el punea mâinile peste partea bolnavă a corpului. Bolnavul simțea atunci o căldură plăcută și avea impresia că un curent electric îi străbate corpul. Fără a-i fi puse dinainte întrebări bolnavului, diagnozele erau sută la sută corecte.

În transă completă Millen efectua așa zisa deplasare sau excursie a sufletului. Acesta este un proces de sciziune în care sufletul sau o parte din cunoștință pare să părăsească corpul. Mediumul poate să cunoască în această stare lucruri ascunse și îndepărtate. Poate de asemenea să privească prin materie. Englezii numesc fenomenul și Extrasensory perception (percepție extrasenzorială). Francezii îl numesc clairvoyance=clarviziune iar germanii Hellsehen. În orice caz, excursia sufletului este numai o parte a fenomenului clarviziunii.

Cea mai puternică proprietate mediumnică pe care o avea Millen în transă completă era așa numita transfigurație. Prin aceasta se înțelege că o persoană putea să schimbe expresia feței sale cu cea a feței altei persoane. La această transformare Millen avea senzația că propria persoană se contractă. Se simțea ca un melc care se retrage în cochilia sa. Membrii cercului nu-l mai vedeau atunci pe scaunul său, ci pe altcineva, o persoană care decedase. De exemplu o femeie a cerut să se întâlnească cu bunica sa, și imediat după transfigurare a recunoscut-o și îmbrățișat-o. Membrii cercului spuneau că cele două femei, cea vie și cea decedată ar fi plâns cu această ocazie. Acestea erau patru capacități mediumnice pe care Millen, medium foarte prețuit, le desfășura în biserica spiritualistă din Londra.

Cum s-a întâmplat însă ca Millen să renunțe la toată activitatea mediumnică și să devină un ucenic a lui Hristos ? Așa cum se întâmplă deseori în viața creștinilor, Dumnezeu s-a folosit indirect de soția lui Millen. Cu ocazia unei evanghelizări, ea s-a convertit la credința în Isus Hristos. Încredințându-și viața lui Dumnezeu, s-a despărțit și eliberat și de spiritismul practicat de soțul ei. A câștigat prietenia mai multor persoane și a format un grup de rugăciune care mijlocea mai cu seamă pentru soțul ei. S-au rugat pentru el timp de aproape un an. Atunci în viața lui au început să apară grele necazuri. Duhurile adâncului, cărora le slujea Millen, se luptau contra puterii rugăciunii. N-au avut însă izbândă. Aceasta este de fapt și experiența minunată pe care o facem noi, creștinii. Satana și slujitorii săi se retrag atunci când noi ne plecăm sub cruce.

Grupul de rugăciune a simțit că începe lupta și s-a rugat și mai fierbinte. Millen s-a dus la un medic, pentru că îi apăruse o eczemă pe picioare. El, care fusese de ajutor atâtor oameni, nu avea

leac pentru sine. Acest lucru se observă deseori și este o mărturisire curentă a mediumilor: faptul că nu se pot ajuta singuri. Millen a nimerit cu boala sa de piele la adresa potrivită. Medicul era un creștin adevărat. Ca dermatolog experimentat știa că multe boli de piele sunt de natură alergică și că de multe ori reprezintă reacții care sunt cauzate de starea sufletească a bolnavului. Deci, într-o zi, medicul l-a întrebat pe pacient : “Care este poziția dumneavoastră față de Hristos ? V-ați rugat vreodată pentru vindecare ? “ Millen s-a speriat. Unde nimerise ? Medicul însă nu l-a slăbit cu întrebările. În sfârșit, bolnavul răspunde: “ Știu numai o rugăciune, pe care am învățat-o odată la școală.” Medicul l-a pus să i-o spună. După ce a terminat, medicul l-a rugat : “Acum încă o dată, dar cu mai multă concentrare, și în acelaș timp gândiți-vă la Hristos.” Millen se supunea ca un școlar.

În momentul acesta s-a întâmplat minunea. Sosise și pentru el clipa Damascului. Millen și-a văzut grozava păcătoșenie. De-abia aștepta să ajungă acasă. Acolo a îngenunchiat și a început să strige către Dumnezeu. Îi stătea în față tot trecutul său, toată viața plină de păcate și distrugătorul cult al demonilor din biserica spiritualistă. Nimic n-a mai rezistat înaintea privirii de foc a lui Dumnezeu. Striga după iertare și har, și Dumnezeu s-a plecat asupra lui. Grupul de rugăciune, despre care Millen nu știuse nimic până atunci, era plin de bucurie și dădea laude lui Dumnezeu. Un spiritist și spiritualist așa de înlănțuit fusese eliberat prin Biruitorul de pe Golgota.

Imediat, Millen s-a desprins de orice legătură cu spiritismul. Într-o singură oră și-a dat seama cu o claritate plină de groază că bisericile spiritualiste sunt controlate și stăpânite de demoni. A început să avertizeze pe toți cunoscuții săi asupra pericolului frecventării bisericilor spiritualiste. Apoi se simțea obligat să ia contact cu toți aceia cărora le slujise ca vindecător spiritist. A dat publicității experiențele sale ca medium, avertizând asupra pericolului tuturor formelor de spiritism profan sau religios, cu toate că se putea aștepta la contraatacuri serioase. Conștient că stă sub ocrotirea Domnului Isus, nu-i păsa de dușmani și amenințări. Millen era de părere că “cei ce se tem de Domnul n-au nevoie să se mai teamă de oameni. Cine a slujit așa de multă vreme lui Satan și a fost eliberat de Hristos trebuie să depună tot efortul pentru a fi oriunde la dispoziția lui Isus.” În Luca 10:19, Domnul Isus spune : “ Iată că v-am dat putere...peste toată puterea vrășmașului, și nimic nu vă va putea vătăma.”

Un lucru îngrozitor este faptul că există chiar și unele cercuri creștine în care nu se recunoaște acțiunea nefastă a spiritismului. Se va ilustra această situație printr-un alt exemplu.

E/149. O femeie credincioasă, membră a unei biserici de stat, a rămas văduvă de tânără. Niciodată n-a putut să se consoleze pentru acest deces. Atunci s-a întâmplat ceva neobișnuit. Soțul decedat i-a apărut noaptea, declarându-i că în viitor i se va permite să-i apară pentru a o mângâia. Astfel, această căsnicie a continuat la nivel spiritual prin aparițiile celui mort. Femeia a declarat că pentru ea aceste fenomene sunt o sursă de putere și un sprijin în viața grea de toate zilele. În toate problemele ea primea sfaturi și indicații de la soțul ei decedat. Un cunoscut pastor a sfătuit-o să refuze contactul cu cel decedat. Femeia nu s-a lăsat convinsă . Este de remarcat faptul că în urma relațiilor sale cu cel decedat au apărut tulburări psihice, și sănătatea ei s-a distrus încetul cu încetul.

Trist este că în cercurile creștine, datorită lipsei darului de deosebire a duhurilor, nu se face la timp deosebirea între ceea ce este de la Dumnezeu și ceea ce provine de la duhurile spiritiste și demonice. Argumentul că și marii oameni ai credinței au avut parte de apariții ale duhurilor nu este un argument biblic. Pentru noi n-are importanță activitatea acestor mari personalități, ci numai cuvântul lui Dumnezeu. Atunci când bogatul a dorit să se scoale cineva din morți (Lazăr), i s-a răspuns: „Au Cuvântul lui Dumnezeu!”. Markus Hauser, care văzuse duhuri, a declarat că acest fapt nu era pentru el un dar, ci un chin. Oberlin a fost influențat să vadă stafii de către Swedenborg, care s-a dovedit a fi fost bolnav psihic în perioada în care avea viziuni. Noi nu avem nevoie de lumina înșelătoare a unor duhuri incontrollabile, ci numai de cuvintele lui Dumnezeu insuflate de Duhul Sfânt. N-avem nevoie nici de revărsări religioase și nici de produsele mediumurilor scrise de „predici”, cum este de exemplu Jakob Lorber, madam Marguerite și alții, ci avem nevoie numai de Duhul Adevărului, care ne introduce în Cuvântul lui Dumnezeu. Extinderea spiritismului la nivel de cult religios este poate cea mai periculoasă formă a acestei mișcări, pentru că poate orbi și duce în rătăcire pe cei naivi, datorită aspectului ei creștin. Cu aceasta am ajuns la problema evaluării fenomenelor spiritiste.

VI. EVALUAREA FENOMENELOR SPIRITISTE

1. Să vedem întâi ce spune știința neutră. În medicină, cu precădere în psihiatrie se cunoaște starea de sciziune care apare atunci când cineva practică multă vreme activitatea de medium. Pentru această afecțiune se folosește termenul de psihoză mediumnistică. Și în psihologie au fost trase anumite concluzii cu privire la această chestiune a mediumului. Un psiholog, profesorul Bender de la universitatea din Freiburg, avertizează în cartea sa „Parapsihologie. Ihre Ergebnisse und Probleme” („Parapsihologia. Rezultatele și problemele ei”): „Mii de oameni își pun nădejdea în prevestirile înșelătoare ale practicii spiritiste, permit să li se dea povețe de pe cealaltă lume, și devin dependenți de aceste lucruri. Eu am văzut un șir întreg de pacienți care s-au ales cu grave leziuni psihice de pe urma abuzului de practici de acest gen. Au devenit schizofrenici, căci duhurile invocate de ei le-au tulburat mințile. Cine caută să scruteze prin ocultism promisiunile vieții de după moarte, este în pericol să cadă în cursele întinse de partea întunecată a propriului psihic.”

2. Punctul de vedere biblic referitor la spiritism este exprimat în câteva versete foarte clare. Conform traducerii Kautsch, Biblia afirmă în Leviticul 20:27: „Dacă într-un bărbat sau într-o femeie se află un duh de ghicire sau un duh al morților să fie dat morții. Să fie omorâți cu pietre.” Înainte de a intra în Canaan, poporul Israel a fost avertizat de Dumnezeu: „Să nu fie la tine nimeni care (...) să întrebe pe cei ce cheamă duhurile sau dau cu ghiocul, nimeni care să întrebe pe morți. Căci oricine face aceste lucruri este o urâciune înaintea Domnului;” (Deuteronom 18:10-12). Ceea ce a fost interzis în perioada lui Moise s-a menținut și în timpul împăraților. Saul interzisese practicarea spiritismului până ce, îndepărtându-se de Dumnezeu, a apelat și el la un medium pentru a

afla viitorul.(1 Samuel 28). În acest mod el și-a primit propria condamnarea la moarte, și a murit a doua zi. Nici profeții nu au o altă atitudine față de cele spuse prin Moise. Isaia, în capitolul 8, versetul 19, se opune celor ce prevăd viitorul cu următoarele cuvinte: „Nu va întreba oare un popor pe Dumnezeu său ? Va întreba el pe cei morți pentru cei vii ?” Spiritismul este un delict în fața majestății și autorității lui Dumnezeu, o încălcare a primei porunci. Spiritiștii părăsesc pe Dumnezeu cel viu pentru luminile înșelătoare ale duhurilor care îi duc în rătăcire. Voi dovedi acest fapt referindu-mă la un exemplu tragic.

E/150. Un preot evanghelic a fost timp de mulți ani membru într-un cerc spiritist. Și fiul său de 16 ani participa regulat la ședințe. Când fiul nu s-a mai descurcat cu școala, a devenit secretar al asociației spiritiste. În predicile de duminică preotul includea ideea spiritiste, cum ar fi: „Duhul Sfânt reprezintă binele din noi.” În ceea ce privește concepția lui despre călăuzirea Duhului Sfânt, se vedea întru totul de acord cu spiritismul. El mai spunea membrilor parohiei sale că există duhuri bune, care ne influențează în viața în fiecare zi și ne pot călăuzi. Nu ascundea bisericii nici faptul că el însuși se lăsa dirijat de aceste duhuri. Însă, odată, duhul său călăuzitor l-a înșelat și l-a făcut astfel de rușine în fața întregului sat. Își comandase o trăsură care să-l ducă din cătunul său izolat în localitatea în care locuia mama sa. „Duhurile bune” îi spusese că aceasta este grav bolnavă. Imediat s-a răspândit în sat vestea că mama domnului preot trage să moară. Întâmplarea a făcut ca la o oră după plecarea preotului, poștașul să aducă o scrisoare de la mama acestuia în care ea spunea că se simte minunat din punct de vedere al sănătății. Preoteasa a trimis imediat un emisar după trăsură ca să-și anunțe soțul, și acesta s-a întors din drum. Tot satul a comentat cu ironie cele întâmplate. De aceea în viitor preotul a găsit puțină crezare la membrii parohiei în ce privește teoria sa despre duhuri. El a avut parte mai târziu de un sfârșit tragic. Într-o vară a plecat cu soția în concediu la mare. În timp ce se scăldau, a spus soției sale: “ Voi înota acum în larg și nu mă voi mai întoarce.” I s-a întâmplat exact așa cum a prezis.

Acest exemplu tragic demonstrează clar rătăcirea provocată de spiritism. Preotul a transformat Duhul Sfânt, cea de-a treia persoană a Trinității în câteva precepte morale. El a dizolvat persoana și lucrarea Duhului Sfânt în niște calități umane naturale, ridicînd pe de altă parte în slăvi duhurile sale spiritiste. Și tocmai aceste „duhuri bune” au fost responsabile de înjosirea sa în fața întregii comunități, și cu mare siguranță și de sinuciderea sa.

3. În lucrarea de consiliere spirituală este absolut necesar să se facă o distincție clară între aprecierea științifică a fenomenelor spiritiste și impactul lor spiritual. Problema spiritistă, ca orice altă problemă ocultă, are două fețe. O parte din investigații vizează lămurirea științifică, materială a problemei, iar cealaltă urmărește dimensiunea spirituală a acesteia, înțelegerea ei prin prisma revelației Sfintei Scripturi. Evaluarea din punct de vedere etic și biblic este complet independentă de cercetarea științifică. Chiar dacă s-ar putea dovedi că toate fenomenele spiritiste sunt animistice, adică ar putea fi explicate prin acțiunea unor puteri sufletești subcoștiente, necesitatea ajutorului spiritual ar fi aceeași. Investigațiile parapsihologiei, care avansează tot mai mult azi, nu vor putea fi niciodată capabile a înlocui activitatea de consiliere creștină. Doar aceasta din urmă

poate veni în ajutorul celor ce suferă din cauza efectelor ocultismului. Latura spirituală a problemei cuprinde o dimensiune complet inaccesibilă celei științifice.

Pe de altă parte, lucrarea de consiliere spirituală biblică a arătat, fără nici un fel de umbră de îndoială, faptul că activitatea spiritistă reprezintă o cale de pătrundere a forțelor întunericului în viețile oamenilor. Spun că este o cale, pentru că mai sunt și multe alte căi. Avertizarea apostolului Pavel este de o deosebită importanță în acest caz: „Noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății cari sunt în locurile cerești.” (Efeseni 6:12) Această invazie a puterilor întunericului este uneori aproape palpabilă în consilierea spirituală.

Există cazuri în care numai citirea regulată a literaturii spiritiste este de ajuns spre a face să devieze un suflet de pe calea dreaptă. Un exemplu în acest sens:

E/151. O tânără femeie credincioasă a primit niște predici scrise de la un cunoscut, care proveneau de la un cerc spiritist. Ea le-a socotit literatură creștină și le-a citit cu regularitate. Au urmat tulburări și crize de depresie. Fără a bănuși cauza tulburărilor, femeia a citit mai departe acele scrieri. Apoi într-o noapte a văzut în camera ei un om cu păr roșu și înconjurat de flăcări. În plus, a început să aibă dorințe impulsive și furii distrugătoare. Voia chiar să-și omoare copilul, cu toate că se opunea cu toată puterea acestui gând. La consiliere i-am spus să ardă imediat literatura care era de fapt ocultă, și să consulte un medic.

Un psihiatru ne-ar spune bineînțeles că simptomele de impulsivitate anormală, conștientă sau semiconștientă, alcătuiesc un tablou clinic obișnuit în psihiatrie. Și halucinațiile indică spre același diagnostic, și sunt recunoscute de toată lumea ca boli psihice. Vrednic de luat în seamă este însă faptul că ele sunt frecventele urmări ale practicării spiritismului. Chiar dacă nu se poate susține că el este agentul provocator, există supoziția că ar fi elementul declanșator. Deci nu cauza efficiens ci cauza exsolvens. În ceea ce-l privește pe omul cu părul roșu, vreau să amintesc că în timpul citirii literaturii spiritiste apar deseori viziuni spiritiste. Câteodată oamenii naivi consideră asemenea halucinații experiențe religioase. Dar este din nou un caz de prefacere sau deghizare al lui Satan în înger de lumină.

Observațiile făcute din perspectiva consilierii spirituale dovedesc că activitatea spiritistă dăunează mult vieții de credință creștină. Credința în Buddha, Mohamed, sau în oricare altă personalitate a istoriei religioase nu este afectată de activitatea spiritistă. Putem detecta aici strategia înșelătoare a Celui Rău. Spiritismul te face imun la orice acțiune a Duhului Sfânt (Pneuma), adică respectiva persoană va deveni insensibilă la mesajele Sale divine. Acest lucru nu trebuie însă înțeles greșit. Fenomenul nu deranjează viața religioasă; dimpotrivă, el însuși se autointitulează „mișcare religioasă”. Cu alte cuvinte Satan nu intenționează să atenteze la “religiozitatea” noastră, dar vrea cu orice preț să ne împiedice să fim ucenici ai lui Hristos. Deci, dacă membri ai cercurilor spiritiste caută să-mi dovedească sporirea prin spiritualism a cucerniciei și religiozității lor, nu-i contrazic deloc. Însă a fi ucenic al lui Hristos și a fi născut din nou prin Duhul Sfânt este ceva cu totul diferit

de religiozitate. Din păcate și în mediile creștine sunt mai mulți oameni „religioși” decât credincioși. Cu privire la contrastul dintre spiritism și lucrarea Duhului Sfânt am întâlnit uneori exemple sugestive în consilierea spirituală.

Voi reda un caz în cele ce urmează:

E/152. Un om credincios s-a pomenit că asistă fără să vrea la o ședință spiritistă, și îngrozit a început să se roage în sinea lui. Grupul spiritist încerca să pună masa în mișcare, dar nu reușea deloc. Însă după ce credinciosul a părăsit încăperea, experimentul a reușit.

Constatarea consilierilor că activitatea spiritistă aduce cu sine tulburări sufletești deja nu mai trebuie să fie demonstrată. Cartea mea „Seelsorge und Okkultismus” tratează pe larg această constatare. Evaluarea spiritismului din perspectiva consilierii spirituale se încheie aici. Unele aspecte n-au putut fi prezentate, însă principalele forme au fost aduse în discuție. Dar pentru a oferi vestitorilor Împărăției lui Dumnezeu o orientare, voi schița câteva indicații referitoare la îngrijirea sufletelor apăsate de spiritism.

4. O eliberare din legăturile spiritiste sau spiritualiste este posibilă numai prin Isus Hristos. Orice ajutor medical și psihologic nu va fi de folos, pentru că astfel de cazuri găsesc rezolvarea numai pe cale duhovnicească. Prin ceea ce a înfăptuit Hristos pe cruce și în zorii zilei de Paști, sufletele apăsate de ocultism pot avea siguranța biruinței. Satan și toți slujitorii lui sunt o armată învinsă. Toate puterile oculte și-au pierdut virulența datorită lui Isus. Iată imnul triumfal al Noului Testament: „A desbrăcat domniile și stăpânirile, și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor pe cruce.” (Coloseni 2:15). Ceea ce cânta comunitatea religioasă din Vechiul Testament (Psalmul 118:15) „Strigăte de biruință și de mântuire se înalță în corturile celor neprihăniți: dreapta Domnului câștigă biruința !” s-a împlinit în Isus Hristos. Apostolul Pavel jubilează și el: „Dar mulțămiri fie aduse lui Dumnezeu care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos!” Biruința lui Isus este baza sprijinului și speranței pentru cei încătușați de ocultism. În consilierea spirituală este de aceea necesar să se țină cont de următoarele:

a) Cine dorește să fie eliberat trebuie să se predea necondiționat lui Isus Hristos. Nu poate fi vorba de o întoarcere parțială sau de o soluție intermediară. Nu se poate sluji în același timp la doi stăpâni.

b) În aproape toate cazurile s-a observat că omul nu este eliberat cu adevărat dacă nu face o spovedanie sau confesare completă. În Noul Testament acest lucru nu este absolut obligatoriu. Însă la peste o mie de cazuri de stăpâniri oculte cunoscute de mine n-am putut observa eliberarea cuiva fără ca cel în cauză să se mărturisească total și cu toată seriozitatea. Apostolul Iacov probabil a constatat și el acest lucru, căci îndeamnă: „Mărturișiți-vă unii altora păcatele”. (Iacov 5:16)

c) Există cazuri speciale mai dificile, unde este necesară o rugăciune de dezlegare. Activitatea

ocultă reprezintă deseori încheierea unui contract inconștient cu Cel Rău. Acest contract se reziliază printr-o rugăciune de dezlegare făcută în prezenta confesorului care are rolul de martor. Rugăciunea se face o singură dată și nu se repetă. Ea poate avea cu aproximație următoarele cuvinte: „În numele lui Isus Hristos mă dezleg de tine Satano și mă încredințez Domnului Isus Hristos.” Bineînțeles că nu este important a se folosi exact aceste cuvinte. Consilierea spirituală nu întrebuițează formule magice de dezlegare.

d) În anumite situații se poate porunci în numele Domnului Isus. De cele mai multe ori însă este nevoie ca cel ce exorcizează să fie înzestrat cu un dar special, alături de cel al deosebirii duhurilor pentru a nu fi făcute greșeli. Ar fi incorect să se poruncească în cazul unui bolnav psihic, deci într-un caz cu dereglări doar de ordin medical. Pot fi făcute în acest fel greșeli mari. Mai bună este abținerea, decât porunca în cazuri neclare. Cel ce exorcizează trebuie să fie un ucenic al lui Hristos, care se așează conștient sub protecția Lui. Dacă nu, s-ar putea să fie supus unor grele încercări. Pentru cei aflați sub împovărare ocultă nu se întrebuițează, în general, rugăciunea cu punerea mâinilor. Domnul Isus a pus mâinile numai peste bolnavi, dar în cazul celor demonizați El a folosit porunca.

e) Cel eliberat trebuie să apeleze stăruitor la Cuvântul lui Dumnezeu, părtășia cu cei credincioși, frîngerea pâinii și rugăciune. (Faptele Apostolilor 2:42) Dacă după convorbirea cu confesorul are parte de lupte și încercări, cel eliberat trebuie zilnic și din oră în oră să se plaseze sub protecția sângelui lui Isus Hristos. Acest lucru nu este misticism, ci realitate întemeiată biblic. Lupta cu forțele întunericului nu se poate duce cu dulcegării sentimentale. Dacă ispitele nu cedează, celui încercat îi este permis să poruncească el însuși în numele Domnului Isus. Exorcizarea făcută de către oameni necredincioși nu are nici un rost și câteodată este chiar periculoasă, cum a fost cazul din Faptele Apostolilor 19:13. Făcută chiar de creștini care nu s-au dăruit suficient lui Hristos, ea rămâne tot fără efect. Deoarece duhurile rele se întorc cu predilecție în vechea lor locuință (vezi Luca 11:24-26), cel eliberat trebuie să fie veghetor. Pentru apărare sunt necesare armele Duhului Sfânt (Efeseni 6:10-18). Cele mai importante sunt scutul credinței și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu. Cel ce a practicat spiritismul are toate motivele să evite orice fel de viziuni și experiențe supranaturale. Duhurile rele, vrând să se întoarcă la vechea lor gazdă, se furișează sub aparențe cucernice, deoarece astfel nu pot fi recunoscute imediat.

f) Există și cazuri dificile, în care cel ce dă ajutor duhovnicesc nu poate realiza o eliberare imediată. Sunt două posibilități de sprijin în astfel de situații. De cele mai multe ori trebuie să se formeze un mic grup de rugăciune alcătuit din doi sau trei credincioși, care să se adune și să mijlocească pentru cel în cauză de cel puțin două ori pe săptămână. Persoana cu probleme va participa și ea la aceste întruniri. Mijlocirea va continua până când apare eliberarea. Un grup cât de mic, dacă se roagă, are o mai mare putere duhovnicească decât un singur confesor. Pentru un astfel de grup există și o promisiune: „dacă doi dintre voi se învoiesc să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl Meu care este în ceruri „(Matei 18:19) A doua modalitate de ajutor special este postul și rugăciunea. Isus a spus în Matei 17:21: „Acest soi de draci nu iese afară decât cu post și rugăci-

une." Micul grup de rugăciune poate deci iniția zile de post și rugăciune, la care participă sau nu cel afectat. Numai să nu se infiltreze în asemenea situații vreun gând fariseic, precum că cei ce se roagă au vreun merit. Cei care participă la astfel de lupte pe linia întâi contra puterilor întinericului trebuie să fie personal foarte bine înarmați pentru a rezista atacurilor subtile ale dușmanului. Destul de mulți mijlocitori au fost doborâți în lupte de acest fel. Îngâmfwarea în ce privește lucrurile duhovnicești duce uneori la situații de păcătuire îngrozitoare.

g) În cazul descoperirii unor eventuale boli psihice trebuie consultat și medicul specialist. Duhovnicul nu trebuie să pătrundă într-un domeniu în care nu este calificat a lucra.

Din mulțimea cazurilor întâlnite vor fi prezentate în încheiere trei exemple de eliberare.

E/153. Un tânăr spiritist a făcut experimente conform indicațiilor cărții a 13-a a lui Moise. Dorea să încerce toate formulele ca să vadă dacă mecanismul funcționează. Multe din ele au dat rezultate, deși nu toate. Într-o zi a experimentat conform indicațiilor cărții formula magică a invocării duhului banilor. El a desenat cercul magic, a însemnat pe el simbolurile magice, a intrat în mijlocul cercului și a spus de trei ori formula magică de chemare a duhului. Duhul n-a apărut, dar el s-a prăbușit brusc și a rămas inconștient mai multă vreme. Timp îndelungat a fost practic aproape paralizat și nu mai avea putere nici fizică, nici psihică. Îi pierise și orice dorință de a mai trăi. În această stare s-a îndreptat spre Hristos. După ce a beneficiat timp mai îndelungat de consiliere spirituală și a fost sprijinit în rugăciune de un grup ce mijlocea pentru el, a fost eliberat și a devenit un ucenic credincios al lui Hristos.

E/154. O tânără a participat la întâlnirile unui cerc spiritist la invitația unei prietene. La început i-a plăcut, dar mai târziu a observat că psihicul ei era tot mai mult tulburat. Avea depresii, ceea ce a obligat-o să consulte un medic psihiatru. Acesta a îndemnat-o să se interneze într-o clinică de neurologie. Rămasă fără timp liber, n-a mai participat la ședințele spiritiste. Starea ei s-a îmbunătățit. La însănătoșirea ei definitivă a contribuit preotul spitalului, prin îngrijirea sa duhovnicească. Femeia și-a deschis inima spre Cuvântul lui Dumnezeu și s-a lăsat influențată de el. A crezut în Hristos și s-a hotărât să-l urmeze. După câteva luni, a fost externată complet vindecată.

E/155. În timpul deselor mele drumuri făcute în Elveția cu ocazia a mai multor evanghelizări, am putut urmări transformările interioare ale unei femei care practicase multe forme de spiritism și magie neagră. Încă din perioada intrauterină, mama ei a descântat-o, iar pe vremea când era copil, a fost vindecată de diferite boli tot prin descântec. Părinții au inițiat-o în practicile magice încă din perioada adolescenței. A experimentat toate formele de magie neagră sau albă, persecuția magică, descântecul, ghicitul, cartomanția, chiromanția și spiritismul. Și după căsătorie tânăra femeie a continuat practicile ei, până când într-o noapte pe când chema duhurile a auzit odată zgomot de lanțuri, gălăgie și ciocănituri. Simțea și cum patul ei este ridicat în sus. S-a întrebat dacă aceste fenomene sunt închipuiri datorate unor perturbări psihice, sau au la origine magia neagră pe care ea o practica. În această perioadă de încercări a început să citească Biblia și să se

roage. Însă, făcea acest lucru cu mari eforturi. Așa a ajuns ea la concluzia că puterile întunericului sunt cele care o afectează. S-a destăinuit unei creștine pe care o cunoștea și s-a format un grup de rugăciune care mijlocea pentru ea. Au urmat luni de lupte interioare în care perioadele de izbândă alternau cu cele de înfrângere. Se zbătea între credință și îndoială. Tânjea după pacea lui Dumnezeu, dar nu scăpa de umbra ei anxietate. Lupta a durat doi ani de zile. A avut în cele din urmă o viziune. Vedea cum din cer i se oferă un vas cu sânge. A înțeles imediat că aceasta era sângele lui Hristos care se varsă și pentru ea. Din acel moment a fost încredințată că Biblia este adevărată și luptele ei au scăzut în intensitate. Prin Hristos a fost în cele din urmă eliberată complet. Femeia simte azi un mare îndemn să laude sângele Celui care i-a adus salvarea.

Această prezentare a pericolului care se ascunde în spatele spiritismului va fi încheiată cu un mesaj îmbucurător: Evanghelia este vestea minunată despre cea mai desăvârșită biruință pe care a cunoscut-o istoria. Crucea Golgotei este semnul biruinței și al eliberării de toate puterile întunericului. Cel ce vine la cruce beneficiază de această biruință a lui Isus Hristos!

LITERATURA OCULTĂ

DESPRE CARTEA A ȘASEA ȘI A ȘAPTEA ALE LUI MOISE AȘA CUM REZULTĂ DIN EXPERIENȚA ACUMULATĂ ÎN LUCRAREA DE CONSILIERE SPIRITUALĂ

1. ISTORIC

În ultimii 20 de ani mi-a trecut deseori prin mâini exemplare din această carte, oferite de cei care veneau la mine pentru consiliere. Exemplarul cel mai vechi care mi-a fost dat era editat în 1503. În prefață scria că manuscrisul original s-ar afla la Vatican și că editarea s-ar fi făcut sub protecția papei. Afirmatia este însă destul de îndoielnică. O altă ediție a acestei cărți de magie consemnează în prefață că formulele magice conținute în ea au fost culese de un călugăr din Erfurt. Dacă cineva ar studia diferitele ediții ale acestei cărți apărute de-a lungul ultimelor patru secole, ar observa o mare diferență de conținut de la o ediție la alta.

În secolul al XIX-lea cartea respectivă a fost combinată cu porțiuni dintr-o carte de magie franceză: „Zmeul de foc“. Această carte ar fi fost editată pe la sfârșitul secolului al XVII-lea după un manuscris din 1522. După revoluția franceză din 1789, care a vrut să-l detroneze pe Dumnezeu cu scopul de a întrona în schimb zeița rațiunii, „Zmeul de foc“ a devenit Biblia sinistră a cercurilor de magie din Franța. În istoria religiei acest fenomen se întâmplă deseori. Cei care îl resping pe Dumnezeul Cel Viu cad până la urmă în mâinile Satanei. Credința în Dumnezeu este astfel înlocuită cu o îngrozitoare aservire față de forțele răului. După combinarea acestor două cărți au apărut ediții purtând diferite titluri: „Zmeul de foc“, „Cartea a șasea și a șaptea a lui Moise“ sau „Comoara Magic-Simpatetică a Casei“.

Titlul „Cartea a șasea și a șaptea a lui Moise“ este un pseudonim, un nume de împrumut înșelător. Moise nu are nimic de a face cu aceste formule magice. Vrăjitorii însă l-au declarat patronul lor ocrotitor, datorită biruinței sale asupra magilor egipteni. (Exodul 6-8). Acest lucru nu reprezintă altceva decât o diabolică tăgăduire a calităților de profet ale acestui om al lui Dumnezeu, așa cum apare în Vechiul Testament. „Cartea a șasea și a șaptea a lui Moise“ a fost reeditată în ultimii ani. O editură din Braunschweig (Germania) are tristul merit de a fi răspândit această îngrozitoare carte vrăjitoarească. Mi-au căzut în mână chiar exemplare care semănau foarte mult ca formă și prezentare Noului Testament.

2. RĂSPÂNDIREA CĂRȚII.

În ultimii ani am ținut mai multe conferințe cu scopul de a să avertiza asupra pericolului pe care îl constituie ocultismul în aproape toate regiunile în care se vorbește limba germană: Germania, Elveția, Austria, Alsacia și regiunea Saar. Am mai vizitat și unele comunități ce vorbesc limba germană din Spania, Italia, Anglia, Balcani și țările scandinave. Pot să spun că în Europa circulă o bogată colecție de cărți aparținând literaturii oculte. Cartea a șasea și a șaptea a lui Moise se găsește în toate regiunile în care există vorbitori de limbă germană de pe continentul nostru. Am aflat despre largă răspândire a ei în urma unor conferințe ce au durat circa de 70 de săptămâni, susținute în Elveția, în cantoanele Appenzell și St.Gallen (Toggenburg), ca și în Graubünden. În cantitate mai mică se găsesc exemplare și în restul teritoriului Elveției. O întâlnim din abundență în văile Alpilor austrieci, în Alsacia și Lorena. În Germania, zonele în care cartea este foarte răspândită sunt regiunile mai înalte ale munților Pădurea Neagră, Schwabische Alb, văile Alpilor Bavariei, munții Germaniei de mijloc, Lüneburger Heide, Mecklenburg și Schleswig-Holstein. Ca și în Elveția, cartea este mai puțin răspândită în restul țării. În regiunile cu populație germană din Balcani cartea se găsește în număr extraordinar de mare. Populația revenită în țară din diaspora practică și astăzi obiceiuri magice.

3. CONȚINUTUL

Ajunși la acest punct, ar fi necesară o tratare pe larg a conținutului cărții, dar acest lucru nu este însă foarte indicat. În carte se dau indicații asupra modului în care omul poate să intre în contact cu Diavolul. Se găsesc și descântece pentru persecuție magică și pentru apărare magică, diferite tipuri de vrăji de răzbunare, de boală, de moarte, de rodire, de dragoste și multe altele. Multe formule poartă o mască religioasă, inducând astfel în eroare pe cel ce le folosește. Celor ce vor să citească și să păstreze cartea le dezvăluim faptul că în Cartea a șasea, în capitolul 6, le este promisă “o deosebită protecție” din partea lui Satan.

4. EXEMPLE

Ceea ce urmează a fost selectat din cartoteca mea la întâmplare; numărul exemplurilor poate fi mult mai mare.

E/156. Un om a folosit ani îndelungați Cartea a șasea și a șaptea a lui Moise. Soția lui participa și ea la practicile sale oculte. Descendenții acestei familii au serioase perturbări nervoase și suflați. O fiică a sa are impresia că între Dumnezeu și ea există un zid. S-a îndreptat spre Hristos, dar n-a avut parte de eliberarea totală. O nepoată a ajuns diaconiță. Și ea avea impresia existenței unui zid între ea și Dumnezeu și s-a îmbolnăvit de nervi. Medicul-șef al unei clinici psihiatrice i-a spus: „Boala dumneavoastră nu poate fi încadrată în tiparul clinic al bolilor psihiatrice.”

E/157. O mamă cunoștea câteva descântece deosebite pentru tratarea negilor și a bolilor de piele. Le-a folosit și pentru propriii copii, care de aceea au acum diferite tare. O fiică este schizofrenică și mama însăși suferă de depresii psihice și are gânduri de blasfemie. Întrebată de unde știe ea acele metode oculte de vindecare, a răspuns că soțul ei a adus în casă la căsătorie Cartea a șasea și a șaptea a lui Moise. Din acel moment au apărut în viața ei lucruri noi, de care nu știuse nimic până atunci.

Femeia s-a lăsat condusă la Hristos și a devenit liberă cu adevărat. În ziua convertirii ei răsunau pârâituri și ciocănituri de parcă toată casa i-ar fi fost ocupată de duhuri rele. Mama este liberă acum prin harul lui Dumnezeu, dar copiii sunt încă stăpâniți de forțele oculte.

E/158. Un bărbat a învățat magia neagră prin intermediul Cărții 6-7 a lui Moise. Se ocupa cu persecuția magică și cu apărarea de impactul ei. Utiliza anumite ritualuri simbolice. Sustinea că se poate apăra de persecuțiile magice înfingând cuțitul în masă. Pe dușmanii săi încerca să-i lovească introducând urină într-o sticlă și murmurând niște formule magice. Prin aceasta dușmanii săi nu mai puteau urina.

E/159. Un bărbat s-a ocupat ani de zile cu practicarea formulelor magice din Cartea 6-7 a lui Moise. Cu puțin timp înainte de a muri a predat cartea fiului său mai mare și l-a inițiat în folosirea formulelor magice. Fiul a continuat activitatea părintelui său. Începând cu a treia generație, toți urmașii sufereau de depresie. Cele două fiice și toți nepoții aveau stări depresive.

E/160. Un bărbat a folosit ani în șir Cartea 6-7 a lui Moise și a făcut experimente în domeniul magiei negre. Urmările acestei activități întunecate se pot vedea asupra casei și a urmașilor săi. Ani de-a rândul toți locatarii casei au auzit ciocănituri. Noaptea se auzeau tot felul de zgomote ce speriau pe cei care înnoptau acolo. Urmașii acestui magician au dobândit caractere anormale. Fiul său era un om brutal și furios, care și-a bătut nevasta până ce a omorât-o. Și a doua soție a avut parte de aceleași monstruoase chinuri. A devenit un tiran îngrozitor care se purta foarte crud cu copiii săi, maltratându-i. Din cauza tatălui, toți copiii au părăsit casa înainte de a împlini 20 de ani. Soția, o femeie harnică și cumsecade, este pur și simplu martirizată de acest om.

E/161. Un om s-a ocupat toată viața cu magia neagră, folosindu-se de Cartea 6-7 a lui Moise. Din cauza acestui fapt au apărut mari tulburări în locuința și mai ales în familia acestui om. Magicianul a avut o moarte cumplită, cu dureri groaznice însoțite de emanații ale unui miros insuportabil. Soția sa s-a otrăvit și a murit în chinuri. Unul din fiii săi a murit tânăr. Fiica are mari tulburări psihice. Deși este matură, mai urinează încă în pat. Suferă de dereglări sexuale și viața ei sufletească este zdruncinată. Casa acestei familii este bântuită de fantome. Se aud în ea ciocănituri și alte zgomote ciudate.

E/162. Pe patul de moarte o femeie a vrut să dea fiului ei mai mare Cartea 6-7 a lui Moise. Fiul a refuzat să o ia. Printre urmașii acestei femei care au acceptat practicarea magiei negre au existat multe persoane bolnave psihic, melancolice, certărețe, furioase, având alte predispoziții rele sau tendințe extremiste.

E/163. Într-o familie de agricultori bunicul avea Cartea 6-7 a lui Moise și cu ea practica magia. Din această cauză diferiți urmași ai săi erau anormali. Două fiice mergeau mereu pe la ghicitori și aveau tulburări psihice. Când a murit magicianul cel bătrân, în casă au apărut fantome. Mereu se repetau aparițiile unui om fără cap. Și la nepoți se observaau diferite dereglări. Unul dintre ei cădea mereu noaptea din pat. S-a făcut o vrajă de apărare și de atunci băiatul nu mai era deranjat în așternut. Alții erau cleptomani sau anormali sexual. Un strănepot avea deja de la vârsta de 14 ani dereglări nervoase.

E/164. Într-o casă s-a păstrat și folosit ani de zile cartea 6-7 a lui Moise. Copiii din această familie erau cu toții anormali. O fiică era depresivă, un fiu era obsedat sexual.

E/165. Cunosc patru preoți care au Cartea 6-7 a lui Moise. Mai cunosc alți doi predicatori, unul care predică într-o biserică neoprotestantă și celălalt adventist, care păstrează și ei în bibliotecă o astfel de carte pentru „orientare”. Observația pe care am făcut-o însă în toate cazurile este aceea

că lucrătorii în ogorul lui Dumnezeu care păstrează o asemenea literatură conduc o comunitate moartă din punct de vedere spiritual.

E/166. Un predicator avea mari probleme în sânul comunității sale. El însuși era cunoscut drept liderul unei biserici decăzute. După o conferință referitoare la domeniul ocult, acest predicator a recunoscut că se ocupa de ani de zile cu activități oculte și că păstra toate cărțile de ghicit, inclusiv Cartea 6-7 a lui Moise.

E/167. O învățătoare de școală duminicală s-a ocupat ani de zile cu spiritismul. Folosea și Cartea 6-7 a lui Moise și descânta diferite boli. Din confesiunile făcute am aflat că mulți cunoscuți ai acesteia au intrat sub stăpânire ocultă datorită ei.

E/168. Un țăran tânăr a preluat în 1946 gospodăria părintească. În toamna aceleiași ani toți porcii săi au murit. Și pentru că medicul veterinar n-a putut găsi cauza morții animalelor, țăranul a trimis un porc întreg spre cercetare Institutului de Biologie Animală din Zürich. Asupra animalului mort s-au făcut toate testele posibile. Nici Institutul n-a putut ajunge la vreun rezultat; moartea animalelor a rămas în continuare fără explicație. Când anul următor au murit iarăși toți porcii, țăranul a făcut eforturi și mai mari că să descopere cauza. Au fost cercetate hrana, grajdurile, animalele moarte. Deși fiecare și-a dat toată silința, nu s-a ajuns la vreun rezultat nici de data asta. Apoi a pus să demoleze vechiul grajd și să facă altul cu lemn nou. Și în al treilea an porcii au avut aceeași soartă ca a celor dintâi. Țipau cu toții deodată și cădeau jos morți. S-au reluat toate cercetările. Straniu însă era faptul că fratele păgubitului și-a hrănit porcii cu furajele rămase și n-au pățit nimic. Țăranul a început să primească atenționări din toate părțile, oamenii spuneau cam așa: „Probabil ai un dușman care îți chinuie și-ți omoară animalele !” Omul în cauză a refuzat inițial să creadă această idee, socotind-o irațională. Totuși a mers la veterinar, care n-a mai știut acum ce sfat să dea. Referitor la magie s-a adresat preotului local, care a râs de el, spunându-i: „Așa ceva nu există !” Unii consăteni l-au făcut atent asupra faptului că în cantonul Toggenburg sunt vrăjitori care folosesc magia neagră tocmai pentru a omorî animale, printre care și porci, vite și cai. Așa au continuat lucrurile an de an. Țăranul și-a înzestrat grajdurile cu încuietori duble. A înconjurat casa pe timp de noapte cu un fir negru ca să vadă dacă se apropie cineva. Grajdurile erau amenajate igienic, mâncarea era sortată cu grijă, rasele de prăsilă erau schimbate an de an. Toată osteneala avea mereu același rezultat. Toamna între două sărbători mari, cum sunt Paștele și Crăciunul, porcii mureau toți deodată. Într-o zi această situație misterioasă a luat o întorsătură neobișnuită. Preotul satului l-a chemat pe țăran și l-a rugat să vină că să aibă o convorbire cu el. Vecinul său cunoscut ca om rău se spovedise în legătură cu ceva și voia să repete mărturisirea în prezența țăranului și să-și ceară iertare. Cei trei bărbați s-au adunat în biroul preotului. Vecinul a mărturisit că el fusese cel care prin magie neagră îi omorâse porcii al căror număr se ridicase la 32. Fermierul indignat l-a întrebat de ce a făcut-o și el a răspuns: „Întotdeauna m-au necăjit copiii tăi care făceau o așa de mare gălăgie în apropierea casei mele !” Preotul l-a întrebat apoi cum pune totul la cale, iar răufăcătorul a relatat următoarele: el de tânăr își făcuse rost de diferite cărți, mai ales de Cartea 6-7 a lui Moise; le-a citit și a aflat de așa-numitele legăminte încheiate cu

Satana; a căpătat o mare dorință de a experimenta acest legământ; într-o noapte, între orele 12-1 s-a dus la o încrucișare de drumuri și prin semnătură cu sânge s-a dăruit pe sine diavolului; spunea că între el și Satan s-a încheiat un contract în toată regula; și că l-ar fi văzut pe Cel Rău, dar nu cum era descris în evul mediu, cu coarne, coadă și picioare de țap, ci ca o arătare îmbrăcată într-o haină neagră, cu ochii roșii ca sângele și cu un bețișor în mână. Arăta ca un om elegant îmbrăcat în negru, după moda veche. De atunci acest elev studios al Cărții 6-7 a lui Moise era în contract cu partenerul lui, Diavolul, ale cărui puteri oculte le folosisse în omorârea celor 32 de porci. Preotul a mai întrebat pe cel ce se confesa de ce își descărca conștiința abia atunci. Răspunsul a fost că vecinul îi făcuse ani de zile atâta bine, încât a fost copleșit de rușine. El a promis că pe viitor îl va cruța pe țăran de prezența duhurilor rele în grajd. Fermierul s-a abținut să-l dea în judecată, pentru că oricum pentru așa ceva nici nu există legi. După ce s-a spovedit, omul cu puteri de vrăjitor a mers o jumătate de an la biserică. În această perioadă țăranului nu i-au mai murit porcii. Cealaltă jumătate de an vrăjitorul a decăzut, a început iar să bea și n-a mai mers la biserică. Înainte de Crăciun i-au murit fermierului alți doi porci la fel ca și ceilalți. În sat se știa că acest vrăjitor, posesor al unor cărți de vrajă, nu avea numai puterea de urmărire magică, dar putea face și rost de bani prin aport spiritist. Pentru cercetarea acestui caz facem precizarea că sunt accesibile oricui este interesat concluziile adevăraților de la Institutul de Biologie Animală din Zürich. Cei doi preoți locali pot confirma. Medicul veterinar a spus odată într-o conversație particulară că uneori are de-a face cu astfel de cazuri de porci morți fără să descopere nimic. Și el bănuise că sunt cauze magice. Eu personal dețin mărturisirea fermierului păgubit care m-a căutat pentru sfătuire duhovnicească. Între timp l-am vizitat odată pe țăran. În prezența preotului satului a declarat că mi-a urmat sfatul pe care îl dădusem cu doi ani în urmă. Soția, el însuși și întreaga familie s-a hotărât să-l urmeze pe Hristos. În casa lui s-a organizat un cerc de rugăciune care se aduna de doi ani. De atunci mortalitatea în rândul porcilor a încetat. Iată cum a câștigat Hristos biruința și de această dată asupra puterilor întunericului.

5. PROBLEME ȘI INDICAȚII

Să luăm acum în considerare explicațiile acestor fenomene. Vom face acest lucru doar pe scurt, deși am furnizat deja câteva răspunsuri în exemplele citate.

1) Psihologie. Din punct de vedere psihologic, se sugerează că o persoană implicată în ocultism și care crede în practicile oculte este o persoană care de fapt se lasă atrasă sau mai degrabă se predă unui impuls interior ce-și caută propria împlinire. Ea este presată psihic de propria-i activitate și de îndeplinirea cuvintelor pe care le rostește. În mod inconștient realizează chiar acele lucruri pe care dorește să le obțină prin magie. Este prin urmare victima autosugestiei. Dar chiar dacă aceasta ar fi unica explicație, așa cum unii afirmă, încă ar rămâne adevărat că practicile oculte au un efect distructiv asupra celor implicați în ele.

2) Parapsihologie Din punct de vedere parapsihologic, exemplele indică ideea că, indiferent dacă avem de-a face cu magie albă sau magie neagră, practică cu ajutorul Cărții 6-7 a lui Moise, există influențe exercitate asupra oamenilor ce nu pot fi explicate mărginindu-ne doar la ideea sugestiei. Trebuie afirmat cu încredere că teoria care susține că vrăjitoria nu-i decât un truc, așa cum cred raționaliști ca dr. Gubisch sau ca prof. Kurse, nu se poate susține. Evidențele arată că problema nu este chiar așa de simplă și ne îndreaptă, după părerea mea, spre o altă direcție.

3) Psihiatrie. Din punct de vedere psihiatric observăm că în familiile în care se folosește cartea 6-7 a lui Moise apar în procent foarte ridicat alienări mintale, depresii psihice, perturbări sufletești și nervoase. Psihatrii sunt de părere că în astfel de cazuri, cauza și efectul își schimbă rolurile. Cauza ar fi constituția bolnăvicioasă a sufletului omului respectiv, iar efectul, experimentarea magiei. Consilierea spirituală oferită miilor de oameni care practică ocultismul arată însă și contrariul. În multe cazuri magia se dovedește a fi impulsul provocator sau cel puțin declanșator al alienării mintale sau al depresiei psihice. Așa văd lucrurile și unii psihiatrii creștini, ca Dr. Lechler, medicul-șef al spitalului Hohe Mark. De asemenea și dr. Bender are cunoștință de așa zisa psihoza mediumnistică.

4) Religie-Creștinism. Din punct de vedere religios putem spune că magia naște o repulsie față de tot ce este biblic. Nici magia albă, care are aparențe religioase, nu face excepție. De fapt experimentul magic și împovărarea ocultă care rezultă din el sunt fenomene ce țin de religie. Categoriile psihologice și psihiatrice cunoscute nu sunt suficiente pentru a da seama de ele. Așa cum Biblia afirmă, magia are un caracter demonic, indiferent sub ce nume ar fi ea cunoscută (albă sau neagră). Evident că nu există nici o dovadă matematică a acestui lucru, așa cum la fel, nu există nici o dovadă matematică a faptului că Dumnezeu sau Diavolul ar exista. Însă, fără îndoială, există multe lucruri care sunt indicii asupra realității unei prezențe demonice în lume.

5) Justiție. Folosind magia se produc numeroase delikte și crime. Spovedania mi-a descoperit lucruri îngrozitoare care din păcate nu au nici o încadrare juridică, deoarece în ce privește lucruri de natură metafizică nu se pot aduce dovezi din domeniul științelor naturii. Dovezile se bazează mai mult pe frecvență legăturilor dintre magie și faptele culpabile. Principiul simplei cauzalități nu poate fi exprimat juridic aproape nicăieri.

6) Psihoigienă. În interesul sănătății sufletești a poporului nostru ar fi de dorit ca literatura magică să dispară din mijlocul lui. Acest lucru este aproape imposibil de îndeplinit, deoarece multe familii de țărani dețin cărți oculte copiate de mână. De asemenea, multe formule de descânt sunt moștenite pe cale verbală din generație în generație. În orice caz s-ar putea face un început dacă nu ar mai fi posibile noi editări cum ar fi cele din Braunschweig, Pfullingen și alte locuri. Apoi ar fi de asemenea recomandată investigarea problemei pe care o ridică grupul celor care practică magia într-o țară, având autorizare legală în acest sens. S-a estimat că aproximativ 90 % dintre persoanele care practică clarviziunea, ghicirea, mesmerismul, divinația, radiestezia și toate celelalte, se folosesc de puterile oculte în meseria lor. Pagubele sau afecțiunile negative cauzate pe plan psi-

ho-mental celor care au apelat la astfel de persoane sunt imense.

În privința prevenirii infestării poporului nostru și a țărilor europene cu Cartea 6-7 a lui Moise, pentru confesorii creștini apare o sarcină dublă. E vorba de o lămurire bună a populației și de un ajutor și o îndrumare duhovnicească. Timpul când vrăjitorii din Vechiul Testament erau lapidați a trecut. S-a dus definitiv epoca întunecată a vrăjitoarelor arse pe rug. Sarcina noastră nu este să folosim forța, ci să ne luptăm pentru a convinge cu armele duhovnicești. Nu este însă permis ca această activitate de supraveghere să fie subminată și slăbită de o crasă necunoaștere a fenomenelor magice. Relațiile magice nu pot fi sesizate cu cele cinci simțuri, deoarece au la bază factori paranormali, metafizici și religioși. În afară de slujba de avertizare, confesorului îi revine sarcina de a se îngriji de sufletele deja apăsate. Datorită faptului că împovărarea ocultă intră în sfera religioasă, tratamentul psihiatric sau psihoterapeutic nu este de folos. Cei împovărați ocult au devenit obiectul și ținta forțelor demonice. Nu pot ajuta nici medicii, nici teologii, ci numai Hristos. Există un singur loc în care cei apăsăți pot fi eliberați: la crucea de la Golgota. Crucea este simbolul eliberării și salvării. Acest fapt este pentru rațiunea omenească un scandal, o nebunie. Pentru rezolvarea situațiilor de împovărare nici nu este vorba de ceva „rațional“, ci de procedee nou-testamentale. Puterea demonilor sfârșește în fața credinței în Hristos. Hristos stă ca lumină a lumii deasupra întunecatelor talazuri satanice. El a apărut ca să nimicească lucrările Celui Rău, și le-a zdrobit pe cruce.

MINUNI DE VINDECARE DIN EPOCA CONTEMPORANĂ

METODE ȘI MIȘCĂRI DE VINDECARE DIN AFARA MEDICINII DIN PERSPECTIVA CONSILIERII SPIRITUALE

I. VINDECĂRI BIBLICE

Realitatea vindecărilor prin credință nu este respinsă numai de oamenii din lume, ci chiar și de mulți creștini. Prin aceasta ei anulează toate promisiunile Bibliei spre propria lor pagubă. Trăiesc într-o aridă pustietate duhovnicească.

Cine se va apropia de Cuvântul lui Dumnezeu cu întrebarea asupra posibilității de vindecare prin credință cu rugăciune, va găsi răspunsul că nu ea este problema de prim rang pe care trebuie să o rezolve confesorul. Mai importantă și mai pe prim plan decât vindecarea este vestea bună a salvării omului. Salvarea sufletului este mai importantă decât vindecarea trupului. Cea mai importantă problemă a vieții noastre este să-l avem pe Isus Domn cu adevărat în inima noastră. Împlinirea voii Lui este mai superioară decât împlinirea dorințelor noastre.

Vindecarea fără medicină este o problemă cu multe fețe. Pentru a se evita confuziile, vreau să declar că eu recunosc întru totul valoarea științei medicale, dar în același timp cred și în posibilitatea unei vindecări prin credință și rugăciune. Nu sunt de acord cu extremiștii care spun că un creștin adevărat n-are voie să apeleze nici la medici, nici la medicamente. Dumnezeu ne-a dat mintea ca s-o folosim.

În domeniul vindecărilor din afara medicinei tronează un mare haos. Vindecări demonice sunt anunțate deseori drept vindecări divine. Uneori Satan vindecă boala fizică, cerând ca preț stăpânirea sufletului .

Există și vindecări aflate la latitudinea omului, de exemplu cele făcute prin sugestie și cele de sugestie religioasă. Acestea din urmă au aparență religioasă, dar nu sunt biblice.

Spre fericirea noastră, Dumnezeu n-a pierdut din vedere ajutorarea și vindecarea. În Biblie sunt prezentate diferite forme de vindecare dumnezeiască.

- 1) Darul de vindecare primit de la Duhul Sfânt (1Corinteni 12:9);
- 2) Rugăciunea pe baza promisiunii biblice de vindecare fără punerea mâinilor;
- 3) Punerea mâinilor prin credință (Iacov 5:14);
- 4) Acțiunea Cuvântului lui Dumnezeu: „El a trimis Cuvântul Său și i-a tămăduit „(Psalmul 107:20);

Teologic, problema vindecării prin credință este flancată de două păreri extremiste. Dispensaționaliștii extremiști cred că unele daruri ale Duhului au un caracter temporar, și susțin că s-ar fi terminat chiar, la sfârșitul perioadei apostolice. De cealaltă parte cei mai înfocați adepți susțin că ar trebui să avem toate darurile Duhului așa ca-n primul secol. Însă ar trebui să dea de gândit ambele extreme tocmai experiențele din timpul marilor treziri spirituale. Acolo se repetă în mică măsură ceea ce s-a întâmplat la cea mai mare trezire de la prima sărbătoare a Cincizecimii din Ierusalim.

În regiunile în care au loc treziri se întâmplă câteodată ca Dumnezeu să dăruiască toate darurile de vindecare. Am intrat în contact cu toate marile treziri din acest secol. Trezirea din Wales (1906-1910) mi-a devenit apropiată datorită unor bătrâni veterani ca Dr.Evans și Linsley Glegg,

care au participat la această trezire și mi-au făcut relatări personale cu privire la ea. Prin repetate vizite, prelungite la mai multe săptămâni, am putut cunoaște marile treziri din Indonezia, Coreea, Uganda, Etiopia, Thailanda de Nord, Taiwan, India de sud. În toate călătoriile pe care le-am făcut în regiunile unde aveau loc trezirile, am putut observa că acolo apăreau din nou binecuvântările și darurile de la început, așa cum ne sunt relatate în Biblie.

Însă trezirile din mijlocul popoarelor civilizate, care au Biblie, nu sunt de obicei însoțite de mari minuni. Ei au Cuvântul lui Dumnezeu și medici pentru bolnavi. Bineînțeles că și aici sunt rugăciuni ascultate, așa cum se întâmplă peste tot unde sunt creștini credincioși.

Trezirile printre popoarele primitive care nu au Biblie și nici nu știu să citească, sunt de obicei însoțite de mari fapte ale lui Dumnezeu. Un exemplu bun este trezirea din Timor. Ea este o pildă inclusă de Dumnezeu în planul Lui spre a ne sluji de învățătură. Locuitorii junglei, nelocuind în orașe, nu au școli. În Timor sunt sute de mii de astfel de oameni care nu știu să scrie și să citească. Acestora a găsit Dumnezeu cu cale să li Se descopere, în marea trezire din 1965, din Indonezia, prin extraordinare minuni. Când analfabeții au început să învețe a scrie și a citi și au primit apoi sute de mii de Testamente și Biblii, numărul minunilor s-a redus rapid.

Iată că este aceeași situație ca în timpurile apostolice. Isus a făcut multe minuni ca semn al mesianității Sale. Ucenicii aveau darurile Duhului Sfânt ca dovadă a însărcinării lor apostolice. Și asta nu numai ca dovadă puternică de trimitere ai lui Dumnezeu, ci și pentru că situația jalnică în care era populația le frângea inima.

Din momentul în care omul a avut la dispoziție Noul Testament, minunile au regresat, trecând pe primul plan Cuvântului lui Dumnezeu. Acest regres al darurilor Duhului Sfânt poate fi observat și în perioada apostolică. Despre darul vorbirii în limbi străine auzim ultima oară în epistola către Corinteni. În scrisorile de mai târziu ale lui Pavel și Ioan nu mai citim nimic referitor la acest lucru. La fel este și cu darul vindecărilor. În Faptele Apostolilor 19 citim: „Și Dumnezeu făcea minuni nemaipomenite prin mâinile lui Pavel.” Paisprezece ani mai târziu Pavel n-a mai putut să-și vindece colegul. În Filipeni 2:27 citim: „Epafras (...) a fost bolnav și foarte aproape de moarte. „La fel în 2Timotei 4:20 :“...pe Trofim l-am lăsat bolnav în Milet.”

Minunile sunt de fapt un preludiu până ce Cuvântul inspirat, scris, tipografiat, este la îndemână. Aceasta a fost în toate timpurile înțeleapta desfășurare a planului dumnezeiesc, în urma căruia cei credincioși învață să se bazeze pe Cuvântul lui Dumnezeu și nu pe experiențele lor.

Darul Duhului Sfânt de vindecare. Noul Testament ne relatează în primul rând despre darul vindecării de la Duhul Sfânt, amintită în 1Corinteni 12. Este vorba despre charisma iamatou pe care o vedem plener la Isus și la ucenicii Săi. În istoria bisericii acest dar apare rar. Îl vedem de exemplu la Samuel Zeller, la Jungfer Trudel, la Johannes Seitz și mai ales la preotul Johann Christoph Blumhardt. Mi-a fost dat să-i cunosc pe unii dintre ei.

Din cadrul întâlnirilor mele binecuvântate cu bărbați ai lui Dumnezeu, face parte și cea cu Baron Üxküll. Viața lui reprezintă împlinirea promisiunii lui Isus Hristos: „Cine crede în mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie.” (Ioan 7:38). Acolo unde Baron Üxküll vestea Cuvântul lui Dumnezeu, Duhul Sfânt întărea cele spuse de el prin semne însoțitoare. Ascultătorii erau cuprinși de dragostea lui Hristos și trăiau minunea înnoirii. Orbii căpătau vederea, ologii mergeau, cei morți sufletește renășteau spiritual. Puterile vieții veșnice se revelau. Voi da un exemplu:

E/169. O tânără bolnavă de tuberculoză acută a venit la acest predicator. Ea voia să se căsătorească. Medicul îi interzisesese și îi spusese: „În cazul dumneavoastră nici nu se discută!” Fata era disperată, voia să se vindece, dar nu voia să se predea lui Hristos. În asemenea situație, Üxküll a refuzat să-și pună mâinile peste ea așa cum scrie în Marcu 16:18. Dezamăgită, fata a plecat. În lipsa ei, s-au rugat mult pentru ea, și aceasta a început să vină la adunările de evanghelizare. Sufletul ei a fost transformat datorită muștrărilor de conștiință și datorită situației precare a sănătății. Într-o seară, a rămas la urmă pentru consiliere spirituală și s-a predat lui Hristos. Atunci s-a întâmplat ceva neașteptat. Încă înainte de a fi solicitat Üxküll să se roage pentru ea prin punerea mâinilor, fata s-a ridicat și a spus: „Sunt vindecată !” N-a fost doar o închipuire. Fata a mers la medicul ei să o consulte și acesta foarte agitat a întrebat-o: „Ce s-a întâmplat cu dumneavoastră? V-ați făcut bine !” Fata s-a căsătorit și azi este sănătoasă.

Cercetând viața acestui Baron Üxküll mi-a fost clarificată problema deplinei puteri. Noul Testament mărturisește despre Isus că El predica și vindeca precum ar fi avut deplină putere (Matei 7:29; Marcu 1:27). Isus a dat acest dar de a predica cu puterea Duhului Sfânt și de a avea depline puteri ucenicilor Săi. În cuvintele de rămas bun Domnul a promis: „...cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu.” (Ioan 14:12). Asemenea promisiuni pur și simplu n-au fost luate în serios de creștinătatea slabă în credință. De aceea Domnul așează din când în când în lucrare martori, la care se poate vedea puterea vie a Mântuitorului.

Dintre martorii cu putere apostolică deplină făcea parte și părintele Daniel din Madras. Întâlnirile cu el au devenit pentru mine o nespusă binecuvântare. Era un om al rugăciunii. Încă din vremea când era elev de 16 ani se retrăgea pentru rugăciune câte o noapte întreagă. Această părtășie cu Dumnezeu dădea putere mărturisirii sale.

E/170. Într-o zi soția directorului școlii în care învăța Daniel s-a îmbolnăvit. Zăcea în spital fără cunoștință și se credea că va muri în curând. Atunci Daniel a auzit glasul Domnului: „Mergi la spital și roagă-te cu ea !” Directorul care stătea la căpătâiul soției sale l-a lăsat pe elev să intre. A îngenuncheat lângă pat și s-a rugat Domnului pentru viața celei inconștiente și a fost ascultat. Bolnava s-a însănătoșit. Această vindecare a fost povestită și la școală. Acum inimile se puteau deschide larg să primească Evanghelia Domnului Isus. Și familia proprie a observat că Dumnezeu este cu tânărul Daniel. Când mama acestuia s-a accidentat rupându-și o coastă, l-a rugat: „Roagă-te cu mine!” Tânărul a rămas peste noapte în rugăciune și Domnul s-a atins de bolnavă și a făcut-o bine.- Daniel a ajuns director de școală în orașul său natal, Kakinada, pe coasta de vest a Indiei. În mi-

llocul carierei sale a auzit iar glasul Domnului care-i spunea: „Mergi la Madras!“ Daniel a dat curs chemării care l-a dus la greutăți, încercări, dezamăgiri. În Madras, Daniel era un necunoscut și nu era băgat în seamă. Pentru el aceasta era calea care ducea la moartea omului vechi. S-a rugat mult în această situație. Răspunsul Domnului a fost următorul: „Dacă bobul de grâu nu moare, nu poate să aducă roadă“. Încercatul luptător al lui Dumnezeu a putut experimenta acest lucru. După patru ani de muncă în credincioșie și fără teamă, ușile s-au deschis. Dumnezeu a îngăduit un început duhovnicesc care s-a extins în orașele și în satele învecinate. S-a împlinit ceea ce stă scris în Matei 11:5 „Orbii își capătă vederea, șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți, surzii aud, morții învie, săracilor li se propovăduiește Evanghelia. Ferice de acela pentru care Eu nu voi fi un prilej de poticnire.“ Au început zile ca în timpul bisericii primare. Era o primăvară duhovnicească pe care n-o cunoaște decât acela pentru care lucrarea Duhului Sfânt este o realitate. Părintele Daniel și lucrătorii săi nu luau nici o hotărâre fără a cunoaște voia Domnului. Orice progres al mișcării a fost câștigat în genunchi. Trezirea a cuprins atât cercul oamenilor cultivați cât și al celor simpli, atât pe religioși, cât și pe răufăcători.

E/171. Lucrarea printre răufăcători a început cu un om numit Stuart Purem, dintr-un sat de bandiți din sudul Indiei. El venise la Madras pentru a se trata de o boală grea de ochi. Cu ocazia acestei vizite la medic, acesta l-a luat după sine la o evanghelizare a Părintelui Daniel. Vestea mântuirii auzită de acest om pentru prima dată în viață, l-a impresionat așa de mult încât n-a putut să doarmă în noaptea următoare. Și-a împreunat mâinile și s-a rugat pentru a ieși din acest impas. Atunci Hristos i s-a revelat și l-a încredințat că s-a terminat cu păcatul său. Omul ce stăruia singur în noapte și care fusese de atâtea ori un hoț la drumul mare și un bandit, s-a întors la Dumnezeu și a devenit o unealtă a Lui în mijlocul bandiților. Boala de ochi i s-a vindecat în scurt timp. S-a întors înapoi în satul său și a început să vestească Cuvântul Evangheliei. În acel sat stăpânit de demoni a început o trezire religioasă. Când John (noul nume de botez al fostului răufăcător) predica, hoții erau îngroziți. Mulți dintre ei cădeau la pământ. Alții erau trei zile orbi precum Pavel în fața Damascului. Bolnavii erau vindecați și fețele încruntate se înseninau datorită luminii Cuvântului lui Dumnezeu. Oamenii care nu știau să citească se rugau Domnului: „Ajută-ne să putem citi Cuvântul Tău!“ Și Dumnezeu făcea minuni cu ei și în scurt timp puteau să citească. O fată indiană care se pocăise, auzea după ce se ruga deseori cuvintele: „Deschide Biblia în următorul loc!“ Când a fost întrebată cum de a ajuns la așa ceva ea răspundea: „De ce n-ar face Domnul Isus ceea ce pot face și demonii?“ Ea se referă la practicile spiritiste din Orientul Îndepărtat, care, nouă, celor din vest nu ne sunt așa de familiare. Unii dintre cei întorși la Domnul au fost chiar atacați de demoni, care de mii de ani stăpâniseră de fapt satul. Copii mici au murit într-un mod neobișnuit. Puterile întinericului caută să-și întindă tentaculele după tot ce ne este drag, atunci când ne-am hotărât pentru Hristos.

Vindecările orbilor ne amintesc de pasajul din Luca 4:18 „Duhul Domnului este peste Mine pentru că (...) M-a trimis să propovăduiesc (...) orbilor căpătarea vederii.“ Vedem cum și aici sunt amintiți orbii care-și capătă vederea și prin asta nu se face nici o aluzie la faptul că Domnul va deschide numai ochii duhovnicești. Nu! Evangheliștii relatează mai mult de 20 de cazuri de oameni care au primit lumina ochilor de la Isus. Între ei era chiar un orb din naștere (Ioan 9:1). De zeci de ani de

când călătoresc în zonele unde au loc treziri, observ că darurile Duhului Sfânt sunt exact aceleași ca la început.

E/172. În Panambi, Brazilia, a avut loc o evanghelizare. O femeie bolnavă a venit la mine pentru consiliere duhovnicească. S-a spovedit și și-a predat viața lui Isus. Dintr-o dată am avut simțământul că Domnul vrea să facă și mai mult pentru ea. Am vorbit despre asta cu ea și am chemat încă un frate la rugăciune. Era pastorul Karl Gustav Braun, care mă invitase în comunitatea sa. Ne-am rugat împreună cu femeia și ne-am pus mâinile peste ea. A doua zi a revenit cu fiica ei care avea un genunchi care-i tremura și o făcea să șchiopăteze când mergea. După o discuție referitoare la sufletul ei ne-am rugat cu fata, fără însă a pune mâinile peste ea. Mama m-a rugat să o vizitez pentru a discuta și a mă ruga cu cealaltă fiică. Aceasta avea o infecție la rinichi și urma de mult timp un tratament medical. După ce am părăsit Brazilia am uitat de toate astea, căci urmau alte evanghelizări. După câțiva ani am ajuns pentru a treia oară la Panambi. Chiar la începutul săptămânii a venit la mine acea femeie spunând: „Mă mai cunoașteți ? Ultima dată când ați fost aici v-ați rugat cu mine și cu fiicele mele!“ Mi-am amintit repede de întâmplare. Apoi am auzit lucruri minunate. Această doamnă Bender, de origine germană, a povestit: „De când mi-am mărturisit păcatele și mi-am predat viața lui Isus, am fost vindecată. Fiica mea, cea cu genunchiul bolnav, a găsit un chirurg care i l-a stabilizat prin operație. Cealaltă fiică a scăpat de infecția de la rinichi.“

E/173. Mi-a fost povestită următoarea vindecare: Un medic legist zăcea în spital bolnav de osteomelită (TBC osos). Piciorul drept era pus în ghips până la genunchi. Pentru pacient acest timp de boală a fost o școală a credinței și a rugăciunii. Fiind creștin, a spus Domnului tot necazul și toată suferința. A ajuns la stadiul în care era gata să accepte orice hotărâre a lui Dumnezeu cu privire la el. Pe durata spitalizării a fost vizitat de mai mulți oameni. Printre alții s-a numărat și o femeie simplă, credincioasă. Ea l-a îmbărbătat cu promisiuni ale Sfintei Scripturi și i-a amintit că Hristos face și astăzi minuni. Vizita ei l-a întărit în credință. După o noapte neliniștită în care s-a rugat ore-n șir, dimineața a fost sigur că Dumnezeu vrea să-și arate slava prin el. Când medicul-șef a venit la vizita medicală, pacientul a declarat: „Hristos m-a vindecat!“ Medicul și-a ieșit din fire. Credea că are de-a face cu un caz de fanaticism religios și n-avea liniște din pricina colegului bolnav. Pacientul era însă tare în credință. Și chiar în acea zi a fost dovedit sănătos și a putut fi externat. După aceea, osteomelita vindecată prin credință n-a mai reapărut. După aceasta experiență medicul legist este un martor viu al lui Hristos și nu se rușinează să relateze colegilor săi despre minunata sa vindecare prin credință. Datorită încrederii depline în Dumnezeu a devenit o binecuvântare pentru mulți.

A patra formă de vindecare pe care o indică Noul Testament este cea făcută prin punerea mâinilor, ungerea cu ulei și rugăciunea prezbiterilor. Această promisiune este independentă de lucrările de trezire cu semnele și minunile lor neobișnuite. Este un Cuvânt al Domnului care se adresează bisericii din toate timpurile și locurile. Isus amintește de acest sprijin al credinței în Marcu 16:17 etc. Apostolul Iacov vorbește despre punerea mâinilor legată de o ungere cu untdelemn în capitolul 5:14-16: „Este vreunul dintre voi bolnav? Să cheme pe prezbiterii Bisericii și să se roage

pentru el, după ce-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului. Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav, și Domnul îl va însănătoși; și dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate. Mărturisiți-vă unii altora păcatele și rugați-vă unii pentru alții că să fiți vindecați. Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit.“

E/174. Un pastor evanghelic mi-a povestit că a fost rugat odată de un bolnav din parohia sa să vină la el cu un bătrân din biserică, să-și pună mâinile peste el și să se roage. Preotul a apelat la diferiți prezbiteri, dar a fost de fiecare dată refuzat. Nici unul dintre ei nu făcuse asta înainte și nici unul nu avea curajul să o facă. Fiecăruia această punere a mâinilor îi era străină.

De ce această punere a mâinilor este atât de puțin cunoscută în vest? De ce creștinii noștri, care cunosc textul despre vindecarea prin credință, n-au curajul să o folosească? De ce așa-zisa creștinătate de azi lasă acest pasaj al Bibliei pe seama sectelor, a învățăturilor rătăcite și a grupărilor ce au la bază exaltarea sentimentală? Aceste promisiuni ale Sfintei Scripturi, sunt ele oare destinate orientărilor extremiste? Oare Biserica lui Hristos vrea să obțină certificatul de pauperitate fiindcă nu mai trăiește în bogăția promisiunilor biblice? Acestea toate sunt întrebări foarte actuale în vremurile noastre. Să cercetăm această problemă luând ca bază textul din Iacov.

Pentru a nu porni de la început pe un drum rătăcit, așa cum se întâmplă cu multe grupări sectante, să cercetăm întâi rădăcinile istorico-biblice ale acestui text din Iacov 5.14. În cadrul comunității evreiești era un obicei ca bolnavii să cheme la sine pe bătrâni. Se aștepta un ajutor deosebit de la rugăciune. Și, acest frumos obicei a fost preluat de comunitatea creștină. În rândul iudeilor circula gândul că cel bolnav a fost lovit de Dumnezeu pentru că este un om deosebit de păcătos. Din fericire această opinie negativistă nu s-a păstrat în punerea mâinilor la creștini. Este necesară o explicație referitoare și la ungerea cu ulei. Vechiul Testament vorbește despre ungerea preoților și a regelui. Era și un semn al bucuriei sărbătorești așa cum o vedem exprimată în Psalmul 23: “Îmi ungi capul cu untdelemn, și paharul meu este plin de dă peste el.” De mare însemnătate pentru înțelegerea textului este și faptul că în vechime în arta medicală uleiul era considerat cel mai bun medicament. De aici și indicația că vindecarea cu ajutorul medicului nu trebuie lăsată deoparte dacă se procedează la mijlocirea în rugăciune a bătrânilor. În Vechiul Testament, untdelemnul nu era numai un accesoriu liturgic, ci și medicinal. Noi trebuie să reținem toate aceste realități. Putem potoli zelul exaltaților, care sunt de părere că pot să nu meargă la medic, având ca bază teoretică textul din Iacov, prin însăși sugestia pe care o dă acest pasaj de a nu se neglija și sfatul medicului. Bineînțeles că pe primul plan rămâne totuși vindecarea prin credință și rugăciune. De asemenea nu putem obiecta atunci când un bolnav crede că poate renunța la ajutorul medicului pentru a se rezuma la intervenția Domnului. Însă o astfel de poziție nu trebuie transformată în lege general valabilă. În această privință am avut ocazia să iau cunoștință despre multe fapte negative. Totuși, abuzul nu îndreptățește renunțarea la buna folosire a acestei metode de vindecare (prin credință).

Faptul care atârână cel mai greu din punctul de vedere al istoriei religiilor, și pe care exegeții Bibliei caută să-l scoată în evidență, este că textul din Iacov prezintă o formă de însănătoșire con-

trară vindecărilor magice ale antichității. În vremurile vechi se credea că bolile sunt produse de demoni. De aceea vindecarea era posibilă doar prin alungarea duhurilor rele. Vindecarea consta în aceea că exorcistul, descântătorul magic, spunea numele duhului rău corespunzător sau invocau un zeu mai puternic. Despre un asemenea fapt citim în Faptele Apostolilor 19:13-16. Evreii care călătoreau din loc în loc încercau să izgonească duhurile rele în Numele lui Isus, fără a face parte din rândul celor ce cred în El și-L urmează. Acest lucru a fost însă spre răul lor. Noi am putea să ignorăm aceste vindecări magice, socotindu-le fapte din istoria religiilor, care nu mai sunt actuale, dacă aceste vindecări magice nu s-ar face și azi într-un număr uriaș. Cu aceasta am ajuns la partea a doua a temei noastre.

II. VINDECĂRI MEDIUMNICE

Aproape toți oamenii bolnavi sunt preocupați de întrebarea: cum mă pot face sănătos? Întrebarea este îndreptățită. Mai întâi se cere sfatul medicului. Dacă știința medicală nu reușește să le ofere ajutorul sperat, unii oameni apelează la metodele oculte. Ei caută să intre în contact cu oameni care posedă puteri de medium, „descântă“, „binecuvântează“, „ispășesc“, „pot face ceva“. Aceste vindecări se fac cu aceeași intensitate de mii de ani, chiar și acum, în plin secol XX. Vrăciul, vindecătorul, descântătorul, cheamă în ajutor un duh puternic care să-l sprijine în vindecare. O mulțime de vindecări de tot felul le-am putut afla din mărturisiri. Unele dintre ele vreau să le schițez aici.

1. Vindecări prin formulă magică

Cele mai ușor de calificat sunt vindecările prin magie neagră. Aici se știe imediat cine și cu ce lucrează. Un exemplu care vizează această metodă.

E/175. O femeie cu dereglări psihice a venit la o consiliere spirituală. În timpul convorbirii s-a descoperit că posedă o amuletă. La început femeia a refuzat să scoată amuleta pentru că altfel în trei zile trebuia să moară. Așa-i spusese magiciana. Când în sfârșit a scos-o, a rămas îngrozită de conținutul unui bilețel din interiorul acestuia. Pe el scria: „Sufletul meu aparține Satanei!“ A ieșit la iveală că femeia fusese mai înainte bolnavă de plămâni și că o magiciană o vindecase invocând numele a trei demoni. După ce a predat amuleta s-a îmbolnăvit iar de plămâni, dar de data asta a găsit calea spre Hristos și și-a încredințat soarta cu totul în mâna Lui .

Magia albă nu este așa de simplu de etichetat ca magia neagră. În popor formele acestei magii depășesc numeric pe cele ale magiei negre. Nu este sesizat imediat fundamentul ocult, așa cum se întâmplă în cazul magiei negre, fațada religioasă inducând oamenii în eroare. Se va demonstra print-un exemplu.

E/176. O femeie a aflat de la medicii chirurgi că piciorul ei bolnav trebuia să fie amputat. Pacienta a vrut să încerce totul înainte de asta și a chemat în secret un descântător care a i-a spus: „Trebuie să credeți în mine!” Apoi a folosit o formulă magică și a spus de trei ori rugăciunea Tatăl nostru. Imediat după descânt durerile au dispărut și piciorul n-a trebuit să mai fie amputat. Această vindecare subită a fost o enigmă pentru medici. Din acel moment însă femeia a început să aibă mari dereglări psihice, și în familie i s-au întâmplat multe nenorociri.

Vindecările prin magie albă se fac folosindu-se diferite simboluri religioase: Numele Trinității, de trei ori Tatăl nostru, trei cuvinte din Biblie, trei Psalmi, trei cruci și alte asemenea lucruri. Astfel omul naiv, și uneori chiar și cel cu studii teologice, este indus în eroare. Această metodă de vindecare este socotită creștină. Însă prin aceasta se încalcă porunca a treia a decalogului: „Să nu iei în deșert Numele Domnului, Dumnezeului tău; căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui.” Dumnezeu nu se lasă forțat de oameni. El nu este servul nostru, obligat să răspundă atunci când descântătorul comandă. Biblia condamnă toate formulele de vrajă și cuvintele îmbrăcate în formule magice (Deuteronom 18:10-12). Magia albă este adesea numai magie neagră cu fațadă creștină. Aici se împlinește Cuvântul din 2Corinteni 11:14: „Satana se preface în înger de lumină”. Formula poruncitoare a magiei albe este total diferită de poziția de credință și rugăciune adoptată de creștinul adevărat: „Doamne, făcă-se voia Ta!”

2. "Rugători" pentru sănătate

Din aceeași categorie a celor ce practică magia albă sub o mască religioasă fac parte și acele persoane care și-au făcut o meserie din a se ruga pentru sănătatea altora.

E/177. Un om de afaceri cu o suferință organică a solicitat un „rugător”, căruia i-a oferit o retribuție „frumușică”, pentru însănătoșirea lui. Câteva zile mai târziu el a vizitat o familie prietenă căreia i s-a plâns: „Nu mai pot să mă rog! Am sentimentul că forțe ale întunericului vor să mă omoare!” Își dădea toată silința să citească zilnic câte ceva din Testamentul său, dar nu-i reușea. În necazul său s-a adresat prietenilor cu rugămintea: „Ajutați-mi ! Puteri întunecate, cum n-am cunoscut niciodată în viața mea, mă chinuiesc ! Lupta a mai durat câteva luni. Durerea trupezască dispăruse complet, însă grele lupte sufletești îl încercau. În final această luptă neobișnuită s-a sfârșit cu o faptă disperată. Comerciantul, tată a patru copii, s-a sinucis. Dacă acesta ar fi doar un caz izolat poate n-ar avea o mare putere doveditoare. Eu însă am în cartoteca mea peste o mie de astfel de cazuri, lucru care face posibilă justa evaluare a vindecărilor mediumnice prin rugăciune.

3. Vindecători spiritualiști

Cei patru vindecători spiritualiști mai cunoscuți mie sunt: Harry Edwards, Bruno Gröning, Dr.-Trampler și Johannes Bolte. Urmările activității lor de vindecători au ieșit mereu la iveală în timpul ședințelor mele de consiliere spirituală .

În deplasările mele în Anglia, „am avut mult de-a face” cu Harry Edwards prin intermediul mărturisirilor celor ce se confesau. El este unul dintre cei mai periculoși vindecători din țărilor ves-

tice. Două scurte întâmplări mi-au fost revelatoare.

E/178. Harry declara că nu poate vindeca decât în prezența ajutoarelor sale spirituale. El se referea la ființe supranaturale pe care uneori le numea și îngerii săi.

E/179. Harry câștiga mulți bani cu vindecările sale. Și-a vândut vechea casă unei familii de credincioși. Perechea n-a rezistat însă mult. Soțul și soția au venit la mine la consiliere și mi-au spus că acolo bântuiesc stafii și în nici o noapte nu pot avea liniște. Gălăgia era așa de puternică încât s-au hotărât să vândă casa. Pentru cumpărare s-a prezentat un domn care parcurgând încăperile casei exclama încântat: „O, ce minunat! Aici locuiesc cei cerești !” Omul era spiritist și a simțit imediat prezența „celor de dincolo”, în părtașia cărora se simțea atât de bine.

Edwards a devenit cunoscut prin cartea sa „Spiritual Healing” („Vindecare spirituală”). Citind din ea ne putem face o idee despre felul cum a ajuns vindecător și felul cum vindecă. Pe la 41 de ani a mers cu soția la o biserică spiritualistă, cum sunt destule în Anglia. La „ședință” un medium i-a spus că unii conducători ai duhurilor de dincolo ar dori să intre în legătură cu el. La început a fost pasiv. La una din „ședințe” a simțit însă că este cuprins de o forță interioară. Conform celor relatate în carte, cu această ocazie s-a dezvoltat mediumnitatea sa și s-a produs o posesie de către duhuri.

Din acest moment s-a aflat sub controlul duhurilor. În adunările spiritualiste s-a făcut remarcat printr-o serie de vorbiri în transă. În această perioadă i-a apărut subit capacitatea de a vindeca bolnavi absenți. Dacă i se spunea numele pacientului sau adresa, el vedea deodată încăperea în care se afla pacientul și-l vindeca prin influențare spirituală.

În ce privește metoda de vindecare, cartea spune următoarele: „Căuta să intre în transă, care era condiția pentru intrarea în legătură cu duhul-tovarăș. Prin palparea pacientului se localiza focarul bolii. După aceea prin mâinile mediumului vindecător iradiau asupra pacientului niște forțe însoțite de senzații de căldură.”

Toți oamenii vindecați astfel se află sub influența spiritistă. Harry Edwards a făcut un îngrozitor deserviciu poporului englez: mii și sute de mii de oameni au fost împovărați de acest profet al duhurilor spiritiste. Și creștinii Angliei nu reacționează în nici un fel.

Dr. Trampler din München, a cărui activitate de vindecător se aseamănă cu cea a lui Bruno Gröning, a putut observa zilnic vindecări uluitoare ale pacienților săi. Chiar boli cronice erau vindecate nespuse de repede. Despre ce principiu este vorba în cazul acestui vindecător ? Vom prezenta doar ideile principale. Dr. Trampler vorbește despre o forță sufletească care îl pătrunde pe el, pentru ca mai apoi să se răsfângă asupra pacienților săi. Pentru ca aceste forțe cosmice să fie receptate mai bine, vârful degetelor se pot ține în sus sau se folosește o folie de aluminiu. Este indicat ca această folie să fie ținută sub pernă sau purtată pe corp. În ce privește religia sa, noul vindecător vorbește de mai multe surse de inspirație. Vorbește de Dumnezeu și de Hristos, dar recunoaște și alte re-

ligii drept izvoare de cunoaștere a adevărului. Învățătura acestui vindecător este un amestec de elemente panteiste și mistice, de religii naturiste și creștine. Un amestec periculos și derutant. Mi s-a relatat despre metoda lui de vindecare în timpul ședințelor de consiliere spirituală. Se postează în fața pacientului concentrându-se câteva secunde asupra bolii sale și punând diagnostice corecte. Apoi lasă forțele sale sufletești să influențeze pacientul și-l întreabă: „Simțiți o senzație de căldură ?” Procedeu cuprinde întâi diagnosticul prin clarviziune urmat de influențarea mediumnică. Următorul exemplu va arăta că nu este vorba de forțe dumnezeiești, ci de mediumnitate.

E/180. O femeie dintr-o grupare pietistă s-a dus la Dr. Trampler pentru vindecarea unei boli organice. În sala de așteptare ea ședea în mijlocul celorlalți pacienți și se ruga fierbinte. Taumaturgul a intrat și a trecut pe rând pe la pacienți. Când a ajuns în fața femeii a explicat scurt: „Dumneavoastră nu vă pot da ajutor ! Întoarceți-vă acasă !” Apoi a trecut mai departe la alții. În cartoteca mea am înregistrate câteva cazuri de acest fel.

O relatare despre cum se desfășoară o întrevvedere la Bruno Gröning mi-a fost furnizată de o membră a grupei misionare „Frohe Botschaft” (Vestea Bună) a lui Wolfgang Heiner. Mi-a dat apoi mărturisirea în scris.

E/181. „Din tinerețe am fost bolnavă. Am mers de la un medic la altul, dar nici unul nu m-a putut ajuta. Într-o zi tata a auzit de cunoscutul vindecător Bruno Gröning. Și-a pus toată nădejdea în acest om. În anticamera cabinetului erau mulți oameni și toți îl așteptau pe Gröning. Eu și tata ne număram printre ei. Mă rugam încet. Nu știu ce i-am spus atunci lui Dumnezeu, dar gândurile mele erau oricum la Isus. Deodată ușa s-a deschis și în încăperea a pătruns un om cu fruntea înaltă. Era Bruno Gröning. Cu cât se apropia mai mult de locul unde eram, cu atât simțeam o apăsare sufletească mai mare și am devenit neliniștită. El vorbea cu fiecare. Și pe mine m-a întrebat dacă sunt încredințată că mă va face bine. Eu am răspuns: „Dacă Dumnezeu vă dă puterea asta, da !” Știam că Gröning afirma despre sine că vindecă cu ajutorul puterii lui Dumnezeu. Totuși brusc am observat o contradicție când el mi-a spus: „În dumneavoastră există o putere care este contra puterii mele.” Am tăcut pentru că știam că era puterea lui Isus.

Gröning însă nu a renunțat să se ocupe de mine, ci m-a asigurat că mă va face să cred în el. Mi-a dat o bilă de staniol pe care trebuia s-o țin în mână și o folie din același material pe care trebuia s-o pun noaptea sub pernă. În afară de asta tata a cumpărat de la el o carte cu fotografia lui pe ea. Trebuia să pun mâna pe ea și să mă gândesc la el. Dacă aș fi făcut toate astea, aș fi ajuns să cred în el și aș fi fost vindecată. Totuși nu m-am vindecat. Dimpotrivă, de atunci am fost cuprinsă de o frică grozavă, care lua proporții. Eram chinuită. Într-o zi n-am mai suportat și am ars staniolul pe care trebuia să-l țin sub pernă. După aceasta, inima mi s-a mai liniștit. Când, puțin mai târziu, în concediu, am mers la grupul „Vestea Bună”, m-am confesat referitor la ce-am pățit cu Gröning. Sau rugat cu mine, și-au pus mâinile și printr-o singură rugăciune m-am dezlegat de acele puteri ale întunericului. De atunci senzația de împovărare a dispărut, teama s-a dus; Isus Hristos m-a eliberat și vreau să-i mulțumesc !”

Printre cei care mi-au produs mari neazuri în lucrarea de consiliere spirituală se numără și preotul Johannes Bolte. El posedă puteri mediumnice foarte mari și este socotit un radiestez cu experiență. Într-o zi mi-a trimis o broșură a sa intitulată „Von der Pendelforschung zur Wunderheilung“ („De la cercetările radiesteze la taumaturgie“). Această scriere conține declarații lămuritoare din îndelungata sa practică de radiestez, mai ales în ceea ce privește legăturile mediumnice. Bolte scrie la pagina 9: „în perioada istorică spirituală care va urma, va exista și un nou mijloc de vindecare. Va fi un medicament care va lua naștere din această experiență spirituală. Cercetarea radiesteze (cu pendula) și vindecarea prin magnetism vor căpăta o mare importanță în rândul medicilor. Radiestezia este de fapt cheia pentru deosebit de complicata homeopatie.“ El afirmă că există o legătură esențială între cercetarea radiesteze, vindecarea prin magnetism și homeopatie.

Ar mai fi de spus și alte lucruri în legătură cu activitatea radiesteze a lui Bolte și despre vindecările sale spirituale. Ideea de la care pleacă Bolte în cercetarea sa radiesteze este aceea că există o radiație emisă de niște substanțe organice și anorganice. Această radiație fictivă, aflată în afara posibilităților de măsurare fizică, a fost numită de Freiherr von Reichenbade „od“. Chinezii o numeau „chi“, socotind că joacă un rol important în acupunctură. De altfel în aproape toate religiile orientale se vorbește despre radiațiile unei energii elementare ca despre unul din conceptele de bază.

Despre aceasta scrie Bolte la pagina 27: „Radiestezia este în primul rând o cercetare a radiației misterioase, necunoscute. Înainte de toate sunt radiații „od“, radiații biologice care, în mod stupid, nu sunt cunoscute astăzi fizicii și medicinei, deși joacă un rol primordial în întreaga natură, poate chiar mai mare decât electricitatea.

În pagina 29 Bolte scrie: „O a doua realitate este existența unei lumi de dincolo. Și cei de acolo pot influența pendula, căci „od“ este o substanță medie între lumea materială și cea astrală, în care ființează cei din treapta de mijloc. Cu ajutorul lui „od“ se realizează toate fenomenele spiritiste, ciocăniturile în masă, scrisul mediumnic, materializarea și multe altele. Deci, pendula este, într-o anumită măsură, un instrument periculos. Radiestezul trebuie să cunoască legile și pericolele mediumnității. Ar putea altfel, în anumite împrejurări, să-și piardă mințile.“

Îi sunt recunoscător lui Bolte pentru exprimarea aceasta atât de deschisă. Mă scutește astfel de efortul de a aduce dovezi faptului că el însuși, ca radiestez și taumaturg supercalificat, arată legăturile radiestezei cu spiritismul. Cam atât, deocamdată, despre încurcatele legături mediumnice ale vindecătorilor oculte. De fapt s-ar putea încheia aici capitolul, dar e important să aruncăm o privire și în practica acestui radiestezist.

Bolte spune la pagina 7: „Cu pendula pot fi stabilite în mod corect pe hartă zăcămintele de cupru, detectând poziția, adâncimea și cantitatea acestora. Deasemeni de pe o fotografie se pot stabili caracterul și chiar toate datele referitoare la viața persoanei reprezentate. Cu pendula se poate stabili pe un atlas anatomic orice boală a unui pacient, dacă se conduce cu mâna dreaptă pendula,

În timp ce mâna stângă atinge pacientul. În acest fel radiestezul experimentat poate nu numai să detecteze, să măsoare și să interpreteze radiații, ci să și emită radiații pentru vindecare.” Aceasta este problema vindecării spiritualiste. Există simțire de la distanță și vindecare la distanță, deci acțiunea activă și pasivă de la distanță.

Tot mereu am dat în cartea lui Bolte de lucruri care îmi erau cunoscute din consilierea spirituală. Astfel el scrie la pagina 38: “Să nu se întrebe cu pendula asupra unor lucruri cu care duhul nostru nu are nici o legătură. Care ar putea fi urmarea în caz contrar? Imediat se cuplează entități negative din lumea de dincolo, care ne înconjoară permanent în această lume a ispitelor și încercărilor. Când ei văd că cineva este un medium și vrea să-și folosească mediumnitatea, sunt și ei prezenți și încearcă să facă din respectiva persoană mediumul lor, adică să-l distrugă.” În afara faptului că eu sunt împotriva oricărei forme de folosire a pendulei, aici sunt fraze care corespund întru totul observațiilor mele. Cine își recunoaște mediumnitatea și vrea să o folosească, va deveni baza de operare a duhurilor rele. Acest lucru nu a fost afirmat deci de un pietist sau de un neoprotestant, ci de un radiestez experimentat.

4. Vindecări prin puterea gândirii

O altă mișcare de vindecare în anumit sens este și „Christliche Wissenschaft („Știința Creștină“). Nu pot să prezint aici în detaliu activitatea ei. Kurt Hutten a făcut-o în cartea sa despre secte „Seher, Grübler, Enthusiasten“ („Văzători, exaltați, entuziaști“).

Spre informare asupra mind healing, a metodei de vindecare practicate de “Știința creștină”, am următoarele surse la dispoziție: cele două volume importante ale americancei Mary Baker Eddy, inițiatorea acestei mișcări. Titlul lor este “Science and Health”(Știință și Sănătate), apoi „Scrieri Diverse”, care se referă la perioada 1883-1896. De asemenea, am avut ocazia să vizitez centrul acestei mișcări din Boston (SUA). Este un zgârie-nori cu 27 de etaje. Majoritatea materialului l-am aflat din consilierea spirituală și prin întruniri și discuții cu adepți ai acestei mișcări oculte. Apariția și efectele metodei de vindecare mind healing arată în mod clar că nu e vorba de procese de natură biblică. Începutul s-a făcut printr-o vindecare ocultă. Mary era încă din copilărie foarte bolnăvicioasă. Deoarece starea sănătății ei era tot mai precară, a apelat în disperarea ei, ca ultimă speranță, la vindecătorul P.P. Quimby. Acesta făcea parte din gruparea lui Mesmer și folosea metode de vindecare de tip sugestiv și magnetic. În opt zile era vindecată. De acum înainte ea a fost admiratoarea lui, și dorința de a se iniția și a practica știința vindecării sugestive a devenit scopul vieții ei.

Quimby însuși a cunoscut puterea de sugestie de la un hipnotizor itinerant, când acesta a cufundat pe un tânăr într-un somn adânc și l-a făcut țeapăn de parcă ar fi fost o scândură. Quimby a fost impresionat, socotind puterile mediumnice hipnotice drept puteri ale sufletului. Drept urmare, a experimentat timp de șapte ani cu “puterile sale sufletești” și a inițiat o metodă de vindecare nouă. Această metodă se baza pe prezumția că boala este în primul rând rezultatul unui fel de gândire

fals, influențat de teamă, griji și alte stări sufletești negative. El socotea că boala poate fi învinsă prin puterea gândirii. Gândirii false trebuia să i se opună o gândire corectă, simțămintelor negative, puterea celor pozitive. Deoarece puterile nevăzute magnetice trec de la un suflet la un altul, vindecătorii pot transmite propria credință către cel bolnav. Această credință ar face minuni. De ea ar depinde și dacă un medicament este eficace sau nu. De aceea bolnavul ar avea în primul rând nevoie de o "nouă gândire", care ar exclude orice teamă și descurajare. Această idee de bază a preluat-o M.B.Eddy de la Quimby, dezvoltând-o mai departe.

Sistemul M.B.Eddy este foarte complicat. Din fiecare pagină a cărților ei reiese că eșafodajul sistemului ei nu corespunde ideilor biblice, cu toate că sunt citate multe cuvinte din Biblie. Astfel ea scrie în principala ei carte, "Science and Health", că în gândirea noastră e nevoie numai să avem o atitudine pozitivă și atunci am deveni sănătoși. Aceasta ar presupune deci faptul că gândirea și închipuirile noastre devin realitate. Însă acest lucru este autosugestie, și nu are nici o legătură cu Biblia. În această privință M.B.Eddy are idei asemănătoare cu psihoterapeutul Coue(1857-1926). Acesta a imaginat o metodă de vindecare care se bazează pe autosugestie. Coue spunea că puterea de imaginație este motorul acțiunilor umane. Această putere de închipuire trebuie să fie amplificată pentru a deveni realitate ceea ce își imaginează omul. Asemenea gânduri nebiblice se întâlnesc din păcate și în cercurile creștine, de exemplu la coreanul dr.Yonggi Cho.

Expresia engleză mind-healing, folosită de sute de ori de către M.B.Eddy are nevoie de o scurtă explicație. Mind se traduce prin suflet, duh, putere de gândire, intelect. Deci, mind healing înseamnă și vindecare prin suflet și vindecare prin puterea gândirii. Câteodată M.B. Eddy folosește și expresia "tratament prin gândire".

Discipolii ei vindecă astăzi în toată lumea în mod direct sau de la mare distanță prin puterea "sufletească" sau prin "puterea gândirii". Ei numesc acest lucru "rugăciune", sau afirmă că "lucrează pentru cineva. Practicanții care nu sunt mediumi nu pot vindeca de la distanță. Practica mind healing se înscrie în domeniile sugestiei, autosugestiei, sugestiei religioase și sugestiei mentale (influențare mediumnică de la distanță).

Cea mai mare parte a informațiilor asupra acestei mișcări oculte de vindecare le-am obținut din confesiuni și discuții cu adepții ei. Cuvântul „ocult“ mi-a adus mari atacuri.

E/182. La o conferință misionară internațională din Haiti am amintit de activitatea ocultă a sectei Christian Science. Un participant a sărit în picioare furios, m-a întrerupt și mi-a explicat că el și sora lui fuseseră vindecați de niște adepți ai acestei mișcări și că în prezența sa nimeni nu poate defăima această biserică. După conferință, a venit la mine un pastor din California și mi-a spus: „N-o luați prea în tragic! Acest om e un Troublemaker (tulburător) oriunde merge! Și pe deasupra este predicatorul unei comunități!“ Eu am răspuns: „Nu mă miră! După cunoștința mea, toți cei care au fost vindecați la „Christian Science“ s-au ales fie cu grele împovărări, fie cu traume psihice.“

E/183. Un alt atac l-am suferit în Germania. În una din cărțile mele am făcut observația că unii dintre practicanți își folosesc facultățile mentale pentru a face rău celor pe care vor să-i persecute. Chiar Mary Baker Eddy a amintit de aceste lucruri în scrierile ei. Ea numește această conversie a puterilor vindecătoare în puteri distrugătoare - malpractică (practică rea). Atacatorul susținea că n-a găsit nici măcar gândul, cu atât mai puțin cuvintele acestea în cărțile liderei. M-am mirat și nu prea de acest lucru. Așa cum există creștini care nu-și citesc Biblia, există și științisti care nu citesc ceea ce a scris lidera lor. Eu însă am găsit în cărțile doamnei Eddy cuvântul malpractică de circa 15 ori. În "Scrieri amestecate", cap. 3. 31, ea scrie : " Malpractica mentală este opusul Științei Creștine. Ea înseamnă a acționa cu gândul în așa fel ca norocul unui om să fie distrus, încât el să poată fi vătămat din punct de vedere moral, fizic sau psihic. Aceasta reprezintă o rea folosire a tratamentului mental." Bineînțeles că doamna Eddy nu consideră malpractica ceva bun, ci o condamnă. Cunosc însă destule exemple care dovedesc depășirea acestei granițe de către practicanți.

Asupra practicanților a trebuit mereu să fiu atent în cadrul consilierii spirituale. După efecte se poate concluziona că printre ei sunt și oameni care practică ocultismul. Prea deseori mi-a fost mărturisit că științistii care se retrag sunt urmăriți de practicanții din mișcare.

E/184. Un practicant din cadrul „Christian Science“ a recunoscut rătăcirea sa și și-a anunțat retragerea. De la sediul din Boston i s-a scris că se va căi pentru decizia luată. La scurt timp după asta s-a pomenit cu o boală de piele inexplicabilă, care n-a putut fi diagnosticată de nici un dermatolog. Pacientul năpârlea ca un șarpe. Acest lucru s-a întâmplat de mai multe ori și a treia oară a murit. Nu se poate aduce dovadă că această gravă boală ar fi fost malpractica unită a 6 sau 12 practicanți cu puteri mediumnice. Eu pot numai confirma faptul că în consilierea spirituală asemenea lucruri mi-au fost mărturisite și despre alte mișcări oculte. În S.U.A. există o astfel de mișcare care, în cazuri asemănătoare, folosește Soul Force (puterea sufletească) că să-și aducă înapoi „oaia rătăcită“. Aceleași lucruri se pot spune și despre magie. Așa cum magicienii și descântătorii pot vindeca boli, la fel pot și chema boli asupra oamenilor.

E/185. Un academician a fost multă vreme membru al Științei Creștine. Încetul cu încetul, a recunoscut lipsa Duhului din această mișcare și s-a hotărât să se retragă. Practicantul l-a amenințat: "O să vă pară rău ." Cu toate acestea academicianul s-a retras. După aceea i-au apărut multe tulburări. Avea dureri de cap îngrozitoare, insomnie, de multe ori avea pâlپări ale ochilor și tulburări ale cunoștinței. Și în afaceri a avut multe necazuri. S-a împlinit, deci, amenințarea. Aceste vindecări ale științistilor nu au nimic în comun cu vindecările biblice. Atunci când un creștin se roagă pentru un bolnav, adoptă poziția „Doamne, făcă-se voia Ta!“ În cazul vindecării biblice puterea de vindecare emană de la Hristos, pe când în practica mind-healing cauza este „cel ce acționează cu mintea“. Cuvintele biblice deseori folosite și aspectul de religiozitate sunt numai o mască.

În cazul „Christian Science“ ne aflăm în fata unei mișcări oculte de care trebuie avertizați serios creștinii, deoarece adepții ei folosesc Cuvântul Domnului în mod abuziv ca suport. Mai au și scrieri minunate împodobite cu meditații creștine pentru a impresiona pe creștinul sincer. Pot aminti doar

cartea „Lumina vindecătoare“ de Agnes Stanford, minunat scrisă, dar nu în concordanță totală cu Cuvântul lui Dumnezeu.

5. Vindecări în transă

În multe mele călătorii misionare, încă n-am găsit nici o țară în care să nu existe vindecători ocul-tiști. În țările necreștine procedura mediumnică este metoda curentă de vindecare de mii de ani. Mult răspândită este diagnoza și vindecarea în transă.

E/186. În legătură cu această metodă de vindecare este relevant cazul celor doi frați Seiler, care locuiau în regiunea sudică a districtului Baden. Dacă un pacient intra în cabinetul acestora, vindecătorul se retrăgea pentru o clipă într-o încăpere întunecată. Acolo intra pentru câteva secunde în transă. După aceea diagnosticul dat era perfect. Ca tratament, cei doi frați ofereau medica-mente homeopatice. Dacă printre cei ce așteptau la ușa cabinetului lor se afla vreun creștin care se ruga, ambii vindecători erau deranjați. Asemenea credincioși erau alungați cu vorbe grosolane. În cartoteca mea am o scrisoare de la frații Seiler. Este cea mai veche scrisoare de la descântători care mi-a intrat vreodată în mână.

Frații Seiler, Ottenheim, 5 martie 1933 Vindecători, Ottenheim-Baden

“Prea onorate domn !

Referitor la aleasa dumneavoastră scrisoare, aș dori să vă răspund pe scurt la întrebările dum-neavoastră. Mă gândesc mereu cu inimă recunoscătoare la Dumnezeu care mi-a hărăzit acest dar de a ajuta omenirii. Nu putem crede că activitatea noastră poate fi contrară voinței lui Dumnezeu, dacă privim înapoi la atâtea rezultate. Dacă ne veți vizita cumva la cabinetul nostru, vă pot spune mai mult.

Cu stimă, Seiler

Urmările diagnosticelor puse în transă de frații Seiler le-am putut urmări deoarece din satul meu de baștină Berghausen, aflat la o depărtare de 110 km de Ottenheim, mulți apelau la tratamentul acestor vindecători. Odată am fost chemat în mijlocul nopții la o femeie care fusese la ei la trata-ment. Era o persoană care mergea regulat la biserică. Ea nu a fost vindecată, dar în noaptea de după tratament a suferit un atac îngrozitor. Avea impresia că se sufocă și că va muri. Tot corpul îi ardea. A înțeles apoi că a apelat la niște forțe rele, periculoase.

Edgar Cayce. Cu ocazia călătoriilor mele prin SUA am dat de o carte intitulată “ Edgar Cayce, the Sleeping Prophet.” E vorba de o carte mică ce a fost editată în milioane de exemplare și a devenit un bestseller. În afară de acest lucru am consiliat și am avut discuții cu mai multe persoane ce in-traseră în legătură cu acest om.

E/187. Edgar Cayce este cel mai cunoscut vindecător mediumnic și prezicător din America. Bu-nicul său a fost un fermier care deținea puteri mediumnice. Putea găsi apă cu ajutorul nuiiei. Ed-gar, nepotul său, a moștenit probabil de la bunicul său o mediumnitate succesivă, pe care a des-

coperit-o la vârsta de șapte, opt ani. Părinții Cayce erau membrii unei biserici prezbiteriene. Edgar a mers la școala duminicală din biserică și mai târziu a devenit chiar învățător acolo.

Descoperirea mediumnității sale se bazează pe o întâmplare interesantă din copilăria sa. Într-o seară Cayce tatăl a spus fiului său: “ N-ai să te culci în seara asta până nu-ți știi lecția pentru școală.” Către ora 23 puștiul era tare obosit și și-a culcat capul pe carte. Atunci a auzit un glas: “Dormi liniștit, te ajutăm noi.” A adormit, s-a trezit după zece minute și știa cuvânt cu cuvânt lecția din carte. Am întâlnit de câteva ori această posibilitate a clarviziunii în consilierea spirituală. Începând cu vârsta de 24 de ani Cayce a devenit o persoană vestită. Dacă un om bolnav căuta la el sfat și ajutor, Cayce intra pentru câteva secunde în transă. După patru, cinci secunde putea să indice bolnavului boala sa. Scria apoi un medicament pe care bolnavul și-l procura de la farmacie. În unele cazuri nu stabilea numai un diagnostic, ci prin sugestie mentală dădea și un impuls de vindecare. În acest caz nu mai era nevoie de medicament. Când Cayce intra în transa spiritistă, putea descoperi cauza care a provocat boala. În stare trează nu știa ce a vorbit. De multe ori nici nu putea să exprime corect denumirile medicale pe care în transă le folosea ca un specialist. O dată un italian l-a rugat pe Cayce să-i pună un diagnostic. În transă Cayce a răspuns într-o italiană corectă. El răspundea de asemenea în franceză, spaniolă, germană și alte limbi pe care nu le învățase. Ceea ce diagnostica în transă Cayce se numește readings (citiri), adică citirea gândurilor.

Dacă un american avea nevoie de ajutor sau vindecare, îi scria o scrisoare “profetului”. Cayce se concentra asupra scrisorii și intra în transă. În această stare recunoștea imediat boala expeditorului și putea în același timp să-i influențeze însănătoșirea. În același fel putea găsi obiecte pierdute sau să dea prognoze pentru viitor care se împlineau.

Deoarece toate acțiunile de ajutor le realiza în transă, era denumit “profetul adormit “. De fapt, în această denumire avem de-a face cu două confuzii: nu era vorba de somn, ci de transă. Diferența se poate clarifica rapid. Când era în transă putea fi înțepat cu un ac . Nu simțea nimic. Un om confundat în somn s-ar trezi la astfel de înțepături. Apoi, el nu este un profet, ci un magician. Simon vrăjitorul și Elima erau magicieni și nu oameni ai lui Dumnezeu. Noi trăim însă acum într-o epocă în care toate noțiunile se confundă și s-a ajuns a i se da cinstire chiar și Diavolului. Argumentul că Edgar Cayce ar fi ajutat multora este numai aparent corect. De fapt, el a împovărat pe mulți și a adus un deserviciu în acest fel poporului american. Bineînțeles că nu pot fi negate minunile sale de vindecare. Însă Biblia ne vorbește și ea de minuni demonice. (Mat. 24,23; 2 Tes. 2, 9).

Cayce, pe lângă activitatea sa ocultă era și membru activ al unei biserici creștine. Avea obiceiul lăudabil de a citi în fiecare an Biblia în întregime. Puterile sale mediumnice le socotea daruri ale Duhului Sfânt. Însă, în plus, el dezvoltase niște doctrine aparte. Astfel, susținea reîncarnarea, adică ideea conform căreia omul se naște de mai multe ori, pentru a se ridica după un anumit timp pe o treaptă spirituală superioară. Cayce afirma că el însuși ar fi trăit în timpurile biblice, cu 1900 de ani în urmă, și că ar fi fost nepotul doctorului Luca. Ne aflăm aici în fața unui amestec bizar de idei biblice și vrăjitorie. Aceasta și este de fapt specialitatea lui Satan: aceea de a se ascunde în

spatele unor aparențe pioase. Din păcate sunt și mulți creștini care se lasă înșelați de asemenea oameni, deoarece nu pot deosebi forțele duhovnicești de cele mediumnice.

6. Vindecătorii din Filipine

În călătoriile mele în insulele Filipine, cu ocazia ședințelor de consiliere spirituală, am intrat în legătură cu oameni care apelaseră la ajutorul unor asemenea vindecători spiritiști. De ani de zile se scrie despre acești vindecători. Ei organizează deja mari procesiuni în locurile unde își practică activitatea, cum ar fi de exemplu Baguino, așa numitul "oraș al vindecătorilor." Din Europa și din SUA vin la acești vindecători grupuri de medici și alți cercetători. Unii cred că este vorba de vindecări biblice, deoarece vindecătorii respectivi au în locuințele lor Biblia, rozariul, crucea și mici altare de familie, și afirmă că sunt catolici. Aproape toți vindecătorii din Filipine sunt membri în Union Espiritista Christiana de Filipinas (Uniunea Spiritistă Creștină din Filipine). Această combinație nu este însă posibilă. Sau suntem creștini, sau suntem spiritiști. Un amestec al celor două domenii de putere nu este posibil fără a produce lezări sufletești dintre cele mai grave.

E/188. În Filipine, am înregistrat rapoartele unui "chirurg astral". După credința spiritiștilor, omul nu are numai un corp material, ci și unul astral. Filipinezul efectuează pacienților săi operații asupra acestui corp astral fără a folosi instrumente. El intră în semitransă și execută deasupra pacientului mișcări de parcă ar opera cu adevărat. Pacienții săi vindecați susțin că el ar putea în felul acesta să îndepărteze apendicul sau fierea fără ca abdomenul să fie secționat. O femeie ai cărei calculi biliari se puteau observa la radiografie, s-a tratat la acest chirurg astral. După aceasta radiografia arăta că pietrele au dispărut. În acest caz ar putea fi vorba de un tip de aport spiritist. Aportarea este apariția și dispariția de obiecte din spații închise. Ar putea fi și procesul de dematerializare. Materia se descompune și se dizolvă.

În legătură cu activitatea acestui filipinez am avut două confesiuni. Un student care a fost supus unei asemenea operații a "fantomelor" s-a întors cu depresiuni grave. Îl frământa gândul sinuciderii, era complet apatic și nu-și mai putea continua studiile. A apelat întâi la un psihoterapeut care nu l-a putut ajuta. Terapeutul l-a trimis la mine. Am încercat să-i arăt drumul spre Isus și spre eliberare. Nu a reușit. Sufletul său era parcă împietrit.

A doua pacientă care a venit la mine și care fusese tratată de acest filipinez era o credincioasă elvețiană. Era de ani de zile bolnavă și a fost ispășită de povestirile despre vindecările miraculoase să se ducă în Filipine. Ea și rudele ei s-au rugat mult pentru această călătorie și pentru tratament. Filipinezul nu a putut interveni în cazul ei. Rugăciunea îl blocase.

7. Chirurgia în transă

Din Filipine ne îndreptăm spre Brazilia, o țară pe care am străbătut-o de nouă ori. Pastorul Braun organiza deplasările mele la conferințe. În cea mai mare parte el m-a dus cu automobilul său în localitățile respective. În aceste călătorii am trecut și prin Belo Horizonte, localitate unde activează chirurgul-geniu spiritist Arigo. Ceea ce a realizat Arigo este un lanț de minuni, însă în orice caz minuni demonice. Biserica catolică însăși îl socotește vindecător spiritist cu toate că este membru al bisericii catolice.

E/189. În orașelul Belo Horizonte amintit mai sus a avut loc o operație miraculoasă de necrezut, efectuată de Arigo. Senatorul Lucio Bittencourt ținuse o adunare în vederea alegerilor, la care participase și Arigo cu prietenii săi, care veniseră acolo de la Cogonhas. Bittencourt avea cancer la plămâni și se gândea să se ducă după alegeri în SUA pentru operație.

Senatorul și Arigo au înnoptat în același hotel. Noaptea, Bittencourt îl vede dintr-o dată pe Arigo în camera sa, având în mână un brici. El mai aude doar cuvintele lui Arigo: "Sunteți în mare pericol", apoi își pierde cunoștința. Când își revine simte că starea lui s-a schimbat. Aprinde lumina și observă urme de sânge pe pijamaua sa. Își dezbracă pijamaua și-și privește partea de sus a corpului în oglindă. Observă pe torace urma fină a unei tăieturi. Deoarece știe despre puterea de vindecare a lui Arigo, se duce în camera acestuia și-l întreabă: "M-ai operat tu?" - "Nu, poate ați întrecut măsura la băutură." Senatorul răspunde: "Asta trebuie să știi exact. Iau primul avion și mă duc la medicul meu la Rio." Bittencourt îi explică medicului numai că a fost operat. Specialistul a făcut o radiografie și a confirmat: "Da, ați fost operat după regulile chirurgiei americane. Noi în Brazilia n-am ajuns așa departe." De abia după aceea a explicat senatorul ce se întâmplase. Această povestire a fost scrisă în ziare ca mare senzație și a provocat un val de vizitatori în "clinica" lui Arigo. Au venit medici americani, jurnaliști, operatori cinematografici, care au făcut tot felul de teste, fără a putea descoperi vreo înșelăciune. Arigo era dispus pentru orice testare. El opera și în timp ce era filmat. Un medic american, dr. Puharich, s-a lăsat chiar operat de un lipom. Operația s-a făcut cu un cuțit ruginit, fără anestezie locală, fără dezinfectante. Dr. Puharich n-a simțit nici o durere. Și această intervenție s-a filmat.

Ce caracter au aceste intervenții chirurgicale curioase? Arigo, un muncitor necalificat, fără nici o pregătire medicală, execută toate aceste operații în transă. El susține că duhul unui medic german, dr. Adolph Fritz, pune stăpânire pe el. Această indicație induce în eroare, pentru că nici un medic german n-ar face o astfel de operație fără narcoză, fără dezinfectant, cu un cuțit ruginit, și încă o operație de plămâni! Tăieturile lui Arigo se vindecă foarte repede fără a fi suturate. Apoi nici un medic de pe lume nu poate pune de la distanță diagnoze exacte fără nici un consult. Atunci când Arigo se află în transă, dă imediat oricărui vizitator diagnoze exacte. Aici e vorba de așa numita diagnoză prin clarviziune, așa cum o întâlnim numai la cei mai puternici medii spiritiști.

La Arigo nu este vorba decât de o posedare demonică. Nici chiar aparența de religiozitate nu poate să ne schimbe încredințarea aceasta. Arigo are peste ușa casei sale o inscripție: "Aici, în această casă toți suntem catolici." Când operează în casa sa, el își plasează pacienții sub un tablou al lui Isus cu inscripția: "Gândește-te la Isus". Înainte de a începe lucrul dimineața, spune Tatăl nostru. Această aparență cucernică îi înșală pe vizitatori. Aceste vindecări miraculoase sunt "decontate" Satanei prin pierderea mântuirii sufletului.

De fapt senatorul a murit mai târziu într-un accident aviatic, și Arigo într-un accident rutier. Și acest lucru se întâmplă frecvent: faptul că cei împovărați ocult sau chiar demonizați sfârșesc deseori în accidente mortale. În cartoteca mea am multe exemple de acest gen.

8. Predicatori vindecători

Mișcările emoționale, exaltate, de vindecare sunt una dintre cele mai mari plăgi ale comunității creștine de azi. E vorba aici de "carismata" și "pseudocarismata", care nu pot fi confundate una cu alta. Diferențierea dintre minunile mediumnice și minunile dumnezeiești este totuși posibilă numai când există darul deosebirii duhurilor. Este important să se recunoască caracterul mediumnic al forței care acționează. Înainte însă este necesară o explicație a cuvântului medium, mediumnic.

Filologic el este de proveniență latină. Medium=iu, mijloc, mijlocitor. Acest termen este întrebuințat și pentru persoanele spiritiste de contact. Un medium stabilește legătura între oameni și forțe, domenii, duhuri necunoscute. Energia care se dezvoltă în acele momente se numește energie mediumnică.

Mediumnitatea poate lua naștere în trei feluri:

- 1) prin transmitere;
- 2) prin experimentare magică sau spiritistă;
- 3) prin moștenire.

E/190. Un exemplu notoriu privind transmiterea mediumnică este pastorul - vindecător Oral Roberts. El este un medium puternic. În prezența mea a spus în 1966 la Berlin: „În copilărie am fost bolnav și am fost vindecat de un indian bătrân. De atunci am darul de vindecare.” E grav când creștinii își descoperă într-o zi mediumnitatea și cred că au forțe carismatice, dăruite de Duhul Sfânt.

Mediumnitatea poate fi și dobândită. Atunci când un om se lasă tratat de un vindecător mediumnic devine de obicei și el medium.

Mediumnitatea moștenită este, dimpotrivă, un efect întârziat al păcatelor vrăjitorești ale strămoșilor. Aceste predispoziții mediumnice moștenite sunt uneori necunoscute celor ce le au. La început nu poate fi considerată vinovăție. Spre exemplu un nepot nu poate fi tras la răspundere de ceea ce a făcut bunicul său. Într-adevăr, mediumnitatea se transmite ereditar uneori chiar până la al patrulea neam, și asta este o împlinire a pedepsei aplicate pentru nerespectarea primei porunci. Chiar dacă nu este o vină directă, decurge din ea o împovărare. Cine se folosește de această mediumnitate moștenită se face vinovat. Mediumnitatea moștenită nu este demonică, ci doar o ușă deschisă pentru influențele demonice. De aceea creștinul care descoperă o astfel de moștenire trebuie să-l roage pe Hristos să i-o ia și să-i dea în loc puterea Duhului Sfânt.

Evaluarea predicatorilor vindecători face parte din misiunea de priveghere a Bisericii lui Isus Hristos. Există trei asemenea bărbați a căror evoluție am cercetat-o personal: Branham, Hicks și Zaiss. Toți trei organizează mari întruniri religioase urmate de adunări pentru vindecare. Ceea ce voi spune despre acești trei oameni nu este o sentință ușuratică provenită din vreo dorință răutăcioasă de a critica. Ani de zile am adunat cu grijă orice material la care am avut acces despre acești trei predicatori-vindecători. Am citit orice comentariu pro și contra lor, i-am ascultat pe ei

înșiși, am cercetat vindecările lor și am comparat totul cu Sfânta Scriptură. Mă interesează doar respectarea cuvântului biblic: „Cercetați duhurile dacă sunt de la Dumnezeu.” Mi-e imposibil să re-dau aici tot materialul care-mi stă la dispoziție De aceea vor fi date numai câteva indicii.

William Branham este fără îndoială cel mai problematic dintre cei trei. La el sunt vizibile însușiri de ghicitor, de hipnotizator, de magnetopat, de magician, dar și însușiri biblice. Totul este îmbrăcat în cuvinte creștine. A moștenit de la părinții săi, care aveau darul prezicerii o anumită împovărare. În Karlsruhe el a declarat: „Eu am din naștere predispoziții de vizionar.” Am fost și eu de față când s-a exprimat astfel. În acest caz este trecut cu vederea un adevăr biblic. Darurile Duhului Sfânt (carismata) nu se primesc prin nașterea naturală, ci prin nașterea din nou. Un caz tipic s-a întâmplat la Zürich.

E/191. Branham a chemat un tânăr pe un podium. S-a desfășurat următorul dialog: „Noi nu ne cunoaștem încă!” „Nu!”, răspunse tânărul. „În buzunarul hainei aveți o scrisoare de la o tânără.” „Da.” „În scrisoare este o fotografie de a mea.” „E-adevărat.” Apoi tânărul a fost rugat: „Arătați scrisoarea.” Tânărul o scoase din buzunar. Branham a luat scrisoarea și a arătat-o tuturor cu întrebarea: „Ei, sunt un profet al lui Dumnezeu?” Răspunsul a fost o furtună de aleluia. Să cugetăm: “Oare o demonstrație de ghicitor poate fi dovada unui dar profetic? “ Aici ghicitul este socotit profetie. Însă ghicitul vine de jos, din adânc (Faptele Apostolilor 16:16), pe când profetia este inspirată de Duhul Sfânt (Faptele Apostolilor 21:1). Și apoi de ce dorește Branham așa de mult să dovedească realitatea darului său profetic ? Ce rost are păgânul obicei de a binecuvânta o ladă cu șervețele și împărțirea lor la bolnavi ? Nu are cu siguranță nici o legătură cu textul din Faptele Apostolilor 19:12. De ce după ce-și ține prelegerea, Branham este stors de vlagă ca un vindecător prin magnetism ? Isus și ucenicii Săi nu erau duși deoparte epuizați după ce vindecau bolnavii prin deplina putere de la Dumnezeu. De ce Branham este deranjat de prezența între ascultători a unor frați care se roagă ? De două ori a declarat în asemenea situație: “Sunt curențe potrivnice.” Ceea ce nu știa Branham era faptul că printre cei doritori să se vindece erau amestecați membrii unui grup de rugăciune care doreau ca Dumnezeu să clarifice situația. De fiecare dată prompt, Branham era inhibat în tot ce făcea. El reacționa deci la fel ca vindecătorii ocuți în cabinetele cărora erau oameni în rugăciune. Sunt atâtea dovezi care nu pot fi redate toate aici și care îndreptătesc următoarea concluzie: Branham are puteri de medium.

E/192. În Karlsruhe a venit la confesiune de mai multe ori un fost medium spiritist. Voia să-l urmeze pe Hristos și s-a debarasat de toată activitatea spiritistă anterioară. Din păcate mai era de luptat cu înzestrarea de medium. Când am stat de vorbă mi-a explicat: „I-am auzit pe cei trei vindecători miraculoși, Branham, Hicks și Zaiss. Cu toți trei am intrat în contact mediumnic, cel mai repede cu Branham, dar cu dumneavoastră n-am putut.” I-am răspuns: „Îi mulțumesc lui Dumnezeu că nu puteți intra în contact mediumnic și cu mine!” Același lucru s-a repetat la München. După o conferința cu temă lămuritoare asupra magiei s-a prezentat o femeie la mărturisire și a relatat că a intrat imediat în contact mediumnic cu cei trei mari vindecători.

Branham a venit în tinerețea sa la Hristos, purtând cu sine fără să știe predispozițiile mediumnice. Acum atât el cât și adepții săi cred că ele sunt daruri ale Duhului Sfânt. Lucrarea sa produce în mediul creștin rupturi, confuzii și fanatism. El este tipul exaltatului caracteristic, față de care creștinul cu respect față de Biblie este obligat să atragă atenția. Exaltarea are multe în comun cu ocultismul. Se observă din efectul care se produce. De multe ori punerea mâinilor de către fanatici are aceleași efecte ca descântatul ocult. Demonstrativ este și faptul că oamenii lui Dumnezeu, americani, precum Billy Graham, se distanțează de Branham și de mișcarea propulsată de el.

E/193. O femeie din Zürich a fost la o adunare de vindecare condusă de Branham care i-a declarat: „Văd o lumină deasupra dumneavoastră. Un înger vine spre dumneavoastră. Vă veți face bine.“ Femeia se ruga în timpul acestei proceduri, de aceea nu i-a mers mai bine, ci mai rău. Săptămâni întregi a avut încercări și îndoieli. Până la urmă marea ei disperare a adus-o la mine pentru confesare spirituală.

E/194. Într-o adunare de vindecare Branham a lansat îndemnul: „Cine crede că sunt un profet al lui Dumnezeu să confirme prin da !-“ Un pastor aflat acolo a confirmat și el. La întoarcerea acasă, pe drum, pastorul a leșinat. A vomat și a avut o hemoptizie. La spital n-a putut fi detectată cauza. Pastorul a devenit depresiv și era foarte zbuciumat. Criza lui de credință și luptele interioare au durat câteva luni.

Până la urmă William Branham a devenit un medium spiritist foarte activ.

E/195. Branham a spus cu ani în urmă translatorului său, pastorul Ruff: „Dacă îngerul meu nu-mi dă un semnal nu pot vindeca“. Și pentru că Ruff observa la el practici spiritiste l-a părăsit. Acest „înger“ nu este decât un duh rău îmbrăcat în haine de lumină (2 Corinteni 11:14).

Dacă Branham dând impresia unui creștin lucra intensiv pe baze mediumnice, Tommy Hicks pe lângă elemente creștine are și mari puteri sugestive. Uneori vindecă prin șoc sufletesc.

E/196. Un academician cu formație psihologică suferea de paralizie cronică. După ce a fost tratat de Hicks boala s-a ameliorat. Însă în decurs de trei săptămâni vechea suferință a revenit treptat. Pacientul însăși a socotit ameliorarea drept terapie de șoc sugestivă. Sugestivitatea lui Hicks combinată cu rugăciuni și cuvinte din Biblie, ca la Branham, este confundată cu darul Duhului Sfânt. Totuși mulți frați creștini sunt de părere că Hicks nu acționează așa de sinistru precum Branham, însă face parte din grupul exaltaților.

E/197. Un preot elvețian a participat la o slujbă de vindecare alui Hicks. Acesta a spus : “ Cine crede acum că Hristos se poate atinge de el, să-și pună mâna pe partea bolnavă a corpului. Pe toți îi va străbate atunci un curent de vindecare. Preotul a urmat acest îndemn. Trei săptămâni mai târziu a venit la mine la consiliere spunând că în aceste trei săptămâni a avut mari lupte sufletești și că în mod trecător și-a pierdut credința. Îi devenise clar că nu fusese o acțiune biblică. Efectele care îl fac să sufere i-au provocat suspiciunea față de acele puteri de vindecare.

E/198. Vindecătorul Hicks și-a pus mâinile peste un copil cu strabism. Părinții au venit după tratament la consiliere spirituală pentru că copilul nu mai putea de atunci să doarmă. Toată noaptea sta culcat în pătuț cu ochii deschiși. Ei bănuiesc că între ce se întâmplă copilului și activitatea lui Hicks este o strânsă legătură.

E/199. O femeie suferind de dureri mari s-a dus la o conferință a lui Hicks și a rămas pentru a fi tratată. Hicks i-a îndemnat pe bolnavi să facă un lanț ținându-se de mâini. Bolnava mi-a spus că a făcut și ea acest lucru. Unul dintre colaboratori și-a pus mâinile peste ea. După aceea a trebuit să stea în pat neliniștită și cu o ciudată depresie. Siguranța credinței pe care o avea înainte dispăruse cu totul.

Multe probleme pune și categorisirea mișcării de vindecare a lui Hermann Zaiss. Trebuie spus de la început că Zaiss nu poate fi pus pe același nivel cu Branham și Hicks. Zaiss însuși are dubii în privința activității acestor bărbați. Vindecările sale nu sunt pe baze mediumnice, ci de tipul religios mediumnic. El nu este de acord cu totul în ceea ce privește mișcarea pentecostală. Totuși mulți oameni din acest mediu sunt adepți ai lui. Categorisirea lucrării sale oscilează între două extreme. Adepții săi îl consideră cel mai mare evanghelist german și unii luptă fanatic cu toate mijloacele pentru a-i apăra cauza. Ceilalți tind să vadă lucruri nebiblice în această mișcare.

În acest val de aprobare și dezaprobare trebuie găsită o poziție biblică corectă. Pentru a putea judeca situația am la dispoziție cuvântări stenografiate, o conferință la care am participat personal, adunări de vindecare la care am fost prezent, două convorbiri cu H. Zaiss care au decurs într-o atmosferă plăcută, frățească, apoi consilierea spirituală din mai multe localități cu oameni a căror vindecarea prin Zaiss nu s-a menținut. Apoi se adaugă și materialul adunat de prieteni.

E/200. Un medic mi-a declarat: „Prin fratele Zaiss am primit îndemnul de a-l urma pe Hristos. „Un învățător a spus și el că a fost mișcat și s-a convertit într-o adunare a lui Zaiss.

Aceste mărturisiri trebuiesc luate în serios și arată cum Dumnezeu poate salva oameni și din mișcări deviate. Aceasta se datorează harului Său nemăsurat care nu cunoaște îngrădire. În consilierea spirituală, constat cu regret că acești oameni, care au primit o nouă direcționare a vieții în mișcarea lui Zaiss, sunt legați puternic de personalitatea lui. Cu greu admit să asculte și pe alt lucrător al lui Dumnezeu. Nu suportă nici cea mai ușoară critică. În felul lor de a fi creștini există o anumită trăsătură fanatică. Învățătorul, de care am vorbit mai sus, a recunoscut acest lucru prin harul lui Dumnezeu. Pentru a ieși din această îngustime fanatică și a intra în lărgimea biblică el s-a desprins de gruparea lui Zaiss.

În mișcarea lui Zaiss sunt elemente biblice și nebiblice. Vestirea Evangheliei atinge pe mulți din afară care sunt departe de Dumnezeu și care nu intră decât greu sau deloc în contact cu bisericile sau adunările creștine. Și apoi nu-i rău că, pentru vindecarea omului în întregul său, mai scutură și Biserica creștină. În mare măsură s-a uitat că termenul evanghelizethai = evanghelizarea din Noul Testament cuprinde în sine o dublă misiune, „de salvare și vindecare“. Aceasta este o sarcină

reală. Însă felul în care este ea reprezentată în mișcarea lui Zaiss nu poate fi socotit biblic. Câteva lucruri senzaționale și sugestive am putut observa chiar eu, așa că exprimarea pastorului Heitmüller de „duh amestecat“ se potrivește în cazul de față. Dumnezeu însă nu îngăduie ca acțiunii divine să i se adauge foc străin. O, de-ar îngădui Hristos ca această mișcare să sfârșească pe o cale biblică!

9. Fenomene și vindecări pseudocarismatice

Biblia vorbește clar despre o perioadă viitoare de mare rătăcire spirituală. Situația actuală a omenirii corespunde pe deplin acestei perioade. Rătăcirea și autorătăcirea sunt emblematice pentru timpul nostru. Împotriva duhului, sufletului și trupului nostru este îndreptată întreaga forță a înșelăciunii (1 Tes. 5. 23).

Omul inteligent este indus în eroare în domeniul intelectual. El devine victima filozofilor contemporane curente. În această rubrică se înscrie și teologia neoraționalistă. Ea neagă tot ceea ce nu este croit conform rațiunii umane.

Omul materialist se rătăcește și este ispitit în domeniul plăcerilor vieții. Sex -acesta este cuvântul care îl farmecă..

Omul cucernic se rătăcește în domeniul religios. Isus de fapt a prezis că vor apare hristoși falși care vor face semne și minuni demonice și vor duce astfel pe mulți în rătăcire (Mat. 24. 4;11;24). Există astăzi grupări creștine care vin în întâmpinarea dorinței sincere după noi binecuvântări prin aceea că vorbesc mult despre darurile Duhului Sfânt. Cu darurile Duhului Sfânt suntem de acord, absolut de acord, dar să fie cu adevărat daruri ale Duhului Sfânt. (1 Cor.12. 7-11) și nu imitații psihice sau chiar demonice. Exaltarea psihicului nu înseamnă în mod necesar și puterea și darul Duhului Sfânt. Din păcate mișcarea carismatică care cuprinde astăzi întreaga lume nu are caracterul unei treziri spirituale cu adevărat carismatice, ci dă impresia unei epidemii psihice ce se dezvoltă în subconștientul omului religios sau chiar credincios. Trebuie precizat că pe lângă toate influențele nebiblice, se pot găsi în această mișcare și mulți credincioși sinceri, cărora din păcate le lipsește darul deosebirii duhurilor, altfel ar părăsi această cale. În ce privește începuturile, adepții acestei mișcări pot fi înțeleși foarte bine. Comunitățile bisericesti reci, cu activitatea lor tradiționalistă lipsită de duh, nu pot mulțumi foamea spirituală a multor creștini. Dacă această foame și această căutare ar fi rămas în limitele biblice, ar fi adus creștinătății multă binecuvântare. Așa însă, puhoiul carismatic s-a acumulat într-un mare cazan în care se amestecă forțe și rătăciri religioase sugestive, isterice, hipnotice și oculte. Această avalanșă pseudocarismatică a devenit o amenințare pentru întregul Pământ, inducând în eroare pe mulți credincioși sinceri. Pseudocarismaticii sunt elita, avangarda lui Satan ,care vrea să atace prin ei nucleul cel mai valoros al comunității lui Hristos. În această epocă haotică nu avem numai dreptul, ci și datoria de a cerceta toate curentele în lumina Sfintei Scripturi.“ Cercetați duhurile ca să vedeți dacă sunt de la Dumnezeu “

(1. Ioan 4.1).

Dorința exagerată de minuni este periculoasă pentru viața de credință. Cine vrea să meargă doar pe culmi înalte, va sfârși într-o zi în prăpastie. Diamantele au apărut în natură numai la presiuni și temperaturi înalte. Creștinul are nevoie de presiunea zilelor monotone, de presiunea luptelor sufletești, de presiunea situațiilor grele, căci altfel își pierde profunzimea.

Minunile nu sunt toate la fel. Ele pot să-și aibă originea fie în înălțimi, fie în abis. Nu numai Duhul Sfânt, ci și Satan poate face semne și minuni. Puterea lui Satan și a falsului profet de a face minuni sunt amintite în Mat.24:24; Marc.13:22; 2 Tes.2: 8-9; Apoc.13:13; Apoc.16:14. Moise făcea minuni pe baza puterii venite de sus, în timp ce vrăjitorii Egiptului aveau puterea primită de jos (Exod 7-8). Petru și Ioan își primiseră puterea de sus, vrăjitorul Simon, Elima, vrăjitoarea din Endor și prezicătoarea din Filipi erau alimentați de jos. Pentru a ne descurca în jungla minunilor demonice, trebuie să fim înarmați cu:

- nașterea din nou prin Duhul Sfânt;
- darul de a deosebi duhurile;
- o experiență religioasă îndelungată;
- o bună pregătire științifică.

Se știe însă că sunt destui creștini care chiar dacă n-au cine știe ce pregătire științifică, au în schimb un simț deosebit pentru deosebirea fenomenor biblice de cele nebiblice.

Fenomene pseudocarismatice. Pentru această temă am la dispoziție atâta material încât nu ar putea fi cuprins de un singur capitol. Trebuie să mă limitez la un singur punct și anume: „Căderea pe spate” sau „odihna în duhul”, care poate fi întâlnită din ce în ce mai mult în activitatea mișcării carismatice. Acest fenomen neobișnuit, proces religios mediumnic, parțial spiritist, este considerat adeseori „botezul cu Duhul Sfânt”. Există o seamă de evangheliști extremiști la a căror atingere cu mâna oamenii cad pe spate și-și pierd pentru câteva secunde cunoștința. Unii vorbesc și în limbi străine sau produc sunete de neînțeles.

Căderea în transă la popoare necreștine. În călătoriile mele misionare am avut posibilitatea de a intra în legătură cu creștini de la China Inland Mision. Discutam câteodată cu misionarii despre răscoala boxerilor din anul 1900. Așa am aflat că tinerii organizatori ai acestor răsculați făceau, în perioada lor de antrenament, exerciții de intrare în transă. Trebuiau să spună de câteva sute de ori fără pauză o formulă scurtă, asemănătoare cu cea tibetană -koan- sau cu exercițiile de meditație transcendentă, până ce “zeii” lor se îndurau de ei și-i făceau să cadă pe spate, rămânând câteva minute în transă. Acest lucru trebuia să le provoace o încărcare psihică cu forțe sufletești și fizice care să-i poată face puternici în luptă. Acest antrenament făcea ca ei să se umple cu duhuri rele, care apoi porunceau uciderea creștinilor. Era deci un botez cu duhuri.

În cartea „Moartea unui Guru”, fostul guru Rabindranath R. Maharaj a povestit despre experiența

sa de convertire de la hinduism la Hristos. Acolo el scrie : "Împlinisem abia treisprezece ani și deja împărtășeam acel Shakti-Pat vestit între guru. Aceasta dovedea că investirea mea era reală. Shakti este un alt nume al lui Kali, sângheroasa soție a lui Shiva. Ea este zeita mamă a forței. Eram încântat de a fi un canal de comunicare al ei." La sfârșitul cărții se găsește o explicație a denumirilor. Acolo despre Shakti-pat=lovitura cea ușoară, sunt scrise următoarele: " Asta înseamnă atingerea de către guru cu mâna dreaptă a frunții celui ce se roagă. Această atingere are puteri supranaturale. Shakti este un cuvânt sanscrit care înseamnă putere, forță. Prin acțiunea Shakti-pat, gurul devine un canal de transmitere al puterii cosmice originare care stă la baza întregului univers. Această putere este întruchipată de Kali, soția lui Shiva. Acțiunea supranaturală a lui Shakti prin atingerea unui guru poate să-l arunce la pământ pe cel ce se închină, sau el poate să vadă o lumină puternică și să aibă o experiență mistică cum ar fi iluminarea, sau alta, psihică". Ceea ce se întâmplă cu Shakti-pat se aseamănă cu căderea pe spate a pseudocarismaticilor. Avem aici de a face de fapt cu un proces mediumnic și cu o pătrundere a religiilor orientale păgâne în creștinism.

E/201. Rabi Maharaj este acum un vestitor al Evangheliei și locuiește în Elveția. În 1983 am avut o întrevvedere cu el, având ocazia unui schimb de păreri cu privire la botezul în duhul al carismaticilor. L-am întrebat pe Rabi -așa e numit de prieteni- dacă vede o legătură între Shakti pat și fenomenul "Slain in the Spirit" (lovit în duhul). El a răspuns afirmativ, spunând că niciodată nu s-a gândit să califice căderea pe spate drept o acțiune a Duhului Sfânt.

E/202. Cu ani în urmă, m-am împrietenit cu un șef tânăr al tribului Vogai din Australia de vest. El mi-a spus că tribul său are șase vraci care oricând pot intra în transă,vorbind în limbi și hotărând anumite lucruri pentru trib. Când acest șef, numit Puwantjara, a devenit creștin și a auzit pentru prima dată vorbirea în limbi la pentecostali, a comparat-o imediat cu vorbirea în transă a vracilor. Toate popoarele păgâne cunosc fenomenul intrării în transă. În cărțile mele sunt sute de exemple. Starea de transă presupune o pasivitate totală în care pot năvăli cu ușurință duhurile rele. Dimpotrivă, drept condiție preliminară pentru intervenția lui Dumnezeu în viața noastră, Biblia cere trezie și veghere deplină.

Transă în mediul creștin. Pentru această temă îmi stau mult mai multe exemple la dispoziție decât pot fi prezentate aici.

E/203. O experiență personală a avut darul de a mă lămuri și pe mine. În timpul unei discuții purtate cu Kathryn Kuhlman în 1970 la Pittsburgh, ea a început deodată să se roage împreună cu mine. Cu această ocazie și-a ținut mâinile cam la 15 cm distanță de capul meu. Imediat m-am rugat în inima mea: „Doamne Isuse, dacă această femeie își are puterea de la Tine binecuvântază-ne pe amândoi, dar dacă nu, atunci apără-mă Te rog, căci nu vreau să ajung sub influențe străine." În timp ce Kathryn se ruga, în spatele meu s-au postat două persoane din comunitate ca să mă prindă. Eu însă n-am simțit nimic, am rămas ca o stâncă fără să-mi pierd nici o clipă cunoștința.

De atunci am stat atent cu ochii larg deschiși și urechile ciulite să prind tot ce se petrecea în ca-

drul acestei uriașe demonstrații de vindecare. Cine vrea să se informeze despre asta găsește mai multe amănunte în „ABC-ul ocult“.

E/204. Un profesor de teologie care se îndoia în legătură cu fenomenul “căderii pe spate” s-a dus la Pittsburgh, la Kathryn Kuhlman. El și-a exprimat îndoiala asupra acestei “slain in the Lord”. Discuția avea loc în biroul doamnei Kuhlman. Înainte de a pleca o rugă: “Nu vreți să vă rugați scurt cu mine?” Domna Kuhlmann a făcut un pas spre profesor și i-a pus mâinile pe umeri. Încă înainte de începe ea să se roage, profesorul a început să se clatine și a căzut jos.

E/205. Într-o adunare de vindecare ținută de Kathryn Kuhlman, în Pittsburg, era un om care voia să fie vindecat și s-a apropiat de ea. Înainte de a ajunge la o anumită distanță, a început să se clatine, iar în preajma predicatorului a căzut cu totul pe spate. Doamna Kuhlmann numește acest fenomen „going under the power” - „pătrunderea în câmpul de forțe”. Această problemă a forței are o mare importanță pentru toți adepții „căderii pe spate”.

E/206. O femeie s-a dus la predicatorul Kenneth Hagins vrând să fie vindecată. Când vindecătorul s-a rugat, nu s-a întâmplat nimic. Atunci Hagins i-a spus: „Am în jurul meu un câmp de forță, dar sunteți prea departe de mine. Veniți mai aproape !” Bolnava s-a apropiat, i s-au pus mâinile, a căzut pe spate și s-a vindecat.

În primăvara anului 1974, a avut loc, în Ierusalim, un congres așa-zis carismatic cu tema „Duhul Sfânt”. Kathryn Kuhlman și Corrie ten Boom au fost prezente. La câteva luni după aceea am primit o scrisoare de la din Ierusalim, de la o lucrătoare a misiunii finlandeze:

E/207.

17. 09. 1974, Ierusalim Iubite frate K.Koch,

vă scriu tocmai dumneavoastră pentru că nu cunosc pe nimeni altul care mi-ar putea răspunde la anumite întrebări pe care mi le pun. Am citit cartea Kathrynei Kuhlman, „Dumnezeu poate să o facă din nou!”. M-a impresionat. Când, în 1974, Kuhlman a venit în Ierusalim, m-am dus cu mare entuziasm la adunările ei. La început am fost fericită. Apoi însă m-a cuprins îndoiala și am început să mă întreb:

- 1) Cum poate ea stabili de la distanță că un om este vindecat ?
- 2) Ce putere stă în spatele acestor vindecări ?
- 3) De ce oamenii cad pe spate când se roagă cu mâinile peste ei ?

M-am dus și la o a doua adunare de vindecare și m-am rugat tot timpul. În același timp am observat atentă tot ce se întâmpla. După adunarea de vindecare, Kathryn părăsea platforma și mergea printre rânduri. Deodată am simțit o tensiune interioară și m-am temut că s-ar putea să mă atingă. Am închis ochii, am ridicat mâinile și m-am rugat Domnului Dumnezeu să-mi ajute. Kathryn a trecut și pe lângă locul în care stăteam eu. Pentru o clipă mi-a prins brațul drept cu putere. Nu s-a întâmplat nimic. După o vreme am simțit în mine o putere asemănătoare electricității ca intensitate și

credeam că va trebui să mor. Mâinile mele erau că paralizate și nu le-am putut lăsa jos prea repede. De atunci îmi vine greu să cred că puterea ei este de la Dumnezeu. Am citit și cealaltă carte a doamnei Kuhlman, „Cred în minuni !”, care pare să fie interesantă. Nu pot ști însă de ce persoana ei face o cu totul altă impresie decât cărțile. Nu mă descurc în nedumeririle mele, care continuă să mă tulbure spiritual. Dacă mă puteți înțelege și dacă îmi puteți răspunde cu toate că aveți atâtea lucrări de făcut, v-aș fi foarte recunoscătoare.

A dumneavoastră.....

Nu numai misionara finlandeză a avut asemenea experiențe. Și eu și alții am văzut diferența dintre carte și persoană. Deseori s-a întâmplat ca oameni care se roagă fără încetare să perceapă o atmosferă nebiblică.

E/208. În fața mea se află acum un lung raport despre activitatea Kathrynei Kuhlman în Vancouver și Seattle. Din lipsă de spațiu îl pot reda doar în mică parte. Observatorul scria: Kathryn Kuhlman se consideră un „instrument al Domnului”. În realitate este un medium al Domnului acestei lumi. Un om nu poate primi nașterea din nou prin Duhul Sfânt doar pentru că vine cineva, îl apucă de față și-i spune câteva cuvinte. Eu sunt de acord cu darurile Duhului Sfânt, cu carismata. Însă ceea ce pune ea pe tapet nu-s daruri divine, ci darurile duhurilor ce sălășluiesc în văzduh. Duhurile se servesc de ea. Ea însăși este dusă în rătăcire și, la rândul-i, rătăcește pe alții. Este un medium al lui Satan.“

E/209. Pe aceeași linie se află și scrisoarea unui profesor de teologie de la Universitatea din Tübingen. Acest creștin născut din nou, prieten bun cu mine, mi-a scris: „Kathryn Kuhlmann este spiritistă!” Fără îndoială că noi doi n-am da astfel de sentințe severe fără o cercetare atentă. Trebuie să vorbim de bine o persoană și să gândim pozitiv despre ea până când ne este demonstrat că face rău. De asemenea, nu vreau să nu amintesc de uimitoare experiențe cu Dumnezeu și cu Duhul Sfânt de care au avut parte unii creștini smeriți. Cunosc multe asemenea cazuri în biografiile multor oameni ai lui Dumnezeu. Pentru aceste lucruri spun plin de recunoștință: „da!” Spun însă „nu!” aparițiilor psihice paralele și serviciilor de tip surrogat ale dușmanului original.

E/210. Părintele dominican Mac Nutt, relatează în cartea sa „Însărcinat pentru vindecare” despre starea de transă ca un leșin. Când Mac Nutt se roagă cu bolnavii pentru vindecare interioară și exterioară, ei cad pe spate. Unii sunt fără cunoștință iar alții sunt conștienți, dar paralizați. Atunci când părintele se roagă cu un bolnav care șade pe scaun, acesta este paralizat pe scaun și nu se poate ridica. Această stare, numită de pater „odihnă în Duhul”, durează de la câteva secunde la șase ore. Această posibilitate de a aduce pe alții în starea de „odihnă în duhul” a căpătat-o Mac Nutt de abia atunci când a căzut și el pe spate, la predica unui predicator.

Avem iarăși un fenomen de transmitere al forței de medium. Cine a fost cuprins de această forță mediumnică o poate transmite și altora. Prin practică regulată se pot forma medii religioși-spiritualiști care predică în adunările creștine și au și posibilitatea de a aduce în transă alți participanți. Din punct de vedere al istoriei religiilor căderea pe spate nu este decât spiritism travestit re-

ligios. Este contrafacerea satanică opusă umplerii cu Duhul Sfânt. Forțele medimnice sunt doar opusul diabolic pentru darurile Duhului Sfânt. Această concluzie este îndreptățită, deoarece forțele medimnice pot fi limitate și stăpânite de rugăciune.

Într-o călătorie în Africa de Sud am auzit de la un frate credincios următoarea relatare:

E/211. Kenneth Hagin, care se socotește singur profet, a spus în public la o adunare în Pretoria cum că duhul său ar fi fost răpit și dus înaintea tronului lui Dumnezeu. Isus s-ar fi ridicat și ar fi spus: „Iau, iată, un cărbune de pe altar și-ți ating mâinile. Așa vei putea vindeca oameni. Apoi vei putea transmite și altora darul tău de vindecare. În afară de asta vei putea împărți cu aceste mâini daruri ale Duhului Sfânt !” După ce a povestit aceasta: Hagins a strigat mulțimii: „Cine vrea să aibă mâini vindecătoare să se ridice!” Mulți s-au ridicat. El și-a înălțat mâna dreaptă, a purtat-o peste mulțime și a zis: „Prin aceasta căpătați darul dorit!” Majoritatea au căzut pe spate, dar nu toți. Cei ce cădeau pe spate puteau apoi să provoace și altora căderea pe spate și să vindece.

Ceea ce s-a întâmplat la adunarea lui Hagins nu este o experiență de natură biblică. Hagins descrie răpirea înaintea altarului lui Dumnezeu. Aceasta se aseamănă cu excursia spiritistă a sufletului afară din corp. Împărțirea „darului” de vindecare nu este decât o practică medimnică și o mascaradă demonică. Apostolul Pavel spune în 1Corinteni 12:14 cu privire la darurile Duhului Sfânt: „Dar toate aceste lucruri le face unul și același Duh, care dă fiecăruia în parte cum voiește.” Deci Duhul este cel care împarte daruri, și nu voia sau mâna lui Hagins.

Despre problema parapsihologică și medimnică a mâinilor „fierbinți” am tratat și în alte cărți.

E/212. Amintesc aici de un descântător cu mâini ”fierbinți” din Schleswig-Holstein care vindeca boli. El era și prezbiter al unei comunități luteran

E/213. Amintesc și de Chief-Datu din Filipine, care putea fierbe ouă cu mâinile goale. Când a devenit creștin nu a mai avut mâinile fierbinți. El a recunoscut că avusese parte de un dar demonic.

Iată, deci, grozava orbire a multor creștini: faptul că forțe medimnice, oculte, sunt luate drept daruri ale Duhului Sfânt.. S-a observat că la întoarcerea la Dumnezeu, adică la convertire, nu dispare întotdeauna imediat medimnitatea. Există mulți creștini care sunt mediumi fără să știe. Aceasta ia câteodată forme cucernice neobișnuite. Căderea pe spate fără cunoștință este un astfel de exemplu de medimnitate

Capitolul exaltare nu trebuie să se sfârșească niciodată fără a ne bate cu pumnul în piept și a ne căi. Este mare nevoie de asta în bisericile și-n adunările noastre creștine pentru că deseori nu există adevărata putere a Duhului Sfânt.. De multe ori mișcările extremiste iau naștere datorită curențelor Bisericii Creștine. O acțiune cu efect contra mișcărilor exaltat religioase ar fi o mișcare de pocăință în mijlocul creștinilor și de rugăciune ca Dumnezeu să dăruie o adevărată trezire. De asemenea, comunitatea lui Hristos trebuie să se pregătească mai intens pentru întâmpinarea Dom-

nului care vine și care va pune odată capăt acestor grozave disensiuni și rătăcirii ale Bisericii sale.

10. Semne și minuni demonice

Valul mișcărilor de vindecare se extinde tot mai mult. Trăim într-o perioadă a istoriei omenirii în care, cu toată demitologizarea, iau tot mai tare avânt forțele incontroleabile și puterile demonice. Senzațiile tari se perindă una după alta. Din Syracuse, s-a comunicat că un chip de lemn plânge cu lacrimi vindecătoare.

E/214. Când am fost în Sicilia am văzut Madonna plângătoare și vindecătoare. La fiecare trei luni, din statuia de lemn curg lacrimi. În aceste zile se vindecă circa 50 de oameni. Până acum se crede că s-au vindecat cam 600 în total.

În America se povestește despre un conducător de sectă, Father Divine, care susține că el este Dumnezeu și că fiul său e Isus Hristos. Ambii ar deține puterea de a vindeca și omorî de la distanță.

E/215. Un evanghelist din altă țară, care mi-a fost musafir, a spus că mama sa ar fi fost omorâtă de acest om, care folosește magia neagră.

Din Orientul Apropiat, ne-a parvenit vestea că prințul Abdul, rudă cu fostul rege Faruk, face minuni nemaipomenite. El ar face să coboare foc din cer și ar fi inițiator în minunile nou-testamentale ale Domnului Isus. Ar avea puterea care a avut-o și Hristos de a vindeca bolnavi și de a învia morți.

Din sudul Franței, Georges de Montfavet se dă și el drept Hristos revenit pe pământ. Câteva sute de minuni i-ar îndreptăți afirmația.

Semne curioase s-au arătat și în anturajul predicatorului R. Paulaseer Lawrie. Acesta predică în anii `50 în diferite biserici din America. El vindeca bolnavi și îndrăciți și mulți s-au convertit. Când Lawrie a vizitat o adunare a lui William Branham, acesta a „profețit” despre el: „Fiul meu, te trimit ca pe un om deosebit. Mulți oameni vor veni prin tine la picioarele lui Isus ! Du-te în India ! Marile semne și minuni te vor urma ! Așa vorbește Domnul !” În iulie 1960, Lawrie s-a dus în India. El a vindecat de lepră, cancer, paralizii și din mii de posedați a alungat demonii. Sute de mii de oameni au fost cuprinși de „focul trezirii”.

În 1969, pe când Lawrie predica în Tuscon, în comunitatea lui Branham, a tunat din senin și un fascicul de lumină a atins locul unde stătea el. După aceea oriunde mergea era însoțit de tunet și de fulger. Dacă era pe drum avea alături un vârtej de praf înalt de 200 m. Norii negri îl urmau ori-

unde și cădea din ei ploaie în locul în care se oprea până pleca de acolo. Și în Roma, Grecia, în Tel-Aviv și Madras norul era deasupra lui Lawrie. Fenomene asemănătoare au continuat: Un nor la colțul locuinței sale, fulgere fără tunet, tunet fără nor, o lumină mare peste capul lui Lawrie la o adunare... În 1971, a inițiat un Ashram care s-a umplut repede. Mulți care nici nu știau de el aveau viziuni cu „Isus“ având chipul lui Lawrie. De aceea i se adresează cu „fiul omului“, iar el se numește pe sine „Dumnezeul perlelor“. Ashranul a primit numele de „noul Ierusalim“, iar împărăția de o mie de ani trebuia să înceapă în 1977. Când nici o proorocie nu s-a împlinit, secta s-a împrăștiat.

Sute de mii de oameni au pătruns prin acești prooroci mincinoși în raza de acțiune a Diavolului, și valul acesta de răpitori nu se destramă. Oamenii umblă astăzi clătînându-se de la o noutate exaltantă la alta. Un șir întreg de făcători de minuni, de vindecători, de salvatori se perindă înaintea noastră. Oare cine își va mai păstra judecata limpede ?

III. DEOSEBIREA DUHURILOR

Am făcut câte o mică escală prin diferitele mișcări de vindecare actuale, începând cu vindecările prin magie neagră și sfârșind cu cele de la granița creștinismului. Ce putem spune deci în legătură cu ceea ce stă scris în Iacov, 5:14? Are vreo legătură cu perioada actuală? Da. Mișcările de vindecare la care ne-am referit constituie un semnal biblic în acest sens.

1) Trăim într-o vreme în care „taina fărădelegii a și început să lucreze“ (2.Tesaloniceni 2:7). Domnul Isus a spus de la început că vor apărea Hristoși mincinoși care vor face semne și minuni, ducând astfel în rătăcire pe mulți (Marcu 13:22). Efectul acestei induceri în eroare este înspăimântător, deoarece mulți creștini nu-și dau seama de pericolele legate de metodele oculte de vindecare ale falșilor profeți. Dimpotrivă, ei se lasă atrași de aparența religioasă a acestei activități și ajung astfel a se implica în activitățile oculte, sau a apela la metodele de vindecare oculte.

2) În al doilea rând, aceste mișcări de vindecare dovedesc eșecul comunității creștine în a împlini nevoile spirituale ale zilei. La rădăcina problemelor omenirii stă faptul că oamenii pun interesele lor materiale mai presus de cele spirituale. Din păcate, Biserica a urmat lumea în această privință și nu a fost gata a rămâne într-o completă dependență de promisiunile lui Dumnezeu. De aceea, consilierea oferită de majoritatea creștinilor nu este așa cum ar trebui să fie, deși Cuvântul lui Dumnezeu oferă încă ajutor real celor ce sunt pregătiți a se baza pe promisiunile sale.

3) Epistola lui Iacov face afirmații hotărâte despre vindecare. Ea trebuie să fie în legătură corectă cu mărturisirea și iertarea păcatelor. În contextul nou testamental, vindecarea este nedespărțită de iertare. Ordinea trebuie să fie întotdeauna următoarea: întâi iertarea, care este vindecarea omului

dinăuntru, și abia apoi urmează și vindecarea fizică. Cel mai bine vedem acest lucru în întâmplarea cu paralicul din Luca 5:20. Atunci când cele două procese sunt izolate sau relația dintre ele nu este cea corectă, apare devierea. În vindecarea magică motto-ul este: „Să ajute, nu contează în ce fel!” În cadrul Sfintei Scripturi se dă importanță vindecării interioare; cea trupească poate urma, dar nu este obligatorie. Câteodată Domnul permite suferința ucenicului Său ca școală a credinței, a răbdării și ca proces de maturizare și pregătire pentru veșnicie. Pentru clarificare va fi prezentată o vindecare care respectă ordinea biblică.

E/216. O tânără femeie suferea de o inflamare a gâtului cuplată cu o tumoră de dimensiunea unui ou. Tratamentul medicului internist și al neurologului n-a dus la vindecare. A venit la consiliere și a mărturisit că în lipsa soțului ei a săvârșit păcate grave. În credința ei sinceră s-a simțit iertată și împăcată cu Dumnezeu. După câteva săptămâni soțul ei s-a întors din prizonierat. Fără a fi constrânsă ea a mărturisit soțului totul. Bărbatul a iertat-o. Trei zile după aceea infecția și tumoră au dispărut. Vindecării sufletului i-a urmat vindecarea trupului.

Această ordine era pentru Isus și ucenicii Săi o regulă de bază a Împărăției lui Dumnezeu, care a început odată cu El. De aceea toți cei ce au experimentat prin Hristos o înviere spirituală și sunt în părtășie cu El pot acționa conform Iacov 5:14;etc.; Marcu 16:17: „Iată semnele cari vor însoți pe cei ce vor crede: ...Își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.” Faptul că magia are efecte negative nu trebuie să răpească sau să întunece adevărurile Scripturii referitoare la vindecarea și sănătatea fizică. Acolo unde păcatul activităților întunecate ale magiei a devenit puternic, harul lui Hristos a devenit și mai puternic.

La sfârșit cele două feluri de vindecări vor fi puse încă o dată față în față. Biblia știe despre existența ajutorului oferit de demoni. Să ne gândim numai la vrăjitorii egipteni, la magii canaaniți sau la Simon vrăjitorul. Ajutorul magic sau spiritist poate aduce într-adevăr o anumită ușurare în plan fizic, dar aceasta este o formă de scurtcircuit, pentru că sufletul persoanei este în acest proces complet ignorat. În Scriptură sufletul primează în mod evident asupra trupului, relația omului cu Dumnezeu este mult mai importantă decât starea sa fizică. În magie întrebarea este: „Ce anume poate ajuta?”, în timp ce în Noul Testament întrebarea este mai degrabă: „Cine poate ajuta?” Vrăjitorul va spune: „Ajută.” Creștinul va spune: „EL ajută.” Dincolo de „Ce” și „Ajută” al magiei se află lumea întunecată a forțelor și puterilor incontolabile. În spatele acestora se ascunde însuși Satan. Dincolo de „Cine” și „El vindecă” al credinței creștine se află Hristos, Cuvântul cel viu. „Domnul îl va însănătoși”, confirmă Iacov cu bucurie și credință recunoscătoare. Isus este același ieri, azi și în veci. Iar noi îi suntem datori. Îi datorăm viețile și recunoștința noastră pentru tot ceea ce El a făcut priul Său pentru noi.

EXEMPLE DE VINDECĂRI ȘI ELIBERĂRI

I. REDUTELE BEZNEI

Era în anul 1938. În Odenwald, în Hessen, (Germania) țineam o evanghelizare; cu această ocazie am avut o experiență de consiliere spirituală pe care n-o voi uita niciodată. Un tânăr de 20 de ani a venit la mine foarte apăsător spiritual și mi s-a confesat. Experiențele sale se potriveau tiparului clasic ocult, și de aceea i-am spus că ori el, ori cineva din familia sa fusese implicat în practici ocultе. A recunoscut imediat. Dar ceea ce mi-a povestit după aceea a fost atât de îngrozitor încât mi-a rămas adânc întipărit în memorie. Dacă voi relata povestea sa, nu înseamnă că lezez secretul spovedaniei. Tânărul însuși m-a rugat să spun peste tot cele trăite de el, pentru a avertiza oamenii asupra pericolozității ocultismului.

Să începem, deci. Încă din copilărie suferise de melancolie, gânduri de sinucidere și depresii de tot felul. Noaptea era speriat de anumite ciocănituri, a căror origine nu și-o putea explica. Îl speriau și niște siluete ciudate care fie fâlfâiau în aer, fie se furișau pe lângă el. Psihiatrul poate pune aceste experiențe pe seama unui dezechilibru al vieții psihice sau a unui sistem nervos labil al persoanei în cauză, fără însă a putea evidenția cauza acestor tulburări. Oricum, atunci când cineva va urmări istoria acestei familii, lucrurile vor începe să capete înțeles.

Străbunica tânărului fusese descântătoare. Cu metodele ei neobișnuite, ea vindeca animale și oameni. În afară de aceasta ea frecventa un cerc spiritist, care se ocupa de comunicarea cu duhurile morților. Implicarea acestei femei în fenomenele ocultе au dus la tragicul dezastru din familia sa.

Fiul și fiica au continuat practica mamei. Amândoi au folosit Cartea 6-7 a lui Moise. Au folosit și radiestezia, pendulând cheia peste cartea de cântări bisericești. Practicau și ghicitul în cărți. Ambii au avut parte de un sfârșit îngrozitor. Femeia vedea umblând stafii prin camera ei și avea senzația că duhurile rele încearcă să-i astupe nasul și gura. A suferit așa ani de-a rândul și a ajuns la spitalul de boli psihice; însă pentru că nu era nebună, a fost trimisă acasă după o jumătate de an. Fratele ei a murit în chinuri. Înainte de moarte a rugat pe membrii familiei să ardă toate cărțile ocultе. A cerut să i se aducă Biblia, dar n-a putut pricepe nimic din ea. A plecat într-o viață veșnică cu mari dureri și răspândind un miros pestilențial.

Nici cu nepoții situația nu a fost mai bună. O nepoată avea accese de furie din cauza cărora își spargea mobila din casă. Câteodată se culca în mijlocul străzii țipând cât o ținea gura. A continuat

așa până a fost dusă la spitalul de boli psihice. Altă nepoată auzea noaptea ciocănituri. Avea o așa de mare suferință sufletească încât într-o zi n-a mai suportat și s-a aruncat de pe o stâncă înaltă de 40 metri împreună cu copiii ei de 5 și respectiv 8 ani... Alt nepot era medium la ședințele spiritiste. Suferea de mania persecuției, care l-a condus în final și pe el la ospiciu.

În rândul strănepoților a fost o fată care a continuat tradiția descântatului și a ghicitului în cărți. A murit devreme. Surorile ei susțineau că ar umbla prin casă ca stafie (poltergeist), provocând zgomote și ciocănituri. Fratele ei era tocmai tânărul care povestea. El mi-a mărturisit că a suferit așa de mult de pe urma acelor apariții, încât acum avertizează pe oricine să nu intre în contact cu lucruri oculte; considera că zdruncinul sufletesc care n-a încetat în familia lui timp de patru generații se datora numai magiei practicate de strămoși. Putem vedea și prin intermediul acestui exemplu pedeapsa păcatului menționată în a doua poruncă din Decalog:... „care va pedepsi păcatul părinților în copii până la al treilea și al patrulea neam“. Cazul nu este singular. În lucrarea de misiune am putut cunoaște multe asemenea istorii de familie. Este apăsător faptul că în psihiatrie și în consilierea spirituală această putere demonică a ocultismului este recunoscută prea puțin și i se dă o importanță atât de minoră. Faptul că asemenea lucruri sunt bagatelizate sau socotite înșelătorie este urmarea raționalismului atât de răspândit. Dacă vrem să ajutăm sufletelor unor astfel de oameni prinși cu totul în robia Celui Rău, trebuie să luăm în serios influențele satanice din viața lor. Omul este prins în focul luptei dintre Hristos și Satan. Când oamenii gândesc la Satan doar ca la o sperietoare, o figură cu coarne și coadă, fac o teribilă greșeală, permițându-i acestuia să-i ademenească, să-i prindă în capcană și să-i tragă în adânc, fără a fi în nici un fel împiedicat. Cel mai periculos domeniu de rătăcire satanică este ocultismul, pentru că aici oamenii participă conștient la lucrările Diavolului, chiar dacă el se ascunde sub masca unor ceremonii religioase.

Slavă Domnului că nu puterile demonice au de spus ultimul cuvânt cu privire la soarta acestui pământ ! Isus Hristos, Domnul, a venit tocmai că să surpe fortărețele întunericului (1Ioan 3:8). Ernst Modershon, bătrânul și înțeleptul evanghelist, obișnuia să spună că "noi avem un Dușman puternic, însă și un Prieten Atotputernic". Dreapta lui Dumnezeu rămâne biruitoare chiar și pentru oamenii care datorită legăturilor cu ocultismul au ajuns într-o directă dependență demonică. Această realitate o putem vedea și în viața tânărului de care am amintit. Hristos l-a făcut liber și fericit. Lanțurile și legăturile s-au sfărâmat sub Mâna Atotputernică a Marelui Biruitor de pe Golgota. Isus este și va rămâne învingător în vecii vecilor.

II. "PENTRU ACEASTA S-A ARĂTAT FIUL LUI DUMNEZEU, CA SĂ NIMICEASCĂ LUCRĂRILE

DIAVOLULUI”, 1 Ioan 3:8

Situațiile cele mai deosebite și dificile de păstorire a sufletelor sunt cele care necesită tratarea cazurilor de ocultism. Prin aceasta se înțelege consilierea celor bolnavi sufletește, care practică magia, vrăjitoria sau altele asemenea lor. În primii 15 ani ai activității mele de evanghelist, am intrat în contact cu 570 de cazuri de ocultism. În cartea "Seelsorge und Okkultismus" am făcut analiza a 120 dintre ele. Pentru orientare să redăm aici un caz.

O femeie sănătoasă din punct de vedere fizic și mental a început să aibă în timpul nopții un număr din ce în ce mai mare de experiențe ciudate. Avea impresia că este bătută, cu toate că nu putea observa pe nimeni în cameră. Dimineața avea pe corp urme de lovituri, verzi și albastre. Acest lucru se repeta o dată sau de două ori pe săptămână. Nu-și putea explica aceste fenomene. La început s-a sfiit să vorbească despre acestea, temându-se că nu va fi crezută. Până la urmă necazul a obligat-o să-și dezvăluie situația preotului local. Acesta nu a putut să o ajute, nepricepându-se la asemenea cazuri. A consultat și un alt preot, dar soluția tot nu a putut fi găsită. Femeia nu dădea deloc impresia că ar fi o persoană bolnavă psihic. Era absolut normală în viața de toate zilele.

Într-o zi a vizitat-o un prieten de-al meu care avea cunoștințe despre efectele ocultismului. El i-a pus femeii diferite întrebări. Deoarece a ajuns la concluzia că nu avea de-a face cu o boală mintală, a început a cerceta dacă în spatele acestui caz nu se afla vreo cauză ocultă. După o discuție amănunțită, au ieșit la iveală următoarele. Când a fost domnișoară, femeia a fost curtată de un bărbat care voia neapărat să o ia în căsătorie. Deoarece înfocatul pețitor făcea impresia unui om întunecat, fata l-a refuzat. După aceea bărbatul a amenințat că o va chinui. În perioada următoare fata nu s-a mai gândit la amenințare. Netemându-se, n-a dat importanță acestor vorbe. De-abia când au început problemele nocturne și urmele de lovituri puteau fi văzute de toți oamenii, și-a adus aminte de acea întâmplare. Totuși ea nu putea însă să creadă că există o legătură între cele două evenimente.

Înainte de a afla urmarea acestei istorisiri, aș vrea să relatez pe scurt felul cum mă raportează eu însumi la astfel de cazuri. Primul lucru pe care îl fac este să văd dacă există vreo cauză medicală sau psihologică în spatele acestor experiențe. Dacă așa stau lucrurile, trimit pacientul la un psihiatru creștin. De multe ori și cazuri misterioase se pot explica datorită descoperirilor recente ale psihologiei. În diagnosticarea unor asemenea situații se recomandă o deosebită atenție. O diagnosticare greșită are repercursiuni dezastruase. Pe de altă parte, dacă suntem siguri că nu avem de-a face cu un caz medical (adică un caz în care pot fi detectate cauze "obișnuite"), ne putem întoarce la cunoștințele despre parapsihologie și ocultism pentru a vedea dacă nu există vreo legătură cu acestea. În acest domeniu au rămas multe lucruri nedescifrate de doctorii, psihologii și teologii noștri, care se bazează numai pe cunoștințele acumulate în universitate. Și din păcate practicile oculte se pot întâlni la populație într-o proporție impresionantă.

Să ne întoarcem iarăși la cazul nostru. Prietenul meu a început să mijlocească cu putere la Dum-

nezeu pentru femeia chinuită. El i-a arătat că trebuie să se predea cu totul lui Hristos dacă vrea să fie eliberată. Numai în Hristos există o eliberare totală. După începerea luptei în rugăciune s-a întâmplat ceva straniu. Acel om care a amenințat că o va chinui, s-a spânzurat. Din acel moment femeia a fost liberă, acele atacuri nemiarevenind asupra ei.

Acest caz aparține controversatului domeniu al sugestiei mentale, care nu poate fi eludat spunând pur și simplu despre el că este un nonsens. Schopenhauer afirmase cândva: "Există și scepticismul ignoranței". Aici se potrivește și ceea ce a spus Shakespeare: "Există lucruri între cer și pământ pe care înțelepciunea acumulată în școli nici nu le poate visa". Domeniul sugestiei mentale de la distanță a fost cercetat cu exactitate de către o seamă de medici. Indic numai pe Dr.med.Dusert, Dr.med. Janet și Dr.med.Gilbert, care puteau să-și influențeze pacienții până la distanța de 10 km. Sugestia mentală apare deseori în legătură cu Cartea 6,7 a lui Moise și cunosc destule cazuri despre acest domeniu pentru a fi asigurat că nu e vorba doar de o superstiție populară.

Chiar dacă în cazul nostru problema opresiunii nocturne s-ar fi putut socoti un simptom de isterie, vindecarea instantanee și definitivă este în orice caz un fenomen extraordinar. Orice medic știe cât de greu se vindecă asemenea boli. Aici însă, după cum stăteau lucrurile, nu era vorba de o asemenea boală, ci era o influențare magică. Pentru creștin este clar că omul este înconjurat de forțe ale răului. Hristos nici n-ar fi trebuit să vină pe pământ dacă ideea de demoni ar fi fost numai o fantasmă a unei perioade întunecate a istoriei.

Puterea întunericului e o realitate, dar o realitate biruită de Hristos. Fiul lui Dumnezeu a venit ca să nimicească lucrările Diavolului. De aceea există nădejdea de a putea fi eliberat pentru oricine se află sub stăpânire ocultă. Noi avem un dușman puternic, însă avem și un prieten Atotputernic, pe Isus Hristos.

III. BOLNAV PSIHIC INCURABIL

Un frate în credință mi-a relatat istoria strămoșilor săi și a propriei sale familii. Străbunii lui practica magia. Ca urmare a acestei activități oculte, bunicilor le-au apărut puteri mediumnice. Bunica suferea de depresii și avea o natură egoistă și ușor iritabilă. Starea ei sufletească s-a înrăutățit până a ajuns la crize de demență. A trebuit să fie legată și dusă astfel la o clinică de neurologie. În a treia generație, deci la părinții persoanei în cauză, s-au arătat deasemeni perturbări psihice cum ar fi depresie, idei fixe și boli ale organelor interne de origine nevrotică. În momentul când tatăl a venit la credința în Hristos a fost eliberat de toate ideile fixe și de toate complicațiile psihice. Din a patra generație a acestei familii făcea parte cel ce mi-a relatat cazul. În tinerețe a suferit de depresii, însă prin Hristos a fost pe deplin eliberat de acestea. Despre cazul fiului său se va relata aici pe larg.

Acest tânăr a fost în copilărie, după cum spune tatăl, un copil normal. La 18 ani a apărut, ca și la ascendenții săi, o depresie urmată de alienare mintală. La început s-au arătat depresii cuplate cu o stare de fobie. Această perioadă a fost schimbată cu alta, când se forța să stea ore întregi pe genunchi și să se roage. Apoi a avut crize de furie, devenind agresiv față de părinții săi. După această fază de furie, fugea afară, rătăcind zile întregi prin pădure până când cădea undeva istovit. De obicei, muncitorii forestieri îl aduceau pe nefericit acasă. De la serviciu bineînțeles a fost dat afară din cauza comportamentului său straniu. Într-o altă fază au apărut simptome schizofrenice. Auzea ciocănituri în pereți, vedea apariții luminoase și auzea glasuri care îl îndemneau să-și sfideze părinții. În această situație, părinții s-au văzut nevoiți să-și ducă fiul la un psihiatru. Acest medic a pus următorul diagnostic: "Schizofrenic incurabil în ultimul grad. Recomandăm internarea într-un spital de boli psihice."

Tatăl s-a opus acestei internări. Cu câțiva credincioși a format un mic grup de rugăciune pentru bolnav. Apoi și-a dus fiul la o casă de odihnă creștină, care era condusă de un cunoscut om al credinței. Bolnavul a continuat rătăcirile sale în mijlocul naturii. Permanent a trebuit să fie supravegheat de către o persoană. Conducătorul instituției stătea în fiecare zi un timp împreună cu bolnavul. Îi citea câteva versete din Biblie și se ruga cu el. Acest ajutor spiritual a avut la început un rezultat negativ. Bolnavul era chinuit de stări de nebunie cu aspect mistic. El îngenunchia pe străzi lângă o bancă și se ruga ore în șir. Acest spectacol se repeta deseori. Conducătorul instituției a format și el un grup de rugăciune care a mijlocit pentru bolnav. După câteva săptămâni a apărut o ameliorare vizibilă. La sfârșitul celei de-a șasea săptămâni, în timpul unei ședințe de consiliere, mintea sa a devenit absolut limpede. Acțiunile impulsive anormale au dispărut cu totul. După o perioadă de observare de 14 zile, conducătorul instituției l-a putut trimite acasă vindecat. Tânărul și-a putut relua serviciul. Astăzi e constructor șef într-o mare întreprindere și se dovedește a fi un creștin adevărat. De 18 ani, nu s-au mai arătat semne ale bolii. Schizofrenia avansată, socotită de medic nevindecabilă, a fost vindecată de Hristos.

În această istorie de familie ies la lumină două lucruri. Primul este acela că, întrucât magia a fost practică de ascendenți, urmașii, pe parcursul a patru generații, au suferit de boli depresive și alienări mintale. Al doilea lucru este faptul că la trei generații dereglările psihice au dispărut datorită întoarcerii persoanelor în cauză la Hristos. Acolo unde medicina eșuează, Hristos poate să ajute. La Dumnezeu nu există cazuri lipsite de speranță. Prin credință, în viața ucenicilor lui Isus, se dezvoltă puteri creatoare și înnoitoare. Un doctor care a avut mulți pacienți creștini, a spus odată: "La aceste cazuri trebuie să fii foarte atent cu diagnosticul. Dacă azi se află pe patul de moarte, mâine te pot întâmpina sănătoși și veseli la ușă. Credința lor are puteri așa de neașteptate încât de multe ori dau peste cap toate conceptele medicale. Nu mai pricep nimic!"

IV. NU-ȚI ADUCE AMINTE DE PĂCATELE TINEREȚII MELE

Un tânăr elvețian, care urmează de câțiva ani cu credincioșie pe Hristos, mi-a povestit cum L-a găsit pe Dumnezeu. El a scris: "Pe când aveam 15 ani, am fost descântat, deoarece pe mâna dreaptă eram plin de negi. În regiunea noastră era un obicei vechi ca la orice boală să nu te adresezi medicului, ci să te duci la un vraci. Într-adevăr metoda a dat rezultate imediate. Am scăpat de negi, dar am intrat pe de altă parte sub influența Celui Rău și sub legătură vrăjitoarească. Au apărut situații cu care m-am luptat ani de zile. Am început să citesc romane pornografice.

Cărțile "bune" mi se păreau prea plictisitoare. Filmele cu subiect erotic m-au atras în sfera lor de influență. Nici o avertizare nu a putut să mă schimbe. În acest domeniu am devenit cu adevărat posedat. Permanent eram excitat sexual. Față de orice era divin aveam repulsie. Duhul meu era otrăvit de toate relele posibile. Senzualitatea îmi fusese stârnită și devenise incontrollabilă. Eram atât de înlănțuit de poftele mele, că nu mai puteam să scap de anumite obiceiuri. Recădeam mereu. Datorită înfrângerilor repetate, simțeam iritare și dezgust. În această perioadă eram o mare povară pentru părinții mei și îmi era imposibil să mă concentrez la slujbă.

Ani de zile am suferit fiind prizonierul pasiunii mele. Aceasta a născut în mine dorul după o viață curată. Într-o zi am fost invitat la o întâlnire a bărbaților din biserică. Un preot a vorbit tocmai despre lucrurile care-mi produceau atâtea probleme. El a indicat o cale pentru eliberare și a îndemnat la o hotărâre pentru Hristos. În acea seară am fost foarte impresionat, dar nu am îndrăznit să cer ajutor spiritual. O falsă pudoare mă reținea de la o mărturisire deschisă a problemelor mele. Am crezut în final că prin căsătorie aș putea să scap de toate problemele.

M-am căsătorit cu o femeie care avea trei copii. În loc de o rezolvare a problemelor, ele s-au încurcat tot mai tare. Am căzut tot mai jos. Nu mai puteam suferi nimic și pe nimeni. Cum aveau să se sfârșească toate astea? Dumnezeu știa însă o cale.

Soția mea s-a îmbolnăvit. Și eu am ajuns deasemenea pe patul de boală. O boală de nervi, care nu putea fi diagnosticată de medici, m-a adus în pragul disperării. O teamă grozavă a pus stăpânire pe mine la gândul că n-o să mă mai vindec. Aceasta a fost perioada când am început să mă rog cu mare stăruință. Mereu și mereu strigam la Dumnezeu pentru iertare și eliberare. În final mi-a devenit clar că nu voi scăpa niciodată prin puterile mele. Toată neputința mi s-a revelat. În acel moment am primit de la un prieten o broșură ce-mi arăta calea de întoarcere. Disperarea ajunsese de nesuportat și cartea a sosit la momentul oportun. Am simțit că Dumnezeu este totuși un mai bun psiholog decât medicii și preoții noștri. El cunoaște timpul potrivit, el știe cum să dea ajutor. I-am mărturisit acestui prieten tot ce era rău în viața mea. A fost momentul schimbării vieții mele. O mare bucurie a apărut în viața mea. Bucurie pentru eliberarea de toate păcatele. Bucurie pentru libertatea primită în dar. „Dacă Fiul vă va face liberi, veți fi cu adevărat liberi!” Rugăciunea psalmistului: „Nu-ți aduce aminte de păcatele tinereții mele !” a fost ascultată și în cazul meu,

fiind iertat și eliberat. În perioada dinaintea convertirii mele (la 14 ani) am învățat versetul: „În Isus avem mântuirea, prin sângele Lui iertarea păcatelor, după bogăția harului Său.“ Aveam acest verset în memorie, dar încă nu făcuse parte din propria mea experiență. Acum însă, prin lucrarea Duhului Sfânt mi-am însușit această siguranță în așa măsură încât, chiar dacă toată omenirea ar încerca să-mi dovedească contrariul, tot nu mi-ar putea-o răpi. În toți anii aceia de îngrozitoare suferință interioară n-aș fi putut gândi că e posibil să mai fiu vreodată un om fericit. Acum însă, prin îndurarea lui Dumnezeu, pot confirma cu propria-mi experiență promisiunea Domnului nostru: “ Am venit să le dau viața și să aibă această viață din belșug ! “

V. ISUS ELIBEREAZĂ

„Cu ani în urmă făceam și eu parte din categoria oamenilor care la orice tulburare a sănătății erau duși de familie la vindecători, magnetopați, mesmerieni, medici naturiști etc. Se părea că acești bărbați stăpâneau toate metodele naturiste de vindecare, practicându-le după rețete străvechi îndelung testate. Pe lângă asta, acești vindecători populari mai foloseau și mijloace metafizice, biologice sau de influențare la distanță. Cu cât denumirea metodei era mai stilată, cu atât mai mult puteau să-și transforme arta lor întunecată în bani. De fapt în aproape toate cazurile era vorba de practicarea magiei. Foloseau mai ales descântul „das Brauchen“. Ceea ce le era comun și le mai este și azi era mascarea metodelor lor periculoase sub o formă creștină. Toți jucau rolul omului cumsecade și doreau să fie socotiți personalități creștine. Unii chiar aveau această reputație. Cei care sunt inițiați în activități ca acestea, cum sunt eu, știu că, de fapt, aproape toți se alimentau din lumea întunericului. Puterile și „darurile“ lor nu le aveau nici de la Dumnezeu, nici din domeniul forțelor neutre ale naturii (așa cum doreau ei să-i facă să credă pe naivi), ci le aveau de la demoni. Am avut destul timp pentru a cerceta și recunoaște aceste realități.

Chiar tatăl meu a practicat această metodă de vindecare timp de 30 de ani. Asupra oamenilor și animalelor folosea formulele sale de descântec, având un mare succes. Din toate părțile veneau oameni pentru ajutor, lăsându-se tratați de el. Deseori era suficientă o scrisoare sau era de ajuns o convorbire telefonică a bolnavului cu tatăl meu. Printr-o acțiune la distanță bolnavul era vindecat. Această formă de vindecare prin telefon se mai folosește și astăzi în sute de cazuri. În acest caz nu e vorba de o simplă acțiune sugestivă sau hipnotică la distanță ci de intrarea în acțiune a unor forțe demonice. Urmările îngrozitoare ale acestei practici de descântător a tatălui meu au devenit mai târziu foarte clare familiei. Încetînd era ceartă și o atmosferă încărcată în casa noastră. Toate acestea nu m-au putut împiedica însă să învăț și eu după moartea sa aceste metode. M-au atras lucrurile necunoscute și speranța că voi dispune de forțe pe care nu le are oricare om. Voiam să stăpânesc arta de a avea putere asupra oamenilor și animalelor. În mod normal lucru acesta nu se învață ușor. Fiind însă predispus mediumnic datorită moștenirii ce o aveam de la tatăl meu, primele încercări în propria familie au avut succes. Încurajat, am continuat activitatea de vindecă-

tor între rude și în cercul de prieteni. Și faptul că descântecul meu funcționa într-adevăr, m-a umplut de mândrie. Ca și tatăl meu și de altfel ca toate rudele, n-am scăpat nici eu de urmări. Pe neașteptate o prăbușire a sistemului nervos m-a pus la pământ. Am fost așa de slăbit și fără putere încât a trebuit să renunț la serviciu. Săptămâni întregi am stat în casă fără să fac nimic, ajungând în cele din urmă la spital.

Acesta a fost momentul în care Dumnezeu mi-a vorbit. În liniște, am putut medita asupra căilor mele de până atunci. De mare ajutor mi-a fost faptul că un vizitator al regiunii noastre, aflat în concediu, a intrat în vorbă cu mine. Am descoperit că el știa multe despre practicile descântului, așa că am avut multe de discutat. Acest domn m-a avertizat asupra metodelor mele de vindecare și asupra urmărilor lor. Mi-a pus unele întrebări referitoare la relațiile de familie. A trebuit să recunosc că în cazul nostru se arătaseră toate semnele tipice pentru efectele ce le avea descântatul asupra celor ce-l practică. Nici la părinți, nici în propria mea familie nu era pace. Fețele întunecate, cearta, exploziile de furie erau ceva obișnuit. Cu toate acestea, n-am recunoscut pe față că are dreptate. Ca să mă apăr i-am argumentat că prin descânt vreau să ajut oamenilor și că fac totul prin credința în Dumnezeu. Atunci străinul mi-a explicat:

„Prin folosirea Sfântului nume a lui Dumnezeu dumneavoastră comiteți blasfemie, căci prin această luare a Sa în deșert îl transformați în sluga dumneavoastră. Pentru că faceți acest lucru, Satana vă ajută și vă înșală. El se bucură când numele lui Dumnezeu este luat în deșert. Și pe deasupra luați asupra dumneavoastră păcatele pacienților dumneavoastră. Familia vă va fi nenorocită din cauza acestor descâtece.“

La început am respins aceste argumente pentru că nu credeam în ele, dar ciudat a fost că avertizarea m-a urmărit mereu după aceea. Am aflat mai târziu că străinul acela se ruga pentru mine. O mare luptă se producea acum în mine. Soția mea a fost prinsă și ea în această luptă dintre lumină și întuneric. În cele din urmă am fost gata să renunț la magie. Totuși lucrul acesta era mai ușor de spus decât de făcut. Voiam să mă eliberez, dar puterile care stăteau în spatele magiei nu voiau să mă lase liber. Atunci mi-am dat seama că nu eu dispun asupra acestor puteri ci că ele stăpânesc asupra mea. Din momentul în care am recunoscut că sunt prizonier, lupta mea a devenit mai puternică și mai precisă. Soția mi-a fost o prețioasă aliată. Împreună am cerut ajutor de la Domnul, am început să citim Biblia și să ne rugăm împreună cu copiii noștri. Totuși niciodată n-am fi reușit singuri. O operație grea pe care am făcut-o a constituit și ea o experiență hotărâtoare. Datorită atâtor încercări, inima mea a fost foarte afectată. La spital chirurgul a trebuit să aștepte 24 de zile până să îndrăznească intervenția chirurgicală. Operația a reușit. M-am însănătoșit repede și am fost dăruit din nou familiei. Această întâmplare m-a umplut de recunoștință. Cucerisem încă o redută în lupta mea contra întunericului. În orice caz, n-am fost complet liber. Citind Biblia am ajuns într-o zi la istorisirea din Faptele Apostolilor 19:19:

„Mulți din cei care făcuseră vrăji și-au adus cărțile și le-au ars în fața tuturor.“

O lumină s-a aprins în mine. Literatura mea ocultă și alte cărți trebuiau să fie scoase din casă. Le-am adunat pe toate și, în timp ce mă rugam, le-am băgat în foc. Toate comorile bine păstrate, formulele de acțiune rapidă, toate rețetele importante au ajuns acolo unde le era locul. Acești idoli casnici, aceste nuclee de putere magică au fost detronate și date afară. Iarși s-a câștigat o elib-

erare și o ușurare cu ajutorul lui Dumnezeu. Lupta însă nu s-a sfârșit. Magia trage de obicei după sine o lungă coadă de zmeu. Urmările se văd la toți cei ce se ocupă cu magia neagră. Nici la mine n-a fost altfel. Viața mea era încă în umbra unor pasiuni ascunse: furia, înjurăturile, egoismul, jocul de cărți, alcoolul, fumatul și alte lucruri care nu se pot spune aici. Cu cât Hristos strălucea mai mult în viața mea, cu atât mai mult îmi era silă de toate aceste înrobiri. Soția mea a parcurs și ea în același timp o perioadă asemănătoare. Ani de zile a fost chinuită de depresie (apare de obicei la descântători sau la urmașii lor). Prin prezența lui Hristos în viețile noastre și această ultimă bătălie a putut fi câștigată. Soția mea a fost eliberată de depresiile ei, iar eu am fost eliberat de obiceiurile care mă țineau anterior captiv. Bineînțeles, nu vreau să spun că orice stare depresivă este produsă datorită legăturilor cu domeniul ocult. Există asemenea stări sufletești care pot fi și consecințele unor boli. Impreună cu soția am putut observa cum Hristos te eliberează din lanțurile oculte. Experiența personală ne-a dovedit veridicitatea cuvântului din Luca 19:10: „Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut.“

Eliberarea a avut un efect deosebit în viața mea. M-am gândit că dacă Dumnezeu a putut ajuta trupește și sufletește unui nemernic plin de păcate ca mine, atunci El poate și vrea să-i ajute și pe alții în același mod. Țelul meu a devenit de atunci acela de a fi un îndrumător oamenilor care activ sau pasiv au intrat în contact cu magia și cu toate celelalte forme de vrăjitorie. Am organizat un serviciu de evanghelizare pe tema superstițiilor. Multe din problemele consilierii spirituale dovedesc că, deși este avertizat în fel și chip în multe rânduri, omul modern este foarte prins în mrejele magiei. Cu toate acestea există peste tot speranță. Adevărul acesta este verificat, „Unde s-a înmulțit păcatul, harul lui Dumnezeu este și mai mare. Biruința finală aparține Domnului Isus.“ (Rom.5,20) -

VI. ELIBERAT DE SUB STĂPÂNIREA ÎNTUNERICULUI

La o evanghelizare m-au impresionat în mod deosebit cele povestite de un fost bețiv, cu numele Jochen. Omul acesta era în tinerețe un bătaș periculos și un bețiv notoriu. 15 sticle de vin pe zi era rația lui obișnuită. Puține zile din an era treaz. Dacă nu avea ce bea, alerga încoace și-ncolo ca un animal turbat. Cel mai mic motiv era suficient pentru o izbucnire mâniașă în timpul căreia putea face totul fărăme în jurul său. Patima aceasta era dublată de nestăpânirea de sine în ce privește fetele. Nu era nici una care să nu fie necăjită de insistențele sale necuviincioase. Unele își permiteau să aibă legături cu el, căci în afara faptului că era bețiv era un bărbat sănătos și puternic. O dependență trage după sine și altele. Despre Cuvântul lui Dumnezeu nu voia să știe nimic. Dumnezeu și Diavolul erau pentru el aiureli. Asupra adevărilor biblice revărsa tot felul de batjocuri. Înjurătura și blasfemia în mijlocul tovarășilor săi îi deveniseră a doua natură. Și lucrul ăsta i-a fost într-o zi fatal.

În cârciumă un om a povestit despre magia neagră și despre faptul că poți intra în legătură cu demonii. S-au povestit tot felul de întâmplări sinistre din acest domeniu. Unii bărbați au răs socotindu-le superstiții. Cel mai exagerat a fost băutorul nostru care se lăuda că va intra în contact cu Diavolul ca să termine odată cu el. Colegii de băătură l-au aprobat frenetic. S-a făcut un pariu pe 20 DM pe care el l-ar fi câștigat dacă ar fi avut curajul o să se posteze într-o noapte de vineri la ora 12 într-o încrucișare de drumuri dinafara satului pentru a se întâlni cu Diavolul. Altă condiție era să deseneze în jurul său un cerc și să cheme numele lui Lucifer de trei ori. Formula de invocare i-a spus-o la cârciumă tovarășul său. Omul a fost de acord. Băieții l-au condus o bucată de drum după care l-au lăsat singur. A făcut totul cum i-a fost indicat. A trasat cercul și a spus de trei ori formula de invocare. Încordat a așteptat o reacție. Nu s-a întâmplat nimic.

Triumfător s-a întors la tovarăși câștigând cele 20 DM. S-a bucurat însă prea devreme. Când s-a dus să se culce în acea noapte, a văzut deodată pe peretele de dinapoia patului o figură îngrozitoare care se apropia de el. Zăcea ca paralizat, nu-și putea mișca membrele. Arătarea înspăimântătoare s-a apropiat la 20 cm de el. Pe om l-a apucat o frică groaznică. Când figura s-a retras, a putut să strige. La zbiratul lui groaznic au alergat la el sora și cumnatul care locuiau cu un etaj mai sus în aceeași clădire. Au ajuns până la ușa camerei, dar n-au putut intra. Au rămas ca vrăjiți, pironiți înaintea pragului. Această scenă cu apariția figurii s-a repetat de multe ori, dar numai când nu era băut. Membrii familiei îi spuneau că nu pot să intre deoarece o forță inexplicabilă îi reține.

Pe omul nostru aceste fenomene l-au determinat să ia o hotărâre. S-a dus la medic să întrebe dacă aceste tulburări se datorează alcoolului. Voia să știe dacă a ajuns în stadiul de delirium tremens (nebulia bețivilor) sau în cel al halucinațiilor alcoolice. Medicul l-a consultat amănunțit și a negat existența acestor două boli. I-a confirmat că este sănătos și că are o inimă rezistentă. Când i-a povestit vedeniile sale cu figura diavolească medicul a căzut pe gânduri. Nu le-a socotit aiureli sau excitare nervoasă deoarece era creștin. El i-a spus: „Dacă v-ați apucat de asemenea lucruri atunci ar fi momentul să vă predați lui Hristos altfel o să vă ia Satana cu adevărat.” Pentru că cei doi se cunoșteau din timpul serviciului militar medicul i-a spus: „Ca să înțelegi ce spun trebuie să faci la stânga-mprejur față de tot ce-ai făcut până acum, dacă nu vrei să ajungi la distrugere.” Ceea ce bețivul n-a vrut să accepte de la preoți a acceptat de la medic. Așa a început să-L caute cu seriozitate pe Hristos. Aparițiile figurii i-au provocat un asemenea șoc încât nici ziua, nici noaptea nu a mai avut liniște. Stătea pe genunchi și striga la Dumnezeu să-l scape de beție, de destrăbălare și să-l scape din ghearele lui Satan. Dacă în beție a fost radical și în predarea vieții lui Hristos a fost tot așa. A trecut prin zile de adâncă pocăință și disperare. A fost însă o disperare bună. Hristos s-a ocupat de el. I-a fost dăruită o eliberare deplină. De atunci figura aceea de diavol n-a mai apărut niciodată. Pentru el a fost o confirmare că aceste apariții nu erau delirium tremens, ci urmarea invocării nocturne a lui Lucifer. Prin puterea lui Isus, viața bețivului a devenit alta. Alcoolul n-a mai avut loc în ea. Au trecut zece ani de atunci și pentru cei din jurul său este o mărturie vie a eliberării prin Hristos. Participă activ în biserică și la asociația împotriva alcoolului, „Crucea albastră”. La ultima alegere a prezbiterilor a fost ales în rândul lor. Păcatul îl adusese la marginea iadu-

lui, dar puterea lui Hristos l-a smuls din domeniul de influență al lui Satan. De atunci în inima lui se află cântarea de laudă a bisericii primare: „Mulțumiți Tatălui care ne-a învrednicit să avem parte de moștenirea sfinților în lumină. El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui.” - Coloseni 1:12-13.

VII. ISUS ESTE BIRUITOR

Unul dintre prietenii mei elvețieni, mi-a povestit despre cazul cel mai dificil întâlnit de el până atunci în activitatea de consilier spiritual. Era vorba despre consilierea și îngrijirea cumnatei sale. Pentru a arunca o privire de ansamblu mai clară asupra acestui caz, îl vom prezenta într-un mod schematic.

Ea era bolnavă sufletește. De mulți ani suferea de depresie, îndoială, dificultăți legate de credință. Când intra în contact cu lucruri biblice precum Cuvântul lui Dumnezeu, biserica, imagini cu subiecte creștine, simțea o repulsie puternică. La încercarea ei de a discuta subiecte religioase o cuprindea imediat proasta dispoziție și furia. Psihologul ar spune că are un complex antireligios datorită unei solicitări excesive în acest domeniu în copilărie. Dar nu putea fi vorba de suprasaturare religioasă, căci mama se ocupa cu lucruri religioase și mai puțin decât fiica. În cazul fiicei era vorba de un fenomen des întâlnit la demonizați. Pe de o parte avea o puternică repulsie față de lucrurile dumnezeiești iar pe de altă parte simțea nevoia să vină la Hristos. Iată așadar dorințe contradictorii. Psihiatrul ar spune schizofrenie. Trebuie menționat în plus că în camera ei pacienta vedea stafii. Dacă țipa de frică, era bătută de ele.

Fiind întrebată a recunoscut că a fost de mai multe ori la ghicitoare. Mama ei ghicea în cărți. Și încă ceva foarte important. Mama o promisese Diavolului încă de când era însărcinată cu ea și semnase pentru asta. La început însă nu s-a văzut nimic.

O vreme s-a ocupat de ea un grup de la o comunitate pentecostală. S-au rugat pentru ea și și-au pus mâinile peste ea. După aceea a fost mai rău că înainte. În urma acestei experiențe neplăcute a plecat de la „sectanți”, cum spunea ea. A urmat diferite tratamente pe la medicii neurologi. A fost temporar internată într-o clinică de boli nervoase. E revelator diagnosticul mereu repetat de medici, în care era precizat faptul că era sănătoasă din punct de vedere mental în ciuda faptului că suferea de tulburări psihice.

Începutul consilierii spirituale, făcut de prietenul meu a avut drept scop găsirea unei soluții pentru femeia chinată. A întrebat-o la început pe bolnavă dacă s-a făcut cumva vinovată de păcatul vrăjitoriei. Răspunsul a fost afirmativ. Încercarea de a-i arăta calea biblică de a ieși din starea de decădere ocultă îi provoca tremurături însoțite de blesteme și înjurături. Pe de altă parte bolnava părea că tânjește după iertare și eliberare. Deoarece cu ocazia oricărei rugăciuni apăreau spas-

mele tipice, confesorul credea că este vorba de o influențare demonică sau chiar de o posedare. Impresia aceasta era întărită de faptul că bolnava devenea de fiecare dată liniștită atunci când el porunca acestor puteri în numele Domnului Isus. Într-una din zile, în urma unei ședințe de exorcizare, femeia a putut crede că există eliberare prin Hristos și iertare de păcat.

Prima fază a luptei - Și-a atacat cumnatul cu un cuțit, decăzând în vechea ei stare, deși cu o zi înainte învățase să creadă în Hristos. În momentul în care bărbatul a poruncit puterii să înceteze, a apărut iar starea de calm. Atacatoarea s-a liniștit și chiar s-a scuzat pentru purtarea ei. În aceeași zi a participat la o predică a cumnatului și a luat parte la frângerea pâinii. Când trebuia să primească pâinea în față a început să tremure. Confesorul a observat și în sine să a poruncit puterilor întunericului să înceteze.. Ea a putut să ia liniștită pâinea. La primirea paharului s-a întâmpat la fel. Confesorul atent a făcut la fel că prima dată,obținând același rezultat. Prin aceasta bolnava a fost întărită și a plecat fericită acasă.

A doua fază a luptei - S-a produs o scurtcircuitare sufletească. După ce a stat opt zile la cumnatul-confesor a venit vremea să se întoarcă acasă la familia ei. Întoarcerea printre membrii familiei însemna o înrăutățire a stării ei. În acea perioadă s-a nimerit a fi o prelegere a lui Billy Graham la Zürich.. Prietenul meu i-a trimis o invitație și i-a promis că vine s-o ia cu mașina. Femeia l-a însoțit la stadion. În timpul predicii tremura din tot corpul. Cumnatul s-a rugat cu ea și astfel s-a liniștit imediat. Câteva zile mai târziu criza a reapărut. Bolnava încercase să se sinucidă și fusese dusă la spital. Medicii era de părere că bolnava trăiește într-un mediu neprielnic. Confesorul era de altă părere, după ce studiase istoria familiei acestei femei și observase puternica ei infestare cu ocultism. Nu exista nici un obicei magic care să nu fi fost practicat în acea familie.La spital, în ciuda administrării unor somnifere foarte puternice, bolnava nu putea dormi. După ce a fost externată, a fost dusă la un psihiatru. Acesta a recomandat să fie trimisă într-o clinică psihiatrică. Oare în felul acesta ajuți un astfel de om ? A luat doze de insulină și i s-au prescris cure de somn, dar n-au servit la nimic. Din îndelungata mea experiență știu că asemenea pacienți nu trebuie încredințați psihiatrului, ci unui confesor care este în cunoștință de cauză. Alienații mintal și cei cu depresii trebuie tratați de medicul specialist. Cei aflați sub influența demonică nu au nevoie de medic, ci de confesor. În orice caz în aceste vremuri ducem lipsă de confesori care să știe ce au de făcut și care să poată asigura asistență spirituală unor astfel de persoane.

A treia fază a luptei - S-au repetat stările de agitație și calm. În comunitatea confesorului urma să aibă loc o săptămână de evanghelizare, cumnata fiind și ea invitată. Medicul de la clinică i-a dat voie să facă vizita. Pacienta a ascultat o singură predică după care a ieșit afară strigând: „Mă duc pe șine, am terminat-o cu viața !” Cumnatul a ajuns-o din urmă și a luat-o în biroul său. Bolnava era tot mai furioasă și striga: „În noaptea asta se va întâmpla ceva. Ori mă distrug eu ori moare evanghelistul care a predicat !” Cumnantul i-a răspuns: „Nu va pieri nimeni. Isus este învingător!” și s-a rugat cu ea. În final și-a împreunat și ea mâinile și s-a rugat. A ieșit liniștită din cameră și a avut o noapte calmă.

A patra fază a luptei - A apărut un moment prielnic pentru diagnosticarea cazului. În ziua urmă-

toare, o duminică, pacienta a luat parte la toate cele trei prelegeri fără a fi îndemnată să o facă. Seara l-a rugat pe evanghelist să aibă o discuție cu ea. Străinul acela i-a ascultat mărturisirea și a avut impresia ca și fratele V., confesorul propriu-zis, că sunt la mijloc puteri demonice. El a întrebat-o: „V-ați ocupat de vrăjitorie, magie, spiritism, ghicire și altele de acest fel ?” I s-a răspuns afirmativ. Evanghelistul a poruncit puterilor rele să iasă din ea. Între timp fratele V. a mai aflat și alte lucruri despre influența ocultă a mamei sale asupra ei. În timpul discuției dintre bolnavă și evanghelist, aflându-se în aceeași cameră cu ei, el s-a rugat: „Doamne eliberează pe cumnata mea de păcatele și împovărarea mamei ei.” În acel moment bolnava a avut o criză de furie și s-a năpustit asupra confesorului. Deodată un glas străin a vorbit din ea astfel: „Asta este fiica mea și trebuie să moară !” Fratele V. a înțeles imediat care este situația. El a răspuns: „Nu! Nu trebuie să moară, iar tu ca mamă trebuie s-o eliberezi !” Glasul a răspuns: „Fiica mea aparține diavolului. Când era copil am semnat cu sânge că o voi da Satanei. „Fratele a poruncit: „Tu, duh al mamei pleacă ! Sângele Domnului Isus este de-ajuns pentru fiică. Ea este eliberată prin Hristos !” Glasul a zis iarăși: „Dacă o eliberez pe fiica mea mi se tulbură mintea, duhul meu se întunecă, dacă cedez !” În perioada în care se dădea lupta, mama femeii mai trăia. Bărbatul a luat cuvântul și a zis: „Chiar dacă duhul tău se tulbură, tu trebuie s-o eliberezi” După această discuție neobișnuită pacienta era complet extenuată. Putea însă să se roage liniștită. În această parte a luptei s-a arătat, la fel ca în Marcu 5 , existența unei entități străine în bolnavă. Asemenea întâmplări sunt întâlnite în Biblie, în istoria Bisericii, în istoria misionară și în situații din prezent. Am consemnat și eu asemenea cazuri.

Faza a cincea a luptei - S-au făcut noi descoperiri și s-au clarificat mai multe în ceea ce privește istoria bolii. În ziua următoare evanghelistul a îndemnat pe ascultători să se hotărască pentru Hristos. Bolnava s-a hotărât în inima ei: „Vreau să fiu și eu printre cei ce-l urmează pe Domnul Isus!” Câteva zile la rând a fost plină de bucurie. După aceea a căzut iar. La micul dejun deodată n-a mai putut să mănânce și a început să tremure. Fața ei a căpătat o expresie îngrozitoare. Fiindu-i teamă, l-a chemat pe cumnat. Acesta a alergat și s-a rugat cu ea. De data asta însă nu s-a liniștit. A spus că mai este o putere străină în ea. Vedea deseori o figură curioasă fără să știe cine este. Fratele V. a poruncit atunci duhului rău să iasă din ea. În acel moment a început să vorbească din bolnavă un glas. Era alt duh care a declarat răspicat: „Nu plec ! Sunt de mult în ea!” Fratele l-a întrebat: „Cine ești de fapt ?” I s-a răspuns: „Sunt o țigancă bătrână.” Bolnava a luat iar un cuțit și a sărit la cumnatul ei, dar el a apucat-o de mână și s-a rugat. Femeia s-a liniștit, a lăsat cuțitul din mână și a început să plângă. Era conștientă pe deplin.

Faza a șasea a luptei - Punctul culminant al consilierii este plin de dramatism. A doua zi acel glas a vorbit iar prin bolnavă batjocoritor: „Tuturor vă e teamă. Și ție ți-e teamă, doar tremuri.” Predicatorul i-a răspuns: „Ba nu ! Să știi că nu mi-e teamă !” Din pacientă izbucni un râs batjocoritor: „Nu puteți face nimic, suntem legiuni și ne apărăm cu tărie. Nici medicii de la neuropsihiatrie n-au băgat de seamă că tocmai noi suntem în spatele bolii. Aunci soția a spus: „Dacă sunteți legiune atunci intrați în porci !” „Nu !Nu !Noi vrem să rămânem în oameni !”, veni răspunsul, „și o să intrăm în voi” „Nu puteți, noi suntem ai lui Hristos” „Atunci intrăm în nevasta ta” „Nu puteți și ea este a lui Hristos” „Atunci intrăm în copii tăi, pe un fiu l-am și îmbolnăvit”. Fiul Theo chiar fusese bolnav.

„L-am fi îmbolnăvit și mai tare dacă ne-ar fi fost permis.“ „Asta nu se poate, toți copiii mei aparțin lui Isus !“ „Atunci hai să intrăm în adunarea creștină. Știm noi niște suflete care nu veghează.“ „Nici asta nu vă este permis. Hristos veghează asupra adunării sale“ În acel moment bolnava a voit să fugă. Fratele a oprit-o și a forțat-o să stea pe o canapea și a poruncit duhurilor să iasă din ea. Atunci au început să se audă glasuri văitându-se: „Terminați odată cu rugăciunea !“ „Nu! Nu vom înceta până în momentul în care dispăreți toți, toți !“ Glasurile începură a întreba: „Ce foloase aveți voi pentru un singur suflet ?“ „Mântuitorului, acest suflet îi este mai prețios decât întreaga lume.“ „Noi tot nu ieșim din femeie, căci acolo unde se va duce va fi o pildă vie pentru cei din jur și o să ne răpească din suflete. Dar terminați odată cu rugăciunile astea ! Mai este cineva în casă, aici se mai roagă cineva. Fratele nu știa că și copiii se adunaseră la rugăciune într-o altă cameră și răspunse: „Da! Și Mântuitorul se roagă pentru voi !“ „Ba nu ! El nu se roagă pentru noi !, răspunseră glasuri agitate iar pacienta se uita plină de ură la o ilustrație cu Domnul Isus. „Adevărat, nu se roagă pentru voi, ci pentru tine sărmană femeie! Prin Hristos poți fi eliberată !“ Glasurile au început a striga: „Noi nu mai putem rezista la rugăciunile voastre !“ Lupta a durat trei ore și la ea au luat parte pastorul V. susținut de soție și de cei zece copii adunați la rugăciune.

După această luptă îndelungată fratele a mai poruncit încă o dată puterilor întunericului să plece. Deodată pacienta s-a liniștit, a început să plângă și să se roage. După eliberare, a doua zi, femeia a avut niște dureri îngrozitoare în tot corpul. În ultima zi de evanghelizare a depus mărturie oficial pentru Hristos. Durerile au dispărut. Duminică a mers fericită la adunare și a luat parte la frângerea pâinii. În timp ce înainte avea impresia , când lua parte la frângerea pâinii, că puterile întunericului vor să o sugrume, acum a putut lua parte fără nici o stingherire sau tulburare. Hristos a fost cel care a câștigat lupta pentru acest biet suflet.”

VIII. PUTERE ASUPRA FORȚEI DUȘMANULUI

„Lucrez ca misionară în Lishui, provincia Chekiang, China. În activitatea mea am întâlnit un anume tip de persoană posedată care respectă același tipar în China, Japonia și în India. Sunt misionari care relatează aceleași lucruri din Asia și Africa. Unii predicatori spun că apare și în Europa (vezi „Seelsorge und Okkultismus“ pag.141). Este vorba despre experiențe sexuale extrem de ciudate, care nu pot fi explicate fiziologic. Câteva relatări vor explica despre ce e vorba..

În Lishui era o familie creștină care îmi era dragă, care locuia la poarta mică a orașului (a se citi Lișve). Mama mi-a povestit cum a ajuns ea la Hristos. Locuia în orașelul Tsingtien, la jumătatea distanței dintre Lishui și Wentschow. Tatăl era chinuit noaptea de un demon. Era posedarea des întâlnită în regiunea noastră, numită „Fan-yiao“. Victimele erau chinuite sexual în așa măsură încât până la urmă erau distruse de tot. Chinezii cunosc acest tip de posedare, dar se rușinează să o recunoască deschis. Bărbatul era ruinat și nu mai putea să lucreze. Nevasta era tare îngrijorată pentru că știa care este sfârșitul unei asemenea posedări. Era în mare necaz. Într-o noapte a visat ce-

va. O figură luminoasă i-a spus: „Du-te mâine devreme pe stradă și întreabă de doi oameni pe nume Ren și Li. Aceștia pot da ajutor bărbatului tău“. Femeia s-a dus când mizea de ziua pe stradă și întreba pe toți trecătorii: „Vă numiți Ren sau Li?“ Cei cărora li se adresa, văzând purtarea ei ciudată la acea oră o credeau nebună. În cele din urmă unul îi zise: „Ren sau Li zici? Păi ei sunt cei doi bărbați din Wentschow care au predicat ieri seară aici. Tocmai s-au pornit să facă cale-ntoarsă, dar dacă fugi repede ai putea să-i ajungi din urmă.“ Femeia a alergat după cei doi evangheliști cât de repede au putut-o duce picioarele ei bolnave. Strigătele ei au fost auzite de cei doi. S-au oprit și, la rugămintea ei, s-au întors din drum. Cei doi au propovăduit familiei vestea bună a biruinței lui Hristos asupra puterilor Diavolului. Membrii întregii familii au primit mesajul credinței în inimile lor. Imediat în noaptea următoare capul familiei n-a mai fost chinuit. De atunci înainte el și soția sa l-au urmat pe Hristos și au ajuns la eliberarea deplină. Pentru a avea mai multe ocazii de vesteire a Cuvântului lui Dumnezeu s-au mutat la Lishui. Tatăl a prins puteri vizibile și a lucrat pentru Hristos până la o vârstă înaintată și după zeci de ani a murit în pace. Acest bătrân și încercat ucenic al lui Isus a avut parte de puterea Lui eliberatoare. Forțele întunericului se sfârșesc la Golgota. Strigătul de biruință al lui Isus pe cruce, „S-a săvârșit!“ pătrunde până în străfundul culcușului demonilor. Oameni chinuți de o grea dependență devin liberi atunci când vin înaintea Biruitorului de pe Golgota.

IX. PE CINE-L FACE FIUL LUI DUMNEZEU LIBER, ESTE CU ADEVĂRAT LIBER

Într-o zi, un mesager a venit la misiunea noastră din Lishui cu rugămintea ca, dacă este posibil, câteva dintre femeile creștine să facă o vizită negustorului de sare și soției lui, ambii fiind membri comunității noastre creștine. Astfel, am pornit la drum împreună cu câteva creștine de nădejde: cu femeia care vindea Biblii, cu soția evangelistului cu soția învățătorului misiunii și cu soția farmacistului. În casa negustorului am găsit o femeie foarte slăbită, ce ne-a fost prezentată ca fiind cumnata sa. Cei ce au adus-o cu lectica făcuseră un drum de peste șase ore, pentru a găsi ajutor la Dumnezeu creștinilor.

Ca în multe asemenea cazuri, am descoperit că femeia era chinuită de un demon numit Fan-yiao, care fusese cauza multor nenorociri abătute peste localnici, așa cum se vede și din istorisirea anterioară. Femeia a căutat ajutor la mai mulți zei, dar fără nici un rezultat. Acum, ea a cerut Dumnezeului creștinilor să-și arate puterea. Soția negustorului de sare s-a înfricoșat la acest gând, știind că Fan-yiao era un zeu de temut. Totuși nu putea să-și refuze sora și să-i interzică prezența în casa ei. După ce femeia și-a încheiat relatarea, am început cu toții să cântăm „Se-apropie Isus acum“.

Acest cântec este foarte îndrăgit printre creștini deoarece în el apare de multe ori numele lui Isus,

iar ei știu că Diavolul fuge la auzirea acestui nume. Apoi am continuat să-i spunem femeii mesajul lui Isus. În ciuda faptului că nu a priceput multe din ce i-am spus, ea a înțeles cel puțin faptul că Isus ar putea să o ajute. De lucrul acesta s-a agățat cu toată puterea. Ne-am rugat pentru ea și am continuat s-o învățăm cum să-l cheme pe domnul Isus în ajutor și cum să se încreadă în El. M-am bucurat simțind credința copilărească a însoțitoarelor mele chineze. În ziua următoare am venit iarăși și ne-am bucurat să aflăm că petrecuse noaptea în pace. Am stabilit cu femeile creștine ca în fiecare zi două dintre ele să o viziteze, să se roage cu ea și să o încurajeze. Am putut observa că noapte de noapte femeia putea dormi liniștită fără incident Dar asta nu a durat mult, ceva mai târziu cele două vizitatoare fiind întâmpinate de strigătele:

M-a găsit iarăși!M-a găsit iarăși!” Ea le-a spus că demonul a venit sub forma unei pisici negre și ar fi chinuit-o. O soră a întrebat-o imediat:”Ai luat iarăși legătura cu zeitățile ?” La început ea a refuzat să răspundă, dar în final a recunoscut că soțul ei o vizitase și fiind foarte fericit de vindecarea ei, la plecare i-a spus:” Știi doar că i-am promis zeului un porc gras dacă te face sănătoasă! Acum vreau să mă duc și să împlinesc această juruință. Doar nu poți fi sigură că Dumnezeu creștinilor te-a ajutat.” Femeia a fost de acord. În noaptea următoare ea a fost iarăși în ghearele vrăjmașului. Creștinele noastre au sfătuit-o să trimită imediat pe cineva să-i spună soțului ei ca nu cumva să jertfească ceva idolului, toată cinstea aparținând numai Domnului Isus. Acest sfat a fost respectat imediat.

După această experiență, femeia, fiind foarte speriată, ne-a rugat să-i permitem să vină la centrul nostru misionar. Nu aveam însă nici un spațiu la dispoziție. Atunci femeia care răspândea Bibliei s-a oferit să o ia în camera ei și să doarmă cu ea în pat. În paturile mari ale chinezilor dorm deseori patru persoane la un loc. Astfel femeia a stat acolo trei săptămâni și a auzit zilnic Cuvântul lui Dumnezeu. Fiind eliberată total, voia să se întoarcă acasă în noiembrie. La plecare ea a spus:”Dacă totul va fi bine voi veni de Crăciun și voi serba cu voi.” La începutul zilelor de sărbătoare o așteptam să se reîntoarcă. Fiindcă nu a sosit în prima zi de Crăciun, una dintre creștine s-a oferit să pornească a doua zi în lunga călătorie spre ”păgână”, pentru a vedea ce se întâmplă. Dar asta nu a fost necesar deoarece chiar în aceeași zi ”păgâna” noastră a sosit. În toate săptămânile din urmă ea rămăsese total eliberată, și numai datorită unei mari inundații ea nu putuse să ajungă în prima zi de Crăciun. Ne îngrijorasem degeaba. Femeia îl lăuda plină de mulțumire pe Dumnezeu. Într-o regiune cu totul păgână, ea era acum singura creștină. Ani de zile am putut constata cu ocazia vizitelor noastre că ea l-a rămas credincioasă lui Hristos.În final am pierdut contactul cu ea, regiunea devenind nesigură datorită războiului ruso-japonez.

X. VOR SCOATE DRACI ÎN NUMELE MEU

Într-unul din centrele noastre misionare aveam un bun evanghelist chinez, care avea mare putere

în rugăciune. În împrejurimile aceluia centru misionar existau relativ multe cazuri de posedare demonică. Era uimitor cu câtă cunoștință și siguranță știau chinezii să facă deosebire între o persoană care era posedată și una care era bolnavă psihic. În această privință sînt superiori multor psihiatri europeni, pentru care există cel mult cazuri grele de isterie, dar nu există posedare demonică.

Deci, dacă evanghelistul nostru avea impresia că e vorba de o posedare demonică, își chema grupul de rugăciune. Ei se rugau și posteau uneori câteva zile, până când Domnul dăruia celui posedat ajutor și eliberare. Pentru o femeie demonizată care locuia lângă sala de adunare, acești credinșii au stăruit în rugăciune și post timp de 52 de seri, până ce femeia a fost eliberată. Următorul caz arată cât de grea este lupta pentru sufletul unei persoane.

În apropierea stațiunii misionare locuia o familie în care, de-a lungul generațiilor, cel puțin unul din membrii a fost posedat de Fan-yiao. Dacă respectivul posedat murea, atunci Fan-yiao trecea la alt membru al familiei. Din cauza acestei probleme familia era apăsată de teamă. Pe când mă aflam în acea regiune tocmai murise tatăl, chinuit de mari suferințe. Acum demonul pusese stăpânire pe o mătușă vîrstnică. Era de presupus că bătrîna nu avea să reziste mult. În familie nu mai erau decît mama și o singură fiică. Așteptau cu groază ziua cînd Fan-yiao avea să pună stăpânire și pe ele. Pe cînd eram împreună cu lucrătorii mei vestind cuvîntul în acea regiune, cele două femei au venit și au ascultat și ele. Au primit evanghelia cu bucurie și sau deprins să se încreadă în Hristos. Încă nu se ajunsese la o deplină predare a vieților lor. În acest timp mătușă cea în vîrstă a murit. Fica a asistat la ceremonia de înmormîntare oficiată de preotul zeității respective. În timpul ceremoniei ea a fost luată în posesiune de Fan-yiao. Îngrozită, mama a adus-o imediat în sala unde era vestit Isus și i-a rugat pe creștini s-o ajute. S-a adunat cercul de rugăciune pentru fată și astfel ea a devenit liberă din prima seară.

Ceva mai tîrziu fata s-a căsătorit cu un tînăr păgân. A trebuit să facă acest pas deoarece după obiceiul chinez îi era promisă cu mulți ani înainte. După nuntă, socrii păgâni i-au interzis tinerei femei să meargă la adunările creștine. I-au luat Biblia și cartea de cîntări și le-au ars. Din acest moment Fan-yiao a avut iarăși putere asupra ei. Glasuri străine se auzeau din ea și era incapabilă să facă vreo treabă. Socrii ei au fost foarte speriați și l-au rugat pe evanghelist să vină și să se roage pentru noră. Evanghelistul a pornit la drum cu grupul său de rugăciune. Acea familie păgână a promis că o va lăsa pe tînăra femeie să-și urmeze credința ei. Aveau de gînd să procure iarăși o Biblie și o carte de cîntări. Grupul de rugăciune s-a retras pentru a se putea ruga în liniște. Și iată, tînăra femeie a devenit liberă chiar din acea seară. Imediat a putut să se scoale și să se apuce de treabă. Teamă și disperarea au dispărut. Era nespus de fericită de ajutorul rapid. A sosit duminică, tînăra creștină vrînd să se ducă la slujba religioasă. Atunci socrilor păgâni le-a părut rău de promisiunea făcută. Au ars din nou Biblia și cartea de cîntări și n-au lăsat femeia să meargă să asculte Cuvîntul lui Dumnezeu. În aceeași zi Fan-yiao a pus iar stăpânire pe ea. În timpul nopții tînăra a fost foarte chinată așa că a doua zi nu mai era bună de nici o treabă. Păgânii au băgat acum de seamă că nu e de glumit cu acest Isus al creștinilor. Datorită schimbărilor permanente ei au putut observa că demonii intră imediat în joc dacă te desprinzi de Isus. În frica lor socrii au pus

să fie dusă într-o lectică la casa de rugăciune a lui Isus. Grupul de rugăciune s-a adunat iarăși pentru femeia chinuită, postind și rugându-se timp de trei seri. Însă de data asta Fan-yiao nu mai voia să plece. Atunci evanghelistul a simțit că trebuie să acționeze. S-a apropiat de femeia posedată și a poruncit duhurilor necurate în numele lui Isus să o părăsească. Pentru asta el a întrebuințat în limba chineză expresiile: "Timpul vostru s-a terminat. Acum trebuie să o părăsiți în numele lui Isus!" Atunci deodată, din tânăra femeie s-a auzit un glas de bărbat: "Cine mai poate să suporte atâta rugăciune? Asta e insuportabil!" Din acel moment femeia a fost eliberată. De-acum cu aprobarea socrilor, putea să-și vadă de credința ei. Fan-yiao nu s-a mai reântors. Ea a fost complet vindecată. Aceste două exemple ne arată că omul nu e supus numai bolilor mentale și emoționale, ci și influențelor demonice ce transcend toate barierele geografice și rasiale. Cazuri similare pot fi observate în întreaga lume și în Noul Testament deasemenea.

Deoarece posedarea demonică este o realitate biblică, psihiatrul obișnuit, nefiind creștin, nu va putea înțelege aceste lucruri. Un om care nu gândește decât tridimensional, nu va putea înțelege niciodată sfera divină și cea demonică. Deasupra imaginii despre demonic, strălucește realitatea biruinței Domnului Isus asupra puterilor întunericului. Și cine s-a dăruit acestui Isus este părtaș la aceeași biruință. Însuși Isus a spus: "În numele Meu vor scoate draci." (Marcu 16:17).

O misionară lucra în mijlocul unui trib din Noua Guinee invadat de magie. Mulți vrăjitori îi țineau pe membrii tribului sub influența lor. Misiunea creștină făcea pași neînsemnați în privința evanghelizării. Misionara simțea deseori apropiindu-se de ea o teribilă forță malefică. I-a rugat pe toți prietenii ei creștini din țara de origine să se roage cu tărie pentru ca vraja ce stăpânea acea regiune să poată fi ruptă. Sora nu numai că simțea o nemaipomenită luptă a duhurilor rele în jurul ei, dar era amenințată în mod ciudat de animale sălbatice. De fiecare dată când voia să viziteze un anumit sat în care se afla un vrăjitor vestit, îi ieșeau în cale șerpi care o obligau să se întoarcă. Ea lua aceste întâmplări cu animale drept coincidențe, până ce într-o zi a priceput mai bine cum stau lucrurile.

Mergând într-o călătorie misionară, pe drumul de întoarcere a trecut și prin acel sat. Fără a bănuși ceva a intrat într-o colibă cu scopul de a vesti evanghelia. În timp ce vorbea cu o femeie, a simțit că peste ea își revarsă puterea o forță sinistră. Avea impresia că cineva vrea să o ucidă pe la spate. S-a întors și a observat că un bărbat care se afla în colțul încăperii o fixează cu privirea. S-a speriat și a simțit ca hipnotizată de această privire și în clipa aceea a știut că puterea malefică provine de la acel om. A încercat să se roage în gând. Nu-i reușea însă prea bine sub amenințarea acelei puteri. În final n-a mai găsit altă soluție decât să provoace demonul în numele Domnului Isus. Atunci s-a întâmplat ceva nemaipomenit. Omul cu privirea fixă s-a prăbușit la pământ și a început să se târască spre misionară. Când ea a ieșit din colibă el tot se mai târa scâncind și gemând în urma ei. Această întâmplare amintește de istorisirea despre zeul filistean Dagon (1 Sam 5:3) care zăcea dimineața în fața chivotului lui Dumnezeu. După aceasta, misionara a aflat că fără să bănuiască, nimerise în casa marelui vrăjitor. Băștinașii știau despre puterea acelui om de a-și aduce sub ascultare animale sălbatice, folosind-le apoi în scopuri malefice.

XI. PUTEREA SÂNGELUI LUI HRISTOS

„Am vrut să organizez o evanghelizare într-un sătuc. Bine pregătit cum mă credeam eu, m-am prezentat în fața unui număr de oameni care se adunaseră în curtea școlii. Vorbirea mea era însă din ce în ce mai grea de parcă cineva ar fi vrut să-mi închidă gura. M-am pornit pe drumul de întoarcere tot ud de transpirație. Însă ceva îmi era clar. Întâmpinase împotrivire, dar eu, tânăr vestitor al Cuvântului lui Dumnezeu nu bănuiam ce putea fi. Oare îmi mai foloseau la ceva predicile mele bine pregătite într-o astfel de situație ? Oare oamenii aceia n-aveau nevoie de cu totul altceva ? Preocupat de astfel de gânduri m-am urcat târziu în pat, în camera mea de la mansardă, și am stins lumina. Vai, dar asta ce mai era ? În fața mea stătea ceva ce semăna cu o umbră mare, întunecată. Auzeam și un glas care spunea clar: „Dacă mai îndrăznești să faci evanghelizare am să te omor, căci acele suflete sunt ale mele !“ Ce să spun la așa ceva ? Pentru mine exista un singur răspuns: „Dacă Domnul îmi dă o însărcinare nimeni n-are voie să-mi stea împotrivă !“ Însă glasul îmi spunea iar: „Bine, deci urmează să te omor!“ În acel moment am simțit cărcei în mâini și în picioare care se extindeau peste tot corpul că în final să-mi atace inima. Nu mă simțeam în stare să fac nici o mișcare și mă răcisem de tot. Am zăcut așa două ore, și cărceii au început să cedeze. Atunci nu mă mai îndoiam că dușmanul vrea să măucidă. În același timp știam și că nu va reuși dacă Dumnezeu nu-i va îngădui.

Perioada următoare a fost grea pentru mine. Curând am aflat sursa opoziției din acel sat. În multe cămine domnea ghicitul și vrăjitoria. Unii dintre ei erau chinuți de puterile răului sub stăpânirea cărora ajunseseră. Voiam să mă pregătesc pentru alte evanghelizări, dar nu mă simțeam în stare. Voiam să mă rog, dar nu putea decât să zac și să suspin. Multă vreme am avut aceleași spasme ca în prima mea noapte petrecută acolo, dar nu mai apărea nimic. Eram în mare strâmtorare și nu prea mai știam ce să fac. Dacă n-aș fi avut siguranța că Domnul m-a chemat la acea lucrare, aș fi abandonat-o. Frații cu care eram nu mă luau în serios. Dar am dat peste un om al lui Dumnezeu, plin de har care avea experiență în astfel de cazuri. L-am încredințat de necazul meu. I-am spus că eu, predicator al lui Dumnezeu nu puteam să-mi pun mâinile peste alți oameni care mă rugau ca să poată în sfârșit să aibă parte de ajutor și eliberare. Eram eu oare chemat numai să predic ? Ca păstor sufletesc trebuia să mă prezint în fața lor neajutorat la nevoile lor stringente ?

Știu acum că Domnul mă îndrumase spre bătrânul om al credinței. Mi-a făcut un serviciu neprețuit care a schimbat cursul lucrurilor. Ce-am aflat de la el ar fi trebuit să aflu în timpul pregătirii teologice. Totuși poate atunci n-aș fi priceput eu așa bine. Însă acum stând, în focul luptei, indicațiile bătrânului frate mi-au fost de mare ajutor. Era un lucru nou ceea ce-mi spunea el despre puterea sângelui lui Hristos? Nu, dar toate aceste lucruri erau pentru mine noi și mărețe.

Acest lucru n-a condus doar la încetarea spasmelor, ci poziționarea mea sub protecția sângelui Mântuitorului mi-a dat puterea de a acorda ajutor spiritual și altora. Prin sângele lui Hristos ne-au fost dăruite puterea și biruința.“

XII. FĂRĂ PUTERE

„Această întâmplare ne întoarce în timp în primăvara anului 1959. Un dentist ne-a chemat la telefon și s-a interesat de obiectul lucrării noastre. Voia să știe care este obiectivul final al asistentei noastre spirituale prin telefon și cum procedăm. I-am dat informațiile cerute și el a spus că ne va vizita la birou și am stabilit termenul.

Dentistul s-a prezentat punctual fiind foarte agitat. Nu putea sta o clipă locului pe scaun și în plus bătea la ochi cum fixa totul cu privirea. Simțeam chiar că de la el de degajează o atmosferă sinistrală și că vrea să ne atragă sub influența lui. De obicei la asemenea discuții participă doi dintre noi și amândoi am avut aceeași senzație neobișnuită. Ne-am retras pentru câteva clipe de rugăciune. După aceea a avut loc o discuție aprinsă.

După ce peste o jumătate de oră domnul acela a plecat am simțit planând asupra noastră o influență malefică și printr-o rugăciune fierbinte ne-am pus la adăpost să nu fim afectați. În dimineața următoare sinistrul personaj ne-a sunat iar că să întrebe dacă n-am simțit nimic în seara ce trecuse. Am întrebat: „Ce trebuia să simțim ?” El însă a întrerupt brusc convorbirea. Următoarea dimineață a sunat și a întrebat același lucru și din nou a închis telefonul. Procedura neobișnuită ne-a pus pe gânduri. Au trecut câteva zile. Ne-a rugat să ne rugăm pentru el. Apoi ne-a sunat ca să ne spună că de la Satan pornise însărcinarea de a submina asistenta noastră spirituală prin telefon. Disperat ne-a spus că în timpul studiilor făcute în Marseille și Paris s-ar fi dat Satanei semnând cu sânge. Și oricât ar vrea să ne asculte sfaturile spunea că nu poate da înapoi. După câteva zile iar a sunat că să ne spună că venise la noi să ne ia viețile, dar că prin metodele sale obișnuite nu i-a reușit. Ceea ce a vrut să ne facă nouă s-a întors asupra lui. Că dinspre noi vine o putere mult mai mare ca a lui. Spunea că nu mai poate rezista. Nu poate să primească Cuvântul lui Dumnezeu pentru că el este al lui Satan, care acum îl împinge la moarte. A doua zi am primit o carte poștală. În partea dreaptă avea însemnată o cruce și mai jos erau cuvintele nenorocitului: „Când această carte poștală va ajunge la voi eu voi fi mort.” Puțin după aceea am fost sunați de cei de la poliția locală. Ne-au transmis că dentistul s-ar fi sinucis prin împușcare și că zace în camera sa. Lângă el era scrisă în latină așa-zisa „rețetă a lui Solomon” și că dacă ne interesează ne-ar putea trimite. Nefericitul chinuise mulți ani pe alții. Nu era un dentist atent și totuși avea o clientelă numeroasă. Însă, datorită pactului satanic, credința sa în Dumnezeu a trebuit să fie distrusă. Nu dovedește oare această întâmplare că puterea lui Dumnezeu, puterea lui Isus Hristos, este nespus mai mare decât cea a diavolului ? Nu dovedește ea că rugăciunea credincioșilor nu este în zadar ? Isus a biruit iadul și pe diavol, El este cel puternic. El a nimicit puterea întunericului.”

XIII. NUMELE LUI ISUS MAI PRESUS DE ORICE

„Era pe la sfârșitul celui de-al doilea război mondial. Scăpasem cu bine din mâna rușilor, dar mă cuprinseseră depresiile. Nu era de mirare, aveam 1,94 m înălțime și era subnutrit. Foamea și epuizarea își făcuseră efectul distrugător. Nevroza mea era tot mai jalnică și nu se mai putea fără medic. Unul îmi prescrise picături cu opiu, de luat permanent pentru calmare. Altul a renunțat la medicamente, m-a luat la sanatoriul său și a încercat o discuție psihologică de vindecare. Ambele metode au dat rezultate minime. Opiul mă adusese într-o stare și mai nenorocită, iar convorbirile aveau efect cât eram cu medicul. Am încercat să-mi reiau activitatea de pastor evanghelic. Munca a intensificat suferința. Am avut zile negre și soția a chemat medicul în ajutor.

Într-o zi când mi s-a părut că încercarea e la culme Dumnezeu însuși a intervenit. A venit în vizită un predicator, pe care însă am căutat imediat să-l evit. Eram într-o stare în care nu-mi doream să vorbesc cu nimeni. Predicatorul a vorbit cu soția mea. El i-a spus că are impresia că trebuie să se roage cu mine cu punerea mâinilor, conform Iacov 5:14. La început am fost cu totul împotriva, căci punerea mâinilor conform Bibliei îmi era complet necunoscută. La universitate nici n-auzisem de asemenea obiceiuri creștine, iar cu pietiștii nu intrasem în contact. De aceea pentru mine dorința predicatorului era exagerată. Totuși soția mea a biruit. Mi-a vorbit de poziția Bibliei și m-am supus. Fratele s-a rugat astfel, dar nu s-a întâmplat nimic. Ziua următoare a venit iarăși. Când a văzut că toată osteneala să nu dea nici un rezultat, a început să se intereseze despre împovărările din viața mea. Atunci am fost răscolit pe interior, ce împovărări aș putea avea eu care sunt preot?

Atunci fratele mi-a spus despre mulțimea descântătorilor din regiunea mea natală și de mulțimea păcatelor săvârșite datorită vrăjitoriei. El mi-a atras atenția că dacă strămoșii mei au săvârșit și ei astfel de păcate atunci s-ar putea să apese asupra mea. Acum mi s-a aprins un beculeț. Și tata fusese bolnav de tânăr. Medicii nu l-au putut ajuta și de aceea bunica l-a dus la un descântător. Și de data asta tratamentul magic a dat rezultat. Evanghelistul mi-a atras atenția că în cazul meu era încălcată prima poruncă, care zice că Domnul va pedepsi păcatul părinților în copii până la al patrulea neam. Apoi m-a întrebat dacă eu iau vindecarea tatălui meu drept una normală. Și am recunoscut că are dreptate. Am îngenunchiat împreună. Iată încă ceva străin titlului meu de preot. M-am pocăit de păcatele strămoșilor mei de ale mele proprii. A fost o pocăință care mi-a dat viață, căci am simțit prin credință că sunt iertat și mi-am predat viața lui Hristos. Predicatorul mi-a pus mâinile cum făcuse cu o zi înainte. Deodată depresiile au dispărut și în mine s-a făcut lumină. O pace de neînchipuit a pătruns în mine și un simțământ necunoscut mie până atunci mi-a cuprins inima. Această bucurie a ținut săptămâni și luni la rând. Abia acum înțelegeam cum de-a putut Luther să traducă versetul din Filipeni 3:20 prin cuvintele: „Noi ne preumblăm prin cer”. Aveam senzația că picioarele mele nici nu mai atingeau pământul. Totul, inclusiv viața mea cenușie, a fost schimbat prin dragostea lui Isus. Biblia și misiunea mea aveau acum o altă înfățișare. Când am fost la medic pentru consultație concluzia a fost o nespus mai bună stare fizică, dar mai ales sufletească. Însă senzația de viață trăită din plin s-a redus încetul cu încetul. Minunea se întâmplase

după ce eu trăisem câțiva ani buni ca preot, dar cel care mi-a vestit adevărata salvare prin Isus a fost un modest evanghelist. Ceea ce prin harul lui Dumnezeu se întâmplase cu mine a avut oarecum un răsunet în parohie. Membrii bisericii au devenit atenți la noul mod de vestire. Scopul meu era acum să apropiez inimile ascultătorilor mei de Dumnezeu că să-L proslăvesc. Cuvintele nu s-au întors fără rod. Oamenii se întorceau la Dumnezeu. Chiar și în împrejurimi pe unde eram chemat să slujesc au avut loc mișcări de trezire spirituală. Înainte nu era posibil să se țină slujbe religioase în timpul săptămânii și nici ore de rugăciune. Acum însă fără vreun efort toate acestea sunt posibile. Cel ce aprinsese focul îl întreținea încă. Numele lui Isus a devenit flamura ce flutură peste întreaga mea slujire. Acest nume este pentru mine o putere menită să salveze pe mulți. Mi-a revenit sarcina arzătoare să spun tuturor ce conține Numele ISUS: „În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți. „- Faptele Apostolilor 4:12.

XIV. REGINA ÎNTUNERICULUI

Cu ani în urmă am primit invitația de a ține câteva prelegeri la o conferință misionară în Haiti. Fără să vreau am ajuns pe această insulă ținta puterilor întunericului. Haiti este cunoscută drept un amestec de: iudaism, spiritism macumba, zombeism african, lamaism tibetan și vuduism, cele mai cunoscute măști ale cultelor satanice.

Introducerea în vuduism mi-a fost făcută de misionarul Toirac, lucrător aici de 14 ani. În fiecare an vuduștii organizează un festival magic pentru care aleg un rege al întunericului, pentru anul care urmează, și regina. Dintre practicile înfiorătoare ale acestor regi numiți „prin mila Satanei“ face parte și ritul jertfirii copiilor care se oficiază la fiecare 2 săptămâni. Copii mici sunt furăți la miez de noapte și jertfiți Satanei. Prima mea întrebare a fost: „Cum, dar aceste răpirii și jertfe nu sunt ele descoperite de poliție și condamnate de judecătorie ?“ Toirac a spus că ei nu gândesc atât de european ca mine. Poliția și judecătorii sunt vunduși și sunt de acord. Chiar și președintele țării ar fi vuduist cu toate că oficial aparține bisericii catolice. L-am întrebat apoi: „Copii credincioșilor pot fi furăți și jertfiți ?“ Misionarul a arătat că în Haiti sunt puțini creștini cu atitudine clară. Odată a avut un interviu cu una din reginele întunericului și i-a adresat și ei această întrebare. Răspunsul a fost următorul: „Pot să iau copii creștinilor cu numele, dar nu și copii creștinilor adevărați.“ Toirac n-a fost satisfăcut de răspuns și i s-a adresat astfel: „Ei bine eu nu-i pot deosebi ! Cum se face că reușiți ?“ Când umblu noaptea prin sat văd pe creștinii adevărați cu o lumină strălucitoare pe frunte sau cu o Biblie la piept. Asupra lor n-am nici o putere !“

Aici tragem linie la istorisirea satanică relatată și concluzia este: copiii creștinilor născuți din nou sunt apărați de credința părinților lor care au o viață de rugăciune. Aceasta este explicația textului scris de apostolul Pavel în 1Corinteni 7:14: „Căci bărbatul necredincios este sfințit prin nevasta credincioasă și nevasta necredincioasă este sfințită prin fratele; altmintrelea copiii voștri ar fi ne-

curați, pe când acum sunt sfinți.” Părinții credincioși ridică zidul de apărare al copiilor lor. Într-o perioadă în care tineretul nostru este în decadentă acest lucru este o lumină în întuneric.

XV. HRISTOS SAU SATAN ?

La sfârșitul cărții vom mai da un singur exemplu care istorisește o dată-n plus despre puterea de biruință a lui Isus. Peter Oktavian a făcut parte timp de peste 15 ani din colectivul didactic al școlii biblice din Batu, Java. Această școală sub îndrumarea a doi germani, D.și V.Scheunemann a avut o influență deosebită asupra întregii mișcări de trezire din Indonezia. La această școală a fost angajat și un șofer care avea importante puteri magice. El o învățase la Mecca în Arabia Saudită. Odată în India a pus să fie îngropat timp de patru săptămâni. Și tocmai acest om cu puteri satanice conducea mașina școlii biblice. Atât elevii cât și profesorii au luat seama la el. Au observat că numai dacă se concentra un pic putea omorî de la distanță câini, pisici și alte animale.

Conducerea nu mai putea tolera această situație și omul a fost luat la întrebări. A trebuit să se destăinuie în fața a patru profesori. Ei l-au întrebat: „Este adevărat că tu poți omori animale prin magie ?” El răspunse: „Da! Dar să știți că pot omori și oameni, nu numai animale!” Zicând aceasta l-a privit intens pe Oktavian spunând: „Uită-te în ochii mei! În cinci secunde mori!” Oktavian a simțit că așa se probează credința sa. Și de data asta a spus el: „Uită-te în ochii mei! Dacă în Numele lui Hristos nu te lași de magie și nu te întorci la Domnul Isus în 15 minute vei fi mort.” Ambii bărbați s-au privit cu intensitate. Au trecut cele cinci secunde și nu s-a întâmplat nimic. Magicianul nu a avut nici o putere asupra lui Oktavian. Dimpotrivă peste 15 minute vrăjitorul a căzut de pe scaun fără cunoștință. Probabil s-ar fi întâmplat așa cum proorocise Oktavian. Însă atât profesorii cât și Oktavian au găsit cu cale că omul să nu moară înaintea lor, că nu era bine. Așa că Oktavian i-a strigat: „În Numele lui Isus scoală-te!” Vrăjitorul și-a revenit, de data asta însă arătând a om lovit și slăbit. A predat celor prezenți o grămadă de feteșe, amulete și și-a scos niște ace din mână. Toate aveau menirea să-l apere de vrăjitoriile altora. A promis că-și va da viața lui Hristos, dar n-a făcut-o. Conducerea a aflat că el deținea încă multe alte obiecte magice și au trebuit să-i desfacă contractul de muncă. El este cel mai periculos vrăjitor din Java de est. Și un astfel de om a lucrat patru ani la școala biblică ! Putem astfel vedea cât de șiret este Satana care-și infiltrează oamenii în Împărăția lui Dumnezeu ca să poată produce tulburare. Această tactică este rareori sesizată.

Odată un predicator penticostal sincer mi-a spus: „Se întâmplă ca uneori la noi să pătrundă chiar medii spirițiști care vorbesc în limbi, dar tulburarea care se produce nu este pusă pe seama lor !” Dacă el poate recunoaște acest lucru înseamnă că este pe o poziție biblică. - „Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu care ne-a dat biruința prin Isus Hristos !”

=AMIN=

info@horst-koch.de
www.horst-koch.de